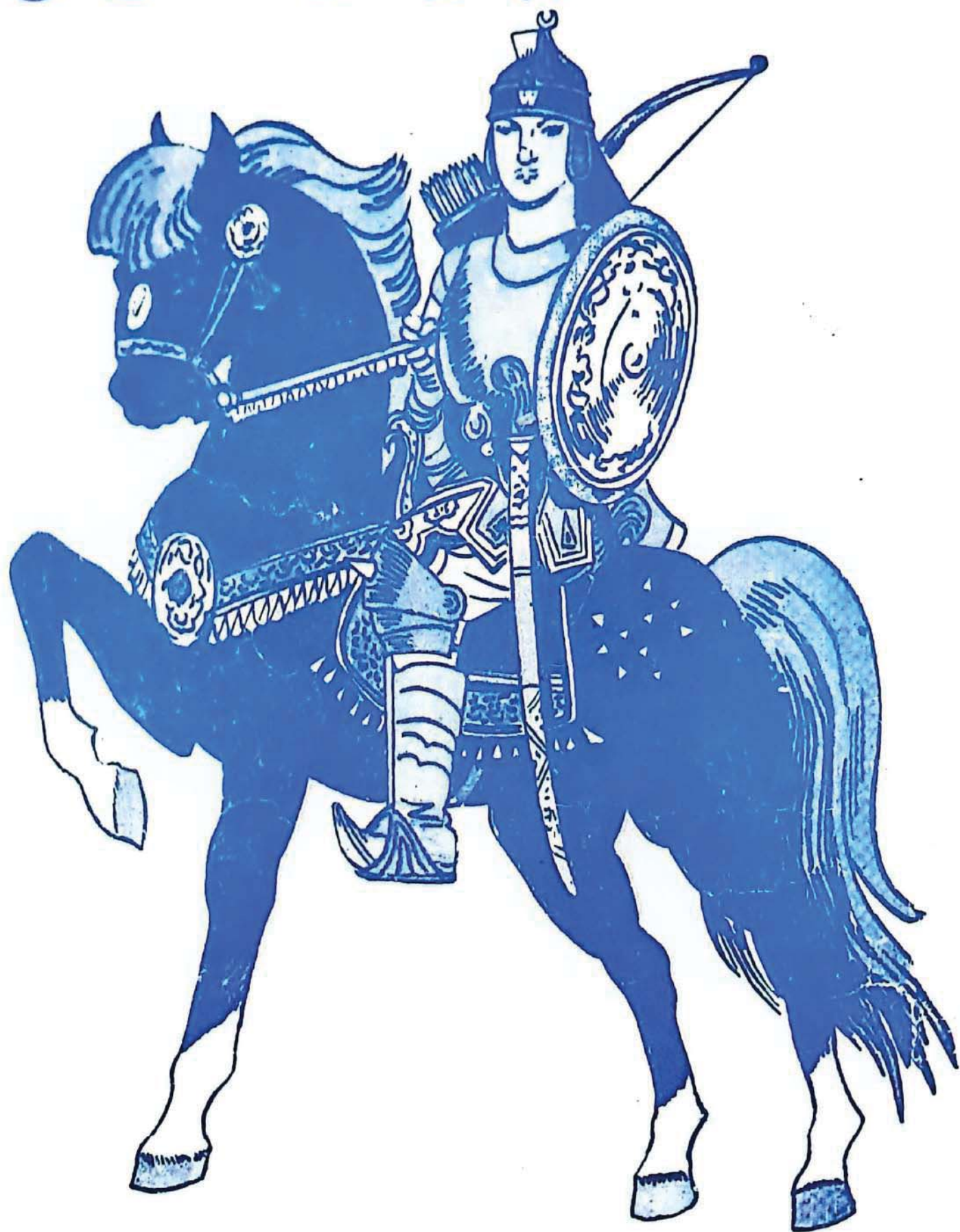

اسیران

امیر ارسلان

له لاین علی کمال آغا به هه لیه است ترجمه
کراوه به کوردی

بلا و کهره وه سهردهشت کتیب فروشی حه فیدی

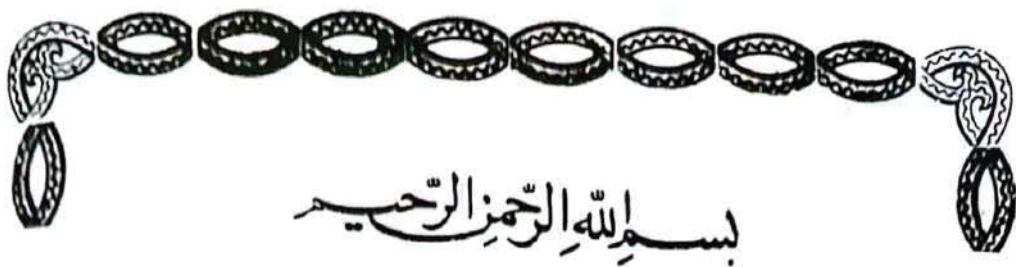
رو بهر گی: لیتوگرافی-چهر

چاپخانه-چاپی چهر تموریز

چاپی نهوهل - سالی ۱۳۷۵ هجری

چاپی دوهههه - سالی ۱۳۷۱ هه تاوی

سهر پهرشتی چاپ-حاج ناسح نه فخمه زاده ته وریر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اول به ناوی بنای بانی سر	خالق مخلوق سماو مازگ و خور
پادشای شاهان حی لا ینام	ایجاد کننده انس و جن تمام
تا کو تنیای فرد کرم بی شمار	غفور و رحیم سرپوش و ستار
دوم به ناوی رسولی سروهر	یعنی محمد ﷺ شافعی محشر
اسمی شریفی محمود و احمد	شفاعت خوازه له قاپی أحد
له شرافتی نه و بو که یزدان	هینایه وجود ارض و آسمان
اگینا بهشت ، جهنم ، دنیا	ارض و آسمان که ژو چیا
طیرو مل و مور وحشی و جانهور	آوو خاکو گیا بهردو نجر و بر
هیچی نه نه بو له عشقی محمود	یزدان امانهی هینایه وجود
خوایه بو خاطر رسولی نازدار	ببخشه گنای عیدی شرمسار
باخصوص (علی) بنده روسیاه	گیروده داوی شیطانی گوم راه
نامه اعمالی وه کو قبر ره شه	فقیر و داماو پیرو بی به شه
گرچی روره شه زور شرمساره	بی چا که و احسان خجالت باره
به لام باوری هدیه ای خدا	که بی شریکو مانندی و یک تا
دینی احمدی قبول کردووه	سجدهی بو کعبه پاکت بردووه

بی که به خاطر احمدی مختار بم بخشه به شقی رسولی نازدار
 بم بخشه به صدقی خضرتی صدیق له غارا له کل بی بو رفیق
 به عدلی عمر به حیای عثمان به علی شیری خضرتی یزدان
 ببخشه گمنام حی و لا ینام
 غیری لطفی تو هیچ نیه ینام

* * *

له شاری مصره بووه تجاری	خواهن مال و ملک آزاو ناوداری
ناوی نهو پیاوه خواجه نعمان بو	یه که مین تجار دهوری زمان بو
له علمی نجوم و رملا یکه م بو	پر عقل و فام و بی درد و غم بو
عمری شصت سال بو اولادی نه بو	بو اولاد جار جار بی طاقت نه بو
نعمانی مصری روزی له روزان	فکری بو پروا بو هندوستان
سه پری رملی کرد بزانی که و	لهو سفره دا نهو قازانج نه کا
رمل نواندی اگر نه م جار	بچی قازانجی زور بی شماره
که نه مهی زانی خواجهی کونه سال	هه لسا خوشحال بو امری کرد در حال
غلامان مال و کوتالیان کرد بار	چونه دره وه له قصری زر کار
نهو مالهی رواج هندوستان بو	غلامان پویان خستیان ری زو
چل و پنج قطار اموال بار کرا	له شار هاتنه دهر رویشتنه صحرا
له قراغ شقی نیل گرتبان قرار	کشتی یه وانیان بانگک کرد به یلغار
خرابه کشتی کوتال و اموال	رائی بو در حال وه کو بای شمال
هتا هفته بیک کشتی له ناو آو	أروسی دایم به تعجیل و تاو
روزی هشته مین وه ختی نیوه رو	گه یشتنه جی بیک له دریای بی بو

جزیره ی یکیان هاتاری زورخوش پر له درختو له میوه ی دلکش
خواجه امری کرد که نهام جزیره هوای فینکه خوش و دلگیره
آره زو ته کهم بچینه ناوی تابکهن سیری باغو سراوی

* باسی رویشتنی خواجه نهمان بو ناو جزیره *

کشتی یه وان کشتی برده گوی دریا چوه ناو جزیره خواجه بی پروا
سیری کرد نهوا به رزه درختان سریان گه یوه ته اوجی که کشان
آوان جاری بون وه که شهدو شکر صافو شیرینی وه که آوی کوثر
خواجه اگه در را بو سیری گلان گویی گرت له صدا و ناله ی بلبلان
له پر له پنا ی درختیکی به رز گویشی له ده نگی بوای نالاند صدته رز
ایگوت یا خدا تو آگاداری عالم به بنده ی آزاو بی کاری
بوچ کیفو خوشیت لی حرام کردم بوچی بهم نوعه آرامت بر دم
بو حیات کردم وه له قوم خویشان له بهرت کردم جلی درویشان
ای فلک یا خوا هر پشت خم بی بهشت دایما هر درد و غم بی
یارب به حقی شوان بیداران به آه و ناله ی غریبی شاران
به اعجازی پاک رسولی سرور یامبرگت یادلیل ای حسی اکبر
خواجه چو به ده نک نهو گریانه وه بهو آه و ناله ی بی سامانه وه
سیری کرد له بن درختی له دور زنی دانیشتوه وک شماله نور
محبوبه وها هیچ کس نهی دیوه روته و بهرچی خوی داپوشیوه
خواجه بانگی کرد ووقی ای دوا بر پیم بلی توچیت توخدای اکبر
جوابی دایه وه سروی خرامان ووقی انسانم له توبی عیان

من له طایفه ی پادشاهانم
خواویرانی کرد اساسی کارم
به لام ای برا توحی اکبر
جوابی دایه وه ووتی نازه نین
له تو معلوم بی مصری زبانم
هیچ خوف نه بی بوم بکه بیان
ووتی ای خواجه نازانی من چیم
بافوی بانوان ملکشی رومم
صد کنیزه کو چوار صد غلام
هینده عزیز بوم له لای شهریار
له تو معلوم بی یقین ای نجار
نا گاه غلامی به شین و زاری
ووتی لشکری فره نک گه یه شار
سرداری سپا ناوی سام خانه
چی اکی بانو مالت بی ویران
دیسان کنیزئ گه یشته به شتاب
ملک کوژ راوه دانیشته بی غم
وه ختی نه مه م بیست له ژور چومه دهر
جلیکی کونه م له بر کرد اچا
کنیز و غلام گشت اهلی حرم

گیروده ی جهوری چرخ و زمانم
شیواندی یکسر گهرمی بازارم
پیم بلی تو کی یت به جی سرور
تکات لی اکم هیچ مه به غمگین
بنده ی خاصی تو خواجه نعمانم
حال و احوالت توحقی مژدان
نه جن نه دیوم نه جنسی پریم
له همو دنیاو عالم معلومم
به شه وو به روز حاضر بون له لام
به بی من ساقی نه ی اگرت قرار
روژی بزمم گرت له قصری زر کار
به را گردن هات به بی قراری
۳۰ هزار نفر کافری خونخوار
کافری بی دین زور بد فرمانه
ملک شا کوژ را به دهستی سام خان
ووتی ملکه جرگت بی کباب
واکافر هاتن بو حهوشی حرم
لباسی خومم دارنی له بهر
چومه ناو بولی کنیزانی شا
کافران هاتن همویان کرد جیم

اسیران کردن ته‌واوی یکسر
له‌شار همویان زو بردینه دهر
همو خراینه کشتی بی درنگ
امریان دا بروین بوشاری فرنک
کشتی زور به تاو که و ته‌ری در حال
هتا به تقدیر خدای ذوالجلال
له‌باش چند روزی لیره کشتی وان
بکته رّین هتایک دو سی ساعت
بچنه دره‌وه بو استراحت
منیش له گلیان به دلی غمبار
جیا بومه‌وه زو له‌وان دور که و تم
و مختی که هه‌لسام له‌خه‌وی شیرین
کشتی رویه‌وه هیچکس نه‌ماوه
دیمتیم آوا بوروژ له‌مغرب زمین
ماومه‌وه تنها به‌یکس لیره
ووتم ای‌هاوار کارم ته‌واوه
خوایه دلیلی زو بوم بنیره
زانیم که منیان واله‌بیر چووه
اسیره‌کانی تریان بردووه
به‌لام به‌م‌ایشه‌گه‌لی خوشحال بوم
که دلی ده‌ستی کافران نه‌بوم
نمه‌ه چل روزه که من به‌تنها
خواجه‌نمه‌ی ییست ووتی نازه‌نین
گر قبولم که‌ی بنده‌ی درگاتم
من همه‌ه پنج شش کلور زیوو زهر
من خیالم بو ای شوخی زمان
من همه‌ه ییست ملکه‌ زمان
واثم خیاله من نه‌که‌م بطلال
هر که نه‌مه‌ی ییست ملکه‌ زمان
ایکهم به‌فدای برپی تو دولبر
به‌سفر بچم بو هندوستان
فدای تو نه‌که‌م گنج‌وزیر و مال
ووتی ای خواجه حتی لا مکان

تقدیری و ابو ملک شای سروهر
 بی به نصیبی خواجهی تجاری
 خومصر گه لی لیره خوشتره
 نعمانی مصری له جپی خوی هه لسا
 خوی پیچایه وه بانوی بانوان
 چونه ناوکشتی دانیشن درحال
 رمل وای هینا گرخواجه نعمان
 هیچ نفعی نانی هر ته کا ضرر
 درحال امری کرد نعمانی دانا
 ووتی بیستومه له لام بو معلوم
 ملک شاهی روم نه این کوژراوه
 کشتی فره نگگی وا له ناو دریا
 گیرایه وه دووا کشتی کشتیه وان
 گه یشته مصر له قراغ دریا
 گه وره و بچوکی هو اهلی شار
 که خواجه نعمان گه یشته حرم
 بانوی بانوان نیرا بوحمام
 چند طبق یاقوت الماس و گوهر
 له ولاره ابا مصری زبانان
 خبریان زودا به شای تاجدار
 بکوژری بانوی شوخی ناز پروهر
 یعنی نعمانی مصری دیاری
 ته مه تقدیری خدای داوره
 هبا که ی داکه ند به سر سربادا
 به گریان که وته دوای خواجه نعمان
 رملی درهینا خواجه پر کمال
 ته م جاره بر ووا بو هندوستان
 له ریگگی هنددا آیینی خطر
 ناخدا کشتی کیرایه وه دووا
 پادشای فره نک چوه ته سه ر روم
 به سواره ی فره نک ریگگی گراوه
 با اسیر نه یین بچینه وه دووا
 له پاش چند روزی که خواجه نعمان
 قطاریان هینا کوتال بارکرا
 چون بو پیشوازی نعمانی تجار
 کنیزان هو حاضر بون دهر دهم
 شتیان به عطرو گلاوی تمام
 کرا شاباشی نازداری کشور
 له گه رانه وه دوای خواجه نعمان
 ته ویش امری کرد نعمانی تجار

زو بیتسه دیوان بزاین که وا
 غلامان چونو بردیانه دیوان
 به خیر هاتنی کرد خدیوی سرور
 خواجه بو تعظیم سهری خسته خاک
 له ریدا بیستم له ری بوواران
 لشکری زاردوه بوسر ملک شا
 عالمیکی روم ایستا فرهنگه
 کشتی فرهنگی والهناو دریا
 وهختی نهمه ی بیست شاهی تاجدار
 و اچا که لشکر بکهین مهیا
 خواجه له دیوان گه رایه وه مال
 له حمام تازه آوه اتوته دهر
 تاجی گوهری له سر داناره
 بازوبندی اعلی کردوته بالی
 برژانکی بو قتل نعمانی تجار
 چو وه لای بانو نعمانی تجار
 من هتا ماوم بنده که ی گیا بنم
 توی هیزی اژنوو سرمایه زینم
 پیاله پیکی بر شرابی گل ره ننگ
 هردونوشیان کرد چند پیکی شراب
 که مستی شراب ظاهر بو لی یان
 بوچی نه رویشت گه راوه ته دووا
 که چروه حضور شای عالی مکان
 ووتی پیم بلی ای خواجه خبر
 ووتی فداتیم سرداری بی باک
 که ملک مطروس شای فرنگستان
 له شاری روم دا ملک شا کوژرا
 سام خانی فرهنگ سرداری جنگه
 نه وهک اسیرین گرایه وه دووا
 فرموی وزیران حاضرین یکجار
 دیته سر ایمهیش کافری گوم را
 که تماشای کرد بانوی سوسن خال
 ادره وشیته وه وهک مانگی انور
 لباسی دیبای مصری پوشاوه
 وک آسک ره شه دو دیده ی کالی
 ریزیان به ستووه نه کن انتظار
 کرنوشی بو برد ووتی ای نازدار
 نهک خدمتکاری نانی و زو بانیم
 به سر گردت بی گیانی شیرینم
 دایه دست خواجه محبوبه ی دل تنگ
 له کل شکرو طعام و کباب
 نه وسای به بانوی ووت خواجه نعمان

بیانی عشقی خوی له حق بانو
 بانو که بیستی نه مه له نعمان
 راسته جنابت له خوفو خطر
 به لاثم دو دردم هه یه له دلدا
 اول نه وه یه که وا ملکشا
 دوهمین باری حملم لی دیاره
 نه بی تاچل روز تعزیه بار بم
 توش صبربگره ای خواجه هتا
 خواجه عرضی کرد نوری چاوانم
 به لام تکایه ای آرامی گیان
 آگه ادارم که پیم بده خبر
 شهو به سرداهات جاخواجه هه لسا
 خولاصه ی کلام هتا کو چل روز
 روزی چل همین سر له یسانی
 وهختی سیری کرد رمل وای هینا
 استیره ی بختی وهك روز رونا که
 روزی غلامی هاته لای نعمان
 واکوریکی بوزور لاوچا کو جوان
 خواجه زوهه لسا رویشته حرم
 سیری کرد کوری وهك مانگی تابان
 مبارکبایی زورکرد له خاتون
 خواجه به مستی آشکرای گردزو
 جوابی دایه وه ووتی آغا گیان
 منت نجات دا خواجهی هنروه
 بوت بیان نه که م ای خواجه ایستا
 له دهستم ده رچو له داری دنیا
 له شانم باره دردو په ژاره
 دل پر دردو غم هرلیو به بار بم
 بوم نه بی به عیب له داری دونیا
 هرچی افرموی بنده فرمانم
 وهختی که باری حملت بو عیسان
 توبی و سری خوت شوخی نازپروه
 چوبو جره ی خوی نوست تاسحرگا
 خواجه مایه وه به دلی پرسوز
 خواجه امری کرد رملیان هانی
 کوریکی نه بی بانوی ملکشا
 نه بی به ملک آزاو دل پاکه
 ووتی مزده بی که بانوی بانووان
 روی پرشنگک ادا وهك مانگی تابان
 چوه لای بانوی شوخی محترم
 هاتوته دنیا شوخو نوجوان
 ووتی مزده بی خاتونی محزون

له رملای دیومه به خوی بی نظیر
 له پاش حوت روزه کښنای چین
 شوشتیان به گولاو هینایانه دهر
 تهجا بوهو اعیانو تجار
 کاغذی نوی بویات که هوهو
 اشراف و اعیان همویان بون جم
 دازا طعام شراب و کباب
 له پاشان نعمان ووتی ای یاران
 شصت سال له عمرم رویوه ایستا
 بوناوانی تهو ایوهم حاضر کرد
 دوعام بوبکهن عمری زیادی
 خواجه کوره کهی به باووش هینا
 سپریان کرد و کوشش مانگه وایه
 هرکس ناویکی بوا کرد بیان
 له دلا ووتی خو آخری کار
 که کورم نیه نهوهی شاهانه
 لازمه ناوی که خوشو جوان بی
 روی کرده مجلس ووتی ای یاران
 بهم رهنسکه ناوی نیا ارسلان
 له پاش چند ومختی نعمانی تجار
 ارسلان مری که یشته حوت سال
 تهم کوره ته بی بهشای جهانگیر
 بردیانه حمام بانوی نازنین
 جلی زر بهفتی مصری کرده بهر
 گه وره تابچوک هوهو اهلی شار
 له سر ضیافتن تشریف بینن زو
 بهشادی و خوشی بهدلی بی غم
 نوشیان کرد له گل شیرینی نایاب
 ازانن بوچی من زحمت دان
 خوا کوریکی پی کردم عطا
 فرمون با ناوی بینین دستوبرد
 له گل ایوه دا دایم دل شاد بی
 له ناوه راستی مجلسدا دای نا
 له جوانی و حسن و دانا یک تابه
 که آخری هات جا خواجه نعمان
 یقین تهم سره ته بی آشکار
 کوری ملک شا گه وره ی زمانه
 لایقی گه وره و شاهو سلطان بی
 هز ته کهم ناوی بینین ارسلان
 دوعایان بو کرد اشراف و اعیان
 له خوی نکاح کرد بانوی شهریار
 امثالی نه بو به حسن و جمال

اُجا برديه لای ماموستای دانا بو تحصیلی علم بهخوشی دانا
 به وعدهی پنج سال امیر ارسلان هوی تهواو خویند علمی عالمان
 زبانی تورکی و فارسی و فرهنگ همویان زور باش فیربو بی درهنگ
 روزی لهروزان امیر ارسلان گه لیغمگین بو چووه لای نعمان
 خواجه ووتی پی ی نوری چاوانم سرمایهی خوشی و کیف و زیانم
 به قوربانتبم بوچی واماتی بهم عاجزی به بوج بولام هانی
 ووتی له خویندن عاجزبوم یکجار وهخته له داغا بيم شیت و هار
 خواجه ماچی کرد ووتی روله گیان حجره بیک نه کم بوتو له ناو خان
 پری اکهم بوت له درو گوهر بی فروشه بوخوت مبه مکدر
 ارسلان امهی که یست له نعمان به بی اختیار بهربووه گریان
 ووتی ای بابہ تجاری نا کم بوچی اتهوی من خوم رسوا کم
 چهز اکهم له تیغ له اسپ و له تیر له زری طپلو له نیزه و شمیر
 خواجه امهی یست درحال له دلا ووتی ای هاوار بوم توشی به لا
 تهوا معلوم بو به کورم نابی اترسم سرم توشی به لا بی
 روی تی کرد ووتی روله ارسلان کهزو نیوگهزه ایشی تجارتان
 ایوه و طپلو و رم کهوانو شمیر زور له یک دورین فرزندی دایر
 جوابی دایه وه ارسلان به قین ووتی به ذاتی رب العالمین
 امانهی ووتم بوم حاضر نه کی خوم اکوزم تهوسا ته توچی نه کی
 خواجه که زانی امیر ارسلان اقناع نابی بوی ووتی به چاوان
 امری کرد درحال چاپک سواری آزاو زبردست تهواو تیاری
 زو حاضرین کرد باسبابه وه به تیر و شمیری زور نایابه وه

ووتی ارسلان میلی راو نه کا
 وا بهتوم سپارد امیر ارسلان
 لباسی جوان و پاره و جواهر
 هر چندت اوی آنده می سوار
 سواره که گهلی دلخوش بو ممنون
 ارسلان پاره زوری دایه سوار
 له گل چندپایوی ناودارو آزا
 له هر جیگایک درنده یاشیر
 نه چو آگه را امیر ارسلان
 عشقی سواری و راوی اونده هه بو
 دهسته دهسته خلق اهالی ناوشار
 له جوانی و سواری هو حیران بون
 ژنانی مصری عاشق بون به روی
 روژی ارسلان هه لسا چو بوراو
 گویی له دهنگی بو ووقی ای جوان
 سیری کرد له دور اسپنی کوزراوه
 ده می ناوه ته خوینی نه می مری
 دی که پایو یکیش وستاوه له ولا
 تاجی سلطانی ناوه ته سر سر
 اسپنی ارسلان کوراندی درحال
 هه له متی دایه امیر ارسلان
 حهز له سواری و غارو تاو نه کا
 توش وا اسپیرم به خوی لامکان
 آوندهم هه یه وهك سنگی باهر
 امیر ارسلان نه بی دل آزار
 ارسلانی برد چو بو آنده رون
 روین بو صحرا به عزمی شکار
 هو روز اچون بو دهشتو صحرا
 نه ی ییست که هه یه امیری دلیر
 به ضربی شمشیر آیکردن بی گیان
 به شه ویش جار جار بو صحرا نه چو
 آهاتن بوسیری امیری سالار
 بو حفظی له چاو گشت دو عاخوان بون
 کوزران به مودای شمشیری آبروی
 گه یشته سری يك چشمه و سراو
 را که دخیم پیت نه گا زیان
 شیریک وا له سر لاشهی وهستاوه
 هرکس بیینی درحال آیکوژی
 لباسی شاهی آوا له بهردا
 له شی آله رزی وهك توله بی تر
 شیر سلمیه وه وهك طیری تیثر بال
 هات بو رو به روی که بیکابی گیان

ارسلان کیشای له کیلان شمیر
 کردی به دولت زوشیری غرین
 پیاوه کهی جلی شاهی پوشابو
 هاته پیشه وه ووتی ای جوان
 آفرین بوتو ای جوانی دلیر
 توخواپیم بلی خلقی کام شاری
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 ناوم ارسلان آزاو دلیرم
 شاه ووتی حیفه توم نه ناسیوه
 من شاهی مصرم له توبی عیان
 سبهینی وهرن بودیوانی من
 ارسلان ووتی به سرچاو شام
 پادشای سواری اسپه که خوی کرد
 له بر بارگاه دابهزی سلطان
 دوغا خوازی کرد له شاه ارسلان
 باسی کوشتنی شیرو پادشا
 خواجه که بیستی له امیر خبر
 بهخوا عجایب من بوم گرفتار
 نهو شه وه خواجه به دردو کدر
 سبهینی لهخو ههلسا ارسلان
 له پر سیریان کرد واهات یکه غلام
 بهلاماری دا دای له پشته شیر
 فلک بانگی کرد امیر آفرین
 به ترسو لرزه له دور وه ستابو
 به قوربانت بی پادشاو سلطان
 منت نجات دا وا له دهستی شیر
 پادشا زادهی یا کاسب کاری
 ووتی من کوری نعمانم قوربان
 قاتلی ببرو دورندهو شیرم
 هیچکسم وه که تو آزا نه دیوه
 که رویشته وه بلی به نعمان
 حاضرین له سر سفره و خوانی من
 هتا کو ماوم بندهی درگام
 جلهوی گرتو زو بوشاری برد
 وزیران هاتن بردیانه دیوان
 هاته وه بومال چووه لای نعمان
 گیراویه وه بوخواجهی پرزه جا
 ووتی له دلا ای خاکم به سر
 آخری سرم نه بی آشکار
 وه نه وزی نه دا تا وهختی سحر
 به کیفو خوشی چووه لای نعمان
 ووتی به خواجه شاه نه کا سلام

شریف هه لسی زوخواجه نعمان
 ارسلان له گل نعمانی نجار
 زور تعظیمیان کرد بوختی سلطان
 یاخوا بهخیر بیت له گل ارسلان
 حیفه کوری توم که نه ناسیوه
 خواجه عرضی کرد قوربان ارسلان
 ایستا حاضره که وهك خدمت کار
 سلطان امری کرد خواجه و ارسلان
 غلامی له پر هاته خدمت شاه
 چومه قراغ نیل امر و بوسیران
 تیابه چل نفر عسکری فرهنگت
 به ایلچی کهری هاتون بواړه
 سلطان اومه ی بیست رهنگی بزکا
 بچو به پیری الماس خانه وه
 بی هینه ناوشار زور به احترام
 وهختی اومه ی بیست نعمانی دانا
 شاه ووتی نعمان بو هه اسای مرو
 بزاین ایلچی چرته وی لیان
 دانشیت له جی خوه خواجه به نایار
 ووتی ای خوا به فرهنگی زبان
 هتا زبانی الماس نی بگا
 له گل ارسلان بچن بودیوان
 چون بو خدمتی شای والا تبار
 پادشا فرموی ای خواجه نعمان
 عمری درې بې رواهی نوجوان
 بوجی تا امر و توم نه دیوه
 قابلیه تی کووا بیته بودیوان
 خذ مت بکا شاهی تاج دار
 دانیشن له سر کورسی وزیران
 عرضی کرد ووتی پادشای جم جاه
 دیم یک کشتی هات له فرنګستان
 له گل الماس خان سپه داری جنگت
 گر باور نا کهی پیسوی بنیره
 ووتی به وزیر آصفی دانا
 به احترامیکي بزر گانه وه
 دلی نهرنجی با زو بیته لام
 زور به عجله له جی خوی هداسا
 دانیشه هتا بکهین گفته گو
 بیسنی بازوی امیر ارسلان
 انجا روی تی کرد شاهی تاج دار
 کی هه یه لیره بوم بکه بیان
 خواجه عرضی کرد قوربان پادشا

ارسلان زور باشی زبانی فره‌نگ
 شاه ووتی نعمان پیری بسی نظیر
 له پاش سعاتی سیریان کرد الماس
 اشراف و اعیان له گل الماس‌خان
 وهختی الماس‌خان گه یشته دیوان
 سلطان امری کرد تختی زر نگار
 دانیشتم برامبه‌ر امیر ارسلان
 سرتاپا غرقی اسلحه‌ی جنگه
 به‌شانو بازو وه کو روستمه
 الماسیش سیری کرد که ارسلان
 عمری له‌هژده تی نه‌په‌ر یوه
 جار جار که‌چاوی به‌رز اکرده‌وه
 به وقار و سام کیوی البورز بو
 دو سعات الماس له گل ارسلان
 آنجا شاه ووتی روله ارسلان
 یاخوا به‌خیر بیت سرچاوه کانم
 اُزانی ایتر تو مه‌به دل تنگ
 من ارسلانم وا کرد به وزیر
 گه یشته ناوشار که‌وی خوانه‌ناس
 هو به‌یک‌جار هاتنه ناو دیوان
 تعظیمیکی کرد بو تختی سلطان
 دانرا الماس‌خان زو گرتی قرار
 ارسلان دیتی که‌وا الماس‌خان
 دلیر و آزا وینه‌ی نه‌نگه
 له جوانیو حسنا ما نندی که‌مه
 جوان و نازداره وه‌ک سروی روان
 دنیا کوری وای هیشتا نه‌دیوه
 له‌هیبتی نه‌و شیر نه‌بروده‌وه
 به‌هیبت عینا وه‌ک فلامرزبو
 سیری یکتریان نه‌کرد هردو کیان
 تو له‌جیاتی من بلی الماس‌خان
 بوچی هاتووه با زو بزائم

(قصه کردنی ارسلان له گل الماس‌خانی فره‌نگ)

له‌سر امری شاه امیر ارسلان
 به‌زبانی فره‌نگ ووتی به الماس
 بوچی ناردوتی پادشای فره‌نگ
 روی خطابی کرد بولای الماس‌خان
 سلطان سلامی هه‌به هم‌سپاس
 بیانی بکه زو به‌بی دره‌نگ

ووتی کاغذی پادشام پی به
 کاغذی دایه دهستی ارسلان
 بو شاهي مصر نوسرابو کهوا
 اول به ناوی عیسی بن مریم
 سیم به ناوی بطروس شای فره نگ
 له پیش هژده سال نارد بوم سپا
 له گل آموزام سام خانی دلیر
 اهلی حرمی ملک شاهي روم
 له جزیره فیض بو استراحت
 حرمی ملک له ناو یخسیران
 وهختی که کشتی حرکت نه کا
 له پاشی چل روز خواجه نعمانی
 بو سفر تهچی بو هندوستان
 لا نه دا لهوی آینی بانو
 زگی پر ته بی بانوی بانوان
 کوریکی بووه بانوی ملک شا
 جا ناویان ناوه امیر ارسلان
 نکاحی بانوی بریوه له خوی
 ته بی ای شاهي مصر تو در حال
 له گل بانودا هرسیکیان به تاو
 اگینا قسم به خاچو عیسا
 رسما نیراوم من بوئم جی به
 ارسلان دایه خدمتی سلطان
 ثم ایلچی یهم نارد بزانه ای شا
 دوهم به ناوی خاچی معظم
 پنهان نه بی لیت که بو نام و ننگ
 بوسر شاری روم بو جنگو دعوا
 ملک شاهي گوشت آزانه وه کشیر
 همو یخسیر بون له توبی معلوم
 هاتبونه دهر هتا یک ساعات
 رویی بو لهوی خوی کرد بو پنهان
 له بیریان تهچی بانوی ملک شا
 گه وره ی تجاران مصری زبانی
 له جزیره دا بوصفاو سیران
 له گل خوی ته ییا ارواته وه زو
 له پاش مدهتی به امری یزدان
 جوانو رشیدو دلیرو آزا
 له پاش مدهتی زو خواجه نعمان
 کوره که یشی نه و کردوه به هی خوی
 ارسلان له گل خواجه ی کوزه سال
 بنیری بولام به دهستی به سراو
 انیرمه سهرت لشکرو سپا

خاکی وولات من تهدهم به با
 هر که ته مهی ییست امیر ارسلان
 اُجا تی گه یشت که نه وهی شایه
 به توندی ووتی ای خواجه نعمان
 خواجه نعمانیس ایتز حبه سا
 پادشای مصر ووتی به نعمان
 جوابی دایه وه نعمانی تجار
 پادشا فرموی امیر ارسلان
 له شاری مصر باور که یقین
 وهختی اُمهی وت امیر ارسلان
 شکلی نعمان و بانوی ملک شا
 زو دهری هینا دای به ارسلان
 پادشا اُجا که لای بو عیان
 ووتی معلوم بو پیری بد افعال
 نعمان که زانی سر آشکرا بو
 اُجا پادشا روی کرده وزیر
 وزیر عرضی کرد ووتی ای سلطان
 هیچان بونا کری به حقّی خدا
 پادشا ووتی ای خواجه نعمان
 عرضی کرد قوربان من و ارسلان
 به لام به دینی اسلام چون ته بی

ایتز تو کیفی خوته پادشا
 رهنگی سرور بوه وه وکو ارغوه وان
 بویه دلبرو گه وره و آزیه
 چی اُلیت ایستا من بتکه م بی گیان
 نریک بو گیانی دهرچی له ترسا
 پیم بلی کوری کی یه ارسلان
 ووتی گورجی یه دایکی به جبار
 روحه که م بلی تو به الماس خان
 اُمانه که تو ته لیت هیچیان دین
 گه لی پی که نی اُجا الماس خان
 له گل ارسلان له باخه لی دا
 ووتی اُمانه کین ای شاهی جهان
 زور به قینه وه روی کرده نعمان
 جوابت چی یه تو پیم بلی درحال
 بوی گیرایه وه ماجرای بانو
 ووتی دخیلم بوم بکه تدبیر
 اگر تسلیمیان نه که ی هرسیکیان
 مال ویران اُیین اُمانکه ن رسوا
 قصه ی توچی یه بوم بکه بیان
 حاضرین ته چین بو فره نگستان
 ناموسمان دهستی کافران که و

اُجا ارسلان ووتی به الماس کافری بی دین سه گي خوا نه ناس
 من ارسلانم بزانه یقین تو حدت چی به کافری لعین
 که ایمه بهری بو فرنگستان بزانه ایستا چون اُتکهم بی گیان
 جوابی دایه وه الماسی ناپاک ووتی ای منال بفامه توچاک
 بچو بو کولان له گیل منالان هریاری بکه له کوچه و کولان
 قسم به عیسا توو بانوی نهمان نه بی بتان بهم بو فرنگستان
 بسورینه وه تا نه بن رسوا یین به واتهی خلقی روی دونیا
 ارسلان ووتی کافری بیدین قسم به ذاتی رب العالمین
 هیچکس ناتوانی بکا نهم کاره گرنجو سه گي پیسی پتیاره
 به لام پادشای مصر و وزیران نه یان اُزانی زوبانی نه وان
 ایتر الماس خان زور رقی هه لسا له کیلان شیري هندی دهرهینا
 دای هینایه وه که بو ارسلان امیری دانا وه ک شیري ژیان
 شمیری کیشا به مانندی شیر دای له بن دستی کافری بی خیر
 کردی دوپارچه که رته سرزمین اهالی هو ووتیان آفرین
 اهالی مصر هه لسان همویان کردیان کوشتاری جیشی کافران
 به هزار مینه ت تنها نفری له فره نگیان رای کرده دهری
 سواری که شتی بو رویشته بوفره ننگ به ترسو لرزو به دلیکی تنگ
 سلطانی مصر ووتی ارسلان مالت کاولی بوج وات کرد پیمان
 ارسلان ووتی شاهی تاجدار توچاوت لی بو الماسی غدار
 شمیری کیشا که بکا بی گیان من پیش ده ستیم کرد حقم بو قوربان
 روی کرده وزیر پادشا اُجا ووتی معلوم بی ایتر بطروس شا

لشکریکی زور نهیری یقین
 له پاشان سلطان روی کرده نمان
 تو هم به لایهت به سرما هینا
 جوابی دایه وه نمانی دانا
 وهختی که هینام بانوی ملکشا
 هینده قدومی چاک بو ارسلان
 هموی صرف نه کم بوجنگو دهوا
 به علمی نجوم لیم بووه عیان
 نه سینی خوینی باوکی ملکشا
 جا وزیر ووتی که رابی سلطان
 او شصت کلوره بوشر بیخشی
 بچی بودعوا بوسر شاری روم
 موفق نه بی ارسلان به خوا
 سپای ناردده سر ایمه شهریار
 سلطان که بیستی گفتگوی وزیر
 گنج و خزینه یاقوت و مرجان
 تا له گل وزیر سان بدهن سپا
 نمان چو هه مو خزینه و گوهر
 کردی تسلیمی وزیری دانا
 چو بولای دایکی امیر ارسلان
 نه بی پیم بلیت کی به باوکی من
 به ضربی شمیر من اتمکم بی گیان
 چاره مان نیه نه بی تسلیم بین
 ووتی چون نه بی خواجهی بدفرمان
 له هر دو دنیا خوا رنجه روت کا
 ووتی به حق خدای بی همتا
 شش کلور پاره هه بو من نه وسا
 ایست شصت کلور ماله قوربان
 زو بوت سان ادهم ۳۰ هزار سپا
 یقینت لی بی امیر ارسلان
 نه بی به سلطان امیری دانا
 راست عرض نه کم گر خواجه نمان
 امیر ارسلان سپا واکیشی
 لیم معلوم بووه به علمی نجوم
 اگر خواهاتو له ولا بطروس شا
 نه لین ارسلان کردویه فرار
 فرموی به نمان برو خواجهی پر
 چیت هیه بیده زو به ارسلان
 بچن بوسر روم بوشرو دهوا
 مرجانو یاقوت له گل زیو و زر
 بو کو کردنه وهی لشکرو سپا
 شیر واکیشا ووتی به یزدان
 اگینا به حق امامی ضامن
 بانو ووتی پی ووله به قوربان

من چیت بی بلیم بوچی نازانی
 ارسلان ووتی ای دایه‌ی ناپاک
 بوتو ملک شات نه‌دیوه به‌چاو
 بانو که اُمه‌ی بیست له‌ارسلان
 ووتی روله‌کیان اراده‌ی الله
 اُوه‌ی بیستوته راسته‌ی ای گیانه
 ده‌نکی گوهری ده‌ره‌ینا بانو
 له‌مه .ملوه کوری ملک شای
 ارسلان سیری گوهره‌کھی کرد
 ملک شاهی روم قزل ارسلان
 گوهری هه‌لگرت اُمیری دانا
 به‌ وعده‌ی ده‌ روز ۳۰ هزار سپا
 روزی بازده‌م چونه خدمت شاه
 ۳۰ هزار نفر روله‌ی نه‌وجوان
 وه‌ختی نه‌مه‌ی بیست درحال پادشاه
 له‌گهل نهمان و اُمیر ارسلان
 سه‌مریان کرد سپا ترتیب کراوه
 به‌ صد احترام اُمیر ارسلان
 پادشای مصر هه‌لسایه‌ سهر بیان
 ناوچاوی ماچ کرد داینا له‌سهر تخت
 سلطان امری کرد خواجه‌یان هینا

که جگر گوشه‌ی خواجه نهمانی
 به‌ ضربی شمشیر من اُتکهم هلاک
 راستیم پی‌پی دایه‌ی پرچ برآو
 به‌بی اختیار بر بووه گریان
 وه‌ابو به‌خوا من نیمه گناه
 باوکت ملکشا شاهی ایران
 ووتی ارسلان اُمه بگره‌ زو
 نه‌وه‌ی سلطان و شاهانی جم‌جای
 تیدا نوسرابو به‌ خطی‌کی ورد
 پادشای ناودار شهنشای شاهان
 نایه باخه‌لی هاته‌وه لای‌شا
 له‌شاری مصره به‌پاره گیرا
 عرضیان کرد نه‌وا پادشای جم‌جاه
 حاضر کراون له‌عرصه‌ی میدان
 هه‌لسا زو رویشت بوئاو قرارگاه
 امیری لشکر هه‌مو وزیران
 خیه‌و بارگاه جوان هه‌لدراوه
 چوه‌ ناوخیوه‌ت له‌گهل شای زمان
 چو گرتی قولی اُمیر ارسلان
 زور تبریکیان کرد شای جوان به‌خت
 به‌ وزیر اعظم زو تعین کرا

رملی دهرهینا جا خواجه نهمان سهیری رملی کرد ووتی ارسلان
مباره که نهم وخت و سهاته کوچ بکا چا که لشکر نهم کاته

❦ باسی کوچ کردنی امیر ارسلان به لشکرهوه بو روم ❦

درحال امری دا امیر ارسلان بوسهر روم بروا سپای بی سامان
حره کتی کرد لشکر خروشا توزی پی هه مو روی سمای پوشا
له پاش چندروژی له حدودی روم اهالی هه مو لی یان بو معلوم
کهوا ارسلان کوری ملک شا هیناویه بوروم لشکر و سپا
تهچی که حقی باوکی بسینی بنچو بنچینهی کافر دهرینی
به جاری هاتنه خدمت ارسلان وتیان حاضرین به مال و به گیان
خه لاتی کردن نعمانی دانا بیست هزار نفر دلیری آزا
به رضای خویان هاتنه ناو سپا جلی مسکری له بهریان کرا
لشکریان که یشته به پنجا هزار هه مو وه کوشیر مردی کارزار
تهجا بینهره سهر باسی سامخان له شاری روما گه وری بی ایمان
له سهر تختی شاه گرتبوی قرار بی خبر له دهر چرخ روزگار
وزیرانی روم به دلی پر غم لای چیه وه بون به حزن و ماتم
وزیرانی خوی لای راست به خوشی مشغولی کیف بون به باده نوشی
لشکری فرنگ ❦ ۳۰ ❦ هزار نفر لهوی حاضر بون دایما بوشهر
به لام قلاغانیان پاره پاره بو لشکر تفرقه و زور آواره بو
پی یان په تی بو لباسیان فرتوت بی پول و پاره ره ش روت قوت
روژی له روزان سامخانی لعین له دیوانا بو کافری بی دین
دهنگی نوشا نوش باده و شراب بو صدای زیل و بم تار و رباب بو

له پرت دونه هاتنه ناو دیوان
وتیان ای سامخان سپای بی شمار
عسکرن له گهل امیر ارسلان
ارسلان کوری ملک شای رومه
وهختی ته هی بیست ساخانی دلیر
وزیرانی روم که بیستیان خبر
توبده هی توفیق امیر ارسلان
سام خانی کافر ووتی به وزیر
جوابی دایه وه وزیري ساخان
که بیه ایره بوجنگو بوشه ر
خو له ملک شاه و زیاتر زیه
پروه رده ی دستی خواجه زمانه
امر که لشکر حاضر بی قوربان
به حق عیسی له میدانی شهر
امری کرد سامخان کاروانی وزیر
۳۰ هزار نفر عسکری فره نگ
بیست هزار نفر له عسکری روم
وزیری کاردان ووتی به سامخان
بیست هزار که سن عسکری اسلام
گهر ایوه بشکین ایمه له دواوه
بوپشیتوانی ایوه ای سامخان

کرنوشیان برده به رتختی سامخان
هاتووه ته لین که پنجا هزار
بوشه ررو دعوا هاتونه سه رمان
بوختی باوکی هاتووه معلومه
رهنگی له رقا رهش بو وه کو قیر
دلخوش بون وتیان یاحی اکبر
تا نجاتمان دا له دهر کافران
چاره مان چیه چون ته بی تدبیر
ووتی حدی کوا ارسلان قوربان
منالیکي وا چیه ای سروهر
نه فامه بی عقل آزائی چیه
شهرری پی نا کری خو بازار گانه
ته یی نعمان له گهل ارسلان
ا بهر چاوی تو آیانکه کم بی سهر
له گهل وزیري فرهنگی بی پیر
کویان کردنه وه بوشه ررو بوجنگ
بوجنگ ته وانیش زو کران معلوم
بی اندازه یه سپای ارسلان
له پشت ایوه وه اوهستن تمام
حاضر بین به جمع جیش و سپاوه
آماده ته یی به دلو به گیان

میدانی شهریان گشت آورشین کرد
له پاشان له پرت امیر ارسلان
رمی زهراوی به ارضا کیشا
له آوزه نگی پی راستی دهرهینا
من ارسلانم کوری ملک شام
اگر تو مهربی بوم وره میدان
ساخان امری کرد که پالهوانی
بچیته میدان دهستی بیهستی
تا له میدانا زو بیکم اعدام
جا پالهوانی له سپای فرهنگ
در حال ارسلان شمشیری کیشا
سهری که و ته خاک نهجا ارسلان
پیاویک بنیره که وینهی شیربی
یه کیکی تری ساخان نارد بوشهر
خولاصهی کلام ۱۰ مهربی میدان
دیسان بانگی کرد وه کونه رره شیر
پاله و اناقت واهه مو کوزران
سام خان نه مهی یست تاوی دابه قار
گه یشته نه زیک امیر ارسلان
برو تو له گهل منالی ناوشار
دابهزه وره آوزه نگیم ماچ که

لشکر صفی بهست زو به دست و برد
رویشته میدان وه شیر ی ژبان
دو بهشی چقی نه خاکی رهشا
بانگی کرد وتی سامخانی گومرا
قاتلی هه مو کافری گومرام
کافری لعین سهگی بی ایمان
آزاد زبردهست شیر ی زهمانی
بومی بهینی هیچ رانه وهستی
بومی بهواته ی هه مو خاص عام
روی کرده میدان به بی قصه و دهنک
دای له گردنی کافری گومرا
بانگی کرد وتی پیت نه لیم سامخان
آزاد رشیدو جنگی و دلیر بی
نه ویشی واکرد ارسلان بی سهر
به شیر گردنی ارسلان بی گبات
کافری رورهش سامخانی بی خیر
اگر تو پیاوی خوت وره میدان
روی کرده میدان گه وری نابه کار
ووتی ای نهقام منالی نادان
هدلماتین بکه له کوچه و بازار
وره سهر دینم سجده بو خاچ که

هتا کو بتکم به ساقی دیوان
 ارسلان وهختی نه می بیست وه ک شیر
 ووتی ای کافر ملعونی دغل
 انشا الله به عون خالق سبحان
 شمیری کیشا سام خانی لعین
 ووتی به عیسی قسم ارسلان
 ارسلان در حال شمیری کیشا
 کردی دو پارچه هروه کو خیار
 دهنگی دست خوش صدای آفرین
 به تاقه سواره امیر ارسلان
 لهولاوله سپای معری یان به تاقه
 زوریان لی کوشتن نه وهی که ماوه
 کاردانی وزیری ملکشای روم
 لشکری اسلام که له دواوه بون
 له سواره و پیادهی فرهنگی بی دین
 امیر ارسلان وهک لالهی بهار
 کاردانی وزیر هاته لای امیر
 له سایه ی تووه نه وهی ملک شاه
 لشکر کهوته شار به تیر و کهوان
 ژزو منال و پیای اهل شار
 له سر بانوه به سببی ژنان
 شراب بگیری له دیوان بومان
 نمره تهی کیشا شیری دهنگ دلیر
 ایستا آنده می شرابی اجل
 خوت و لشکرت من اکهم بی گیاد
 دای هینایه وه به حدت و قین
 عاقلت اکهم بوخواجه نعمان
 دای له بن دهستی سام خانی گوم را
 کهوته خواره وه کافری مردار
 بهرز بووه وه له سماو زمین
 خوی دا له تبپی سپای کافران
 برونه کوشتار کافری بدناو
 فراریان کردو گهوانه دواوه
 شکانی کفاری که لی بو معلوم
 پی ی ووتن به تگر کفار اهل چون
 آونده باز لی کوشت تاقیان لی برین
 به خوبی کافر له شی و گولنار
 آوزهنگی ماچ کرد ووتی زه شیر
 خلاص بون له دست کافری گومراه
 بهرونه کوشتار فرهنگی زوبان
 هاته پش وازی امیری سالار
 پاره یان شاباش کرد بو ارسلان

به کيف و خوشی رواشته سهر
تاجی گوهري زو نايه سهری
مبارکبايان لی کرد وزیران
وملی دهرهینا خواجه پرکمال
چونکه معلوم بو که استیره ی شا
ماتو غمکین بو عاجزو حزن
ارسلان ووقی له هه موکس زیاد
کهچی تو امرو عاجزی و غمکین
جوابی دایه وه وتی ای سروهر
سؤالت نه کرد هه تا بزائم
ارسلان ووقی له تو بی معاوم
درحال امری کرد امیری سالار
هه وا عقوم کرد خراجی ۳ سال
اهالی هه مو کرد یازجا دوعا
فرمانی نویسی امیر ارسلان
تهجا امری دا به خزینه دار
معانی دومانگک سپای مصری یان
هه لسایه ساری ویزی زانا
بوجی لشکری مصری به تعجیل
با هه ر لیره ی تا دومانگی تر
بوروم بنیری سپای بی سامان
دانیشته سهر تخت باوکی ملکشا
شمشیری زیری بهسته کمری
جاهاته دیوان زو خواجه نعمان
ساقی سهری کرد نهماز بو بدحال
یکجار ضعیفه له تهوجی سما
له لایک دانیشت بهزاری و باشین
لازمه بابو تویی دلشاد
سببی چیه خواجه گریه و شین
بوج زو دانیشتی له سهر تختی زهر
چونه طالت آرامی گیانم
باورم نیه هرکز له نجوم
جارجی جار بدات له بازارو شار
اهالی بین بام هه فوه خوشحال
بو دهوامی عمرو تختی پادشا
وزیر اعظم بی که خواجه نعمان
پاره بهین به بارو خروار
بدن بچنه وه بوجیگای خوبان
وقی فداتیم سلطانی جمجا
بگه ریته وه پادشای جلیل
نه وه ک بطروسی فرهنگی کافر
تهوسان چي بکه یی ای شاهی زه مان

شاه که اُمهی بیست له خواجه نمان
 امری دا در حال امیری سروهر
 له چند روزیکا نمانی وزیر
 په پیدای کردن و زو کران به عسکر
 حاضری کردن بوجنگ و دعوا
 امریان کرد ساقی شراب و کباب
 هینزایه دیوان مجلس سازکرا
 وهختی ایواره امیر ارسلان
 روی کرده حرم به اعزازه وه
 خواجه سعید ناو آغای حرم بو
 هات له دوره وه سجده ی برده بهر
 فرموی ای خواجه بچوره بازار
 اسراحتی کرد امیری سالار
 خواجه له بازار سار له یسانی
 هر چوار ممتازی تناری چین بون
 وه کو کار آسکی خطا کنیزان
 له بریان کردن لباسی حریر
 وهختی ایواره له قصری زهرکار
 دستیان کرد به به زم نوشینی شراب
 هتا کو حوت روز انیر ارسلان
 به شهو له حرم به زمی ساز نه کرد
 آفرینی کرد له گهل امیران
 که عسکر بگرن به زیوو به زهر
 چل هزار نفر جوانی دایر
 معاشیان و هر گرت له زیوو له زهر
 هاته وه دیوان وزیری دانا
 هودو چقه نه و سمطورو روباب
 دهنگی سازو تار گهشته سما
 مجلس که چول بو ههلسا له دیوان
 زور به وقار و عزو نازه وه
 له عقل و فاما مائندی که م بو
 آفرینی کرد امیری سروهر
 بوم بکره ۳ چوار کیزی بازار
 هتا سبهینی له قصری زهرکار
 چوار کنیزه کی جوانی بوهانی
 به حسن و جمال وینه ی شیرین بون
 وهستان له خدمت امیری جوان
 دیبای فرهنگی و رومی بی نظیر
 هه ایان گرت هودو ده نو چنگو تار
 به لیدانی چنگ به تارو روباب
 به روز حاضر و له جرگی دیوان
 کیفی له گهل یار دیده باز نه کرد

روزی هشتمین وقتی به کاردان
چند روزه نه‌چوم بوده‌شتو صحرا
امری کرد درحال میرانی شکار
حاضرکن بازو خیره‌تو اسباب
وزیر اسبابی هم حاضر کرد
اسپان بوهینا پادشا سواربو
رویشان هتا گه‌یشتنه صحرا
- باسی گه‌یشتنی امیر ارسلان به کلیسا و عاشق بونی به فرخ لقا -
پادشا فرموی کاردانی زانا
پیم ملی نه‌وه منزلی کی‌یه
کاردان عرضی کرد که نه‌وه بنایه
درستی کردوه سام‌خانی گومرا
امری کرد درحال امیر ارسلان
له‌نا و اسلام‌دا هرگز کلیسا
له‌جی کلیسا مزگه‌وت بنا‌کن
نه‌جا چونه ناو کلیسای گه‌وره
تیدا بو تختی له‌گوهر و زهر
صد بتی تیا بو هم له‌آلتون
خاچیکی گه‌وره له‌صد من طلا
له‌زیر باخه‌لیا دو زنجیری زهر
له‌ژور سهری خاچ له‌پارچه جریر
دهستی‌رد امیر په‌رده‌کی لادا
امه‌وی بچم بو راوو سه‌یران
دلم عاجزه وزیر دانا
له‌گه‌ل سوارانی رشید و ناودار
هیچ تاخیر مه‌به روکه به‌شتاب
هاته‌وه خدمت شا به‌دست‌ورد
له‌گه‌ل وزیران جال‌شار ده‌رجو
قه‌لاییکی زور گه‌وره دیاری‌دا
- باسی گه‌یشتنی امیر ارسلان به کلیسا و عاشق بونی به فرخ لقا -
ثم قه‌لا به‌رزه که‌وا له‌صحرا
به‌تنها بوچی نه‌وا له‌م جی‌یه
معلوم‌بی له‌تو که کلیسایه
بو معاده‌تی کافران ای‌شا
به‌گورجی بچن زو‌یکه‌ن ویران
نابی بمینی به‌حق‌ی خدا
مسلمان تیدا ذکر‌ی خدا‌کن
هیچکس نه‌یدیبو بنا به‌و‌توره
له‌گه‌ل چند میزی بلورو مرمر
رازا بونه‌ره به‌دورری مکنون
درست کرابو له‌ناو کلیسا
پی‌وه به‌سرابو به‌قولفه یک‌سهر
په‌رده‌یک‌کی دی شاهی بی‌نظیر
صوره‌تی دهر که‌وت جوان و بی‌هتا

که صوره تی دی امیر بهو ته رزه
 آهیکي کیشا یخای خوی کرد چاک
 به عطرو بوسو وزیرو نمان
 ارسلان وتی زور حال په شیوم
 جوابی دایه وه وزیر ری دانا
 خوین توی گرتووه بویه په شیوی
 ارسلان وتی وزیر ی دانا
 وزیر چو پاپی اعظمی بانگک کرد
 ارسلان وتی ای پاپی اعظم
 البت بیستوته که کلیسا کان
 به ضربی شمیر کشیان کوژرا
 روانه ت نه کهم بوفره نگ ایستا
 من بهم شمیره اتکه م دوپاره
 پاپا عرضی کرد به حق ی عیسا
 ارسلان ووتی تم شکله کی یه
 پاپ ووتی قوربان تم شکله جوانه
 سیمین سذاره حوری نه زاده
 له ژور خاچه وه له هو دونه
 بودنی به لا له خاج دازاوه
 مده ی دش مانگه تم شکله جوانه
 عمری شریفی هر چواره ساله
 هو اندامی زو هاته اهرزه
 بیوش بووینه ی شیت کهوته سر خاک
 هیناړانه هوش امیر ارسلان
 عاجزو ماتم من بار به لیوم
 وتی کافرت زور کوشت پادشا
 بهم نوه مانی وا بار به لیوی
 تر پاپی که وره م بوینه ایستا
 که هات زو سجده بو ارسلان برد
 هیچ عاجز مه به د مه به دل پر غم
 هو بان امر و کردومن ویران
 گور راستی بلیت به حق ی خدا
 اگر راست نه لیت به خوی بی همتا
 نه جا مختاری گوری پیساره
 راست پی ته لیم پادشای جم جا
 بوچی دازاوه وها له م جی یه
 کچی پادشای فره نگ ستانه
 بالای به وینه ی سرری آزاده
 هلو اسراوه صوره تیکی وا
 زور مباره که شکلی ته و لاره
 هاتوه بویره شام بزانه
 خاوه ن چاوی رهش اگر یچی کاله

برزانگی بوقتل عاشقی هزار
 ناوی نهو کچه فرخ لقایه
 وهختی نه می بیست نه بجا پادشا
 له گهل کشیشان کردنی رزگار
 ارسلان تیرتیر صورهتی ماچ کرد
 هه لی بگره باش نه صورته بوم
 له پاشان سواربون گهرانه ره شار
 خواجه سعید چو صورهتی هینا
 له پاش سعاتی هاتن کنیزان
 به چنگو سازو دهفو تاره وه
 امیر ارسلان پیی ووتن امشو
 ابوش اسراحت بکن بوخوتان
 کنیزان روین امیر ارسلان
 صورهتی هینا به حرمت داینا
 پیکی نوش نه کرد پی پی دهی دستو برد
 یخه ی خوی درتی ووتی ای دلبر
 قوربانی زلفی عنبر بیزت بم
 فدای دوچای زهره رهنگت بم
 فدای گردنی وهك بلورت بم
 قوربانی بالای سروی ساوات بم
 به فدای لیوی تازه و کالت بم
 ریزبان به ستوره نه کن انتظار
 له روی دونیادا زور بی همتایه
 کافندی عفوی نوی بوپایا
 روانه ی کردن بوفرهنگ دیار
 وتی ای خواجه سعید دستو برد
 که روبشته وه بیپینه بوخوم
 امیر چوه حرم عاجزو غمبار
 له سر میزه گهی ارسلان داینا
 به کیفو به شوق هروه کو جاران
 به عشوه و نازو لنجه و لاره وه
 زور ماندوم یکجار چه زاکم له خه و
 منیش وانه نوم هتا کو به یان
 قاپی داخستو بهر بووه گریان
 پیکی شرابی خوارده وه نه بجا
 وهختی که مستی تأثیری لی کرد
 فدای بالاتبم شوخی ناز پرور
 به فدای لیوی شکر ریزت بم
 فدای ده می وهك به سنه تنگت بم
 قوربانی روی وهك شعله نورت بم
 به فدای بونی عنبر آسات بم
 یاخوا قوربانی ورده خالت بم

به قوربانتیم سروی نازنین
 به خوا له سهرما تاروژی محشر
 شیرینی اومن شوخی سیاجهم
 نه وه زنده گریا امیر ارسلان
 چار چار نه گریا ائیکوت ای نگار
 آواره و ویلیم له صحرای دُجیل
 تو له جیگای خوت دانیشتوی بی هم
 منیش وای لیره به تاقی ته نیا
 شرطابی شرطی پیاد شوخی پر یزاد
 بیانی وهختی له مشرق دیار
 وزیران هو له گهل امیران
 نعمانی دانا وزیری اعظم
 رویشته حرم نعمانی دانا
 غلامان وتیان امیر ارسلان
 لای خواجه سعید صوره تی هه بو
 درگای قایم کرد له سرخوی سلطان
 هتا کو ایستا نه هاتوته دهر
 درگای کرده وه چو وه خدمت شا
 سهری روت یخه ی پاره پاره به
 خواجه نه وه دی خنجری کیشا
 یا نه بی بمکه ی به خنجری بی گیان
 بوچ و امنت کرد بی هیزو بی تین
 عشقت دهر ناچی شوخی ناز پروهر
 بوم به سر زاشت تمامی عالم
 خون له چاوی هات هتا کو به بیان
 هتا که ی هروا بنالم به زار
 به وینه ی مجنون هر بلیم لیل لیل
 دوزمنی به من شوخی سیاجهم
 شیوه نکم بلیم ای فرخ لقا
 له ری عشقت دا بیم به فرهاد
 به امری خدا خوربو آشکار
 هروه کو چاران روین بودیوان
 امیری نه دی له سهر تختی جم
 پرسی هه والی پادشای جم جا
 امشه و جوابی دا هو کنیزان
 وه ری گرت امیر نه و صوره ته زو
 به دلی غمگین عاجزو نالان
 هر که نه وه ییست نعمانی سروهر
 که دی دانیشتوه پادشای جم جا
 به وینه ی مجنون زور آواره به
 ووتی به حقی خدا پادشا
 یاخو اسبابی هجرت که بیان

ارسلان زانی لای خواجه نعمان
 غیری راست و تن هیچ چاره‌ی نه‌ما
 حالم پهبشویه امروز تا فردا
 له ده‌ستت نه‌چم زو بکه چارم
 عاشقی کچی پاشای فره‌نگم
 هر که نه‌مهی بیست نه‌مانی دانا
 تو وای له‌روم و نه‌و له‌فره‌نگه
 خیالت خاوه امیری سرور
 چون نه‌بی به‌دوست دشمن له‌گهل‌تو
 يك قطره خوینی تو خو پطرس‌شا
 ارسلان رتی ای خواجه نعمان
 من و ام ازانی تو نه‌کهی چاره‌م
 امین به‌هرگز دست نه‌لنا‌گرم
 گردد نه‌که‌مه‌وه سپای بی‌سامان
 شهر نه‌کم له‌گهل‌پطروسی لعین
 دخلم توخوا ای خواجه نعمان
 رملی دهره‌ینا نه‌مانی دانا
 بکه‌ی به‌عسکراگر روی دنیا
 تا قیام دهر ناچی روله‌ی ارجمند
 له‌سهر تختی‌خوت دانیشه دلشاد
 کچی جوان زوره‌وه‌ک حورو به‌ری
 سرتی نهانی نه‌و بوه میان
 ووتی ای بابا عاقل و دانا
 گهر چاره‌م نه‌کهی به‌حق‌ی خدا
 به‌داوی عشقی من گرفتارم
 یزانه چلون تیک چووه ره‌نگم
 ووتی ارسلان بوخاطری خدا
 واز بینه‌نه‌مه زور عیب و ننگه
 زو نه‌م خیاله تو دهر که له‌سر
 حیفه بانه‌بی شیت و رنج‌ه‌رو
 نه‌کرتی به‌ملکی روی هو دنیا
 به‌خوا چاک دردی منت کرد درمان
 نه‌کهی درمانی دله‌ی آواره‌م
 له‌ریگه‌ی یارا هر نه‌بی بمرم
 به‌تعجیل نه‌چم بو فره‌نگستان
 نه‌یخه‌مه ده‌ستم یاری نازنین
 یزانه رمل چی نه‌کا بیان
 وه‌ختی سه‌وی کرد ووتی به‌خدا
 بو دعوا بیچی بوسهر پطرس‌شا
 راست پی‌نه‌لیم من به‌خداوند
 خوتو لشکرت تو ده‌ده به‌باد
 جوانتر له‌مانگو زهره‌و مشتري

ارسلان ووتی ای خواجه نمان
 گهر حوریم بویی له باغی جهان
 هتا کو زندوم له سهر روی دنیا
 لشکریش نه بهم به تا قی ته نیا
 یا ته بی بگم به وصلی دولبر
 ته بجا ارسلان ووتی به نعمان
 اکر پطرس شا لشکرو سپا
 موفق ته بی یانابی قوربان
 خواجه سهیری کرد وتی ارسلان
 بیی به لشکر روکونه سهر روم
 دو وزیر وای پطروسی فرهنگ
 لی یان معلومه اگر پطرس شا
 موفق نابی ته زان زور چاک
 نایه لن پطرس ته کاره بکا
 ارسلان ته می که یست له نمان
 به رمل و نجوم باورم نیه
 راضیم به تقدیر خدای لامکان
 هه لسه با پچین بودیوان ایستا
 لی یان پیرسه سویندیوان بده تو
 هه لسا له جی خوی امیر ارسلان
 سهیری رملیان کرد آستیره ناسان

راست پی ته لیم به حقّی مژدان
 له من حرام بی له توبی عیان
 زن حرام بی لیم غیر فرخ لقا
 ته چم بوشاری پطروسی گومرا
 یا له ریگای دا ته بی دانیم سهر
 سهیری رمل که باوکی مهربان
 بنیری بوسهر ایمه له مهولا
 توحقی قرآن بوم بکه بیان
 رمل وای ته لی اگر روی جهان
 هو اکوژرین له توبی معلوم
 له رمل و نجوم له اصولی جنگ
 بوسهر ملکی روم بنیری سپا
 هو اکوژرین ته که ونه روی خاک
 مژده بی له تو پادشای جمجا
 فرموی ای خواجه له توبی عیان
 ته خرافاته نازانم چیه
 نمان پیکه نی ووتی ارسلان
 منجم زورن لهشاری روم دا
 بزانه من راست ته لیم یا درو
 زو له گهل خواجه رویشتنه دیوان
 هر ضیان کرد وتیان ای شاهی زه مان

راستی فرموده نعمانی دانا
 ارسلان مات بو عاجزو غمگین
 وهختی ایواره رویشته حرم
 کنیزه که کان به مشوه به ناز
 شرایان هینا بو خدمتی شاه
 جا شکلی فرخ لقای دهرهینا
 ووقی فدات بم شوخی دیده مهست
 به شهوو به روز من له دوری تو
 توش وا به بی غم له شاره فرهنگ
 خبرت نیه له حالی زارم
 نه بی له ریتا شوخی بی همتا
 خلاصهی کلام امیر ارسلان
 وهختی روز هه لات رویشته دیوان
 دانیش له سر تخت به دلی غمبار
 مدتی ۳ مانگ نه مه کاری بو
 شه ویک له دلی خویا ارسلان
 هه لسه اساسی شاهی بطلال که
 بیه به مجنون بکه وه شوین لیل
 له بهر که دهستی لباسی فرهنگ
 خلاصهی کلام امیر ارسلان
 خواجه سعیدی طلب کرد امیر
 هیچ دروی نیه به حقی خدا
 سماتی دانیش به دلی حزن
 محزون و به شیو ماتو دل پر غم
 هینایان عودو چنگو دهفو ساز
 چند پیکیکی خوارد سلطانی جم جاه
 له سر میزه که بهر و رو داینا
 محبوبی نازدار باشی بالا دهست
 نه کریم نه نالم نه و نه مامی نه و
 انوشی دایم شرابی گول فرهنگ
 که له عشقی تو چند بی قرارم
 سهرو مالی خوم من بکه م فدا
 نه و شهوه نه نوست هتا کو به بیان
 چون به پریه وه همو وزیران
 وه کوشیت نه یکر دله که لیان گفتار
 کاری دایما شین و زاری بو
 ووقی ای شیتو ابله و هیچ نه زان
 بچو بولای یار عزمی وصال که
 بگه روی دهشتو هرده که بی دوجیل
 بچو بوفره ننگ زو که بی فرهنگ
 عزمی جزم کرد بوفره نگستان
 دوقی ای خواجه پر عقل و تدبیر

ههلسه هرايستا بچو بوبازار دهستی لباسی فرهنگی دیار
 بکره بوم بینه هیچکس نهزانی تأخیری مه که مهوسته آنی
 خواجه چو درحال یکدسته لباس کری له بازار زور قشنگو خاس
 هینایه خدمت شاهی عالی جا ارسلان فرموی ای خواجه دانا
 با له لای توبی وهختی داوام کرد بچو بوم بینه نهوسا دستوبرد
 سبهینی امیر رویشته دیوان روی کرده نعمان له گهل وزیران
 فرموی اسایی راو بکهن تهیار بچین بو دریا بهعز می شکار
 سهیری رملی کرد نعمانی وزیر ووتی بهامیر بهخوای بی نظیر
 بیچی بوراوی دریا بهیقین ضرر مند نه بی و نه بی دل غمگین
 ارسلان نهجا زور رقی ههلسا ووتی بهنعمان وزیری دانا
 اگر صحرايه اگر دریا به خو هو لایک ملکی خدایه
 نه بی من بچم بوراوی دریا هرچی باد آباد پنا به خدا
 نعمان امری کرد بهچارو ناچار بویان حاضر کرد اسبابی شکار
 سواری اسپ بون له گهل وزرا رویان کرده دشت بوراوی دریا
 له ریدا نعمان ووتی بهامیر بهقصم بکه توخدای بی نظیر
 امرو تأخیر که سفری دریا با نه بی توشی ضرر و به لا
 دیسان ارسلان زور رقی ههلسا له کیلان شیری مصری ده رکیشا
 فرموی به نعمان بروره وه شار والا قسم بهخوای جبار
 دو لهتت نه کهم ایسته بهشمشیر گه رایه وه دووا خواجهی دانای پر
 امیر ارسلان نهجا امری دا کهشتی یان هینا بو قراغ دریا
 دیسان طاقتی نه گرت خواجهی پر هانه وه خدمت شاهی بی نظیر

خوی خسته بهر پسی امیر ارسلان
 نهچی بودریا خدا یارت بی
 بهلام من سویندت نهدم به خدا
 له قراغ دریا توبکه شکار
 امیر ارسلان فرموی به سهرچاو
 له گهل غلامان و خاصانی درگاه
 جلهوی کشتی زو درا به باد
 وهختی که کشتی له پیش چاو ون بو
 نعمان زورگریا ووتی ای یاران
 لیم معلوم بووه به حقّی خدا
 بهشین و گریان هاتنه وه ناوشار
 هو لباسی رهشیان کرده بهر

— ❧ — باسی وویشتنی امیر ارسلان بو فره نگستان — ❧ —

نهجا یینه سهر باسی ارسلان
 تا وهختی مغرب به تعجیل و تاو
 پاش بانگی مغرب نهجا امری دا
 نهو شه و هوش رویش تا وهختی به بیان
 لیره وه حتی سهر حنّی فره نگ
 کشتیوان ووتی شای عالی نسب
 ۳ روز ریگایه اگر له لای راست
 ارسلان فرموی زو به بی دره نگ
 کشتی رایسی بو به مانندی با

له ناو کشتی دا له گهل غلامان
 به گورچی روین له قراغی آو
 کشتی بیچته وسطی دریا
 ارسلان فرموی جا به که شتیوان
 چنده پیم یلی دلم بووه ته نگ
 گه رایه بروین له لای دهستی چهپ
 بروین حوت روزه به بی که موکاست
 له ری چه په وه بروین بو فره نگ
 ارسلان دهستی کرد بهشین نهجا

وتی ای محبوب زازداری دلبر
 سرمایه شادیم روحی ره وانم
 نایه لی ساتی دلم بسر هوی
 تووا به خوشی شرابی گول ره نگ
 منیش وام له ناو گیزی دریا
 هتا کو ۳ روز روین له دریا
 ایه حدودی فرهنگستانه
 نهجا امری دا امیر ارسلان
 بوغچهی لباسی فرهنگی هینا
 شیر کردده وه له قه دتی امیر
 زور به وه نابوی تو له گهل من دا
 تاجی زیرینی داگرت له سهری
 به هزار زحمت له دهستی کفار
 به قه دهری زحمت توم نه کرده سر
 آخو جاری تر نه ت نیمه سهرم
 قلمی هه لنگرت امیر ارسلان
 نوی ای خواجه به قوربانتیم
 زور تکا نه کم باوکی مهربان
 تکایه وزیر له گهل امیران
 آزادم بکن تقدیری خواجه
 کاری من نهوا که و ته دست خدا
 کچی بطروس شای بی دینی کافر
 قوه تی نه ژنوم قضات له گیانم
 یاشه و که می خه و له چاوم که وی
 انوشی بی غم له شاری فرهنگ
 له شین و زاری له واوه یلادا
 روزی جواره مین ووتی ناخدا
 جی مأمورانی فرهنگ زوبانه
 بیاته فراغ کشتی کشتیه وان
 زو له بهری کرد پادشای جم جا
 ۳ جار ماچی کرد وتی ای شمیر
 هر آهینه وه بوشه رو دعوا
 ماچی کرد وتی تاجی سروهری
 من واتوم دهست که وت تاجی زه رنگار
 تقدیری و ابو پادشاهی اکبر
 من آهینه وه ملکو کشوهرم
 کاغذی نوی بوخواجه نعمان
 قوربانی علم و هم عرفانتیم
 بیخشه خطای امیر ارسلان
 چند مانگی که من دور نهیم لی یان
 واسطه ی عشقی فرخ لقایه
 هیچ چاره نیه ای باوکی دانا

له قاپی خدای حی لامکان
 هتا کو ۳ سال سکه زیو و زهر
 تا ۳ سالی تر ای خواجه دانا
 کاغذیکی تر بودایکی نوی
 نوی ای دایکی گوره و مهربان
 له جیاتی بنده تبلیغ که سلام
 فرموی به غلام امیر ارسلان
 بلی به وزیرو امیرانی شار
 ناهومید نه بن به اذنی خوا
 غلامان همه دستیان کرد به شین
 لهم غریبی یه به تاقی ته نیا
 نه بجا پی ووتن امیر ارسلان
 فرموی هر کسی بوفرهنگ ماوا
 عرضیان کرد قوربان پادشای سروهر
 هزار روحان بی بی به فدات
 امیر ارسلان وتی تا ۳ سال
 انشاء الله به عون خدای لامکان
 دستیان کرد به شین له قراغ دریا
 له پاشان امیر فرموی کشتی یه وان
 نه وه کو سبهی کفاری گومرا
 که شتی لی خوری در حال کشتی یه وان

دوعام بوبکه نه همه و وزیران
 هر به ناوی خوم لی بدنه پدر
 هیچکس له جیگام مکه نه به پاشا
 کردی بیانی دهستو پی بوسی
 حالم زور چاکه مه به دل گران
 به شاهی مهر له گهل احترام
 کاغذو لباسی بده به نمان
 زور آگادارین له مگری کفار
 بهم نریکانه من ییمه وه دووا
 وتیان فدات بین شاهی باتمکین
 چون به جیت بیلین دل فتوا نادا
 آگاتان لی بو که خواجه نمان
 له گهل تو بیچی نایه ته وه دوا
 روحان له روح نه شیرین تر
 نه یکه بن به قوربان خاکی سه رریگات
 چاوه روانم بن مه بن خسته حال
 له پاش ۳ ساله دیمه وه لاتان
 لایک غلامان لایک پادشا
 سوارین زو برونه وه بوخوتان
 بتان گرن ضرر به ایوه بگا
 ته نیا مایه وه امیر ارسلان

که کشتی گوم بو له پیش چاوی شاه
 خوی دی به تهنیا له قراغ دریا
 به تاقی تهنیا یکسو بی دهر
 سلطانی عقل به سامو هیبت
 بوی به جی لومه ی مخلوقی آیام
 بو کچیکی گهور فرهنگی ماوا
 لهم قصانه ی عقل امیر ارسلان
 به خوی ووت بزاق وامن چیم کرد به خوم
 ای فلك کویر بی چرخ بد نهاد
 ناگا سواره عشق لنگی دا به تاو
 حیفه بو کهسی عاشقی یار بی
 اگر تجاری یا پادشاهی
 اگر لی نه کا زو صرفی نظر
 زور عیب و عاره بدناوو سو که
 لشکری عاشق زولفی نازداره
 گنج و خزینه ی سهوی رویه تی
 آوی حیاتی ماچی ده می به
 اول منزلت به بوشاری جانان
 عاشق دانیشی له سای زولفی یار
 عاشق نه کیشی جفای بی سامان
 له سر امری عشق امری دانا
 فکری کرده وه پادشای جم جاه
 جلی فرهنگی ثروا له بهریا
 نه غلام نه خویش نه یار نه یاور
 بانگی کرد ووتی نه فامی نگبته
 بوچ خوت رسوا کرد له لای خاصو عام
 تختی شاهی خوت بوچی دا به با
 هوشی هاته سر به ربوه گریان
 له دردو دنیا هر رنج ورو خوم
 دلی دوشمنت بوچ به من کرد شاد
 هات ووتی ای شیت امری بدناو
 به ته مای وصلی یاری نازداری
 یا عالم به علم همهو دونیایی
 له سپاو ملکو مال و زبوو زهر
 له لای همهو کس خوارو مهتو که
 تیرو کهوانی برژانگی یاره
 محرابی تاقی دو ابرویه تی
 زوئاری تانای زولفی خه می به
 کهچی نه ترسی مالت بی ویران
 خوشتره له تخت و تاجی شهر بار
 نازانی قدری ، وصلی محبوبان
 لهشین و گریان جا وازی هینا

ناوی خدای برد شاهی پر کمال له‌بهر مانگه شهو که‌وته ری در حال
 باسی خبر زانینی پطرس شاه له‌کوزرانی سام‌خان و الماس‌خان ✽
 پطروس سلطانی فره‌نگی بی‌دین دایم حاضر بو که‌بوشه‌ورو قین
 هه‌وت‌صد ویزی هه‌بو له‌دیوان حاضر بون دایم له‌حضور سلطان
 ۳ مانگ قلم‌ره و له‌هر چوار اطراف له‌ژو حکمیابو بی‌درو و خلاف
 دو ویزی بو پطرس شای کافر یه‌کی ناوی شمس نه‌وی تر قر
 استیره‌ناس بون به‌رمل و نجوم صدسال پاشو پیش لی‌یان بو معلوم
 قر کافر بو شمس مسلمان به‌لام اسلامی خوی نه‌کرد پنهان
 به‌غیری قر کافری بدنام که‌س نه‌یه‌زانی شمس بوه‌اسلام
 بو‌فرصت قر دایم نه‌گه‌ورا که‌شمس بکات دوچار ی به‌لا
 پطرس شای فره‌نگ هر نه‌یکرد تدبیر به‌قیری گهور به‌شمسی وزی
 روزی له‌روژان شوخانی فره‌نگ په‌ی په‌ی آیاندا شرابی گل‌ره‌نگ
 صحبتی نه‌کرد پطرس شای کافر گاهی له‌گه‌ل شمس گاه له‌گه‌ل قر
 له‌پر هه‌راییک په‌یدا بو له‌شار ده‌نگی گریان هات شیوه‌نو هاوار
 پادشای فره‌نگ ووتی وزیران بزانی چی به‌سببی گریان
 له‌پر عسکری ضعیف و ره‌نگ زه‌رد هاته ژوره‌وه دل‌پر غم و درد
 سجده برده به‌ر تختی شهریار ووتی فدا تبم شاهی تاجدار
 بنده عسکر بوم له‌گه‌ل الماس‌خان که‌چوم بو‌مصر ای‌شاهی زه‌مان
 کوری ملک‌شا امیر ارسلان لای شای مصر بو له‌جر که‌دیوان
 وه‌ختی نامه‌که‌ی تومانداه‌شا له‌پاش خونیه‌وه ارسلان هه‌لسا
 شمشیری کیشا کوشتی الماس‌خان دولت بو که‌وته سرخاک به‌بی‌گیان

جا خلقی مصر کوبونه وه گشت
 به هزار زحمت له و چل عسکره
 رام کرد له دهستیان له قراغ دریا
 خومان نجات دا پادشای سروهر
 وه ختی ته مه ییست پادشای فره نگ
 ووتی به حقّی حضره قی عیسا
 اگر ژنانی مصر به جاری
 له سر زه مینا سولکیم و بدناو
 له م سماته دا له ناو کوچی شار
 غلامان هاتن وتیان به سلطان
 وان له بهر ده رگا ته گرین به زاری
 فرموی بایینه دیوان همویان
 ووتیان که ایچه له اوردوی سامخان
 ملکشای رومی کوژرا به دهستان
 دومانگک له مه و پیش خبریان هینا
 لشکری زوری هیناوه و سپا
 هم خبرانه ی هر که ییست سامخان
 له پاش چند روزی امیر ارسلان
 رویشه میدان سامخانی دلیر
 سامخانی لهت کرد به وینه ی خیار
 له و لشکره مان که ییست هزاربو

همو عسکری فره نگ یان کوشت
 تنها من ده رچوم له و جی خطره
 چومه ناو کشتی له گهل ناخدا
 احوال ته مه یه عرضم کرد یک سر
 روی رهش دا اگر اوینه ی شه وه زه نگ
 پادشای مصر ا کوژم وه کو ملکشا
 نه که م یخسیری فره نگ دیاری
 له ژن که مترم قط پیم مه لین پیوا
 دیسان هات ده نگ ی شیوه نو هاوار
 چند تقریکی فره نگ ی قوربان
 به چاوی پر خون به بی قراری
 چون هینایاننه دیوان به گریان
 عسکربوین که چوین بوروم له پاشان
 له وی ماینه وه له خدمت سامخان
 که وا ارسلان کوری ملکشا
 بو حق سه ندنی ملکشا ایستا
 زو آماده ی کرد لشکری گران
 که گیشته در حال خوی هاته میدان
 امیر ارسلان رای کیشا شمشیر
 ایتر لشکرمان زو کردی فرار
 هم شش که سه مان به ساغی ده رچو

به ضربی تیغی امیر ارسلان
 ایملش رامان کرد ایتز به ناچار
 بطرونی کافر که بیستی خبر
 نهجا روی کرده همو وزیران
 هم آگرانهی به بینیکی کهم
 شرطی بنیرم سپای بی سامان
 له پرت هم دیسان هه را بو پیدای
 عرضان کرد شام نهوا پایی روم
 پاپ که هات توند بوروی کرده سلطان
 ارسلان ناوی کوری ملک شا
 کلیسا کافی همو کرد ویران
 روی کرده امرو جمی وزیران
 قسم به خاچو به عیسیای مریم
 نه بی بنیرم لشکری گران
 کچو ژنانیان له روی زه مانه
 پاپ ووتی به شاه معلومه له لام
 لشکر انیری بوسه ارسلان
 نه وروژه که نه و دانیش له سه رخت
 صوره تیان کیشا ها بگره او لیم
 صوره تی وهر گرت پادشای دلیر
 دانیش توه وهک مانگک له سر تختی زر
 ماباقی همو لهت و پت کران
 احوال نه مهیه شاهی تاجدار
 موی لهشی تیژبو به وینهی نشتر
 ووتی بزنان که چون ارسلان
 کرده وه ایمله بوین توشی ماتم
 مولکی مصر و روم زوبکهن ویران
 وه ها تی گهین که محشر هه لسا
 هاتوه بوازه له توبی معلوم
 ووتی ای بطرس مالت بی ویران
 بی اذن و رخصت هاته کلیسا
 سلطان نه مهی بیست به ربروه گریان
 ووتی نه ماوه ایتز غیره تمان
 به روحی باو کم بهات و صنم
 مولکی مصر و روم زوبکهن ویران
 به پند کهم ییاز نیرمه کارخانه
 هرگز ناتوانی تو بوانتقام
 آزای وانیه له ده وری زه مان
 من تقاشم نارد به عجله و جخت
 بزانه چونه راستی یلی بیم
 دی که کوریکه بهمانندی شیر
 روی پرشنگک نه دا وهک بدر انور

عمري نرینی هژده ساله به
 پرچی له سهر شان پریشانه
 سه پری صوره تی که کرد پطرس شا
 تا امرو که سم نه دیوه به خدا
 پاپی به صورت نارد کلیسا
 ووتی که دو صد هزار مهردی جنگ
 بچن بوم بگرن امیر ارسلان
 شمسی وزیر زو له جی ی خوی هه لسا
 له چا کو خراب له قضاو قدر
 به رمل و نجوم لام بووه معلوم
 هه مو ا کوژین تو ته بی بدناو
 گهر باور نا که ی بزانه قر
 روی کرده قر پادشای فرهنگ
 قریش قصه ی شمسی کرد تصدیق
 لشکر بنیری زو ته شکن نهوسا
 تهجا پطروس شا ووتی ارسلان
 نهوسا تدبیرمان چیه ای قر
 جوابیان دایه وه وتیان ای سلطان
 له لای ارسلان وزیر اعظمه
 هرگز نایه لی امیر ارسلان
 چونکه اگر ین بوشه رو دهوا
 روی جوانو محبوب وه کنگر لاله به
 نه لی خسروی شاهی کیانه
 ماتو سرسام بو ووتی به پاپا
 هینده محبوبو لاوچا کو آزا
 اجا روی کرده مجلس پادشا
 حاضر کن در حال ابوه بیدرنگ
 یکن به دارا در حال له میدان
 عرضی کرد وتی پادشای جمجا
 له مو شتی من هه خبر
 اگر تو لشکر بنیری بوروم
 له سهرت ده که خیالاتی خاو
 چی لی نه زانی پیت یلی خبر
 ووتی چی نه لیت بومسئله ی جنگ
 ووتی راست نه کات شمس به تحقیق
 له ناو عالمدا توش ته بی رسوا
 مغروره لشکر دینیته سه رمان
 تو له گهل شمس پیم بدهن خبر
 بوچی نازانی که خواجه نعمان
 له له می ره ملا مانندی که مه
 لشکر بهینی بوفره ننگ تان
 موفق نابن نهوانیش هروا

پطرس شا نهجا ووتی ارسلان	منداله و نهقام پروردهی نهمان
زور عیبه خلقی بلین پطرس شا	لهتجار زاده مندالیک ترسا
دو آمو زای من کهوه کو شیربون	آزادو زمردهست جوانو دلیر بون
هر دو کی کوشتن امیر ارسلان	حقیان نه سینن لده وری زمان
شاهانی عالم طعنه نه دهن لیم	قدوم نامینی نازان من کیم
نه لین له ترسی امیر ارسلان	نهوا له خوینی ۳۰ هزار جوان
له خوینی الماس سام خانی دلیر	وادهستی هه لگرت پطروسی بی خیر
جا نه بی جلی ژنان له بهر کهم	سه رم هه لبرگرم خوم دهر به دهر کهم
زو شمسی وزم له جی خوی هه لسا	عرضی کرد ووتی پادشای جم جا
له ره ملا دیومه کهوا ارسلان	به تنیا خوی دیت بوفره نگستان
له و صوره تهی نه و نقاش بهین	چند وینه ییکی لی دهر بهین
بیانده نه دست قاپیه وانی شار	له گهل نوبتچی و پولیسی بازار
هر کهس له وشکاه داخلی شاربو	یگرن درسمات بومان یین زو
پطروس شا کردی له شمس آفرین	امری کرد هاتن نقاشانی چین
له بهر شکاه کهی امیر ارسلان	ده وینه یان گرت زور محبوبو جوان
هر یه کیکیازدا به قاپیه وانی	که ارسلان هات زو پی یی بزانی
بی ناسی ییگری بی هینی بوشا	له هر درگاییک ضد عسکر دارا
وهختی ایواره شای فره نگ زه مین	رویشته حرم به دلی غمگین
له حجره کهی خوی عاجز و دل تنگ	به تنها دانیش پادشای فره نگ
غمباربو عاجز شای هالی جناب	هر اینوارده ره پهیدر پهی شراب

❧ باسی رویشتی فرخ لقا بولای باو کی وچاو پی کهوتنی ❧

❧ بهشکی امیراوسلان وعاشق بونی به نهو ❧

جاییه خبر له فرخ لقا	محبوبه ی نازدار شوخی بی همتا
چاوی مهستی ناز نازک اندام بو	بالای وهك حرر شیرین کلام بو
قف قف پلکانی وه کو سیامار	به سر شانی دا رزایونه خوار
لیوی مانندی یاقوتی احمر	تهیدا لذتهی نبات و شکر
یاقوتی ده می پر له گوهر بو	وهك کانی حیات چشمه ی کوثر بو
گردنی صافی بهوینه ی بلور	ته دره و شایه وه له دور وه کو نور
سینه ی بهوینه ی یکتخته زیو بو	سپی و صافو جوان هیچکس نه دیو بو
له سر سینه ی صاف دولیوی کال بو	یه کم غونه ی حسن و جمال بو
مدح و تعریفی قط نابی ته واو	باسی جوانی نهو نایه ته حساو
له قصری خویا له سر تختی زهر	نابویه سهری تاجیکی گوهر
خواجه یاقوت ناو غلامیکی هه بو	که بو ایشی نهو اها تو ته چو
رابهری خاص بو لای فرخ لقا	هو اخباری زو بو نه هینا
هاته ژوره وه لای فرخ لقا	سجده ی برده بهر محبوبه ی ترسا
شازاده پرسی چون هاتویه لام	خبرات چی یه پیم یلی تمام
دهنگو باس چی بو امرو له دیوان	بوم بکه خواجه ته واوی بیان
خواجه عرضی کرد سروی خرامان	باس نیه غیری باسی اوسلان
ته لین له شاری مصر اوسلان	به ضربی شمیر کوشتی الماس خان
به لشکره وه چوه بوسه ر روم	سام خانی کوشتو وه له توبی معلوم
هینده تعریفی اوسلانی کرد	صبری لی برآ فرخ دستو برد

ووتی ای خواجه امیر ارسلان
 نهم ایشانه لهو دوره قهت نابی
 خواجه هاته جواب وتی به قوربان
 نه تدبیره له روم هیناویه پاپا
 هر که نهمی بیست زو فرخ لقا
 چو بولای باو کی محبوبه ی نازدار
 تنها دانیشته عجزو غمگین
 پطرس شا ووتی ای مایه ی ژینم
 بوج بزرت کاوه رهنگی رخسارت
 ووتی فدات بم شاهی تاجدار
 یاقوتی غلام هات به لامه وه
 له وولاتی مصر الماس خان کهوا
 له پاشان سپای بوروم ناردوه
 قهلاجوی سپای فرهنگ کراوه
 کلیسا کانیاں ویران کردوه
 پطرس شا ووتی ای روله نازدار
 هموی صحیحه راست و رهوانه
 نه بجا هاته جواب زو فرخ لقا
 له وه و پیش دیوه شکلی ارسلان
 سام خازو الماس بکوزی به شمشیر
 پطرس نهمی بیست خنده برده وه
 صوره تی هیه له لای من الاز
 به دست نه و الماس و سام خان کوزرابی
 صوره تی ایستای امیر ارسلان
 بهردار بی بینی در حال بهر نه خا
 به پروشه وه له جی ی خوی هه لسا
 که دی واسلطان له حجره ی زهرکار
 لیوی نه کروژی له رقا به قین
 ره ووتی تخت و تاجو نگینم
 بوجی زهر د بووه گونای گولنارت
 من دانیشتبوم له قصری زهرکار
 شهرتی ارسلانی بوگیرامه وه
 به ضربی شمشیری ارسلان کوزرا
 سا خانی آزای لهوی کوشته
 مملکتی روم هموی گبراه
 کشیشه کانیاں همو کوشته
 هرچی که یاقوت کردویه اظهار
 به دست ارسلان مالم ویرانه
 ووتی فدات بم شای حشمت په نا
 ناچیته عقم کهوا له میدان
 قهت قابل نیه ای شای بی نظیر
 به گریان وه و بهدم درده وه

ووتی ای روله به عیسیای مریم
 اگر روستم بیت له زابل زه مین
 هیچ کام ناتوان بوی بچنه میدان
 نه و صوره تهی تو دیوته اول جار
 سهیری صوره تی ایستهی که کهوا
 سلطان دستی برد صوره تی تازه
 که فرخ لقا صوره تی وه رگرت
 در حال عاشقی بژنو بالای بو
 صوره تی دانا محبوه بهی کشور
 سپا حاضر که وه کو گهلای دار
 هه مو وولاتی رومی ویران کن
 پطرس شا ووتی ای رولهی دلبر
 چونکه له وه ملا لی یان بو معلوم
 موفق نابن اکوژرین هه مو
 جوابی دایه وه جا فرخ لقا
 هینده مغروره امیر ارسلان
 نه وهخته ایمه له داری دنیا
 پطروس شا ووتی نوری چاوانم
 بهلام وزیران به رمل و نجوم
 اگر ارسلان سپای بی سامان
 موفق نابن نه بن تارومار
 به خاچی اعظم به سهرت قسم
 یا اسفندیار یا شیری غرین
 ناگری قط به رگهی شیری ارسلان
 هی منالیه تی ای رولهی نازدار
 تازه بومنی هیناوه پاپا
 دایه دهستی نه شوخی طنازه
 دلی وه کو طیر به ربوه فرته فرت
 شیتی جمال و بالای آلاهی بو
 ووتی فداتیم شاهی دادگر
 به تعجیل بچن بوسه روم دیار
 امیر ارسلان تیره باران کن
 منعیان لی کردوم شمس له گهل قر
 گهر لشکر بچن بوسه شاری روم
 به دست ارسلان مندالی بدخو
 ووتی که وابو به تحقیق نه بجا
 لشکر نه هینی نه بجا بوسه رمان
 حیامان نه چی به حق عیسا
 هم قصه ت راسته قضات له گیانم
 زور باش نه زانن لی یانه معلوم
 بنیریت و بیت هوفره نگستان
 لشکری نه مشکی زو نه کن فرار

اما ارسلان به تاق ته نیا
 امرم دا امرو که زو نقاشان
 ده وینه یان گرت بودروازه شار
 هر کس هاته شار که شکلی و ابو
 وهختی اُمهی ییست محبوبه زه مان
 دلی زور خوش بو له جی ی خوی هه لسا
 هاته هوده ی خوی نازداری ده وران
 محبوبه ی زه مان دلی غمگین بو
 عشقی ارسلان کردبوی غمبار
 شهو به سهر دا هات جافرخ لقا
 حجره که ی چول کرد شرابی دانا
 یخه ی کراسی دادرری تا خوار
 ووتی ارسلان سرمایه ی ژبنم
 به نیو نگای تو مالم بو ویران
 تو لهشاری روم له سر تختی زهر
 من قسم ته خوم به تاجی شاییت
 به گردتی بهرز خسره وانی تو
 هتا کو لاشم نه سپرن به خاک
 دل نادم به که من به غیری تو
 گرچی دوزمنی نوری چاو انم
 شرطی له دهر گای بلندی یزدان
 خوی دیته ایه نه یگرم نه وسا
 له بهر صوره تی امیر ارسلان
 دام به نوبتچی درگاو ناو بازار
 در حال پیگرن بوم بهینن زو
 له باس هاتی امیر ارسلان
 ووتی زور باشه باب به دوما
 کینزان هاتن هروه کو جاران
 عاجزو ماتو چاوپر گرین بو
 هیچ قصه ی نه کرد محبوبه نازدار
 کنیزه کانی یکجاری جواب دا
 که ته و او مهست بو شوخی ماه سیما
 دهنگی هه لبروی بی ترسی اغیار
 تسکینی دلم دوزمنی دینم
 قضات له گیانم امیر ارسلان
 کیف نه که ی له من هیچ نیته خبر
 به شانو شوکت کُلا ی همایت
 به تخت و مقام شای تورانی تو
 ای گیانی شیرین ای شیر ی بی باک
 اگر هاتودام بیم رنج هرو
 من هر کنیزو بنده فرمانم
 اگر تو نهیت بوفره نگستان

خوم بکهم رسوا له ده وری دونیا ترک کهم خویش و قومو اقربا
 به سهری قوتین به تنیا به پی بان بیمه خدمتی تو ارسلان گیان
 خولاصه ی کلام شه و هتا سحر نه به کاری بو شوخی ناز پروهر
 به یانی وهختی که له خه و هه لاسا چووه سهر ته لار زو فرخ لقا
 هیچ قصه ی نه کرد له گهل کنیزان ماتو غمچار بو عاجزو تالان

با به جی بیلین ملکه ی زه مان

بچینه وه سهر باسی ارسلان

وهختی له قراغ دریا هاته دهر روشت بهری دا امیری سروهر
 حره ت شه و و حه و ت روژ له ناودارستان ثروشت به پی شاهی نه وجوان
 روژی هشته مین گه یه جیگابی پر له پیمانه و زگس صحرائی
 لهوی تی به رتی گه یشته کوسار فکری کرده وه امیری سالار
 ووقی و اچا که له سهری کوسار امشه و هر چون بی من بگرم قرار
 وهختی که بوسهر شاخه که نه چو له ناوه راستی شاخدا دی بیک بو
 روی کرده مالیک سلامیکی کرد خاوهن ماله که بوژوره وهی برد
 به قصه ی شیرین به زوبانی خوش داینا به حرمت امیری ماه وهش
 شرابی هینا بوی له گهل کباب له گهل میوه ی جوان طعامی نایاب
 خلقی سه پریان کرد که نه و جوانه روخساری وینه ی مانگی تابانه
 له حسن و جوانی امیر ارسلان اهالی هه مو بون ماتو حیران
 ووتیان ای جوان له کام مکانی بوچی عه و دالی ده وری زه مانی
 بوچی آگهریت بوکی عه و دالی من فرنگیم و فرنگی ماوا
 جوابی دایه وه ووقی به عیسا

نام الیاسه لمسیاحت بوم
 ایستا نمجهوه بوفرهنگستان
 اهلی دی به که ووتیان ای جوان
 له پاشان ایمه به صد احترام
 ا به خشین به تو زیرو جواهر
 ارسلان ووتی ناکری نم کاره
 که گهرامهوه له خدمت سلطان
 دوما خوازی کرد له اهالی دی
 باش عصر امیر گه یشته سهر کیو
 لهو دیو کیوه که امیر ارسلان
 دیاری دا شاری شوخی مه لقا
 ووتی السلام ای شاری دولبر
 که خور آوابو له مغرب دیار
 وهختی گه یشته درگای شار امیر
 ووتی بسم الله الرحمن الرحیم
 آگادارم بی ای خدای اکبر
 وهختی بیی خسته نه و دیو درگای شار
 که له سهر تختا به عزو وقار
 که شکلی خوی دی به دروازه وه
 ووتی ای نامرد ارسلان لیره
 بهنا به ذاتی پادشای قیوم
 وهختی له قاپی روبشته ناوشار
 له هندستان و مولکی مصر و روم
 هلاک بوم جاری له سهر و گهران
 رجایه دومانگک دانیشه لامان
 روانهت ته کهین بالا نه و نه مام
 هرچیت لازم بو آنده بیی یک سهر
 ایشم لای شاهی فرنگک دیاره
 بهند تهیم یکدو مانگی له لانا
 زور به عجله امیر که و ته ری
 ماندو بو هلاک دل پرغم به شیو
 سهری کرد دیاره وافرهنگستان
 قصرو ته لار بو تاچاو کار ته کا
 گیانم فدات بی نازداری کشور
 امیر گه یشته به دروازه ی شار
 هاواری کرده خدای بی نظیر
 به نام به تو ای حی قدیم
 له دهستی کافر نه ینم ضرر
 صوره تی خوی دی امیری سالار
 له سهر سهر به تی تاجی گوهر بار
 به جلی شاهی زور ممتاز وه
 شکت چی ته کا شهره یاخیره
 له مشکلم یقین من تهیم معلوم
 به دلی زور و به شیو و غبار

باوه نی پیا کرد له پرت زهلامی	به بی گفتگو و قصه و کلامی
پردی له زوریکی تاریکا داپنا	هاته دهر درگای له سهر قفل دا
ارسلان سهری سوژما له وکاره	باربو له سهری غم و پهزاره
ووتی کی بو وا که منی ناسی	تو نی به لا بوم وا به که ساسی
اگر هم زانی که روژی اول	داوینم نه گری بهم نومه اجل
ناینم وولاتی محبوبه به چاو	ناینم یارم زو نه کهومه داو
قسم به ذاتی حی لامکان	نه اها تم من بو فره نگستان
سعات بو بهشش خه و نهی پرده وه	سهری کرد ده ستیک درگای کرده وه
نه تیرم پی په نه خنجر نه شیر	نهجا چی بکه م خدای بی نظیر
له پاشان ووتی اگر انسان بی	یاخو روستی مازندران بی
یا دیوو خبو بی یا جن یا پهری	به مستی نه یکم له زیان بهری
له پرت سهری کرد که پیاویکی پر	هاته زوره وه آزانه دلیر
چراییک له گال یک سینی طعام	بوی هینا کردنی له امیر سلام
به زبانی رومی ووتی ارسلان	ای پادشای روم مالت بی ویران
تو بهم لباسی فره نگیه وه	به م ماتی و زویری بی رهنگی به وه
بوچی تو هاتوی بوفره نگستان	بونوا صد ملیون کافری پدگیان
منالی بیشکهش دشمن به تو	مال کاول خوت بوچ کرد رنجه رو
خو نه مردبو نعمانی تجار	که هیمستی تویت بوفره نگ ديار
وهخته له داغت بیم به کباب	فدای ناوت بم شای عالی جناب
ارسلان ووتی پری کونه سال	تو خه له فاوی بی عقلو کمال
هم زوبانهی تو هرگز نازانم	من فره نگیم و فره نگ زوبانم

بوج منت هینا تو بوئهم جی به
 نهجا پیره میرد به زوبانی فرهنگ
 پیم بی توخوا که خواجه نمان
 چون هیشتیان که بیت بوفره نگستان
 هرچی منالی شاری فرهنگه
 یک قطره خویندت نه کافرانه
 ارسلان ووتی توخوا بابہ گیان
 الیاسه ناوم باور بکه پیم
 من بوسیاحت هانوه فردنگ
 بهر بوه پیکانین پیری نورانی
 راستیم پی بی امیری سالار
 به حق خدا من مسلمانم
 ارسلان زانی مسلمانہ پیر
 بوج له دوردوه تو راوه ستاری
 ووتی زور ترسم هدیه ارسلان
 ارسلان ووتی به خدای اکبر
 نهجا پیره میرد طعامی هینا
 امیر تیر خواردی طعام و کباب
 نهجا پیره میرد ووتی ارسلان
 که لهم شاره دا ایه دو براین
 هیچکس نازانی که مسلمانین
 راستیم پی بی نه شوینہ کوی به
 ووتی ای امیر شوخی شیداو شنگ
 له گهل وزدی هانی کاردان
 عاجزو غمبار به تنیا قوربان
 بوکوشتنی تو حاضر بوجنگه
 به ملکی دونیا نه کرن بزانه
 پیم بی کی به امیر ارسلان
 سیاحم غریب بی مسکن و جیم
 بهر هلام بکه توخوا بی درهنگ
 ووتی به خدا تو ارسلانی
 رازی دلی خوت بوم بکه اظهار
 غلام و بندهی شاه ارسلانم
 ووتی پیره میرد توخوا بی نظیر
 رهنگت زهره بروه وا حبه ساوی
 ههلسی به مشتی من بکه ی بی گیان
 له مننه وه هرگز پیت ناگا ضرر
 له گهل شرابو کباب بوی دانا
 له گهل میوه ی خوش شرابی نایاب
 با من حالی خوم بوت بکه م بیان
 غلامی خاص و محرمی پاشین
 معتمدی خاصی درگای سلطانین

من دوعا گوتم ناوم طاوسه
 شصت سال زیاتره وام له لای سلطان
 قهوه چیی شایه کاوسی برام
 نه و روژهی له روم بهرت دا پاپا
 دو وزیري شا که شمسو قمر
 عرضیان کرد ووتیان امیر ارسلان
 ده وینه یان گرت له صورتی تو
 پیانده ره دست قاپیه وانی شار
 هر کهس لهم شکله داخل بو درحال
 له گهل صد نفر فرهنگي پر فن
 چونکه اسلام له قاپی خدا
 نه بی رد چاری دستی کافران
 وهختی که هاتی تنها من توم دی
 من بوم توم هه لگرت امیری سالار
 نه م قصه بهی بیست امیر ارسلان
 هاشقی فرخ لقای فرهنگم
 کندي زولفی منی را کیشا
 وهختی نه مای بیست پیری پر کمال
 ووتی ای جوان فکر ت بطاله
 دوزمنی تویه خو فرخ لقای
 در حال نه تکوژی به ضربی شمشیر
 براکمی ترم ناوی کاوسه
 خدمتی نه کم به دلو به گیان
 خدمتی نه کا به طولی ایام
 شکلی توی بولای پادشا هینا
 له علمی نجوم هه یانه خبر
 به تنها خوی دیت بوفره نگستان
 امری کرد فرموی وزیر زو پرو
 تنبیهان بکه بین خبردار
 بی هینه حضور شاهی پر کمال
 نه م در گایه یان سپاردوه به من
 به شهوو به روز هر نه مکرد دوعا
 هه تا نه گا پیت ضررو زیان
 به سایه ی خواوه هیچکس نه یزانی
 ده رگام لیت داخست نه بی گرفتار
 ووتی ای باوکی عاقل به قوربان
 شیتو هه ودالو ماتو بی ده نگم
 بوفره نگستان وا منی هینا
 ماتو ملول بو زو پرو خسته حال
 له سهرت ده رکه زو نه م خیاله
 اگر بت بهی قسم به خدا
 توله روحی خوت بوچی وابوی تیر

له مصرو روما بوجی کچ قاته
 توحیفه که بو کچی کی کافر
 وانیوه شه وه امیری سالار
 من نه دهم به تو هزار دینار زهر
 بگره یه وه هر ایسته بوروم
 بچوره وه روم تو بکه شاهی
 امیر ارسلان پیکه فی به ناز
 اگر روی دنیا قصه بکن بوم
 له وولاتی روم خو خواجه نعمان
 هیچ گویم نه دانی به تاقی ته نیا
 له شاره هرگز من نارومه دهر
 اگر بوجیکای خوم برومه وه
 بلیم له فرنگ له بهر دهر گای شار
 اسلام بو چونکه نصیحتی کرد
 به خشی پیم اسپ و هزار دینار زهر
 من ناعلاج بوم ایتر له ترسا
 نه وسا من نهیم به رسوای ایام
 نه لین ارسلان بوفرخ لقا
 کهچی له ترسان له بهر دهر گای شار
 نهجا من چلون بلیم پادشام
 جا خواجه طاووس ووتی ارسلان
 بو فرخ لقا دلت که ماه
 تهرکی شاهییت کرد بوی خسته خاطر
 هتا کو نوستون هه مو اهلی شار
 له گل اسپکدا شاهی تاج وهر
 خوت نجات بده له دست که وری شوم
 دخیلم هه لسه زو بیه راهی
 ووتی به خدای گه وری بی نیاز
 هیچ گویم لی نابی له توبی معلوم
 زوری بی ووتم له گهل وزیران
 بهم رهنگه هاتم بوفره ننگ ماوا
 تا گیانم نه روا به خدای اکبر
 نهی چی بلیم وه ختی چومه وه
 خواجه طاووسی فره نگی دیار
 فرموی مه وهسته برو دستبرد
 روحی نجات دام له دهستی کافر
 به قصه م کردو گه رآمه وه دووا
 قدوم نامینی له لای خا صرو عام
 وازی له تخت و سلطنت هینا
 گه رایه وه دوا امیری سالار
 چون روم بی بلیم سرداری سپام
 قسم به دانی خدای لامکان

لهلام یقینه بیخته ناوشار	به دست وزیران شهی گرفتار
زو پروره وه خیالت خاوه	خوت نجات بده روله لهم داوه
جوابی دایه وه امیری دانا	ووتی ای خواجه به خدای یکتا
یائه بی بگم به وصلی جانان	یا لهری عشقا دانیم سهر و گیان
طاوس ووتی پی امیری دانا	هرگز نایی تو فرخ لقا
تا ایستا هیچکس له اهالی شار	به چاو نه یدپوه محبوبهی نازدار
ارسلان ووتی بر ۳ شت هاتوم	ناگه رتیمه وه گهر له تو پت بوم
یکم بینم یاری شوخو شنک	دوم قاصدهی اهالی فره نگ
سیم بینم سپای پادشا	بزخم چونه اساسی پادشا
که نه ماندم دی اچمه وه بوروم	باور بکه پیم له آوبی معلوم

باسی وویشتنی امیر ارسلان بوناوشار له گهل خواجه طاوس

طاوس سویندی دا که ۳ روز زیاد	نه مینی ته وه امیری آزاد
مهلسان له هودهی تاریک هاتنه دهر	طاوس ته له رزی وهك توله بی تر
گه یشتنه مالیک طاوس آزانه	بردییه ژوره وه بر بالاخانه
پی خه فی هینا به تعجیل و دهو	امیر ارسلان چاوی چووه خه
وهختی به یانی طاوس و امیر	روینه حمام به عطرو عبیر
خویان پاک پاک شت امیر ارسلان	کردی شکرانهی خدای لامکان
لباسی پاک و جوانی کرده بهر	روی شملهی ته دارهك مانگی انور
طاوس عرضی کرد شاهی دلارام	بابچین بولای کاوسی برام
تهویش چند روزه چاوه روانته	مشتاقی روتو و تا خوانته
رویشتن لهری هر کسی نهیدی	واقی ورتا ثما بهر پی نه ته دی

خلق دهسته دهسته له ناو کوچه شار
 طاوس روی کرده اهالی فرهنگ
 بطل کن نه مه کورمه بزنان
 چونه لای کاوس له قاوه خانه
 بوی گیرایه وه طاوس احوالی
 جا طاوس ووقی کاوسی برام
 که بگدریته وه نه ییته ناوشار
 به قصه ی نه کردم واهیتامه لات
 هینامه لای تو پیری زه مانه
 هتا کو ۳ روز هه مو اهلی شار
 به شرطی شمس و قر نه ی بینن
 پاش ۳ روزی تر به چارو ناچار
 بی یان ووت دلت بابی وسواس بی
 خلقی زور هاتن جا بوته ماشا
 کاوس بانگی کرد ای اهالی شار
 نه کوره وه کو ایوه انسانه
 مده ی حوت ساله دور که ووتوته وه
 دستی کرد به ایش الیاسی ناودار
 فوته ی آوریشم و فرهنگ لباس
 کاوس هینابوی کردیه بهر الیاس

ه باسی هاتی قروشمی وزر بو قاوه خانه ه

وهختی نیومرو هه رابو پهیدا سه می کرد الیاس وزیرکی شا

هات دانیشت له سرتختی به وقار کاوس هات ووتی امیری سالار
 آگات له خوت بی تهوه قره وزیری شایه ایش زور خطره
 له پرت بانگی کرد قری کذاب ووتی ای جوان بوم بینه شراب
 ارسلان ههلسا پرت پیکی شراب ههلی گرد له گهل طمامو کباب
 بردی بو قر له سهو میز داینا بی خوفو خطر جا له لای وهستا
 هتا سعاتی قری وزیر کردی تماشای امیری دلیر
 به زوبانی رومی ووتی ارسلان یاخوا به خیر بیت بوفره ننگستان
 من تهه قصانهی تو هیچ نازانم تی ناگم چونکه فرهنگ زوبانم
 قر ووتی پیی تو ارسلانی له من معلومه رومی زوبانی
 زور عیبه بوتو شاهی زهمانه شاگردی بکهی له قاوه خانه
 ننگه تی واتوی بوایره هاورد که تخت و تاجی شاهیت تهرک کرد
 ارسلان دیسان جوابی نه داوه خوی کهر ولال کرد روی کرد به ولاره
 بهر بووه پیکه نین قری غدار ووتی ارسلان شاهی تاجدار
 بوچی شاهی خوت تو وا کرد بطل هاتویه فرهنگ هر وه کو عه و دال
 ارسلان ووتی وزیری اعظم به خاچی گه وره به عیسای سریم
 روم نه دیوه رومی زوبان نیم باوهرت بی من ارسلان نیم
 جوابی دایه وه قری وزیر ووتی بزانه شاهی بی نظیر
 ناوم قره مشهور له دونیا له دست من ماته قر له سما
 تو ارسلانی رومی بهیقین له خرماتی عشق بوی به خوشه چین
 عاشق بوی به روی فرخ لقای شا وه کو مجنون بوی عه و دالی لایلا
 اگر راست بلیت من ارسلانم قری وزیر دسته و دامانم

نامردم اگر له ریگه تا گیان
 ارسلان اُمی که بیست له وزیر
 وتی به قمر وزیری دانا
 تو کچی سلطان بوج نه کهی به پند
 قمر پیکه نی وتی ارسلان
 به لام ده خیم توبیت و خدا
 اُجا له جیگه ی خوی هلسا قمر
 وتی قوش بده به کاوس امیر
 سواری اُسپ بو زو رویش قمر
 وتی به خواجه قمر به لایه
 چلون نه زانی من ارسلانم
 له پر سهیر یان کرد که شمس وزیر
 هات دانیش له جی قمری لهین
 کاوس جا وتی امیر ارسلان
 شمس بانگی کرد و وتی ای جوان
 امیر ارسلان شوشه ییک شراب
 داینا له سر میز بوشمی وزیر
 فدای ناوت بَم امیر ارسلان
 بوجی مردبون نعمانو کاردان
 له ناو هاله مداخت بوج کرد رسوا
 جوابی نه داوه امیر ارسلان
 صرف نه کهم شاهی وشیدو جوان
 رهنگی سیاه بو زو به وینه ی قیر
 ارسلان کی یه فرخ لقا کوا
 لای خوت وزیری دانا هنرمند
 له من معلومه توی شاهی توران
 خوت مه که له لای هیچکس آشکرا
 دای به ارسلان ۵۰۰ تومان زهر
 با خدمت کا لیت نه بی زویر
 چوه لای کاوس امیری سروهر
 له روی دونیادا زور بی همتایه
 بوفرخ لقا ویلی شارانم
 هاته زوره وه وه کو زره شیر
 زور به سامه وه به عزو تمکین
 نه و شخصه شمس له توبی عیان
 زو شراب یینه له گهل نان و خوان
 هلی گرت له گهل طعام و کباب
 شمس پیکه نی وتی ای دلیر
 یاخوا به خیر بیت بوفره نکستان
 که نه هیلن بیت بوایره قوربان
 تو به کیت سپارد لشکرو سپا
 یدنه نگ راوه ستا وه کو بی زوبان

دوباره شمس و تی ای امیر
 به زوبانی فرهنگت امیر ارسلان
 به چی زوبانی توقصه نه کی
 شمس و تی پی به خوی لامکان
 چه عقلیکه واکه و توتنه سهرت
 منالی شیرخور هتا کو گوره
 ارسلان و تی وزیری دانا
 مولکی روم کوی به و ارسلان کی به
 سعاتی پیش تو دیسان وزیری
 هات لیره نه ویش وه های پی فرموم
 جا شمس و تی ای جوان
 قر زور پیسو سه گو بی دینه
 اگر تو اُنگوت من ارسلانم
 به حقّی خدای گوره بانی سهر
 ارسلان و تی ای شمس و تی
 سویندت بوته خوم به عیسای مریم
 نارم الیاسه له توبی عیان
 گهر پادشاهم له قاوه خانه
 نه مه هیچ عقلی قبولی نا کا
 شمس هاته جواب و تی به خوا
 شرطی من قصور نه کم له کارت

جواب به نه وه پادشای دلیر
 و تی ای وزیر دانای روی جهان
 به سهرت قسم حالی نابم لی
 زبانی تویه نه مه ارسلان
 چه لباسیکه کردوته بهرت
 دوزمنن به تو چی به نه ته و ره
 ارسلان کی به پیم لی تو خوا
 بی خبرم له و و ته ی بی جی به
 زور بد رفتار و بی راو تدبیری
 تو ارسلانی پادشای له روم
 چاکت کردوه به حقّی یزدان
 مایل به فتنه و به شهر و قینه
 کوری ملکشای رومی زبانم
 در حال قوی نه کرد دو چاری خطر
 دانای هنر مند گه و ره ی بی نظیر
 به چقه ی سلطان به خاچی اعظم
 کوری ملا و رسم غلامی سلطان
 چون شاگرد نه بم مهربی و نه مانه
 سلطان له تختی سلطنت را کا
 به روحی پاکی باوکت ملکشا
 تو بگه یینم به دل به یارت

دهستی برد نهجار وزیری سروهر
 ووتی بهدوما شاهی زهمانه
 ارسلان چووه لای کاوس نهجا
 چلون نهزانی شمس بد رفتار
 کاوس ووتی پی لای وزیران
 ارسلان فرموی پنا بهخدا
 وهختی ایواره الیاس و کاوس
 طاوس پی ووتی ای امیر ارسلان
 قصه ی قرو شمس به تهواو
 جا طاوس ووتی شیری دلاور
 نهو شهوه نوشتن بهیانی دیسان
 به به کهوه چون بوقاوهخانه
 جلی شاگردی کردهوه بهری
 لهپاش سعانی قمر هات دیسان
 ووتی ای الیاس بوم بینه شراب
 الیاس ههلسایه سهرپی دستوبرد
 قمر شرابی خواردهوه دیسان
 قمر نامهردبی لهداری دونیا
 قسم به عیسای اولادی مریم
 من فرخ لقای کچی بطرس شا
 روانت نهکم بو وولاتی روم

دای به ارسلان پر بهمشتی زهر
 چووه درهوه لهقاوهخانه
 عرضی کرد ووتی ای باوکی دانا
 کهمن پادشام لهملکی تاتار
 خوت آشکرا کهی زو آنکهنبی گیان
 هیچ باکم نیه من لهپادشا
 چونه مالهوه لای خواجه طاوس
 چونت رابووارد ای آرامی گیان
 بوگیرایهوه پادشاهی لاو
 تو تفره نهخوی بهقصه ی کافر
 که لهخهوه ههلسان خواجهوارسلان
 وهک روزی پیشو شاهی زهمانه
 نهیگیرا شراب نهو بومشتی
 دانیششت روی کرده امیر ارسلان
 لهگهل طعامی نایاب و کباب
 شرابو طعام و کبابی بو برد
 ووتی فداتیم امیر ارسلان
 اگر نههینی بوت فرخ لقای
 تا ده روزی تر بهبی زیادو کهم
 نهیدهوه دهست ای شاهی والا
 بهصد احترام لهتوبی معلوم

امیر ارسلان ووتی ای وزیر
 عالم آلهرزی له بهرشای فرهنگ
 به حقی خدا وزیری زه مان
 له زاو عالمدا من اُنکهم به پند
 اگر چه ز اُکهی که بکه ی بی گیان
 یاخو اگر تو عاشقی به من
 قری وزیر نه مجا پیکه نی
 به حقی عیسا تو ارسلانی
 اگر چه ز بکه م من له کوری جوان
 نه عاشقی توم نه دوشمنی توم
 تگر ارسلانی رومی ای جوان
 نه مجا له جی ی خوی هه لسا زو قر
 نه ورویش ديسان دی شمس وزیر
 دانیش دست به جی داوای کرد شراب
 چند پیاله یکی به گورجی نونی
 ووتی ارسلان بی عقلو نه فام
 زور عیبه بوتو شهنشای شاهان
 راستیم پی یلی تا بکه م چاره ت
 جوانی دایه وه ارسلان نه مجا
 باورم پی بکه م من ارسلان نیم
 اگر من شاهیم چون دیمه فرهنگ

خو تو عاقلی و خاوهن رأیو ژر
 قصه ی وا مه که یکجار عیبه وننگ
 جاری تر به من بلیت ارسلان
 هر باست بکن تا هزارو هه بند
 فرمو بکوزه وزیری زه مان
 راستیم پی یلی به بی درو و فن
 ووتی معلومه که تو الیاس نی
 کوری ملک شا شاهی تورانی
 کوری جوان زورن له فرهنگستان
 به لام چه زنه که م به راست بلی به خوم
 راستیم پی نه لیت نه بی پشیان
 دای به ارسلان یکصد تن زهر
 هاته ژوره وه پر رأیو تدبیر
 الیاسیش بوی برد دیسان به شتاب
 وهختی دیاری دا که لی سرخونی
 هیچ خیرت نه دی له ده وری ایام
 که بوی به شاگرد له فرهنگستان
 بکه م تیاری دله ی آواره ت
 ووتی ای وزیر به حقی عیسا
 کوری طاووسم نه وهی شاهان نیم
 بیم به واتهی خلق و جیگه ننگ

شمس پیکه‌نی ووتی ارسلان
 وهختی دوستی من لیت اُبی معلوم
 نهجا ههلسا زو ووتی بهدوعا
 نهویش پاره که زو برد بوطا ووس
 خلاصه ۳ مانگ نه‌مه‌بو کاری
 روزی جارتی‌دا جارتچی له بازار
 که امیر هوشنگ برازای پاشا
 امیر ارسلان نهو شیری شهرزه
 متحیربو امیر ارسلان
 چی‌یه بوچی واهاتیده لهرزین
 سه‌یری کرد قرئه‌وا هات دیسان
 الیاس شرابو کبابی بو برد
 قر روی کرده امیر ارسلان
 قصه‌یک له‌تو اُپرسم ایستا
 آیا گویت لی‌بو که جارتچی له‌شار
 که وهختی عصر هوشنگی سالار
 وا بوخو‌ازینی کچی پادشا
 بویه من هاتوم به‌حق‌ی عیسا
 من فرخ‌لقای کچی شای‌فره‌نگ
 زور زور به‌سه‌لی نه‌ی‌هینم بو‌تو
 ا‌گرواست نه‌لی‌ی‌من شاه‌فره‌نگ

وازی دلی‌خوت بو‌ته‌که‌ی پنهان
 دستت پیم نا‌گا ای‌سلطانی روم
 صد تومانی‌دا به‌ارسلان‌شا
 فرمو به‌شی که تو له‌گه‌ل کاوس
 گهرمتر نه‌بو هرروژ بازاری
 قاو که‌وته همو بازارو نا‌و‌شار
 امرو دیت بچن زو بو‌ته‌ماشا
 له‌م جاره‌دلی‌زو که‌وته لهرزه
 به‌دلی‌خوی گوت مالت‌بی ویران
 زور عیبه‌بو‌تو شیری بی‌قرین
 بانگی‌کرد شراب‌زو‌یینن بومان
 له‌به‌رده‌می‌دا داینا به‌د‌ل‌خورد
 ووتی ای‌رو‌له‌وه‌ک مه‌ردی‌میدان
 راستیم بی‌بی‌لی‌تو حق‌ی‌خدا
 جارت‌دا امرو له‌کوچه‌و بازار
 به‌سپاوه دیت بو‌فره‌نگ‌دیار
 دیت تو بزانه به‌تحقیق نه‌جا
 به‌تاج‌و تخت‌و چقه‌ی پادشا
 ناهیم بیدمن به‌امیر هوشه‌نگ
 امیری والا شاهی کبنه‌جو
 زو اتناع نه‌که‌م بیدات به‌هوشنگ

ارسلان نه‌مه‌ی که‌بیست له‌قر
 له‌پاش سعاتی ووتی ای وزیر
 له‌م قصانه‌ی تو خبرم نیه
 من سویندت نه‌دهم به‌خاچو اصنام
 منیش فقیرم وزیری سروهر
 قری وزیر ووتی ارسلان
 صد تومان پاره‌ی جا دایی قر
 الیاس له‌گل خوت بیه بو‌صحرا
 چونکه منداله با تماشاکا
 نه‌مه‌ی ووت رویش قری ییفر
 سه‌بری کرد دیسان شمس وزیر هات
 شراب بینن بوم زورم په‌له‌یه
 الیاس شرابی زو برد بو‌وزیر
 شمس جا ووتی ای جوانی آزاد
 رازی ده‌رونت بوم بکه به‌یان
 راستیم پی‌لی تو ارسلانی
 ارسلان ووتی وزیری دانا
 نه‌روم دیوه‌و نه‌ارسلانم
 شمس پیکه‌نی ووتی ای جوان
 شرط‌بی روحی خوم فدا که‌م له‌ریت
 رجام و‌هایه تو نه‌بی دل تنگ
 موی راست بو‌ده‌وه هروه‌کو نشتر
 باور بکه پیم به‌خوا‌ی بی‌نظیر
 هرگز نازانم ارسلان چیه
 کچی پادشا تو مه‌که بدنام
 وازم لی‌ینه پیم نه‌گا ضرر
 خو راستی نالییت نه‌بی پشیان
 ووتی به‌کاوس خواجه‌ی نیکفر
 بو‌سه‌یری هوشنگ شازاده‌ والا
 دل غمگین نه‌بی سه‌یرو صفاکا
 مات و غمباربو امیری سروهر
 دانیشت و بانگی کردن درسمات
 امرو من کارم به‌عجله‌یه
 به‌دلی غمگین عاجزو زویر
 تو نه‌و خدایه‌ی توی کردوه ایجاد
 هتا له‌پاشان نه‌بی پشیان
 کوری ملک‌شاه شاهی تورانی
 چند جار من سویندم بو‌خواردی به‌خوا
 نه‌مه‌ی افرموی هیچی نازانم
 قسم به‌ذاتی خدای لامکان
 سه‌رم دابنیم قوربان له‌به‌ریت
 تشریف به‌ینه تو بولای هوشنگ

ههلسایه سهیری صد تومان پاره دای بهارسلان دل پر بهزاره
 نهجا رویشان کاووس و امیر بوسهیری هوشنگ سازاده دلیر
 کهچون سهیریان کردوا له قراغ شار کو بونهوه خلقی هزاران هزار
 - باسی هاتی امیر هوشنگ -

سهیریان کرد ناکاو تهوا دیاری دا توزو غباری له دشت و صحرا
 که نهزیک بوه وه سپا دیاری دا چل علم نشانی چل هزار سپا
 له زیر سیبهیری علم دا هوشنگ تهات بهریدا وه پوری پشنگ
 نابویه سهیری تاجی گوهر بار غرق لباسی شاهانه کردار
 له زیر تاجه وه پرچی تاتا رزائویه خواری له سه شانیا
 برزانگی بوتل عاشقی هزار وهک سپای فرهنگ بهستبوی قهطار
 چای وهک آسکی ماجین خهتا بو بردنی دل له فرخ لقا
 بهسورمه قدرت گل ریژ کرابو غمزهی بهرینهی تیر تیژ کرابو
 سهوزه خط له دهور لیوی روابو به آوی حیات تیرآو کرابو
 نه دوست ته دشمن کس نه بیو قدرت که سهیری بالای بکا یک ساعت
 دوصد کجیله اسپی شاهانه یه دهک کرابون هر بو نشانه
 لغاویان یکسر له زیوو زهر بو سر زینیان هه مو دور و گوهر بو
 چل امیر له گهل دو وزیری شا له پستی سهیری امیری والا
 ته هاتن قر لای چهپی امیر له لای راستی یه وه هم شمسی وزیر
 قصه بان ته کرد بو امیر هوشنگ هاتن داخل بون به شاری فرهنگ
 دهنگی موزیقه گوئی خلقی کرد کهر ملک له فلک تهیوت الحذر
 له دلی خویا امیر ارسلان ووتی ای کوری ملکشا قوربان

یاخوا نه یینی خوشی له دنیا
 هیشتا نه تدیوه شوخی زه مانه
 هوشنگ بهم سپای بی سامانه وه
 بهم حسن و جوانی و بهم اساسه وه
 هاتووه توخوا چون فرخ لقا
 قر له دور دی که وا ارسلان
 هاته پېشه وه به زوبانی روم
 نه مه رقیبی تویه ارسلان
 ایستاش روحه کهم راستی بلی تو
 چاره یی تو ناگری به هو دنیا
 نه مه ی ووت روشت قری وزیر
 له ولاوه به امری ژنی پادشا
 له گهل کمیزانو کچی پادشا
 سه یریان کرد نه وا گه یشتنه ناوشار
 وان له پېشه وه هاتن له دواوه
 عمری نهایت بیست و دو سال بو
 چاوی به وینه یی زرگی شلا
 به حسن و جوانی زور بی همتا بو
 هر چند پسندی کرد فرخ لقا
 له دلی خویا له گهل ارسلان
 هروه کو شیطان هاته بهرچاوی

توش هاتوی لای خوت بو فرخ لقا
 شاگردی نه که یی له قاوه خانه
 به و دېده به یی خاص پادشا هانه وه
 به اسلحه جنگی بی قیاسه زه
 شو به نه و ناکا دل به تو نه دا
 عاجز وه ستاره وه خته بدا گیان
 ووتی ای جوان له توبی معلوم
 چونه پیم بلی توحقی یزدان
 با چاره ت بکه م نه بی رنجرو
 غیری من نه بی ای شاه یی والا
 گه رانه وه دوا کاوس و امیر
 له سربان په رده یی سورمه یان کدشا
 چون بوتماشای لشکرو سپا
 ۳۰۰ کحیله سرزین یان زر کار
 هوشنگ به جیش و هه مو سپا وه
 بروی وه که وان عینی هلال بو
 بو دل رفاندن بو بون مهیا
 لایقی بالای فرخ لقا بو
 ووتی به راستی زور جوانه و آزا
 براوه ردی کرد ملکه زه مان
 گه لی غمبار بو هیچ نه یرد ناوی

ووتی گهر بدن من له قه ناره
 روښته حرم عاجزو غمبار
 حرمی سلطان که هوشنگی دی
 شرطی کرد ووتی به ختی عیسا
 بدا به هوشنگ دلبری سروهر
 وه ختی که هوشنگ گه ښته دیوان
 روښته دیوان راوهستان له دور
 له ولاده فرخ لقا ش امری کرد
 زور به عجله بوم ښه خبر
 هوشنگ که وه ختی گه ښته دیوان
 به امری سلطان تختیان بودانا
 هوشنگ له پاشان هه لسا له سر تخت
 فیلیکی سپی باو کم پاپاس شاه
 بهرسمی دیاری مبارک بی لیت
 نه بجا کاغذی باوکی دهره ښا
 امری کرد شاهی فرهنگ دستو برد
 رزاندیانه سر کاغذی پاپاس
 وزیر کاغذی پاپاسی بو شا
 دویم به ناوی عیسای مریم
 معلوم بی له تو که وا برادر
 امتحانی که له عقل و جمال
 قهت شوی پی نا کهم نابی نه کاره
 شیوه نی نه کرد نه گریا زار زار
 به دلیکی خوش له بان دابهزی
 اگر پادشا بی و فرخ لقا
 نه کهم به احسان هزار تومان زهر
 له پاشان کاوس له کال ارسلان
 دل پر له آگر به وینه ی قه نور
 به یاقوت بچو دیوان دستو برد
 بوچی هاتووه هوشنگی سروهر
 سجده ی برده بهر پای تختی سلطان
 ساقی شرابی بو مجلس ښا
 عرضی کرد قوربان شاهی جوان بخت
 بوتوی ناردوه شاهی جهم کلاه
 دوشمنت بی شه پرزه و سریش
 به آده بهوه دای به پطروس شا
 شابانی نامه ی پاپاس شایان کرد
 درو گوهر و یاقوت و الماس
 خوینده وه اول به ناوی خدا
 به ناوی بت و هم خاچی اعظم
 ناردم بولای تو هوشنگی سروهر
 گهر پسندت کرد شاهی پر کمال

بی که بهزاوات ای شاهی والا
 کهر پسند نه بو له لات ای سلطان
 وزیری پاپاس که له گهل هوشنگ
 هه لسایه سه ری مرضی کرد ای شا
 بطرس شا ووتی صبر که وزر
 سلطان امری کرد له قرافی شار
 وزیران له گهل هوشنگی سروهر
 بطروس شا نهجا ووتی آمران
 زو شمی وزر هه لسایه سه ری
 نه کاره بکه ی نه بی پشیمان
 بطروس شا ووتی ای وزیری شیر
 جوانو آزارت هیه له دنیا
 شمی مرضی کرد ای شاهی سروهر
 رجات لی نه کهم تو مه به دلتنگ
 استیره ی فرخ لقای تاجدار
 جوتن به یقین شام بزانه
 هر که نه مه ی یست پادشای فرهنگ
 جوابی دایه وه ووتی ای وزر
 يك قطره خوینی آمر اوسلان
 من دست له خوینی الماس خانی شیر
 م له گهل خوینی ۳۰ هزار نفر
 کره می بکه به و فرخ لق
 زو بی نیره وه بیته وه لامان
 هاتبو تهویش بوشاری فرهنگ
 توفکرت چیه بی فرمو ایستا
 له گهل وزیران با بکه م تدبیر
 هه لیاندا خیمه ی جوانی زرنگار
 بو استراحت له شار چونه دهر
 نه م کاره خیره چونه له لاتان
 ووتی پادشا عمرت زیاد بی
 فتنه هه له تهستی به خوا قوربان
 بوچی له هوشنگی آزای تره شیر
 راستیم پی یلی توحقی هسا
 هوشنگ جوانه نه بینی ضرر
 جوت نابن هرگز فرخ و هوشنگ
 له گهل اوسلان پادشای تاتار
 فرخ لق هر بوشاه اوسلانه
 وهنگی سیاه بو وینه ی شه وه زنگ
 له تو معلومه به خوا ی بی نظیر
 من نه گورمه به هو جهان
 له گهل سام خانی شیری دهنگ دلیر
 چون دست هه له نه گرم چون آکهی باور

گهر نهمه بکرم له لای سلطانان
 چونکه پیم ته لین پطروس له ترسان
 شمس ووتی پیی هه تا ارسلان
 گهر فرخ لقا تو بدهی به شو
 ایستا بفرمون به هوشنگ شا
 به لشکره ره بچو بوسهر روم
 نهوسا من کچی خوم نه دم به تو
 یا تحمل که هه تا ارسلان
 نهوسا که نه دم من فرخ لقا
 اگر پادشاه پیم ناکه ی باور
 امیر ارسلان که وا وه سنا بو
 له دلی خو یا ووتی یا خدا
 ته بجا پادشاه روی کرده قر
 هه لسه یه سهر پی قری ناپاک
 چند سال بو له شوین شمس ته گه را
 فرصتی دهس کهوت کافری بدکار
 شمس دوشمنی خوینه خویی تویه
 منیش وه کو نهو نجوم شاره زام
 شمس اسلامه وه کو ارسلان
 که بوروم لشکری بنیری نهوسا
 من سند نه دم به تو پادشا

ته بيم به پندو به واتهی زه مان
 وا کچه که ی خوی دا به ارسلان
 زندوبی شام لده ووی جهان
 پهیدا ته بی لیت شه ورو فتنه زه
 له جی ماره پی بو فرخ لقا
 بوم اسیر بکه ارسلانی شوم
 گهر نهمه نا که ی هه لسه زو برو
 لشکر انیرم بوم ا که ن بی گیان
 بوتو ای هوشنگ برازای آزا
 پرسیاریش بکه قوربان له مثر
 له م قصانه ی شمس واقعی ور ما بو
 به قوربانت بيم ای شمس دانا
 ووتی توش له مه بدهری خبر
 له پیش سلطانا سهری خسته خاك
 که رسوای بکا له لای پادشا
 ووتی فدات بيم شاهی تاجدار
 به سهرت قسم نه مه درویه
 نه مه نه دیوه قسم به اصنام
 بویه وا ته لی ای شاهی جهان
 بکوژری گه وره و امیری سپا
 اگر کچ بدهی به هوشنگ ایستا

هرگز رو نادا فتنه و شور و شهر
 به ضربی شمشیر بم کوزه درحال
 نهجا شاه ووتی ای شمسى غدار
 تو مسلمانى وه کو ارسلان
 جوابی دایه وه شمسى پر هونه
 قری غدار دروت عرض نهکا
 من له فرهنگم ارسلان له روم
 نه بی من بوته و بوج بکهم درو
 قسم به تاجی پادشای فرهنگ
 شهوی زوایی هوشنگی سالار
 وهختی نه مهی بیست بطروسی گومرا
 دوباره بطروس روی کرده قر
 جوابی دایه وه قر دهر زمان
 اگر خوین لهوت یه کی هات قوربان
 روی کرده وه شمس دیسان پادشا
 ههلسایه سه رپی زو شمسى وزیر
 بوجی نازانی قری غدار
 بو بدناوی تو خه ریک بو به گیان
 بطروس نه مهی بیست له شمسى وزیر
 امری دا درحال جلا دی خونخوار
 وهختی نه مهی بیست ارسلان درحال
 خو اگر روی دا شاهی تاجور
 راستی نه مهی به شاهی باجلال
 نك به حرام شومی بد کردار
 بویه وانه کی درو له گلمان
 ووتی به حقى پادشاهی اکبر
 دوشمنه له گهل من ای پادشا
 به چاو نه مدیوه له توبی معلوم
 بوجی خوم بکهم قوربان رنجه رو
 گهر فرخ لقا بدهی به هوشنگ
 لهت و پت نه کهن به وینه خیار
 مات بو له جی خوی ساتی حبه سا
 ووتی چی نه لیت دانای نامور
 ووتی بطروس شا سروهری جهان
 درحال به شمشیر من بکه بی گیان
 ووتی ای ناپاک خدا روت رهش کا
 ووتی پادشاه تومه به دلگیر
 بوفرخ لقا دایم نه گری زار
 لهخوت معلومه پادشا قوربان
 روی رهش دا گهرا له تینا وه کفر
 بیت شمسى وزیر رو بدات له دار
 له دی خویا نه کردی خیال

که هه لهت بیا بکوژی پطرس شا
 بهلام سلطانی عقلی غالب بو
 له وزیرانو امیرانی شا
 ووتیان یا ایش زو بکهن بی گیان
 عرضیان کردوتیان راستی نه لاین پیت
 امر که شمس بنه نه زندان
 اگر هات شهر و فتنه بهر پابو
 به ناحق شمس با نه بی بی گیان
 پادشا در حال ووتی امیران
 جا شمس وونی ای شاهی عادل
 یقین به خدا روژی دیت قوربان
 نهوسا نه زانی که من و قر
 خلاصه شمسیان زو برد بوزندان
 به زبانی رومی ووتی ای امیر
 هیچ سودی نه بو بهلام به خدا
 من فرخ لقا بوتو نه سینم
 له پاشان سلطان ووتی به قر
 نه ایشه نه کم تو خوت نه زانی
 قر عرضی کرد به چقه ی سلطان
 نه بجا امیران کرد در حال غلامان
 شکر او خوراوه و کباب و شراب
 له گهل قری پیسی روسیا
 لهم خیالهی خوی پشیمان بو زو
 حهوت صد کهس هاتن زو کردیان رجا
 یاخو بیه خشی شمس شای جهان
 نه ایشه وهختی معلوم نه بی لیت
 کچه که ایش بده به هوشنگ قوربان
 نهوسا امر که قر بکوژن زو
 نه کاره چا که پادشای زه مان
 هر ایستا شمس بیهن بوزندان
 لهم کرده وهیه ت زو نه بی خجیل
 به پی خاوسی و سهر روت بوزندان
 کامان راست نه کهن شاهی ظلم کرد
 دی که وهستاوه امیر ارسلان
 زور هه ولم بوت دا به خوای بی نظیر
 اگر نه مردم کوری ملک شا
 به مقصودی خوت هر نه که ینم
 من به قصه تو وزیری سرور
 وریابه نه بی با پشیانی
 شمس زور دوسته له گهل ارسلان
 شکر اوی زور دیان هینابه دیوان
 ووتیان مبارک شای عالی جناب

قر به ساقی ووت بهی قیاس
 بلی نوشی که تو ثم شکراره
 ساقی شکراری زو بوالیاسی برد
 الیاس شربتبی کرد به نوشی گیان
 ووتی به ساقی بلی به وزیر
 ساقی چو ته می عرض کرد به وزیر
 ووتی به ساقی پیاله ییک دیسان
 پی بلی قر نه لیت اگر زو
 به مرا می خوی وا نه کم بگا
 ساقی دوباره قصه کی قر
 توره بو فرموی ساقی به قر
 خلاصه سلطان امری کرد که شار
 هتا که حوت روز شایسی لوغان بی
 وهختی ایواره که چول بو دیوان
 له قاده خانه دستی کرد به کار
 له پر پیدابو قری غدار
 مزه و شرابو کبابی بو برد
 زهری ماری کرد قری لعین
 قسم به ذاتی حضره تی عیسا
 ایسته ایش گهر بلیت من ارسلانم
 به وعده می حوت روز امیری سالار
 شکرارو شراب بیه بوالیاس
 شکراری هوشنگ شازاده لاره
 قصه می قری وزیری عرض کرد
 پیاله کی پر کرد له دور و مرجان
 مالی آوایی نه مانکا دل گیر
 پیکه نی قده ری قری بی پر
 بیه بوالیاس شوخی نه و جوان
 راستی خوی بلی من به آره زو
 کیفی خویه تی ایتز له وه لا
 ووتی به الیاس دلیری سرور
 بلی وازی نی نه مکا مکدر
 چراغان بکن کولانو بازار
 به ذه و قو به شوق خلق شادمان بی
 گهر آیه وه دوا امیر ارسلان
 ماتو عاجزو بیده نگ و غمبار
 ووتی کوا شراب الیاسی نامدار
 نه وهنده عاجز بو الیاس نه توت مرد
 ووتی ای جوان تو مه به غمگین
 به خاچی گهر و ره و بت و کایسا
 بو ایش به دل بنده فرمانم
 تسلیمت نه کم یاری چاو به خمار

زور به اجزی هاته جواب امیر ووتی ای وزیر پر عقل و تدبیر
 کچی پادشا تو مه که رسوا تَمَك به حرام ته لین پیت نهوسا
 قر ته مهی بیست بهر بوده پیکه نین ووتی ای جوان مه به دل غمگین
 له من معلومه ته بی پشیمان نهوسا هیچ نا کری به خوا ارسلان
 هه لاسایه سه رپی دوباره قر دای به ارسلان دوصد تومان زهر
 رویش ارسلان مایه ره غمبار به گریانده عجز دهرده دار
 - باسی زانینی فرخ لقا که خوار بینی گراوله -
 - بوهوشنگ و بی قرار بونی له عشقی ارسلان -
 یاقوت له مجلس گه درایه وه دوا چو بوقصری خاص لای فرخ لقا
 ملکه ورتی امرو له دیوان خبات چی بو بوم بکه به یان
 یاقوت عرضی کرد ملکه ی زه مان توی دا به هوشنگ سلطانی جهان
 مزدوم نهوی لیت ملکه ی نازدار مبارک کا لیت حی کردگار
 ته قصه یی بیست که فرخ لقا له قین دا ساتی جوشاو خروشا
 به قار مشتیکی وای له یاقوت دا خوینی دهم گووئ به جاری پرا
 یاقوت له تاوا زور گریا به زار رای کرد بوقصری شاهی تاجدار
 ملکه زانی خراب ته بی کار رویش قولی گرت ووتی ای غدار
 وره وه شیته ایشم هه یه پیت سوچی خوت بو واءا عجز بوم که لیت
 اگر مزدانه من بدم به تو چونکه شوم کردوه سولک ته بم و ته رو
 وره تو ته و او احوالی دیوان بوم بیگیره وه تو حق یزدان
 یاقوت عرضی کرد قری بدکار شمس وزیری پیش کرد گرتار
 هومخبری نه و وژه ی دیوان یاقوت عرضی کرد به شوخی زه مان

فرخ لقا چو بولای شهریار
 له گهل ملکه دانیشنون هردو
 پادشا فرموی وولهی نازدنین
 ووتی ای بابو روحی شیرینم
 تو داومت به شو که دور که و موه
 چون عاجز نه بم چون نه بم غمبار
 پادشا فرموی نوری بینا یم
 له قدیمه وه قاعده وایه
 اگر بینی هوشنگی سالار
 ملکه ووتی شو ناکم به خوا
 بطروس شا هلسا رویش و نهجا
 نهم مکره چی بو توهیناته کار
 ووتی ای دایه گهر بمکن بی گیان
 هلسا شازاده عاجزو غمبار
 چووه ژوره وه قاپی کرد محکم
 بهر بووه گریان ووتی ارسلان
 مایه ی حیاتم سبی ژینم
 شه و هتا کو روز شین و رو رومه
 تو لهشاری خوت دانشتوی دلشاد
 له سر تختی زهر گرتوته قرار
 شرطی شرطی پیاو له داری دونیا
 سهوی کرد نه واله قصری زموگار
 به دلی پر غم چووه ژوره وه زو
 بوچی وای مانی و عاجزو غمگین
 له بی لطفی تو مانو غمگینم
 له خدمت ایوه که جیا بیمه وه
 نه مه چون نه بی شای والا توار
 ولی عهدی تخت و کو کبهی شایم
 کاری کیچ شوه امری خدایه
 له عشقی بالای شیت نه بیت و هلو
 من خوم هه لگرتوه بو بی عیسا
 بانوی بانوان ووتی به لقا
 له خوت عاجز کرد شاهی تاجدار
 هرگز شو ناکم به حق یزدان
 چو بوقصری خوی زو ورو لیو به بار
 پیکی شرابی دانا له بهر دم
 فدای ناوت بم شاهی نه وجوان
 به سر گردت بی گیانی شیرینم
 وه کو تینوی آو آرزوی تومه
 من وای له دوریت عمرم چو به باد
 خبرت نه له منی دهرده دار
 شوم لی حرام بی نه وه ی ملکشا

نهوړنده گريا محبوبه ی نازدار له سر تختی زهر در حال کهو ته خوار
 بیهوش بو وهختی چاک بوړه هلسا ملکه ووتی له دلی خو یا
 هم یهک هفته یه کهوا شایبی یه بهزم و سهیرانه بو زاوایی یه
 باکیف بکه مو بیم شادمان له پاش هوت روژه که لیم بو هیان
 ارسلان نیه هوشنگ زاوایه نهوسا ناچارم امری خدایه
 به منقالی زهر خوم نه کهم بی گیان له دهر دی دوری بالای ارسلان
 بهر نهوعی بو شه و نوست له پاشا وهختی به یانی که له خه و هلسا
 رویشتم بو هام به عزو تمکین خوی شت به گولا و شوخی نازهنین
 لباسی دیبای جوانی کرده بهر هات دانیشتم له سر تختی جواهر
 زو خبریان برد بو خدمت سلطان که فرخ لقا دلخوشه قوربان
 سلطان پسی خوش بو که فرخ لقا و ادلی خوشه بوخوی کیف نهکا

با پینه ووه سر باسی ارسلان

شه و رویشته مال و هک شیری زیان

به گریانهره به آهر زاری هر ناله ی نه هات به بی قراری
 کاوس هاته جواب ووتی به قوربان هیچ سودی نیه شیوه نو گریان
 تازه کار له کار خو ترازووه بوچی غم نه خوی چاره نه ماوه
 لهدستی قمر تو زو فرار که بچو روم تهرکی فره نگ دیار که
 لهر سلطانی کچ بکه ی داوا یقین اتداتی امیری والا
 اگر تو نه روی به حی اکبر شایبی ته واو بی نه تکزوی قمر
 ارسلان ووتی ای باوکی دانا ناشایبی ته وار نه بی به خدا
 من نارمه ووه بو دولاتی روم له پاشان نه روم له توبی معلوم

شرطم کردوه له قاپی خدا
 به غیری فرخ شوخی دل آرام
 واخیال ته کهم که منم هوشنگ
 ومختی بوکیان برد زانیم که زاوا
 خلاصهی کلام امیر ارسلان
 سبهینی زور زو که له خه وهه لسا
 بهرگی حریری پوшы وهك غلمان
 هر کهس که نهیدی حسن و جمالی
 پسی نه بو برتوا ته یکرد تماشاشا
 ومختی نیوه رو هم دیسان قر
 امیر ارسلان هر وه کو جاروان
 قر سهیری کرد ووتی ای سالار
 ثم رهزه بوتو روژی مانه مه
 که چی سهیر ته کهم تو زور دلخوشی
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 گهر دلم خوشبی روژی له روزان
 اگر عاجزیم ته لیت بوچ زویری
 قر جا ووتی زور باش ته زانم
 راستیم پسی لی با فرخ لقا
 من لیم معلومه که اولی کار
 له فلان حجره شهو حبسی کردی

هتا کو زندوم له داری دونیا
 ژنی روی عالم له من بی حرام
 بومن لی نه دهن ده نو تارو چنگ
 من نیم هوشنگه خوم اکوژم نه وسا
 تهو شه وه نه نوست هتا کو به بیان
 کلاو فرهنگي کهچ له سر دانا
 چروه قاوه خانه امیری جوان
 بالای وهك سروی دو دیده ی کالی
 ژنو پیاوی شار بو سهیری وهستا
 هاته ژوره وه کافری بی فر
 بوی هینا مزه و شراب و فنجان
 هه تا که ی توخوا خوت نا که ی اظهار
 روژی شیوه نو گریانو غمه
 به نازو عشوه واخوت آفروشی
 ووتی ای وزیر مالت بی ویران
 تعجب ته که ی وزیر زه مان
 عیبه وازینه لای خوت وزیر
 تو ارسلانی نوری چاوانم
 له دست نه چی ای ارسلان شا
 به حیلای کاووس هاتیه ناوشار
 له نیوه شهودا بومالی بردی

ارسلان ووتی وزیری اعظم
 لهم قصانهی تو من نیمه خبر
 به راستی بلی حزت لی ته کم
 قر تورده بو ووتی ای ناپاک
 تو و طاووس له گهل کاووسی بدکار
 ته بجا ارسلان ووتی به قر
 زور قصه بکهی به ضربی یک مشت
 به لام اترسم که بتکم بی گیان
 لت له تیان ته کن به ضربی شمیر
 قر وزیری ووتی ای جوان
 تو دوشمنم بی من هر دوستی تو
 هه لسا به سهرپی جا دیسان قر
 ته بجا بابکه یی باسی پادشاه
 امیر هوشنگیش له گهل وزیران
 بطروس شاه ووتی قری وزیر
 به خواجه کاوس زو امر بدا
 بلی ایواره پادشای فرهنگ
 قر دست به جی ناردی امیری
 امری کرد ووتی پادشای فرهنگ
 کاوس زو هه لسا له گهل ارسلان
 تمجا ارسلان امیری عاقل
 به بت و صنم به عیسی مریم
 باور بکه پیم وزیری سرور
 ایتر زور عیبه بهس بده پیم غم
 تو هیچ ناترسی که بتکم هلاک
 شرط بی هر سیکتان زو بدهم له دار
 قسم به ذاتی خدای بانی سهر
 به پیشکت ته پزیم بدی بد سرشت
 طاووس و کاوس ته وسا کافران
 ته و فقیرانه بی توانان و پیر
 هیچ عقلت نیه وای لیم بو عیان
 اسراحت بکه من ته وای ته روم
 دای به ارسلان دو صد تومان زهر
 به یانی وه ختی چو بو بارگاه
 به کیفو خوشی رو بشته میدان
 بو قاهو خانه بنیره امیر
 تماشا خانه جوان و تمیزکا
 دیت بو تماشا زو له گهل هوشنگ
 امیری عاقل خاوهن تدبیری
 امشه و دیت له گهل شازاده هوشنگ
 جیگایان چاک کرد به دل و به گیان
 چو له بهری کرد در حال دهستی جل

سه رتاپا حریر و زر بختی شاهی
به عطر و گولاد خوی کرد محظر
زنانی فرهنگ صد هزار هزار
هو عاشقی جزو بالای بون
پشته مالیکی ویشو سرواری
که فرقی بیسی له گهل شاگردان
وهختی ایواره پطرس شای فرهنگ
هات له حجره خاصی زهر نگار
پطروس شا وهختی ارسلانی دی
روی کرده قر ووتی ای دانا
ثم کوره کی به له قاره خانه
عرضی سلطانی کرد در حال قر
ثمه حوت ساله رویشتبو له لای
روی هو دنیا ته و او گه راوه
به م مندالی به ای شاهی جهان
ثمه ۳ مانگه هاتوته وه لای
سلطان ثمه ییست ووتی به قر
قر بانگی کرد امیر ارسلان
سلطان هر که دی رهنگو رخساری
له حسن و جوانی ماتو حیران بو
روی کرده الیس ووتی ای جوان

ماتندی نه بو لهستا ماهی
آدره وشلوه روی وهك مانگی انور
هاتنه تماشای امیری سالار
شیتو حیرانو دیلو رسوای بون
به سقیه پستی خوی الیاس بو دیاری
دانیدشت بهوقار امیری جوان
له گهل وزیر و شازاده هوشنگ
له سر تختی زهر گرتیان زو قرار
به بی اختیار دلی و آچنی
راستیم پویلی توحقی عیسا
له حسن و جوانی عظم حیرانه
کوری طاووسه ای شاهی سروهر
تهرکی کردبو وطن و مأوی
له علم و عقلی سرمان سور ماهه
فیربوه زور زو قوربان حوت زبان
بوره به شاگرد لای مامی دانای
یلی باشراب بیینی سروهر
شرابی هینا بو خدمت سلطان
چاوی مخموری لیوی گولندی
بیده نگوبی هوش چاک سرگردان بو
توناوت چیه بوم بکه یان

امیر ارسلان ووتی به قوربان
 کوری کاووسم له مکتب نهوسا
 له تاوان نه مگرت من ایترا طاقت
 نه مه ۳ مانگه گه هاتومه وه
 بطروس شا نهجا ووتی وزیران
 نهیکه به ساقی شراب تیکا بوم
 هتا نیوه شهو مجلس خوشحال بو
 سبهینی وهختی که روز بو وه وه
 له خواجه یاقوت ملکه پرسي
 ووتی شازاده به چقهی سلطان
 هیچکس نهیتوانی که بکا یاری
 نه تم قصانهی ییست که فرخ لقا
 له دلی خویا ووتی به یزدان
 نه بی عاقبت شیتو شیدابم
 له دلی خویا کردی پرامبر
 جیا نه کرایه وه بوی آخری کار
 راستیم پیلی تو الیاس کی به
 عرضی کرد الیاس کوری طاووسه
 له نسلی پیری و له حورو غلمان
 وهختی نه مهی ییست ملکهی نازدار
 ووتی به خواجه توسه ری سلطان
 ناوم الیاسه له توبی عیان
 اذیه تی نه دام دایم ماموسا
 تهرکی باو کم کرد چوم بو سیاحت
 به باو کو که سم و اشاد بومه وه
 نه م کوره نه بی بهرم بو دیوان
 هر کیف و صفا نه کم من بوخوم
 ساعات حهوتی شهو نهجا بطل بو
 یاقوت بو قصری فرخ چو وه وه
 له قاوه خانه چیت بدستو جیت دی
 له بهر تماشای الیاسی جوان
 ماتو بیده نگ بون به بی قراری
 ماتو بیده نگ بو دلی داخو ریا
 یا من بو الیاس یا بو ارسلان
 له ناو عاله مدا سوکو رسو ابم
 عشقی ارسلان و الیاسی سرور
 ووتی به یاقوت خواجهی نامدار
 چس به چه کاره خلقی کام جی به
 لاویکی جوانه زور به ناموسه
 کوری وای هرگز نه دیوه جهان
 دمردی یه کی بو لی بو به هزار
 قصه ییک نه کم بوم بکه بیان

الیاس جوانتره یاخو هوشنگشا
 یاقوت ووتی پی سی سه روی خرامان
 تو که مشهوری له هو دنیا
 بر کنیزی نه و هیشتا لایق نیت
 صدی وه هوشنگ به جی به که پاس
 وهختی نه می بیست شوخی ماه لقا
 قلمی هه لگرت نوی بو سلطان
 نوی معلومه له تو شهریار
 زور ممنون نهیم اذخم ده قوربان
 خواجه کاغذی زو برد بو حرم
 شاه که خویندیه وه به ربوه پیکه نین
 نوی ای روله گیانی شیرینم
 کاغذت گه یشت بو کیف و سه یزان
 بچو اذبه خدا یارت بی
 کاغذ ته واوبو دایه دست یاقوت
 نامه کی دایه دهست فرخ لقا
 ووتی به یاقوت لیلا زه مانه
 لی ژوریکی مرتبه ی چواره م
 یاقوت چو امری زو به کاوسی کرد
 برازیننه وه حجره ییک ایستا
 ووتی به الیاس مزده بده پیم
 راستیم پی یلی تو حق میسا
 راست عرض نه کهم مه به دل گران
 به حسن و جمال به بالای آلا
 نه مه راستی به باعجزیش میت
 بکهن بو در گای بلندی الیاس
 عشق آگری زو له جهرگی بهردا
 کاغذیک به صد احترام زور جوان
 جهوت ووزم ماوه تهرک نه کهم دیار
 بوقاوه خانه بچم بو سه یزان
 دایه خدمتی شهنشای افخم
 زو دهستی دایه قلمی زیرین
 سببی خوشیم سرمایهی ژینم
 بوهرکوی نهچی سروی خرامان
 له چاوی بدکار پاریزگار بی
 زو گهر رایه وه یاقوتی ده م روت
 خویندیه وه به ناز شوخی ماه سیا
 هر ایستا بو بوقاوه خانه
 برازیننه وه بوم ایستا ده رده م
 خواجه کاوسیش ووتی دستو برد
 تشریف نه هینی سازاده لقا
 قصه ییک هیه هتا پیت بلیم

تقدیمی نه کم پیم بلی گیانه	الیاس مرضی کرد گیانم مزدانه
تشریف نه هینی برابره نه بجا	کاوس ووتی پیی که فرخ لقا
استیره ی بخت زور شوق داره	معلوم بو له من طالعت یاره
حجره کان جوانو پالک و خاوین کن	هه لسه برو زو جی آورشین کن
له خوشی و شادی به ربوه گریان	وهختی نه مه ی بیست امیر ارسلان
آورشینی کرد به عطرو گولوا	مورده ی گه سکه دا به برزانگی چاو
رازانده وه امیری خوش بخت	به چیکه گزل و به آوینه و تخت
خوی آرایش دا شوخی دلارام	نه بجا دوستات رویشته حمام
نه دره و شایه وه به مانندی زهر	جلی آوری شی جوانی کرده بهر
بو دبل کردنی شاهی روم زمین	قیچی پاچی کردا گر بجه ی چین چین
هیاسه لعلی به سته کمری	تاجی گوهری کردیه سهری
زو نشانم ده الیاس آزانه	ووتی به یاقوت له قاقوه خانه
هاته دره وه له گهل کنیزان	وهختی ایواره ملکه ی زهمان
هه لسان رویشتن بوقاقوه خانه	به ترتیبیکی جوازو شاهانه
همو وزیرو امیرانی جنگ	پطروس شایش له گهل سازاده هوشنگ
نه یانکرد سهیری الیاسی مؤدار	چون له هوده ییک زو کرتیان قراو
دهر کهوت مانگی روی فرخ لقای شا	امیر ارسلان سهیری کرد نهوا
له تلو خشی جوان یاقوت و گوهر	أدوهو شایه وه وهك بدری انور
بو قتلی عاشق حاضر یون به تلو	مروی وهك تیغی هیندی تازه ساو
عقلی انسانی نه دا به فنا	چاوی به وینه ی رنگی شهلا
خوینی عاشقی نه دا به دهر	هر وهك آسکی له سیبه ر مثل کهر

ده می بهوینه سرچاوهی حیات
 بالای هروه کو سروی خرامان
 ارسلان وهختی کهدی دهس بهجی
 هاته ژوره وه محبوبه نازدار
 یاقوت سهیری کرد الیاس وه ستاره
 فرخ سهیری کرد نهوا ارسلان
 بهژنو بالا وینهی زورابه
 نهژنوی زوله رزی پیی هل خلیسکا
 یاقوت آزانه قوی گرت هلسا
 چوه ژوره وه له تاره خانه
 ووتی ای یاقوت محرمی دهرگا
 به الیاس بی بوم بینی شراب
 خواجه امری کرد الیاس دستو برد
 له بهر دهرگا که به ادب وه ستا
 الیاس واهینای بوت مهزه شراب
 امرت بهجی به خوی بی هینی یا
 ملکه ووتی یاقوت تو خدا
 یاقوت الیاسی ناره ژوره وه
 ملکه درحال له گهل کنیزان
 له پاش چند سمات جافرخ لقا
 دلم تیک چوه سهرم نهکا ژان

گیانی نه به خشی به گشت مخلوقات
 به لای خدا بو بواهی جهان
 نه زیك بو روحی له خوشیا دهرچی
 روی کرده هودهی خاصی زهرنگار
 ووتی ملکه ورو که بهم لاره
 وه ستاره وه کو یوسفی کنعان
 به سام و هیبت افراسیابه
 له تاوان ایتر هوشی لانه ما
 ووتی شازاده خوت مه که رسوا
 دانیش بهماتی شوخی زه مانه
 ایستا راستی تو لام بو آشکرا
 باخوم سرخوش که مچه رگم بو کباب
 شرابو مهزه ی بوشازاده برد
 یاقوت چو ووتی به فرخ لقا
 له گهل طامو کبابی نایاب
 من بوت بهینم ای فرخ لقا
 باخوی بی هینی به تاقی ته نیا
 به سروی بالا وروی پر نوره وه
 هتا دو سمات مات بونو حیران
 ووتی به یاقوت محرمی زانا
 با بچنه دهری هه مو کنیزان

له ژوریکې تر بکه نه اسراحت
 چونه دهر یاقوت له گهل کنیزان
 دانیشن بهجوت دوعاشقی زار
 نهجا ملکه ووتی ای جوان
 چند پیکې شرابی بو تی کرد هتا
 ودتی ای جوان ناوت بلی پیم
 ارسلان ووتی ناوم الیاسه
 ملکه ووتی دوریه ای جوان
 وا دیاره عشقت زور وا له سردا
 تو عاشقی کیت پیم بلی ایستا
 الیاس عرضی کرد باور بکه پیم
 من و عاشقی له یهک زور دورین
 به فلسه ، فلسه من قوربان پاره
 جا فرخ لقا بهر بووه پیکه نین
 نه مانه درون سړی خوت ته واو
 هر که نهمی بیست امیر ارسلان
 ووتی فداتیم شوخی نازنه نین
 یخسیری داوی زولفی سیاتم
 له تو معلوم بی من ارسلانم
 بوتو من بوردم له تاجو له تخت
 له ملک و مالو سپای شاهانه
 هتا مدهتی یک ، دو ، سی ساعت
 ملکه ماوه له گهل ارسلان
 دل پر له حسرت جگر بریندار
 بوم تیکه شراب بیکه سرگردان
 مست و سرخوش بو جا فرخ لقا
 له لام معلومه دل گرانی لیم
 بنده ی دهر گای توم کارم هر پاسه
 کوری طاوس نیت به حقې یزدان
 دلت کهیل بووه له غم و دهر دا
 به شقی جوانی خوت توحقی خدا
 کوری طاووسم من فره نگه جیم
 ایمه فقیر و زارو رنجورین
 پیدای نه کم بو باوکی بی چاره
 ووتی معلومه لای من به یقین
 بیان که ایستا با نه بی بدناو
 طاقتی نه ما بهر بووه گریان
 هومیلای پوری خرامانی چین
 عاشق و شیدای بژنو بالاتم
 کوری ملک شا شاهی تورانم
 بوتو من کیشام جه و روحفای سهخت
 بوردم شاگردم له قاوه خانه

کهچی توش دایم له قصری زه و کار
 و معلومی کرد امرو یا فردا
 نه بی من له تاو دوری بالای تو
 هر که نه می یست جا فرخ لقا
 وونی فدات بم دلیری جوان
 ای بی مروت ۳ مانگه که تو
 بوج خبریکت تو بومن نه نارد
 به خدا قسم له تویی معلوم
 مشکل و صورته تی تویی هینا پاپا
 شهو تا به یانی شین و زاریمه
 نه و روزه که و آموزام هوشنگ
 چومه خدمتی باو کم به گریان
 که نه مدها به شو به امیر هوشنگ
 منیش و اسویندم خوار دووه به خوا
 شونه کهم به کهس غیر از ارسلان
 بدا به هوشنگ به زهری قاتل
 و هختی نه می یست امیر ارسلان
 ملکه به نازو لنجه و لاره وه
 گرنیه باوه نی امیر ارسلان
 هیچ خه فته مه خو نوری چاوانم
 به و دسته جوانه ملکه ی نازدلو

شراب نه لویی شویی دل آزار
 آتبدن ناهلاج گیاله کهم نه وسا
 ایتر خوم بکوژم نه و نه مامی نو
 هه ناسه ییکی ساردی هه لکیشا
 به قوربانت بم امیر ارسلان
 هاتوی بو فره نگ نه و نه مامی نو
 هتا من امشه و خوم به تو سپارد
 له و روزه وه پاپ هاتو وه له روم
 عاشقی روت بوم قسم به خدا
 له دوری بالات بی قراریمه
 بو خوازیینی من گه یشته فره نگ
 زور پارامه وه بوم دسته و دامان
 به قصه ی نه کردم پادشای فره نگ
 هتا کو ماوم له داری دونیا
 خو اگر هاتو نه مجاره سلطان
 در حال حیاتی خوم نه کهم باطل
 خوی خسته به در پی ی ملکه زه مان
 له سر تختی زه هاته خواره وه
 تیرتیر ماچی کرد وونی به قوربان
 با شراب بخوین قضات له گیانم
 پیکی شرابی نایابی گولنار

دای به ارسلان به دلی پر جوش
 له جیانی مزه له ودهمه جوانه
 له سات هشتدا یاقوتی غلام
 عرضی کرد ووتی شوخی زه مانه
 سلطان و هوشنگ چاره روانی تون
 ملکه ووتی من دره ننگ هاتم
 تو برو بلی همو کنیزان
 له گهل تو نه روین هیشتا زووه شهو
 یاقوت که روشت ملکه ی زه مان
 تومزه قری وزیر غدار
 چاری له و ماچو موچو شه و تبهو
 له پاش ساتی هاتوه یاقوت
 هیچکس نه ماوه له قاوه خانه
 جا فرخ لقا آهیکی کیشا
 چند دهنکی درو گوهر و مرجان
 نهوان روشتن امیری سالار
 کاوس ووتی پی امیر ارسلان
 فرموی بابه گیان پیری پر هنر
 وارداتم بو بخشیمه پی تان
 کاوس عرضی کرد به خوار و مال
 لهم و هختانه دا پیدابو قر

فرموی با فمت بی فراموش
 ماچی نه دایی شوخی زه مانه
 هاته خدمتی زور به احترام
 هیچکس نه ماوه له قاوه خانه
 فرمو هه لسه توش با نهوان برون
 دره نگیس نهروم بده نجاتم
 برونهوه مال منیش له پاشان
 امشهر کیف نه کم حزنا کم له خه و
 دستی کرده مل امیر ارسلان
 خوی دا گرتبو به قین و به قار
 گووٹی له و قصانه و همو ذه و قبهو
 ووتی شازاده به چقه ی بابوت
 هه لسه بانه بی رسوای زه مانه
 به هزار معینه ت له جی ی خوی هه لسا
 ملکه ی زه مان دای به ارسلان
 هاته ختمی کاوسی نامدار
 چی خه لات کردی شازاده قوربان
 تا ایستا دوصه هزار تومان زهر
 بومن بی خه لاتی ملکه قوربان
 فدای توی نه کم شاهی با کمال
 هاته زور و ده پیسی بد سیر

بلفگی کرد الیاس شراب یینه بوم
 الیاس شرابو مزه می زو بو برد
 له پاشان قر ووتی ارسلان
 به اول دیتن نه و چونی زانی
 جوان سویند نه خوم به حقعی عیسا
 ارسلان ووتی وزیری دانا
 وزیر اگر من شاه ارسلان بم
 چی نه کم ایستالم جی و مکانه
 قری وزیر مالت بی ویران
 قری وزیر روشت به ناچار
 هه لسان چونه وه بومالی خویان
 هه لهرکی نه کهن له اطرافی شار
 چونوست له جسی خوی امیر ارسلان
 هه لسا چوره وه بوقاوه خانه
 حاصلی کلام تا شهوی حه و تم
 شهوی حه و ته مین امیر ارسلان
 ووتی به کاوس باوکی شیرینم
 جوابی دایه وه کاوسی دانا
 قاعده وایه که بولک و زاور
 کشیش ماره یان نه بری جا لهوی
 ارسلان ووتی بابه گیان دخیل
 زور به عجله نه مهوی بر ووم
 قری ملمون قوزه قورنی کرد
 به خوا عاقله ملکه می زه مان
 که تو الیاس نیت شاه ارسلانی
 دوستی تو منم له داری دونیا
 وازم لی یینه تو حقعی خدا
 کوری ملک شاه شاهی توران بم
 چون نه بهمه شاگرد له قاره خانه
 هه لسه خهوم دیت نریکه به یان
 کاوسیش له گهل امیری سالار
 له ریگا دی یان سپای بی سامان
 صدای سمطوره و سازو عود و تار
 که له خه و هه لسا هنگامی به یان
 دهستی کرد به ایش مبری زه مانه
 رای بووارد به درد به محنت و غم
 شیت بو له عشقی ملکه می ده و روان
 امشه و ملکه من چون بیینم
 ووتی روله گیان به دینی عیسا
 نه بهن هردو گیان بوئو کلیسا
 توش له ری چاوت پی یان نه کهوی
 هه لسه با پروین ایستا به ته جیل

بهدلی پر غم وهك شیتو شیدا
 سهریان کرد نهوا همو اهلی شار
 کولانو ریگا پر بووه بکسر
 بهدلی غمگین وهك گدا دستور
 لهطاش سماتی دهنگی کرهنا
 سهریان کردهوشنگ وهك شیری زبان
 واهاتن له گهل خاصانی دهرگا
 ملکهیش لهناو قصری زرتنگار
 ۳ منقال زههری محکم کردبو
 زو ییخواتهوه که امیر هوشنگ
 له گهل کنیزان اینوشی شراب
 له گهل محرمانو خاصانی دهرگا
 لهبر کلیه امیر ارسلان
 صدای موزیقه دهنگی کرهنا
 هاتنه پیشهوه دهستهی کنیزان
 روی وه کو مانگی فرخ لقای شا
 ۳ مارو دوپشك له دور و گوهر
 تلجی گوهری نابویه سهرسر
 نارنجی آلتونی گرتبو وه دست
 نقاشای نه کرد وه کو شیتوهار
 وهختی گهشته راستی ارسلان
 ههاسان بهجوته چون بوکلیسا
 کو بونهتهوه له کلیسای نار
 هیچ ریگا نیه کهس بکا گذر
 امیرو کاوس راوهستان له دور
 هات روی زه مین همو خروشا
 سوار بو بو له گهل جمی امیران
 به گیف و خوشی چون بوکلیسا
 گرتبوی قرار شوخی دل آزار
 له زیر نقیمی اُموستیله ی زو
 بچيته لای نهو درحال بی درهنگ
 له پر چووه لای قری کذاب
 سواری اسپان کرد فرخ لقای شا
 سهری کرد واهات سپای بی سلیمان
 بهرز بووه گهشته سما
 لهناو یانا دی امیر ارسلان
 دهر کهوت و عالم ووتیان ماشاالله
 دابوی له سینهی شوخی نازپرور
 سرتاپا غرق بو له دور و گوهر
 بهر چوار لادا شوخی دیده مست
 بویاری گوم بوی نه یابو قرار
 سهری کرد نهوا امیری زهمان

له‌لای دیواری گزو راوه‌ستاره
 نازداری سلطان ماهی شوخو شه‌نگ
 نارنجی آلتونی دایه ارسلان
 ارسلان آزا گرتیه‌وه به‌دست
 نارنجی خسته باخه‌لی امیر
 مخلوقی ناوشار گهرانه‌وه دوا
 له‌گهل امیرانی هوشنگی سالار
 به‌زبانی رومی ووتی ارسلان
 وایت معلومه بو هوشنگه زاوا
 نه‌مه ووت رویش قری بدکار
 له‌گهل کاوس زو چونه ماله‌وه
 بهر بووه شیوه‌ن امیر ارسلان
 ارسلان فدای عشوه‌و نازت‌بی
 ده‌ستی کرد له‌به‌رخنجری کیشا
 طاووسو کاوس ده‌ستیان گرت ووتیان
 اگر خوت بکوژی تو ته‌بی بدناو
 ارسلان ووتی ای باوکی دانا
 ته‌بی خوم بکوژم با بیم رسوا
 گرتی داوینی کاوس و طاوس
 بوم یینن ده‌ستی جلی شو تو خدا
 چوز ده‌ستی جلی شه‌وره‌وی زورچاک
 حالی شیراره هونی نه‌ماوه
 به‌بی ترسو خوف له‌اهلی فرهنگ
 ووتی مرحبا دلیری ده‌وران
 ووتی فدات‌بم شوخی دیده‌مه‌ست
 چووه کلپسا شازاده زویر
 سه‌ری کرد له‌پر قری بو پیدای
 ارسلانی دی قری غدار
 چونه احوالت دلیری زه‌مان
 ته‌چیته حمام سبه‌ی بی‌داوا
 ارسلان ته‌جا به‌دلی غمبار
 به‌گریانو شین به‌خیاله‌وه
 ووتی فدات‌بم محبوبه‌ی زه‌مان
 قوربانی چاوی وه‌کو بازت‌بی
 هه‌لسایه سه‌ری کاوس خروشا
 زور عیبه‌بو تو امیری زه‌مان
 له‌ناو عاله‌مدا سوک ته‌بی ته‌واو
 من شرطم کرده به‌حق‌ی خدا
 چونکه محروم بوم له‌فرخ‌لقا
 ووتی حیا‌چو نه‌ماوه ناموس
 با نجات‌بی له‌دردی دنیا
 هینایان زو بو امیری بی‌باک

لباسی گورتی امیر ارسلان ووتی ای بابو اگر تا به یان
هاتمه و به باشه والا تو خدا جوابی مردنم دهر لحظه نه و سا
به هر نوصی بی بنیرن بوروم نامردنی من لی یان بی معلوم
نه می ووت در حال امیری سرور دوما خوازی کرد له مال هاته دهر
شمیری لی بهست به وینه ای اجل وهك روستمی زال شیر بی دهغل
رویش گه بشته قراغ کاپسا کمندی بوسه حصار فرتی دا
کمندی توندبو له حصاری بان چوه سه ره وه وهك مهردی میدان
هجا کمندی له بان محکم کرد چوه خواره وه زو به دستورد
که دی کلیسا خاموشه یکسر له ژوریک شهوقی چرا دیته دهر
چو له بهر دهر گای نه ژوره وهستا دی پرده ییکی پیوه په درگا
که می پرده که ی لادا ارسلان سهیری کرده و شنک وهك شیر زیان
له سر تختی زیر گرتویه قرار هر شعر اخوینی له عشقی دلدار
به لام ملکه دیار نه بو لهوی وهخت بو له داغا بیهوش بکهوی
دی له ژوریک زدا کنیزی کنیزیکی جوان به دمیوه و فیزی

تهلیت ای صنم چی بو که امشه و

ناهیلن ساتی چاوم بکا خه و

بهندی یه کهم له گتیبی امیر ارسلان

لیره ته و او بو

انتظاری بهندی دوو لهام بکهن

امیر ارسلان

بهندی دووم

○ باسی کوشتی سازاده هوشنگ و کنیزیکی ○

○ به دست امیر ارسلان ○

○ ونجات دانی فرخ لقا له زهر خواردن ○

له دلی خویا ووتی ارسلان	نهم کنیزه که بذانی بیان
زو هوار نهکا این گرفتار	واچا که من زو بیبکهه له تو پار
شمیری کیشا امیری سالار	کنیزه که که ی لهت کردوه کخیار
گوتی لی بو لهناو زوریکی تردا	یکی به سوزو به گول نه گریا
نه ی ووت الهی هرتوی آکادار	له حالی زاری بنده ی شرمسار
من شرطم کردوه خدای لامکان	له دوری بالای امیر ارسلان
نهم زهره بخوم خوم بکهه فنا	عمری جوانی خوم زو بدهم به با
وهختی نه مه ی بیست امیر ارسلان	آگر بهر بووه چهرگو دلی و گیان
به پنجه پرده ی لادا له درگا	دی دانیشتووه وافرخی لقا
نه یگوت ارسلان فدای نازتیم	یاخوا قوربانی قصه و رازتیم
به فدای وولاتی بی سردارتیم	قوربانی لیزی شکر بارتیم
بومن توخوت کردرسوا له دونیا	له قاوه خانه وا بوی به گدا
وامن خوم ا کوژم ارومه زیرخاک	توخی کیفی خوته دلیری بی باک
وهختی نه مه ی ورت پیه الهی برد بودهم	که بی خوانته وه شوخی سیلم
امیر بازگی کرد ووتی به قوربان	فدای ناوت بی امیر ارسلان
دهخلم نه که ی واهاتم بولات	ارسلان پیی قوربانی بالات

فرخ سهیری کرد وا له دورره ده
 ته مای بو بکا هاوارو فغان
 پیا له کی له دست محبوبه نازدار
 نه بجایی ووتی ای فرخ لقا
 ملکه ووتی آمان صد آمان
 جوابی دایه وه امیری دانا
 له وولاتی روم گه یستمه فره نگ
 ایستا که له شار هه تا کلیسا
 بوچی اترسم خوفم له کی بی
 راستیم پی پل ملکه ی نازدار
 ملکه ووتی امیری سالار
 له ناو کلیسا پاپ له گهل قرر
 به هوشنگم ووت شاهی صاحب تاج
 نه بی ۳ سمات بکه م عبادت
 هوشنگ اذنی دام میش به قوربان
 نه و شرطی کوا کردم له گهل تو
 که نه مای لی بیست امیر ارسلان
 یاخوا قوربانی شرطو وفاتیم
 نه مجا دستیان کرد زو به دست بازی
 به کیف و خونی به شادی و به فوق
 له پاش سماتی جا فرخ لقا
 جل ره نی له پرت ها ته ژورره ده
 نقابی لادا له وو ارسلان
 ده رهینا به زور امیری سالار
 به قوربانتم یاری با وفا
 چون هاتیه ایره امیر ارسلان
 ووتی فداتیم شوخی ماه لقا
 هیچ ترسم نه بو شوخی شیدای شنگ
 یکسمات ری به ای فرخ لقا
 به قوربانتم یاری به رزه جی
 زاوا چی کرده لیم بکه اظهار
 چه حدی هیه زاوای نابه کار
 منیان دایه دست هوشنگی بی فر
 من عهدم کرده که امشهو بوخاج
 توش بچو بوخوت بکه اسراحت
 هاتم که ایره خوم بکه م بی گبان
 اگر بی شکینم نیم رنجه رو
 ماچی کرد دستی ووتی به قوربان
 فدای ورده خالی دهوری گوناتیم
 له بیریان چوه وه عجزو ناسازی
 لیو وروی یکیان ماچ اکرده شهون
 ووتی فداتیم امیری جم جا

هه لسه بوزو خوم بکوزم چاکه
سیریان کرد که واهوشنگی دلیر
دی الیاس دهستی لهمل یاریابه
هر که ته مە ی دی مات بو ارسلان
له ترسی هوشنگ ارسلان ماته
ووتی ای خدای گه وری لامکان
دهستی برد پیاله ی زهر هه لگری
نمره ته ی لیدا هوشنگی بیدین
قاشا که چون به تیغی بۆرآن
تهوسا ازانم چی ته کهم له تو
ته مە ی ووت چو بو امیر ارسلان
شمشیری برده ژور سهر کتو پر
هر له پاله وه شمشیری کیشا
بو به دو پارچه که وته سر زه مین
پیاله ی زهره که ی به ارضا کوتا
ملکه که دی هوشنگ واکوژرا
ووتی ده خیل چیت کرد ارسلان
ارسلان ووتی آرامی گیکانم
بچو ژور یکی تر هتا به یان
به یانی هه لسه خوت بکه غمبار
دهختی که ووتیان زاوا کوژراوه
نجاتم بی من لهو ناپاکه
هاته ژوره وه به دسته و شمشیر
دهمی له ده می تهو نگاریابه
واخیالی کرد محبوبه ی زه مان
هیچی پی ناکری بی دهسه لاته
منت کرد به پهنده له ده وری زه مان
که بیخواته وه دهس به چی بمری
ووتی فاحشه قجه ی روی زه مین
ایستایاره که ت من ته کهم بی گیان
ته کهم به پندو رسوا و رنجه رو
به لاماری دا هوشنگی نادان
امیر ارسلان دلیری صف در
دای له بن دهستی پیسی هوشنگ شا
چو بوجهنم کافری لعین
زهره که رزا پیاله که شکا
مرد که وته سر خاک گیانی تیا نه ما
ته بجا من چیبکه م له دستی سلطان
هیچ خفت مه خوروحی ره وانم
اسراحت بکه مبه دل گران
دهست که بهشین و گریان و هاوار
چی بووه بوچی ته مە قهوماوه

بلی که وهختی چوینه ژوره وه به دلی خوشو به سروره وه
 له پاش سماتی پی ووتم زاوا من نذر م کرده له قاپی خدا
 وهختی که باوکت تو بدا به من له پیش قاعده ی به یه ک گه بشتن
 نه وشه وه مده ی ۳ ساعات بوخاچ عبادت بکم ایستتا ناعلاج
 نه روم به تنها له ژور یکی تر دانیشه بوخوت توش به خوش خاطر
 انتظار بکه اگه دریمه وه له پاش ۳ ساعات نه مجا یمه وه
 اینر که رویش توستم نازانم چی به سردا هات میردی جوانم
 وهختی نه مه ی ووت امیری سالار چوه دره وه له هوده ی زر کار
 هاته خواره وه که دی له ولاره وابتی گه وره هل آواسراره
 دروست کرابو له یکصد من زر نخشین کرابو به درو گوهر
 له دلی خوی دا ووتی بی ناموس تو نه مه به ره بوخواجه کاووس
 دهستی برد بیتی گه وره بشی له لکه ند چو بولای دیوار گه یشته کمند
 وه ک طیری تیژبال رویشته سه ربان له سه ربانه وه خوی خسته کولان
 ودختی به یانی گه یشته وه مال به دلی مسرور پر زده ووقو خوشحال
 که دی طاوس و کاووسی دانا هردو له ته لار دانیشتون ته ینا
 سه ربان کرد الیاس له پی هتا فرق له ناو خویناوا له نی بووه غرق
 هه لسان له به ری کردیان احترام ووتیان چی بووه ای شاهی ایام
 فرموی ۳ مانگه من وام لای ایوه خیریکی باشتان له من نه دیوه
 وابتی گه وره م بوتان هیناره له زیو گوهر دروست کراوه
 ووتیان ارسلان جه رگت بی کباب هره کو مالی ایمت کرد خراب
 به یانی گه لی کس نه کهن بی گیان بهر بووه پیکه نین امیر ارسلان

فرموی نه زانم هرچی بادا باد من حقّی خوم سه ند خو دلم بو شاد
 یاقوت و درو الماس و گوهر کردیه وه له بُت امیری سروهر
 کاووس و طاووس و له ترسا هر دو بُتیان خسته ناو پیری هوشه زو
 وهختی خور هه لات الیاس آزانه هه لسا زو رویشت بوقاوه خانه
 پیره بمینی با ارسلا ن شا بچینه وه سه ر باسی کلیسا

❦ باسی خبر زانینی اهلی کلیسا له کوژرانی ❦
 ❦ هوشنگ و خبر بردن یان بو پادشای فرانک ❦

که لهخو هه لسان اهلی کلیسا بهربو نه شینو زاری و واوه یلا
 ووتیان ای هاوار سهیری چی بووه کنیزی کچی شایان کوشتووه
 ووتیان محقق سازاده هوشنگ نهم کنیزه که ی کوشتووه بی دهنگ
 پاپ هات روی کرده ژوری کلیسا عبادت بکا قیره ی لی هه لسا
 سهیری کرد که وا هوشنگی سروهر دو لهت کراوه وه ک خیاری تهر
 دهستی کرد بهشین به ناله و افغان کشیشان هه مو بهربونه گریان
 شایی بو بهشین بو به آغارو ملکه ی مکار نه و نه مامی نو
 هانه دره وه ووتی تو عیسا پیم بلین چی به سبی هه را
 پاپ وه کو گه مال هات کلکی له قان ووتی ملکه دخیل و آمان
 بوچی هوشنگی ناودار کوژراوه له گه ل کنیزه ک چیت لی قه و ماوه
 وهختی نهمه ی یست ملکه ی عیار بهربووه زاری و گریانو هاوار
 وونی سهیری کن چنده بدبختم بوچی من نامرم به خوا سه ر سه ختم
 هرکسی شایی منی کرد بهشین حقّی لی بسینی رب العالمین
 صاحب سپاوسان شیری خاصم رو سرداری گوره ی بی قیاسم رو

هوشنگ به فدای نهوجوانیت بم
 نهجا له ولاره شاهو وزیران
 که لهخو ههسان دی یان ههرايه
 رایان کرد دی یان هوشنگی جوان
 خویان گرتة قور بهربونه زاری
 نهجا قری وزیری کافر
 چند طبق زمری هه لگرت که بیکا
 سهری کرد کهوا شینو گریانه
 له پاپی پرسی که چی قهوماوه
 هه مو احوالی کرد عرضی قر
 ووتی ملکه چی نهلی قوربان
 قر رویشته لای فرخ لقا
 بوچی تو نه بوی له لای هوشنگ شا
 ووتی ای وزیر من له گهل زاوا
 فرموی که شرطم کرده ۳ ساعت
 نهو رویشته هتا وهختی نیوه شهو
 وهختی که ههلسام ده مهو به بیان بو
 خبریان دامی زاوا کوژراوه
 قر ملکه ی ناردده وه بوشار
 له گهل جنازه ی کنیزی هه ژار
 لهدنگی ههراو شیوه نو گریان

قوربانی شانو بی نشانیت بم
 له گهل لشکری هوشنگی جوان
 شیوه نو زاری و گریان برپایه
 دولت کراوه که وتوه بی گیان
 آغا رویان کرد به بی قراری
 له مال که ههلسا سبه ی هاته دهر
 به شاباش بو بولک زو له گهل زاوا
 هر آغا رویه هر قور پیوانه
 ووتی شازاده هوشنگ کوژراوه
 قری لعین زور بو مکدر
 پاپ ووتی نه کا شیوه نو گریان
 ووتی شازاده چی به ماجرا
 وهختی له هوده ی خویا که کوژرا
 جوت دانیشتبوین سه یم کردهلسا
 له ژور یکی چول بکه م عبادت
 دیار نه بو منیش چاوم چوره خو
 گویم له شیرهن وههراو گریان بو
 کنیز که که پشی دولت کراوه
 له گهل جنازه ی هوشنگی سالار
 بهشین و زاری به هاوار هاوار
 اهلی حرم و شاهو وزیران

هاتنه درهوه اهالی یکسر
 پادشا ههلسا بهزاری و گریان
 روی کرده قر ووتی ای وزم
 کی کوشتویه تی بوچی کوژراوه
 ووتی ای شام سازاده لقا
 نذری کرده بکا عبادت
 تومه ز دوشمنی خوی داگرتوه
 له پر پیدابو شیوه نو هه را
 مرضیان کرد پاپا له گهل کشیشان
 پاپا هات ووتی پادشای بدبخت
 له ده وری زه مان کی نه هی دیوه
 ارسلان ناوی کوری ملک شا
 له قصه ی پاپا له لای وزیران
 روی کرده قر ووتی ای لمین
 خو تو شرطت کرد له سر روی جهان
 من اسر بکهم زو بتدهن له دار
 ههلسایه سه رپی قر وهك شیطان
 عرضی کرد ووتی به عیسای مریم
 نه وهی عرضم کرد له من بو معلوم
 قصه ی من راست بو هیشتا هوشنگ شا
 هتا بفرموی واته ت درو بو

شاری فرهنگ بو به ده شتی محشر
 به دلی پر غم روی کرده دیوان
 بیم پلی کهوا هوشنگی دلیر
 نه م ماجرایه چی وهخت روی داوه
 پی ووتم زاوا شهو له کلیسا
 تنها له ژوریک هتا ۳ ساعت
 به شمیر زاوای دولت کرده
 له بهر دهروازه ی بارنگای پاشا
 به گریانو شین هاتون بو دیوان
 حرامه بو تو تاجو سپاو تخت
 دز نه م شهو بتی گه وری دزیوه
 ویرانی کرده کایسای دونیا
 زور خجالت و محبوب بو سلطان
 توجیت به من ووت بدکاری بی دین
 اگر خوین له لوتی به کی هات ده ر آن
 ایستا چی نه لیت ملمعونی غدار
 سجده ی برده بهر پای تختی سلطان
 به خاچی گه وری به بتی اعظم
 به عالمی رملو به جفرو نجوم
 ای شاهی جهان نه بوره به زاوا
 نه م ماجرایه هر خطای تو بو

شاه ووتی ناپاک خو تو له دیوان
 که شمسی وزیر زور دروزنه
 منیش خهړیک بوم شمسی بی چاره
 ایستا وا چاکه له خوینی هوشنگ
 سلطان امری کرد جلاد حاضر بو
 وهختی شمیری هه اکیشا جلاد
 سجده ی برد ووتی به کوشتی من
 بامن بکوژیم ضرری نیه
 مه مکوزه شام بمن چاکه
 بوت ادوزمه وه قاتلی زاوا
 بهلام توخدا شاهی تاجدار
 بویه وهر نه گری معاشی دیوان
 بگهړتی که رو نه دا کاری وا
 سلطان امری کرد بچن الماس خان
 زو بی دوزنه وه بی هیڼه دیوان
 با بیښنه وه سهر باسی ارسلان
 به کاووسی ووت توخوا بابا به گیان

هه لسه با بچین بو دیوانی شا
 کاوس زو هه لسا له گهل ارسلان
 له پاش سعانی دی بان الماس خان
 چوار صد سوارهی له گهل بو وه ک شیر
 الماس خان عمری بیست و پینج سال بو
 بزاینن آیا که چی رو نه دا
 رویشتن چونه دیوانی سلطان
 وا به سواری هات وه ک شیر زیان
 هو پر چه کو اسلحه و شمیر
 روی مانندی روز بروی هلال بو

ومختی ارسلان الماس خانی دی دلی دهرسعات له پرت راجه ننی
 الماس دابه زی رویشته دیوان سجده ی برده بهر پایتختی سلطان
 شاه ووتی الماس شهو له کلیسا کی هوشنگی کوشت کی پردی خوا
 کی کنیزی کوشت متی کرد رسوا له ناو شاهاندا وا حیام نه ما
 هر که مهمه ی یدست الماسی غدار ووتی رخصه تم بده شهریار
 بابچم سهیری لاشه یان بکهم زامیان بینم نهوسا تی نه گهم
 رویشته ده ری بوسه ر لاشه کان باش سهیری کردن هانه وه دیوان
 ووتی سویند اخوم به تاجی سلطان نه وه ی هوشنگی کرده بی گیان
 هیچ نه ترساوه له امیر هوشنگ هرگز ناشترسی له هو فره نگ
 له پیشدا هوشنگ شیری کیشاوه بو قاتله که ههله تی داوه
 بهلام نهو که سه نهی هیشته وه کهوا دا بی نیته وه شمشر هوشنگ شا
 له بالی داوه شمشری بران درحالی هوشنگی کرده بی گیان
 بهلام کنیزی وهختی کوشتروه نهو بی چاره یه بی خبر بووه
 هم دست و شیرو بازو مقامه یقین یا خلقی مصره یا شامه
 یاخو له نه وه ی رومی زوبانه من وا تی نه گهم هر ارسلانه
 بطروس شا ووتی الماسی دانا بوم بدوزه وه قاتل به عیسا
 نهی دوزیته وه بوم منیش ناچار امر نه گهم درحال که بتدهن له دار
 الماس خان ووتی امین به ای شا بوت ادوزمه وه امرو تا فردا
 هانه دوه وه الماس له دیوان کاوسیش له گهل امیر لوسلان
 گه رانه وه زو بو قاوه خانه بزانی چونه دهوری زهمانه
 له نا کاو دی یان نهوا قره هات عاجزو غمبار لیو به بارو مات

بانگی کرد الیاس شراب بینه بوم
 ارسلان بوی برد طعام و کباب
 به زوبانی روم قمری لعین
 نهجا به تحقیق کوری ملک شای
 به ضربی شمشیر کوشفت هوشنگ شا
 له پاش کوشنی هوشنگ دستو برد
 بر هیچ ناترسی تو له الماس خان
 ارسلان فرموی وزیری دانا
 بوج این روستم له داری دنیا
 هتا کو بچم شه و بکوزم هوشنگ
 قسم به حقی عیسا بن مریم
 له و روزیکه وه هاتومه دنیا
 قمر که بیستی جوابی ارسلان
 ووتی ارسلان کوری ملکشا
 تو له لات وایه من دوشنی توم
 اگر دوشمنت بومایه به خدا
 یاخو نه و شه وه توو فرخ لقا
 به شام نهوت تو ارسلاتی
 قمر کاوس و طاووسی بانگ کرد
 ووتی به کاوس له خدمت سلطان
 هم الیاس ناوه اصلی له رومه
 له گهل طاماما با توزی بخوم
 له گهل منزهی خوش شرابی غلاب
 ووتی ارسلان هزار آفرین
 بویه دلیر و رشید و آزای
 به لام پیمیلی تو حقی خدا
 تو بُتی گهره ی فرنگت بو برد
 نه و قمر نیه نه ترسی قوربان
 به سیه واز بینه بو خاطر خدا
 یا اسفندیار یاخو کاوس شا
 هیچ ترسم نه بی له شاهی فرنگ
 به بُتی گهره به خاچی اعظم
 چوله که ییم نه کوشتووه به خوا
 روی رهش داگمرا و ملک قیر له رقان
 بوتو زور عیبه درو به عیسا
 سویند نه خوم بوتولات بی معلوم
 اول روز نه بوی دوجاری به لا
 یاریقان نه کرد لیره به نهینا
 عاشقی بالای کچی سلطان
 هاتنه خدمتی وزیر دستو برد
 داتان پاداشی حقوق خوتان
 ارسلان ناوه له من معلومه

بوجی ریتازدا شهو له کلیسا
 به چی عقلیکو فکری نهمه ی کرد
 بوجی نازسن ایوه له الماس
 هله ارسلان بیهروه مال
 کوس که یستی گفتاری قر
 من له قسانه خبرم نیه
 نهمه الیاسه برازای خومه
 قر وونی پی ایتر نازانم
 نهلم به ایوه زو بچنهوه مال
 یتو دوچار بی الیاسی هزار
 قر اُمهی ووت له جی خوی هه لسا
 نهجا کوس و طاوس ارسلان
 روین گه بشته میدانی بازار
 له گله چوار صد کهس پیدا بون لی یان
 به هر حالی بو نهوان تی پهرین
 آوری دایهوه ارسلان بودوا
 رویوه یاخو له رتی وه ستاوه
 چاری کهوت به چاوی ارسلان کهوا
 وونی به سواری شهو ۳ نفره
 سواره که طاوس کاووس و الیاس
 الماس که چاوی کهوت به ارسلان
 بچی به ناحق بکوزی هوشنگ شا
 واهوشنگی کوشتای خاچی بوجورد
 الماس دلیره و آزا بی قیاس
 الماس بی پنی نهیکا خسته حال
 وونی به عیسا وزیری سروه
 ارسلان کی به نازانم چیه
 لای هه مو اهلی فره نگ مملومه
 راست بکهی یانا من دوستانم
 نهو کو الماس گه وری بد احوال
 هزار هاوار کهن نه بی گرفتار
 روشتو کاوس توزی حبه سا
 هه لسان بچنهوه بومالی خویان
 سه بریان کرد کهوا الماسی غداو
 دلی داخو ریا امیر ارسلان
 نهجا به امری رب العالمین
 هتا بزانی الماسی گوم را
 الماسیش آوری دایهوه دواوه
 آور نه داتهوه له الماس بودوا
 بیان هینه لام کاربان خطره
 هر سیکانی برد بو خدمت الماس
 هتا سعاتی بی دهنگو زبان

سیری کرد له پی هتا تهرقی سهر
له پاشان ووتی خلقی کام شاری
امیر ارسلان دلیری سالار
بنده الیاسم کوری طاووسم
امیران له گهل همو وزیران
الماس سیری کرد وه کو نزه شیر
ووتی ای جوان بوچی تا ایستا
عرضی کرد ووتی له میاحت بوم
۳ مانگه وا هاتومه و شار
الماس خان نهجا ووتی ای جوان
پیچن معانی لهقاوه خانه
به تا علاجی گه رانه وه دووا
شرابی هینا امیر ارسلان
مستی تأثیری که کرد له الماس
بهخوا زور حیفه لهقاوه خانه
معانی زورو اسلحهی زور چاک
و مک نم سوارانه وهره لام هه تا
نهجا روی کرده کاووس الماس خان
حیفه شاگردی نهیبه مه لای خوم
هه لن پیچنه میدان بازار
هه لن رویشتن له گهل الماس خان

قاه قاه پیکه تی ملعونی کافر
راستیم پی بی که چیت چه کاری
به بی ترسو خوف ووتی ای سردار
شاگردی مامم خواجه کاووسم
من باش ائسن لایانم عیان
جوابی دایه وه الیاسی دلیر
من توم نه دیوه نات ناسم بهخوا
همو شاران و مملکه تان چوم
عالم نهزانی دلیری سردار
له گهل کاووس و طاووس هر چوارمان
دانشین به زمی بگرین شاهانه
دانشتن له لای الماسی گومرا
چند پیاله بیکی دا به الماس خان
به لفظ بیکی خوش ووتی به الیاس
شاگردی بکهی من پیم گرا نه
من نهدهم به نو دلیری چالاک
بکهی خدمتی شاهی عالی جا
ووتی توخوا کوریکی وا جوان
معاشر جیگای بو نه کهم معلوم
لهوی مانگانهی بو نهدهم قرار
تا علاج هتا گه بشتنه میدان

سه بریان کرد نهوا دیواری میدان به شمشیر و تیر خنجو و کهوان
 وازارا بوهوه له لاییکی تر چند هوده ییکی لی بو هه مو پر
 له زیرو زیوو دورو مرجان بو پر له نیو تخت و میزی جوان بو
 چند صد غلامی جوانی کمر زهره وه ستابون هه مو وهك مارو آزدهر
 دانیشن له سهو تختی کیانی امری کرد ساقی شرابی هانی
 اهالی شاری فره نگیش هه مو لهو میدانه دا وا کوبونه وه زو
 یزان چیه کهوا الماس خان هیناونی ایستا بوجرگهی میدان
 وهختی که الماس سرخوش بودر حال به الیاسی ووت جوانی باکال
 آثاری مهردی له ووتا دیاره شان و شوکعت وهك شهریاره
 توهو مذهبه که نهی په رستی وره پیم بلی جوان به راستی
 تو ناوت چیه خلقی کام شاری پادشا زادهی کام سهو دیاری
 بوجی توهاتوی بوشاری فره نگ له بهرچی ماتو عاجزی و دل تنگ
 له کوی طاووس و کاووس نه ناسی بوج هوشنگت کوشت و ا به کاسی
 له بهرچی بردت تو بُتی اعظم گهر راستی بلیت به عیسای مریم
 رخصت نهدهم هر ایستا هه لسه بوهر کوی نهچی بر و مهو یسه
 الیاس نه مهی بیست له دلی خوی دا ووتی په نام به تو ای خدا
 آگادارم بی له دستی کفار پادشای گه وره غفور و غفار
 جوابی دایه وه ووتی الماس خان ثم قصانه چین افرموی قوربان
 عالم ازانی کوری طاووسم شاگردی مامم خواجه کاووسم
 اکر نه تهوی من بکهی بی گیان نه مه زور سهله بمکوزه قوربان
 الماس خان ووتی یزانه یقین ازانم حالی هه مو روی زه مین

ژنی بیستم که زگی پر بی
 تحقیق ازانم تو ارسلانی
 راستیم پیلی دلیری جوان
 ووقی به تاج و تختی پادشا
 باورم پی بکه به حق عیسا
 من چون اُتوانم لهشاری فرهنگ
 نهم کاره ایشی پیای آزابه
 هرزه کاریکی وه کومن منال
 توچو بوخوت قاتل پیداکه
 هرکه نهمهی یست الماسی غدار
 نهم قصانهی تو لهلام وه پایه
 دیاره بهو بازو بهو دهم و چاوه
 نهمجا ارسلان دلیری نهبرد
 تا که هی وه کوژ تو نه که هی گوشتار
 عقل ریی نه دا که وا ارسلان
 دوباره الماس ووقی ای جوان
 بُتی گورهشی بیات و پروا
 پرسی له کاوور نهم کوره کی به
 بوچی هاتووه بوفره ننگستان
 کاوس مرضی کرد گوره شه و گردان
 نهمه الیاسه کوری بنده به

در حال نه زانم کچ بی یا کور بی
 لهشاری فرهنگ ایسته میوانی
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 خبرم نیه لهمانه اصلا
 نه مدیوه به چاو هیشتا کلیسا
 بچم بی گیانکه هم شازاده هوشنگ
 کلاری پیایکی وه ک روستم وایه
 چون نه کوژی هوشنگ شیر بی منال
 واز له من بینه بس خوت گومرا که
 ووقی ای ناپاک هرزه ی نابکار
 حقت کوشتنه و زجر و حزابه
 هیچ پاکت نیه له وهی قه و ماوه
 له دلی خویا ووقی ای نامرد
 به مشتی بکوژ الماسی غدار
 ههلسی لهوی دا بکوژی الماسرخان
 یه کی که هوشنگ بکوژی له پاشان
 هیچ قابل نیه خوی اقرار بکا
 له کام وولاتو مسکن و جی به
 آشنائی جی به وچونه له گه لتان
 به خاچی اعظم به سهری سلطان
 نه ییگانیه و پرا گنده به

الماسخان ووتی بوج تو اذنت دا
 ههلی سلاح و لباسی شه و گورد
 له ناو کلیسا هوشنگی دلیر
 له پاشان مئی گوره شمان بیا
 هه به تی گورگی وه کو الماسخان
 نه بووه و قهت نابی به حق عیسا
 امری کرد الماس هاتن غلامان
 به دمتی به ستر او بردبانه دیوان
 قاو که و ته ناو شار اهالی حرم
 زو خبریان برد بو فرخ لقا
 یاقوتی بانگ کرد ووتی آزانه
 بر و بزانه کین در حال خبر
 یاقوت که روشت له سهری میدان
 زنجیر کراون الیاس و طاووس
 آیان بهن به تاو بو خدمت سلطان
 که چونه دیوان الماسی گوم را
 مرضی کرد قوربان قاتلی زاوا
 سلطان به دلی پر سرورده وه
 الماس هه سیکمی بردنه دیوان
 حجاباتی لی ما ووتی الماسخان
 الماس خانی سه گک ووتی به سلطان
 که کوری توبه له نیوه شه و دا
 پیوشی و بردا بوجنگو نه بهرد
 له گهل کنیزه بکوزی به شمشیر
 خو معلومه لات که واپطروس شا
 که زده کی وا له سهر روی جهان
 من نه و قاتله هر نه کم بهیدا
 به زنجیر به ستیان دستی هه سیکیان
 اهلی شار هه مو به ربوته گریان
 ثم خبره یان وختی بیست دهردهم
 ملکه له مه عاجز بو ترسا
 نه و شخصانه ی وا که گرتویانه
 بینه وه بومن دلم هاته دهر
 سهیری کرد او ادهر کهوت الماسخان
 له گهل کاووس دا به طبل و ناقوس
 خواجه یاقوتیش روشت له گهلان
 سجد می برده بهر تختی پادشا
 دوزیماننه وه وان له بهر دهرگا
 امری کرد بیان هیفنه ژورده وه
 که تماشای کرد سلطانی زه مان
 قاتله کانی امیر هوشنگ گوان
 قسم به تاجی پادشا قوربان

ٲم ڪُورهي ڪهرا ڪرتومه ايسٽا
 هر ٲم ڦاتله زور بد فرمانه
 من وا ازانم ٲهين اوسسلان
 به تحقيق ٲمه هر ارسلاڻه
 ٲمه مصري به يا خلقي شاهه
 هر ڪه ٲمه به بيسٽ پادشاهي فرهنگ
 ٲمجا له پاشان سهرى مه لبرتي
 وزيران هه مو هه لسانه سهر پيان
 ٲم ايشه له ڪوي ايشي الياسه
 ٲم ڪاره ڪاري اسفندياره
 ٲمه مناله و شاگرده و هزار
 باوڪي ومامي خو له خدمت سلطان
 الياس منداله و بي چاره و فقير
 پادشا ٲمجا روي ڪرده الياس
 واستيم پي پلي تومه ڪه درو
 ارسلان وه ايشير دهم به پيڪه نين
 شازاده ڪوشتن ڪاري شيرانه
 به باوڪو مامي پيرما دباره و
 ٲم دزيوه و ڪوشتومه هوشنگ
 منالي وه ائمن ناتواني اصلا
 له بهر منالي نه ڪه تومه ناو

ڦاتل هر ٲمه به حق عيسا
 ليم معلوم بوره ڪه مسلمان
 هه به آزابو رشيدو جوان
 ڪهر ٲهيش نه بي شام بزان
 يڪجار آزابو شيت و نه فامه
 فڪري ڪرده وه ساشي بوي دهنگ
 ووتي به مجلس ايوه ٲهين چي
 عرضيان ڪرد ووتيان اي شاهي جهان
 ڦهت باور نا ڪهين بهم دهنگو باسه
 ايشي پياويڪي آزاو خونخواره
 باورت نه بي بهمه شهريار
 چند ساله گيانيان بخت ٲه ڪن قوربان
 چون به و ا ڪوڙري هوشنگي دلير
 ووتي اي روله راست ٲهلي الماس
 هتا به دهستم نه بي ونجه رو
 ووتي فداٲم شاهي روي زه مين
 ايشي روستي مازندهرانه
 ڪه من ٲه و شهرو چومه ڪليسا
 معلوم بي له تو پادشاهي فرهنگ
 به حق عيسا ايشي وا بکا
 حتى ڪليسام نه ديوه به چاو

امرو الماسمان لهسهر ریگا دی
 تو ناوت چیه خلقی کام شاری
 منیش مرضم کرد کوری طاووسم
 لهقاره خانه دایم نه کهم کار
 تهوار ماجرای خویو الماس خان
 روی کرده طاووس نهجا پادشا
 بوچ هیشتت الیاس نهو شهوه بروا
 طاووس مرضی کرد به حقّی عیسا
 الیاس دویینی شهو ههتا به یانی
 به خاچی اعظم به چقهی پاشا
 به سارت قسم شام هه موسال
 امسال له سایه ی الطافی سلطان
 زور دروزنه الماس بی دینه
 له پرت پیدابو قری وزم
 پادشا ووتی به قمر امرو
 مرضی کرد توربان له ناو کوچهی شار
 به لکو پیداکه دزی نا به کار
 دزی گرتووه بردویه دیوان
 بزائم کی به قاتلی هوشنگ
 پادشا ووتی به قصه ی الماس
 قصه ی زور غریب نهکا الماس خان
 تماشای کردم لهمنی برسی
 پادشا زاده ی یاخو تجاری
 شاگردی مامم خواجه کاووسم
 نه پاشا زاده م نه کوری تجار
 الیاس عرضی کرد له خدمت مهملطان
 فرموی تو راستیم پی یلی ایستا
 بکوژی به ناحق هوشنگی دانا
 الماس خان خلاف نه لیت پادشا
 لای خوم نوستووه شاهی کیانی
 الیاس نه ی دیوه هیشتا کلیسا
 الماس خان نه ی سند لیان پاره و مال
 هیچمان نه دایی بووه دل گران
 رشوه تی نه وی لیان به قینه
 هانه ژورده رو گرژو ژورم
 وون بوی چیت نه کرد هه تا ایستا تو
 نه گورالم امرو به دلی غمبار
 ایستاکه بیستم الماسی سردار
 وامنیش هاتم بو خدمت سلطان
 بیکه م به دارا له کوچهی فرننگ
 دزو قاتلی هوشنگه الیاس
 نه لی نه مه به امیر ارسلان

قر که بیستی قصه‌ی پادشا
 دروید قصه‌ی الماسی سهردار
 امیر ارسلان و لهشاری روم
 عالم نهزانی الیاسی هزار
 ثم نوعه کاره له‌الیاس دوره
 چلون نه‌توانی الیاسی فقیر
 بکوزیت و بدزی زو بُتی گه‌وره
 ثم نوعه ایشه ایشی مه‌ردانه
 الیاسی فقیر منداله‌و هزار
 مگر له‌کاووس فیر بوبی قوربان
 جوابی دایه‌وه شاه ووقی قر
 تو قصه‌ت راسته دز نیه الیاس
 له‌محضور من دا قه‌ت درو بکا
 ووقی گهر الیاس له خدمت سلطان
 شار امین بووه دزی نه‌کراوه
 ناتوانی زور باش تحقیقات بکا
 له‌لام و اباشه امر که قوربان
 حبس بن هتا دزان یزان
 نه‌م‌شه‌و محقق خوبان دهر نه‌خن
 نه‌وسا به‌یانی سلطانی جهان
 اگر خراپه روی‌دا به‌یقین
 عرضی کرد ووقی آی شاهی جم‌جا
 له‌ره‌ملا امرو دیومه من چندجار
 له‌سهر تختی خوی لیم بووه معلوم
 کوری طاووسه به‌خوا شهریار
 هر که‌س وانه‌لی زور بی‌شعوره
 به‌ته‌نیا بچی و هوشنگی دلیر
 له‌و دوره به‌خوا قوربان ثم طوره
 کاری دوستی مازنده رانه
 ناویری بچی شه‌و تا قراغ شار
 آزاو دلیری و تیرو شیر لیدان
 منیش لام وایه وزیری سروهر
 به‌لام تاامرو نه‌مدیوه الماس
 جوابی دایه‌وه قمری دانا
 دروی نه‌کردی له‌مه‌و پیش قوربان
 ایستا که سهری و الی‌شیواوه
 که‌وتوته ناوشار ره‌ش‌بگیر نه‌کا
 کاووس و طاووس الیاسی جوان
 نه‌مانه حبس و به‌ندی زندان
 له‌ناو شار دیسان خراپه آ‌کن
 درو وراستی من لیت نه‌بی هیان
 جا معلوم نه‌بی نه‌مانه دز نین

سلطان نهمی یست ووتی الماس خان
 الماس خان ووتی باشه نهم سیانه
 بزائم ایتر کی بی له ناوشار
 سلطان امری کرد هرسیکیان بردن
 به الیاسی ووت الماسی کذاب
 پارچه پارچه که به ضربی شمشیر
 امیر ارسلان ووتی ای ناپاک
 له قحبه ی فرهنگ کتربی الماس
 توقصت چیه بوم بکه بیان
 حبس بن لای من له بندی خانه
 بتوانی دزی بکا شهریار
 له بندی خانه زنجیریان کردن
 شرط بی له داغی قری سه گت باب
 ایتر له عمری خوت نهینی خیر
 اگر تو لاشم نه سپری به خاک
 سه گی رو رهشی پیسی خوانه ناس

❖ باسی خبر زانینی فرخ لقا له حبس ❖

❖ بونی امیر ارسلان ❖

نهم باسه لیره بمینی نهجا
 یاقوت گهراوه وهختی له دیوان
 بوی گیرایه وه همو ماجرا
 ملکه دهستی کرد بهزاری و شین
 درحال جوابی دا همو کنیزان
 ووتی ارسلان فدای دوریت بم
 دهستی برد یخه ی درتی تابخواار
 نهجا له دلاوه وهختی الماس خان
 ۲۰۰ سواری نارد بو کوچی ناوشار
 آگه ران ره که سه گت تا وهختی به بیان
 بهیانی الماس پیسی بد اختر
 با یهین خبر بو فرخ لقا
 چو بو خدمتی ملکه ی زه مان
 باسی الیاس و الماس و پاشا
 به دلی غمبار عاجزو حزن
 هوده که ی چول کرد محبوبه ی ده وران
 فدای عاجزی و دل ره نجوریت بم
 بهر بروه شین و گریانو هاوار
 هر ۳ حبسه که ی خسته ناو زندان
 خو بو دو صد کهس چونه ناو بازار
 جار جار اهاتن بوده وری زندان
 چو حبسه کانی زو هینایه دهر

به الیاسی ووت الماسی بی دین
 ایستاده دیوان من آنکه مبی گیان
 ووتی ای ملمون پیم بلی توجیت
 به دستی به سراو بر دینه دیوان
 فرخ نقاش زو یا قوتی بانگ کرد
 بزانه امرو چی هیبه خبر
 بطروس شا نه مجاروی کرده الماس
 ووتی فدات بم پادشای جم جا
 لهر پیدابو قمری وزر
 پادشا ووتی ای قر ایستا
 قمری وزر ووتی پادشاه
 سلطان امری کرد ووتی امیران
 امیر ارسلان نه هی بیست در حال
 ووتی ای خدای کرم بی شمار
 کسی بی که سان خدای لامکان
 پشت و پناهی غریبان هرتوی
 هرتو نه به خشی شفای بیماران
 به مرشو کورسی به لوح و قلم
 به دندرداری دیوانی لاهوت
 یارب به حاجت آدمو حوا
 وک نجات دا ابراهیم له نار
 امرو چی نه کی هرزه ی کترین
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 اگر نامکوژی له زن کتریت
 الماس خان دانیشته له خدمت سلطان
 فرموی بچوره دیوان دستو برد
 زور زو وره ره توحقی داوهر
 ووتی پیم بلی چی به دهنگو باس
 نه مان حبس بون کی دزی نه کا
 هات دانیشته و غمبارو زور
 بوقتی الیاس چی نه لیت نه مجا
 بوچی ا کوژی الیاسی بی گناه
 تیر باران بکه ن الا ن هر سیکیان
 روی کرده قاپی خدای ذوالجلال
 ایجاد کوننده ی مه لو مو رو مار
 به فریام بگه پادشای شاهان
 به فریاده سی بی کسان هرتوی
 هفتو نه که ی خطای گشت گناهکاران
 به ملایکه ی گه وره ی محترم
 به ذکر و توحید جمعی ملکوت
 به حق سوره یاسین و طه
 نجاتم بده له دستی کفار

هینده لا لاهه امیر ارسلان
 له پرت پیدابو له ناو کوچه شار
 چند تفریکی یخه دادرآو
 ووتیان ای شام تجار بانو تو
 له گهل دو کوری هر سیکیان کوژران
 ارسلان نه می که بیست له ولاره
 سلطان سعانی مات بو له پاشان
 پیم یلی بوچی نه مه قه و ساوه
 الماس خان ووتی به عیسا قسم
 تحقیق ازانم له مننه دياره
 قر نه می بیست هه ل سایه سه ر پیان
 ته مات بو به قصه ی الماسی غدار
 به بی قباح بی سوچو تاوان
 الماس قه ولی دا به تو پادشا
 سبهینی بکهی ده ر لحظه بی گیان
 و اچاوت پی کهوت امشه و چی قه و ما
 سلطان امری کرد جلاد حاضر بو
 الماس خان که دی نهوا وزیران
 سجده ی برده بهر تختی پادشاه
 یکه به عشقی عیسی بن مریم
 به لام امر که شاهی تاج دار

گه بشته فریای پادشای سبحان
 دهنگی شیوه نو گریانو هارار
 هاتنه زور ره به تالو کهو تاو
 نه مشه و دز کوشتیان کردیان رنجرو
 ۳ کلور پاره ی کراوه تالان
 ره کو غنچه ی گول در حال که شاهه
 زور به رقه وه ووتی الماس خان
 بزانه امشه و که چی روی داوه
 من راستم عرض کرد به لام چی بکه م
 نه م کاره ساته ایشی بدکاره
 ووتی ای شام دوینی له دیوان
 طاووس و کاوس الیاسی هزار
 امر که ی بیان کوژن هر سیکیان
 امشه و اگر هات خراپه روی دا
 شاهدن هه مو وزیر و اعیان
 گه و ره ی تجار و دو کوری کوژرا
 امری دا ووتی الماس بگوژن ذو
 تکای بوئا کهن له خذت سلطان
 ووتی فدات بيم سلطانی جم جاه
 عقوم که قوربان تو خاچی اعظم
 پاش نویژی مغرب له ناو کوچه ی شار

به‌سلاحه‌وه من اگر الیاس
 بیکوژم درحال بی امری پاشا
 سلطان اقناع بو به‌قصه‌ی الماس
 به‌ره‌لا کران امری‌دا سلطان
 طاووس و کاوس له‌گهل ارسلان
 بو قاوه‌خانه رو‌بشتن ته‌مجا
 امری کرد جار دهن له‌ناو کوچه‌شار
 شه‌وسات له‌یه‌ک له‌کوچه‌و کولان
 ته‌م جارهی که‌یه‌ت امیر ارسلان
 له‌پاش سعاتی له‌گهل غلامان
 چو به‌پیره‌وه ارسلان وه‌ک‌شیر
 فرمو دابه‌زه هتا نیو سعات
 به‌قصه‌ی الیاس الماسی یسدین
 دانیشتم له‌سه‌ر تخت له‌قاوه‌خانه
 الماس خواردی‌ه‌وه چند پیاله‌شراب
 په‌نام به‌خدا له‌چاره‌کانت
 له‌من معلومه‌و تو که‌چوی ییده‌نگ
 بُتی که‌ورته‌ت برد تو له‌کلیسا
 پیم‌لی قمر بوچی له‌گهل‌تو
 وانجاتی دای له‌بندو زندان
 الیاس سویند ته‌خوم به‌عیسای مریم
 بینم به‌بی پرس و ده‌نکو باس
 جا معلوم ته‌بی قاتلی زاوا
 طاووس و کاوس الماس و الیاس
 برون بچه‌وه بوجیگهی خوتاه
 که‌چونه‌ده‌ری له‌خدمت سلطان
 الماسی پیسی کافر له‌داغا
 هتا اهالی بین خیبردار
 هر که‌س ددر که‌وی زوئه‌کری بی‌گیان
 قاه‌قاه پیکه‌نی دلیری ده‌وران
 له‌سه‌ری کولان‌ده‌ر که‌وت الماس‌خان
 ووتی سه‌ر که‌رده‌ اوغرت به‌خیر
 شرابی بخور بکه‌ اسراحت
 راضی بو درحال دابه‌زی له‌زین
 شرابی بو برد الیاس آزانه
 روی کرده‌ الیاس ووتی ای کذاب
 زور من ته‌ترسم له‌بازوو شانت
 کوشت کنیزو‌شازاده‌ هوشنگ
 ناپاکی که‌چی ته‌که‌ی هر حاشا
 ته‌وه‌نده‌ دوسته‌ ای الیاس امرو
 حه‌ولی‌دا منیش اعدام‌کا سلطان
 به‌مچه‌ی سلطان به‌خاچی اعظم

وه کو جارت در پاش مغرب اگر بت بینم ته تکم در سعات بی سهر
 امیر ارسلان ووتی الماس خان پاش مغرب منت گردی له کولان
 اگر نه مکوژی قجه بی و رو رهش گوآد بی زری نامردو جاکهش
 الماس ته می ییست هر وهك یکانه مانی گرت دهرچو له قاوه خانه
 با ته مان لیره بمین ایستا
 یاقوت واخبر بوفرخ ته با

❦ باسی خبر بر دنی خواجه یاقوت ❦
 ❦ بوفرخ لقا له نجات بونی امیر ارسلان ❦
 ❦ له زندان ❦

یاقوت له دیوان که گه رایه وه جوابی بو کچی شا هینایه وه
 باسی دیوانی هه مو کرد بیان ووتی خلاص بو امیر ارسلان
 ملکه دلی خوش بو مزدانه بخشی به یاقوت یهك الماس دانه
 تهجا له ولاره الیاس و طاوس قصه یان ته کرد بو خواجه کاوس
 ارسلان ووتی قر له دیوان امرو حشری کرد بومان لای سلطان
 گه نه هاتایه قر به یقین ا کوژراین به قصه ی الماس بی دین
 طاوس هاته جواب ووتی به خدا قسم به تاجو چقه ی ملک شا
 صد شه نده ی تر دوست بی له که مان تهجا ناپا که به حق ی یزدان
 قر خائنه دخیل و آمان آشکرانه که ی خوت له لای قوربان
 کاوس پیش ووتی امیر ارسلان کی رزگاری کردوه هر سیکمان
 که تهجار باشی به ضربی خنجر له گه ل دو کوری شه کردی بی سهر
 اگر ته مکاره نه کرایه به خوا خلاص نه ابون له دهس پادشا
 م (۱۰)

خلاصه‌ی کلام وهختی نیوه شه و
 له‌ناو جیگه‌دا امیر ارسلان
 زو فکری مصرورومی کرده وه
 فکری کرده وه که چون بو به‌شا
 چون هاته فرهنگ به‌تاقی ته‌نیا
 چون له‌کلیسا وا به‌دستو برد
 کهم کهم ارسلان هوای عشقی یار
 هه‌لسا له‌جی خوی ووتی به‌خدا
 عقاب بانگی کرد ووتی ارسلان
 دو شمنی وه کو الماس له‌روته
 خوتو شرطت کرد امرولای سلطان
 له‌پر پادشای عشق بانگی کرد
 بچو بو خدمت سه‌رمایه‌ی ژینت
 که‌ی تو ترساوی له‌سه‌روی دونیا
 نه‌و که‌سه مه‌رده له‌رئی عشقی یار
 ارسلان ایتر صبری لی‌برا
 نای به‌سه‌ریه وه هموی خوارده وه
 ده‌ستی لباسی ره‌ش کرده به‌ر
 نقابی پوشی وه‌ک شیری زبان
 رویش گه‌شته پشتی دیواری
 له‌دلا ووتی امیر ارسلان
 چونه ناو جیگا هر سیکیان بوخه و
 هات به‌خیالیا جا خواجه نعمان
 ماتو ملول بو دل به‌درده وه
 چلون عاشق بو به‌فرخ لفا
 چون محبوبه‌ی دی دانیشته له‌گه‌لیا
 هوشنگی کوشت و بُتی گه‌وره‌ی برد
 دای له‌ده‌ماغی زوربو بی‌قرار
 نه‌چم بو خدمت محبوبه‌م ایستا
 چی نه‌که‌ی نه‌فام مالت بی‌ویران
 که‌چی توش نه‌مه کرده وه‌ی خوته
 الماس بت‌بینی زو بتکا بی‌گیان
 ووتی ارسلان نامه‌رد دستو برد
 آزری نازدار شوخی شیرینت
 سه‌گی وه‌ک الماس نه‌بی چی‌بکا
 بکوژری و بمری ابله‌ی هرزه‌کار
 هه‌لسا شوشه‌یک شرابی هینا
 نه‌جا به‌جاری خوی روت کرده وه
 دای له‌کری شمشیرو خنجر
 چووه دره‌وه له‌مالی خویان
 دی قصر و باغو حه‌وشو ته‌لاری
 بچو نه‌م قصره په‌نا به‌یزدان

کمندی هه لدا گربو له دیوار
 روښته خواری گه ښته ته لار
 پورده یسکی دی به په نجه لای دا
 تی فکری کچیک له سهر تختی زهر
 سه رتاپا جلی ره شی پوشیوه
 شیوه نی ته کرد ته گریا به زار
 بوچی تو دایم یاران ته که ی جیا
 توش به وینه ی من جگر بریابی
 خوزگه نه مدیایه هرگز من به چاو
 آخو جاری تر به چاو ایسم
 وهختی ته مه ی یدست صبری لانه ما
 دانېشته به بالای کرده سپا پوش
 امیر ارسلان چووه ژور سهری
 به دست ناوچای سماتی شیدا
 هه لسا یه سهرپی وهستا برامبه ر
 پیم بلی تو خدا که کی توی هینا
 الماس له گه ل تو خو کردی قرار
 بی پرس بتکوژی به اسری سلطان
 امیر ارسلان ووتی ای دولبر
 به ته نیا هاتوم روحی ره وانم
 کمندی عشق منی راکشا

سهر که وته سهریان امیری سالار
 چووه سهر ته لار شیری نامدار
 گویسې له ده نگی بو به سوز ته گریا
 دانېشته عینا وهک بدری انور
 جوانی وا هیشتا هیچکس نه یدیه
 آنگوت ای هاوار چرخي کچره فتار
 تمنا ته کم له قاپی خدا
 په شیوو بد حال خانه ویرانی
 آزیزی گیانی دلارامی لار
 آرامی گیانم سرمایهی ژینم
 چووه ژوره وه دی فرتخ لقا
 ارسلانی دی در حال بو بیهوش
 خستیه سهر رانی سهری دولبری
 هاته وه هوش خوی شوخی ماه سیا
 ووتی فداتیم دلیری سروهر
 چون نجات بو قوربان له وېگا
 اگر بت بینی شو له کوچی شار
 ایتړ چون هاتی امیری زه مان
 به چاوت قسم بالا سروی تهر
 که سم زه دیوه آرامی گیانم
 له الماسی سه گ هیچ نیمه په روا

بهلام پیم بلی ای فرخ لقا
 ووتی فداتیم امیر ارسلان
 توی حبس کرده له به نندی خانه
 به بیانوی شینی هوشنگی ناپاک
 هتا کو یاقوت بوی هینام خبر
 هوده کهم چول کرد له کنیزه کان
 ارسلان ته مهی که بیست له دولبر
 شرابی نوشی له سای زولفی یار
 ته بجا ملکه ووتی آرز گیان
 حالت چونه بوم بکه بیان
 قر نه بووایه دوینی له دیوان
 ایتر نازانم اسبابی چی به
 ملکه ووتی امیری نازدار
 هتا قیامت گور دوستی بنوینی
 زور دوشمنانه قری ناپاک
 ارسلان ووتی محبوبه ی نازدار
 دوستی بنوینی امین به قوربان
 خلاصه ی کلام تاوه ختی سحر
 وه ختی به یانی هردو له تهلار
 ملکه ووتی به خیر بیت قوربان
 هر شهویک مهیلی هانتت که بو
 بوچی دانیشتوی لیره به تنها
 خبرم زانی که وا الماس خان
 هوشم لانه ما ایتر شبتانه
 هاتومه ایره یخه ی خوم کرد چاک
 ووتی وا بهربو الیاسی سروور
 سکالا ته کهم به شینو گریبان
 ده می نایه دهم وهک قندو شکر
 مه زهی هر ماچ بو امیری سالار
 له گهل قری بی دین به قوربان
 ارسلان ووتی ای شوخی زه مان
 هه موأ کوژداین به دهمس الماس خان
 له گهل من ته کا که ته م دوستی به
 آمان صد آمان قری غدار
 وریابه ههلت آخه له تیبنی
 اگر بتناسی زو ته کا هلاک
 اگر هزار سال قری غدار
 هرگز رازی خوم بوی نا کهم بیان
 کیف و ذوقیان کرد به دلیکی تهر
 هاتنه خواره وه به دلی غمبار
 خوا حافظت بی دلیری زه مان
 خبر دارم که گیانه کهم زو

هتا هه مو شت بکهه آماده
 ارسلان ووتی به فرخ لقا
 ملکه ووتی الماسی ناپاک
 ارسلان ووتی یاری وفادار
 چه حدی هیه من بکا بی گیان
 غودی به قهه سه گی نیه لام
 تهجا ارسلان وهک طیری بالدار
 دهستی خسته سهر شمشیری بُرآن
 هه نوستبون ته میش جا در حال
 سبه بینی وهختی که لهخه وه لسان
 جلی زر بفتو لباسی حره
 هاته دره وه تهجا آزانه
 له پاش یکسمات قری وزیر
 مه زهر شرابی زو بو برد الیاس
 خوار دیه وه وزیر ووتی ای جوان
 ارسلان ووتی وزیری دانا
 طاووسی باو کم هیندهی تو قوربان
 جوابی دایه وه قری شیطان
 من چاک ته یزانم وهک خوت آزانی
 اگر راست بلییت پیم جوانی نازدار
 به وعدهی ۱۰ روز گهر فرخ لقا
 له مه زهر شراب طعام و باده
 هه مو شهویک پیم بولات له مه ولا
 اگر بتگری زو تهسکا هلاک
 الماسی سه گی پیسی نابه کار
 به چاوت قسم سروی خرامان
 هیچ خوفت نه بی شوخی دلارام
 کمندی هه لدا چوه سهر حصار
 چوه ماله وه امیر ارسلان
 خوی گورتی را کشام سرور و خوشحال
 رویشته حمام امیر ارسلان
 پوئی و کردیه بهر امیری دلیر
 له گهل کاوسی چون بوقاوه خانه
 هاته ژوره وه عاجزو زو
 نایه بهرده می قمر به اخلاص
 تهجا دوستی من له تو بو عیان
 پایت بهرزکا حضرتی عیسا
 دلسوزم نیه له لام بو عیان
 ووتی زور عیبه درو بوشاهان
 کوری ملک شای تو ارسلانی
 به عیسای مریم به خاچی زو کار
 تسلیمت نه کهم روم بی سیا

له گهل ایوهش دایم بوشاری روم
 امیر ارسلان له قصه ی قمر
 من لیم معلومه قری هه ژار
 آخو چی نه وی وا نه کا اصرار
 ووتی به قمر باور بکه پیم
 ۳ مانگه ته لیت تو ارسلانی
 منیش سویند نه خوم الیاسم قوربان
 گهر نهو بومایه وزیری اجل
 قمر جاووتی پشیان ته بی
 ههلسایه سه رپی گه وری پتیاره
 وهختی ایواره بازاربو بطل
 شهو به سه ردا هات وهختی نیوه شهو
 له جی ی خوی ههلسا امیر ارسلان
 جلی شهو ره وی خوی کرد به بهردا
 شمیری الماس خنجری زر کار
 هاته دره وه چو بوقصری شا
 سرکه وته سربان چوه خواره وه
 له باغ تی پیری گه اشته ته لار
 له پشت په رده وه دی فرخ لقا
 سهر تابای غرقه له درو گوهر
 ۳ کنیزه کی شوخو نه وجوان
 نجاتنان نه دهم له فرهنگی شوم
 له دل دا ووتی خدای بانی سهر
 زور دوستی منه له روی روزگار
 چاک وایه ناوی خوم نه کم اظهار
 به سه رت قسم راست پی ته لیم
 کوری ملکشای شاهی تورانی
 هر باور نا که ی وزیری زه مان
 راستیم عرض ته کرد هر روزی اول
 روزیک یت دسته و داوینم بی
 دای به ارسلان پر مشتی پاره
 ارسلان ههلسا رویشته وه مال
 کاووس و طاووس چونه حجره ی خه و
 لباسی پوشی وهك شیر ی ژبان
 چند پیک شرابی کیشا به سه ردا
 کردی به بهردا شای عالی تبار
 گه اشته حصار کمندی هه لدا
 چوه ناو باغچه ی قصری باره وه
 چوه بهر حجره ی خاصی زورنگار
 دانیشته وه له سه ر تختیکی ته لا
 تاجی یاقوتی ناوه ته سه ر سه ر
 بالا هروه کو سروی خرامان

دانیشتون له لای شوخی زه مانه
 هه لسا پیا له بیگ شرابی پر کرد
 له دهستی وهر گرت ملکه شراب
 ووتی له چاوی امیر ارسلان
 له و کنیزانه په کیکیان ته بجا
 الیاس جوانتره یا امیر هوشنگ
 ملکه توندبو ووتی نه نامی
 فائده ی نه خو نه هات امشو
 ته بجا ارسلان طاقتی نه ما
 هر که دهنگی بیست ملکه هه لسا
 کنیزان دی یان رهنکو روخساری
 همویان ووتیان ملکه قوربان
 بکه ی گریانو شیوه نو زاری
 دهست کرا به به زم به لی دانی مار
 ارسلان ووتی به فرخ لقا
 کنیزه که کان جاویان لیانه
 جوابی دایه وه ملکه ی نازدار
 به آره زوی خوت ماچ که روخسارم
 ارسلان نه مه ی که بیست دهم به جی
 دهمی نایه ناو دهمی گولبافی
 آگداو نه بون که چرخ بدکار

سهری کرد په کی له و کنیزانه
 به آد به وه چو بو فرخ لقای برد
 به ده نگیکی به رز به دلی بی تاب
 بوچی دره ننگ هات مایه ی ژن و گیان
 ووتی ملکه تو سهری پاشا
 راستی بفرمو نازداری فره ننگ
 هوشنگ حدی کوا بیت به غلامی
 بزبان چونه دلیری شه وره و
 ووتی وا هاتم ای فرخ لقا
 چو به پریه وه قولی گرت داینا
 بالای مرعری کولی گولناری
 به عیسا حقه که بو الیاس خان
 هتا روز نه نوی به بی قراری
 به شراب نوشین خویندنی اشعار
 بوماچیکي تو شیت بوم و شیدا
 ته بجا چی بکه م وا نه مرم گیانه
 ووتی مره من مه ترسه ای یار
 بی ترسو بی خوف یاری نازدارم
 هروه کو تینو که آو بیینی
 تیر مژی هتا ساکن بو داغی
 خوشی یان ته کا زو به زهری مار

له پاش چند سعات امیر ارسلان
 رخصتم بده بر و مهوه با
 عرضی کرد ووتی بر و آژنگیان
 هاته دره وه کورانه آزا
 سر که و ته چو وه خواری بو کولان
 هات فیکه فیکه حس حس ناوشار
 له گهل الماس خان سر کرده بی دین
 له پر حس حس ووتی ای ناپاک
 امیر ارسلان واو هستا بی ده ننگ
 ووتی ای الیاس شیتی بدقرین
 خو من له آسمان بوتو نه گهر رام
 له من معلومه که له لای یاربوی
 چاک بو سبهینی له دیوانی شاه
 به پیی خوت وره بابتکه م اسیر
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 ناوی مهردی تو مشهوره له عام
 شرط بی شرطی مهرد هر ایستابو خوم
 وایزانه گو یله م آزادم نه که ی
 قا قا پیکه فی الماسی امین
 نه ناوم مهرد نه مهردی ایام
 به ضربی شمیر نه تکم دوپاره
 ووتی فدات بم نه زیکه به یاز
 فرخ آهیکه ساردی هه لکیشا
 آگادارت بی خدای لامکان
 کمندی دیسان بو سهربان هه لدا
 سهیری کرد له پر امیر ارسلان
 ۵۰۰ نفری کافری غدار
 هاتن به گورجی زور به قارو قین
 بو کوی ده ر نه چی و اأتکه م هلاک
 قا قا پیکه فی الماسی فره ننگ
 عیسا توی هینا بو میدانی قین
 که چی به پیی خوت واهاتی بولام
 لای فرخ لقای شوخی عیار بوی
 نه بی روی قر من بکه م سیاه
 خوت اذیت مهده وهایه تقدیر
 ووتی معلومه له لام الماس خان
 امانم بده دلیری ایام
 سهرم هه ل بگرم له م شاره بروم
 به مهردایه تی دلشادم نه که ی
 ووتی ای ناپاک بدکاری بدین
 قسم به عیسا به بُت واصنام
 بی به عبرت پیسی بی کاره

اگر به رت دهم سببی له دیوان
 نهجا ارسلان ووتی ای لعین
 اگر نه مزانی وها نامردی
 به خوا امانم نه اخواست له تو
 قصه نالایق بهس بکه یدین
 ایستا به شمشیر من اتکه م بی گیان
 به حشمه سیکی ووت جا الماس خان
 نهجا تی گه یشت امیری دانا
 له دلی خویا ووتی و اچا که
 شمشیری کیشا امیری سالار
 هر که نه مهی دی در حال الماس خان
 شمشیری کیشا بردی بو حهوا
 کردی دو پارچه هروه کو خیار
 همو به جاری به دستر شمشیر
 تا بک دو سمات شهرتی کرد امیر
 دهستی ماندوبو که و ته مناجات
 ووتی ای کریم کرم بی شمار
 کسی بی کسان به تومه هانا
 به حقی نوری احمدی مختار
 هیند پارایه وه امیر ارسلان
 سهیری کرد له پرت و اسیزده نفر

چی بدهم جوابی پادشای زه مان
 هینده ناپاکی له روی سهر زمین
 پبسی بد و هشت قجه و روزدردی
 نامردی رو رهش کافری بی پرو
 قسم به ذاتی رب العالمین
 به چاو نایینی جاری تر سلطان
 برو نهو کورهم بوبگره الان
 له دهس امانه گیان رزگار ناکا
 له پیشدا بکوژم با نه ناپا که
 حشمه سی لهت کرد هروه کو خیار
 هات بهرور پیری امیر ارسلان
 ارسلان شیری له بن دهستی دا
 حشمه سان دی بان که کوژرا سردار
 گرتیان چوار دهوری امیری دلیر
 زوری لی کوشتن پارچه بو شمشیر
 روی کرده درگی قاضی الحاجات
 خاوهن مرحمت غورو غنار
 نجاتم بده له زردو به لا
 له دهست کاغزان توبکه رزگار
 گه یشته فربای حضره تی یزدان
 به سلاح هره هاتن که و ته شهر

ووتیان ای گهوران ناپاکانی بد
 چپ به لهبرچی نهمه هزاره
 بهر بونه کوشتاری گهورانی بیدین
 ههلهتی دایه حسان وهك شیر
 سر کرده کهی نهو سیزده نفره
 پیم بلی خدا مالت ویرانکا
 من نه هاتمایه لهدستی کفار
 خلاصه ههمو حسان یکجار
 ارسلان له گهل گورهی سیاپوش
 تا گه یشتنه بهر مالیکی زور بهرز
 چونه زوره وه سهیری کرد امیر
 حوضیکی تیایه وهك حوضی کوثر
 امیر نه یزانی نهو پیاره کی به
 خوی جووه زوری خاصی زرنکار
 امیری بانگ کرد چونه زوره وه
 سیاپوش ووتی باشراب نوش کهین
 سهریان کرد له پر وا دوازده نفر
 به بهرگی خوینین هاتن بوته لار
 مرضیان کرد قوربان که ۵۰۰ نفر
 رهش پوش پی ووتن جاپرون آزا
 نهم شهرت و شوره به بی حساب و حد
 زو ده سیان دایه شیرو قه باره
 ارسلان وهختی نهمه ی دی به قین
 زوری لی کوشتن امیری دایر
 بانگی کرد ووتی ای جوان وهره
 نهم شهرت و شوره ت بوچی کرد بهر پا
 پیم بلی که تو چون ابوی رزگار
 به شمشیری تیژ کران له تو پار
 هردو رو یشتن به دلیکی خوش
 دو گای کرده وه به ترسو به لهرز
 قصر و باغیکه زور جوانو دل گیر
 کورسی له ده وره له زیور له زهر
 سیا پوش نه وهی دانا له و جی به
 له پاش سماتی جا هاته وه خوار
 به دلی خوشی پر سروره وه
 غمی زه مانهی دون فراموش کهین
 که به جی مابون له میدانی شهر
 سجده یان برد بو رهش پوشی سالار
 حسانه کاغان ههمو کرد بی سر
 نه وهك سبهینی بین آشکرا

خلاتو پاره‌ی زوری دا پی‌بان
 سیاه پوش نه‌جا ووتی به‌امیر
 به‌م نیوه شه‌وه له‌کوی بوی تو‌خدا
 ارسلان ووتی که بوم‌یوانی
 که گه‌رامه‌وه نه‌بم گرفتار
 سیا پوش نه‌جا به‌ر بووه پیکه‌نین
 بوچ درو اک‌ی به‌م نوعه له‌لام
 نه‌م کاره‌ی که من بوتوم کرد ایستا
 ارسلان ووتی ملک‌شا کی‌به
 کوری طاووسی دروازه‌وانم
 نه‌جا سیاه‌پوش ووتی ای‌جوان
 له‌من معلومه وه‌ک خوت نه‌زانی
 له‌فلان قصر و له‌فلان باغ بوی
 اوّل روز هاتی له‌دروازه‌ی شار
 له‌نیوه‌ی شه‌ودا توی برده ناو‌شار
 بوی به‌خدمت‌چی له‌قاوه‌خانه
 هر چند قری وزیری هه‌زار
 هتا نه‌و شه‌وه چو‌یته کلیسا
 سبه‌ینی الماس توی کرد گرفتار
 باوک بو‌اولاد نه‌م کاره‌ناکا
 ارسلان ووتی دخیله نه‌جا
 ره‌ش پوش مایه‌وه له‌گهل ارسلان
 معلومه آزای ای‌جوانی دلیر
 راستیم پی‌بلی ای‌جوانی آزا
 چوم بو‌مالیکی خزمم نه‌م زانی
 به‌م نوعه قوربان ای‌گه‌وره و سردار
 ووتی ای‌روله شیری روی زه‌مین
 راستیم پی‌بلی تو‌ب‌ت و اصنام
 نه‌نعمان نه‌ی‌کا بوت نه‌ملک‌شا
 نعمان‌چی کهره خلقی کام جی‌به
 مخلص و بنده‌ی شاهی جهانم
 درو زور عیبه بو‌پادشاهان
 کوری ملک‌شای تو ارسلانی
 به‌دردی عشقی یارت پر‌داغ بوی
 طاووس هات نه‌ی‌هیش‌بی گرفتار
 رو‌یشتنه مالی کاووسی سالار
 نه‌تکرده خدمتی قوم و بیگانه
 له‌توی نه‌پرسی تو نه‌تکرده اقرار
 خاچت برد کوششت زاوای پادشا
 نه‌ی‌هیش‌بت‌کوژن قری سالار
 تو‌خوا وانیه ای‌جوانی آزا
 له‌روت لایده نقاب تو عیسا

هتا بزائم تو کیت به قوربان
نقاب لادا رهش پوش دهر زه مان
امیر ارسلان له دلی خویا
چون به دستی خوم خومم کرد هلاک
ارسلان ووتی وزیری پر فام
جا قر ووتی قسم به عیسا
به شوینته وه بوم که کوشتت هوشنگ
شرطی به شرطی مهربانی زه مان
به وعده ی ۱۰ روز من فرخ لقا
خوم له گهلتا نایم تاشاری روم
ارسلان نهجا ووتی ای وزیر
به لام بوچ هیئده منت خوش نهوی
جوابی دایه وه قری غدار
من حدم نیه خیالی واکم
چونکه معلومه له لام شازاده ی
ارسلان ووتی نهجا که وابو
اگر من شایم له وولاتی روم
قری وزیر ووتی به عیسا
خوتو له لای خوت عاقل و ژدی
من نوم خوش نهوی چونکه دلیری
نهجا ارسلان هیچ چاره ی نهما
مایه ی حیاتم ای آرامی گیان
که دی قره وزیری سلطان
ووتی ای هاوار نهوا بوم رسوا
اسیرم نهکات قری ناپاک
بهو زیوه شهوه چون گه یه فریام
نهو شهوه که چویت تو بوکلیسا
تا گه رایت هوه دلیری سرهنگ
له گهلتا راستم من له ده وری جهان
اهینم بوتو دلیری دانا
راستی خوت بلی تابی معلوم
ازانم دوستی منی پر تدبیر
ایا جوانیه سبب جیت نهوی
استغفر الله به خوا شهریار
امهوی گیانم له ریت فداکم
آزار نجیب و گوره و آزاده ی
نهته ری امن فائده که ی زو
بتکه م به وزیر له لام بو معلوم
همه خزینهی دوصد پادشا
احتیاجیم نیه من به وزیری
آزار رشیدی هروه کو شیری
ووتی به قر وزیر دانا

نه‌وهی ملک‌شام من اوسلانم
 بهلام که‌وهختی من ته‌تو اینم
 راست پی ته‌لیم بزانه یقین
 بهر بووه پیکه‌نین قری لعین
 باورم پی‌بکه به‌حقّی عیسا
 هیچ له‌من مه‌که ترس و خوفو بیم
 آنجا اوسلان ووتی به‌وزیر
 اگر له‌گه‌ل من تو راست‌بی گیانه
 اگر به‌مکرو حیلله اکهی باس
 ته‌مه‌ی بیست له‌جی‌ی خوی‌ه‌ه‌لسا وزیر
 هینده مگری کرد قری غدار
 ته‌جا به‌ربونه خواردنه وهی شراب
 ووتی بابچین بو‌حمام قوربان
 رویشته حمام امیرو قر
 دوعا خوازی کرد امیر اوسلان
 ته‌بی شرطی خوت بهینیته جی
 تا ۱۰ روزی تر من فرخ‌لقا
 وهختی ته‌مه‌ی بیست امیر اوسلان

ته‌جا بیینه‌وه سهر باسی طاووس

به‌یانی هه‌لسا زو له‌گه‌ل کلاووس

سه‌میران کرد الیاس له‌وی نه‌ماوه که‌وته مراقو خوف و حماوه

ترسیان کهوته بهر له دلا ووتیان	نه وهك كوزرابی به دست الماس خان
له پاش چند ساعات سهیریان کرد نهوا	کردی به مالا الیاسی دانا
ووتیان ای روله تو حتی خدا	له کوی بوی چیت کرد چی به ماجرا
سهر گذه شته ی خوی امیر ارسلان	له او له وه بوی کردن بیان
که نه مه یان بیست و ووتیان ای جوان	ههی آمان چون تو کوشت الماس خان
امیر ارسلان به تفصیل نه مجا	باسی قمری هه مو ماجرا
بوی گیرانه وه گهلی بون غمگین	ووتیان ای روله بدکاری بیدین
به خوا هر امر و به دهستی سلطان	دوچار مان نه کا نه مانکه ن بی گیان
ارسلان ووتی هر چی بادا باد	خو نه مردوه قمری شیرزاد
به عوننی خدا نجاتمان نه دا	بو قاره خانه بایرون ایستا
نا علاج کا ووس دانای زه مانه	هه لسا رویشتن بو قاره خانه

❖ باسی گرفتار بونی امیر ارسلان ❖ -

❖ و به امری سلطان حبس کردن ❖ -

❖ له مالی قهری وزیر ❖ -

نه مجا یینه وه سر باسی سلطان	به یانی وهختی که چو بودیوان
قمر چو دانیشته له لای شهریار	امیران گرتیان له دیوان قرار
نا کاو له پرتا هه راییک هه لسا	پادشا له مه دلی داخو ربا
۳ نفر له پرتا هاتن بودیوان	عرضیان کرد ووتیان ای شاهی جهان
ایمه حسس بوین له گهل الماس خان	امشو له نا کاو له فلان کولان
پیاویکی رهش پوش هاتو ده ستور د	الماس خانی زو به شمشیر له ت کرد
صد نفر یکی ایله یی کوشت نه مجا	سیرده رهش پونی تریش بون پیدا

شمشیریان کیشا شهریان کرد به قار
هر که اُمهی بیست پادشای فره نگ
له حسسه کان توندبو شهریار
نهونده خیربون تاقه یه کیکیان
نهو ناپاکانه کین و خلقی کون
ووتیان فدات بین ای شاهی جهان
هر که اُمهی بیست پطروس شا به قار
چند غلامیکی روین دستو برد
پطروسی فره نگ روی کرده الیاس
سعات حوتی شه و بوچ چوی له کولان
الیاس هاته جواب ووتی به سلطان
بهتان نه کن پیم به حقّی عیسا
به حقّی خدا من بی گنام
گیان بوتو نه بی بوچه قوربان
بهلام بارکم و مامهم زور پیرن
مرحمت بی مهیا که رسوا
قر اُمهی بیست طاقتی نه ما
کی عرضی کردوی الیاسی فقیر
پادشا ووتی لهلام بو یقین
نه بی به ده می خوی بکا اقرار
پطرس شاه ووتی وزیری دانا
تنها چوار نفر لیان بو وزگار
روی رهش داگیر ساوینه ی شه وه زهنگ
ووتی له سیزده جهرده ی نابه کار
نه گیرا بوتان تا بین عیان
ایستا نازانین نهو دزانه کین
به خوا له الیاس اچو یه کیکیان
ووتی بوم بانگ کن الیاسی غدار
طاوس و الیاس و کاوسیان زو برد
ووتی ای ملامون پیسی خوانه ناس
حسسه کانت کوشتو الماس خان
کی نه مقصه به ی عرض کردوی قوربان
له من نگیت تر نه له دنیا
بنده و مخلصی جنابی شام
وا من حاضرم بمکوزه قوربان
حقّی خدمتیار هه به فقیرن
بی آمو نه بن له داری دنیا
هه لایه سه پی ووتی پادشا
اُمهی کرده که وای بوی دلگیر
ایشی الیاسه غداره و لعین
نه مه مشکه شاهی تاجدار
نه ایشه چلون نه بی آشکرا

جوانی پادشاهی دایه‌وه قر
 تو الیاس به من بسپره ده‌وه
 کاریک نه کهم من کهخوی اقرارکا
 سلطان امری کرد به قر درحال
 کاوس و طاوس پرانی پاکدین
 قر الیاسی اُجا کرد زنجیر
 له مال زنجیرو طوقی کرده‌وه
 دستوپییی ماچ کرد ووتی‌ای جوان
 تا ۱۰ روزی تر به حقّی عیسا
 هیچ عاجز مه به قضات له گیانم
 غلامی زورم هه به بوخندت
 به آرزوی دل هه تا وای لیره
 روزی یکدفعه یم که بت بینم
 هر که اُمهی یست امیری دلیر
 عمرت زیادبی و بی خاطرشاد
 حاصلی کلام قری بدکار
 چونکه قری وزیدی بدخو
 هزار حسخی زور آزاو گوستاغ
 خوی له گال ۲۰۰ حسخی غدار
 خواجه یاقوتیش جو بولای لقا
 ملکه دستی کرد بهزاری و شین
 ووتی فداتیم شاهی تاجوره
 له مالی خومان من بیکهم بی‌خو
 اقرار له خدمت شای تاجدارکا
 الیاسی هه لگرت چونه‌وه بومال
 رویشته‌وه مال به دلی غمگین
 تا مالی خویان بردی وه که بخیر
 بونار قصره کهی پیشوی برده‌وه
 به قوربانت من ای شاهی توران
 اُسپرم به تو من فرخ لقا
 هرچی اُمر کهی بنده فرمانم
 کنیز اُهینم وه که حوری جنت
 هر کیف بکه‌وه بوخوت رابو ویره
 مایهی حیاتم سببی ژینم
 عرضی کرد ووتی جنابی وزم
 دوشمنت کوپرو ذلیل بی و بر باد
 له پاش سماتی رویشته بازار
 له جیی الماس خان تعیین کرابو
 تعیینی کردن بو اطراف باغ
 اُسورایه‌وه له کوچه بازار
 بوی گیرایه‌وه هه مو ماجرا
 ووتی من ایتر له روی سر زه بین

نایبم به چاو امیر ارسلان
 به بیانوی شینی هوشنگی مردار
 له و لایش ارسلان به کیف و خوشی
 سهر له به یانی قری شیطان
 قر عرضی کرد ووتی ای امیر
 ووتی له سایه ی توه ای قر
 له پاشان قر ووتی به دوعا
 قر که چوه دیوان بولای شاه
 شاه ووتی قر چی به دهنگو باس
 ووتی ۹ روزی ماوه ای سلطان
 خوم حرام کرد لی به زوری دار
 پطرس شا ووتی وزیری دانا
 و هختی ایواره که چول بو دیوان
 تا چوار روز رایان بووارد له پاشان
 هاته وه فکری یاری نازه نین
 چند پیک شرابی تی کرد و نوشی
 هاته خواره وه له سهر حوضی باغ
 نه رهند راوه ستا تا مستی شراب
 دهستی برد یخه ی دری تا به خوار
 ایگوت وانه مرم نه مامی نو
 من خوم مجنونی سیا ستاره م

هوده که ی چول کرد به و بروه گریان
 دستی کرد به شین به زاری و هاوار
 تا روز رای بووارد به باده نوشی
 چوه وه بومال بولای ارسلان
 شه و چون رات بوارد خونه بوی زور
 خوشم را بووارد نه بوم مکدر
 نه بی من بروم بودیوان ایستا
 سجده ی برده بهر پطروسی گو مره
 بوم بگیره وه چیت کرد له الیاس
 قسم به تاجت پادشای جهان
 له پاش نو روزه زو تهکا اقرار
 من له نوم نهوی ته م ایشه به خوا
 قر هه لسا چو بولای شه و گهر دان
 شهوی پهنجه مین امیر ارسلان
 دهستی کرد اچا به گریانو شین
 له پاشان جلی شه و روهوی پووشی
 دانیشت عاجزو په شیو دل پر داغ
 دای له ده مافی شای عالیجناب
 بهر بووه شین و گریانو هاوار
 خوزگه نه مدیایه هرگز بالای تو
 له غیری مردن هیچ نیه چاره م

قری وزیر هتا سعات چوار نه گه را له ناو کولانو بازار
 به شه و گوردانی ووت اروم هوه چند سعاتیکی تر جا بیمه وه
 چووه ماله وه قری وزیر که دی له سه و حوض دانیشته امیر
 وه کو دیوانه یخه ی کردوه چاک خوی گه وزانده له ناو خولو خاک
 قری وزیر ووتی ای سردار زور عیبه مه گری مه که ناله و زار
 ووتی ای وزیر چارم ناچاره نه بی من بکهم خوم پاره پاره
 قر پیکه نی ووتی به قوربان خو من شرطم کرد بوتو ارسلان
 پینج روژی ماوه وعده که نه وسای تسلیمت نه کهم من فرخ لقا
 ارسلان ووتی به حقعی عیسا امشو نه ینم گهر فرخ لقا
 یقینت لی بی وزیری سروهر خوم پارچه نه کهم به ضربی خنجر
 جوابی دایه وه قری وزیر ووتی بوچی تو نازانی امیر
 که هزار نفر ایشکچی باغن بو کوشتنی تو دهر ون پر داغن
 اگر میروله بیچی به مزدان دهر ناچی در حال زو نه کری بی گیان
 به لام نه توانم من بکهم چارت بکهم درمانی دلی زامارت
 گهر بت که ینم به وصلی دولبر تو چیم نه دهیتی دلیری سروهر
 ارسلان ووتی وزیری زه مان هر گیانم هیه ائده می قوربان
 جوابی دایه وه قری وزیر ووتی من ائبهم سرداری دلیر
 به و شرطه هرچی که من پیت نه لیم به قصه م بکه می عاجز نه بی لیم
 ارسلان ووتی به خدای اکبر اگر بلیت خوت بده به خنجر
 به قصه ت ا کهم وزیری دانا قر له جیگه می خوی نه بجا هلسا
 ووتی ارسلان من ائبهم به لام لای فرخ لقای شوخی دلارام

مهلی که قر منی هیناوه
 به خدا قسم یقین بزانه
 ارسلان سویندی بوخوارد به خدا
 به جوتنه هاتن له ناو باغچه گول
 دهر گاییک دهر کهوت قری وزیر
 وره ژوره وه تو به شوین منا
 که تماشای کرد گول گولزاره
 قمر جا ووتی برو بولای یار
 به لام ۳ ساعات زیاتر تو لهوی
 ارسلان ووتی باشه به سرچاو
 وهختی رویشته ته لاری رهنگین
 نه گری نه نالی هر نه کا فریاد
 ایگوت تو خدا ای چرخ غدار
 جیا ا که یته وه ابان کهی غمگین
 هاواری آ کرد به سوزر به کول
 بومن تو خوت کرد رسوا له ناو عام
 تو بوی به شاگرد له قاوه خانه
 اُمهی ییست امیر چووه ژوره وه
 ملکه وهختی دی هات ارسلان
 دستیان کرده مل یکتری دویار
 ملکه پرسی ووتی تو خدا
 راستی گهر بلیت کارمان ته واوه
 نهین به پندو رسوای زه مانه
 که راستی نه لیت به فرخ لقا
 قره هلی کهند له اوض هندی گیل
 چووه خواره وه ووتی ای امیر
 روین له جی یک سهریان دهر هینا
 باغچه محبوبه ی شوخی نازداره
 منیش وا لیره نه کم انتظار
 بهند مه به قضات له گیانم کهوی
 هرچی امر ا کهی جی بینم ته واو
 گوئی لی بو به کی به دلی غمگین
 له جهورو ظلمی فلك نه کا داد
 چیت ده ست ا کهوی تو وها دویار
 شایسی و خوشی یان لی ا کهی بهشین
 ایگوت ارسلان جبین په رهی گول
 بومن وطنت له خوت کرد حرام
 شاگردیت کرده وا به بهانه
 به دلی گهرمی وهك ته نوره وه
 هه لسایه سهرپی وهك سروی ره وان
 دو آسکی تاتار دو شوخی نازدار
 له کووی وه هائی امیری دانا

ایشکی باغن یک هزار نفر
 ارسلان ووتی ملکه قوربان
 به چاوت قسم یاری وفادار
 له سربانه وه هاتم به قوربان
 له پاشان دیسان ووتی ای امیر
 اگر راست نه لیت به حقّی یزدان
 اگر له گه لایا هاتوه قمر
 هتا له به کتر نه یکردین جیا
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 هیچ آگای نه قمر له کاره
 خوم تنها هاتوم کهسم نه دیوه
 وه ختی اُمهی بیست که له ارسلان
 یقین ازانم تو له گه قمر
 امیر ارسلان ووتی ای نگار
 من هر سوینده اُخوم باور نا کهی پیم
 خوا حافظ بی وا اُروم گیانه
 ملکه ووتی عزیزی نازدار
 آرزو نه کم به شه و تا سحر
 به لام نهم درده له دلایه بار
 تو تفره بخوی نمبی پشیان
 ارسلان ووتی آذیزی دولبر
 تو چلون دهرچوی وابه بی ضرر
 هرگز نازسم من له پاسه وان
 من ترسم نه له هزار هزار
 اُمهی بیست مات بو ملکه ی زه مان
 راستیم پیلی توخوا ی بی نظیر
 له پاشان زورچاک نه بی پشیان
 به راستی تو خدا بدهری خبر
 تدبیری بکهین دهم و دهس ایستا
 ووتی به چاوت قسم به قوربان
 له گهل حسسان وا له بازاره
 تا ایستا دروت کهی له من دیوه
 ملکه ووتی قسم به یزدان
 هاتوی بواره امیری سروهر
 زور بی باوری یاری وفادار
 اگر عاجزی چاره کم تو لیم
 ایتر پیم مه گره توخوا بهانه
 قسم به حقّی خالقی جتاو
 له خدمتتا بیم امیری سروهر
 نه وهک به قصه ی قمری بدکار
 نه وسه به تلف نه چین هر دوکان
 به خوا هیچ آگای لی نه قمر

دهستی کرده مل ملکه‌ی دهوران
همو شهو ایتز بنده له‌مه‌ولا
خلاصه هتا وهختی به‌یانی
دهمی به‌یانی ارسلان هه‌اسا
رویشت سه‌یری کرد قری وزیر
دوتی گیانه‌کم هاتیته‌وه دوا
دیشان له‌و گونه‌ی وا پیا هاتبون
که گه‌یشته مال قری وزیر
ته‌جا لازمه من بیهم بوشار
ارسلانیش زو چووه سهر ته‌لار
سبه‌ینی قمر زو چووه دیوان
شاه دوتی قمر چلونه الیاس
قمر عرضی کرد هرچند سویند اخوا
وهختی ایواره قمر چووه مال
دانیشتن وهختی نیوه‌شه و دیشان
له‌گهل قمر دا چونه‌وه نار باغ
خلاصه‌ی کلام هتا کو حوت شهو
ارویشت به‌شه و له‌گهل ارسلان
شه‌وی هشته‌مین قمری غدار
اوا معلوم بو اگر ملک‌شا
لیره‌بن له‌گهل تو آونده‌ی من

ماچی کرد دوتی ای آرامی گیان
دیه خدمت شوخی ماه‌لقا
خوش رایان بوارد به‌کامرانی
دوما خوازی کرد له‌فرخ لقا
له‌سهر کونه‌که دانیشته‌وه زویر
به‌قوریانت‌بم امیری والا
روین له‌بافی خویان زو ده‌رچون
مرضی کرد دوتی امیری دلیر
بگه‌ریم همو ناو شارو بازار
قریش رویشت اجا بوناو‌شار
سجده‌ی برده به‌ر پای تختی سلطان
پیم بی آخو چلونه ده‌نگو باس
به‌لام آخری هر اقرار ته‌کا
به‌پیری‌ه وه‌چو ارسلان درحال
لباسی شه‌وی پوشی ارسلان
رویشت بولای‌یار به‌اوف و به‌داغ
قمری وزیر چاوی نه‌چووه خه‌و
ارسلان اچو بوخدمت جازان
دوتی ارسلان امیری هوشیار
یاخواجه نعمان وزیری دانا
خدمت و چاکه کردن ناتوان

راستیم پی یلی تو فرخ لقا
 بی به حالات یاخو وهك دزان
 ارسلان ووتی به حقّی خدا
 قر جا ووتی محبوبه‌ی نازدار
 اُمه‌ش معلومه کهوا پادشا
 اگر به قصه‌ی من بکه‌ی ره‌فتار
 ارسلان ووتی وزیری زهمان
 اگر بفرموی خوت بگوزه به تیغ
 قر جا ووتی امیر ارسلان
 بیکه ناو شراب بیده به دولبر
 دو گه‌ی سوخته که‌ی بکه‌ره وه‌زو
 له دوازده دانه یاقوت و گوهر
 له ملی دا که نه بی هینه بولام
 دهرمانی وهر گرت امیر ارسلان
 قری جی هیشت روشت بولای بار
 ده ستیان کرده مل یکتری ته بجا
 بوچ دره‌نگ هانی ای نوری چاوم
 ووتی فدات بم نازداری کشور
 بیکه‌نی به ناز ملکه‌ی زهمان
 له من معلومه توله گهل قمر
 که چی تو اُکه‌ی وا له من پنهان
 به دل چه زنه که‌ی کهوا له دونیا
 به‌شهو بچیله‌ی به‌دلی له‌رزان
 حلالی باشه وزیری دانا
 عاشقی زوره به‌لکو صد هزار
 حیات آخر نه‌دا به فنا
 نجات نه‌بی تو له گبرو دار
 سویندت بو اُخوم به حقّی یزدان
 شرط و عهد بی من نه کم دریغ
 اُنده می بعضی دهرمان به‌قوربان
 وه‌ختی بیهوش بو نازداری کشور
 اُینی که‌وا یاری عنبرو
 گردن‌لغیکی له ملایه دولبر
 به جی بهیله شوخی دلارام
 ووتی به سرچاو امرأ که‌ی قوربان
 هات به پیری‌وهه محبوبه‌ی نازدار
 به ارسلانی ووت جا فرخ لقا
 قوته‌تی اُژنوم هیزی هه‌ناوم
 دره‌نگم پی‌چو له ترسی قمر
 ووتی به حقّی خدای لا مکان
 هاتوی بوا‌ره امیری سروهر
 امین به گیانه نه‌بی پشیمان

امیر ارسلان ووتی به قوربان
 چون من قصه‌ی تو اُکهم لای قر
 سه‌یری کرد امیر ملکه یک جار
 ووتی فداتیم بوجی غمباری
 ملکه فرموی امیر ارسلان
 دوری دیداری تو به خدا سروهر
 ارسلان ووتی به فرخ لقا
 نکات لی ته کهم شوخی جبین گول
 خلاصه هردو به کیفو خوشی
 امیر ارسلان شیتی بد کردار
 پیاله که‌ی هه لگرت امیر ارسلان
 که پیاله‌ی وهر گرت جافرّخ لقا
 ووتی ارسلان بوی دوری ته‌دا
 هر چند وهاش بی ته‌وا ارسلان
 له گهل خواردیه شوخی ماه عذار
 ارسلان که‌دی وا فرخ لقا
 چند ماجیکی کرد به دل و به گیان
 سه‌یری کرد سینه‌ی صافه و هک مرمر
 دومه مک‌ی لیموی هرو هک دو که‌ی زیو
 له و دوزده دانه یاقوت و گوهر
 وه کولافی مورچند خطیکی وورد
 قط درونا کهم به حقّی یزدان
 هیچ مراق مه که شوخی ناز پروهر
 عاجزو مات و زویره و غمبار
 له به رچی امشه و لایو به باری
 بونی دوری تو اُکهم به یزدان
 نریکه و هام دیته به ر نظر
 ته‌م خیالانه مه که خوا نه‌کا
 ته‌م واهمه به تو ده ر که له‌دل
 ده‌ستیان کرد اُجا به باده نوشی
 ده‌رمانی کرده ناو پیاله دلدار
 ووتی بفرمو محبوبه‌ی ده‌وران
 هناسه‌ییکی ساردی هه لکیشا
 ته‌م پیکه بونی مهجوری ته‌دا
 من اُیخومه وه له چاوت قوربان
 در حال بیهوش بو له تحت که‌وته‌خوار
 که‌وت و بی‌هوش بو له جی‌خوی هه‌لسا
 ده‌ستی برد یخه‌ی سوخه که‌ی ترازان
 اُدره و شسته وه و هک مانکی انور
 له سه‌ر سینه‌ی بو جوانو کس نه‌دیو
 گوردن لغیکی له ملابو دولبر
 له و گوهرانه ههل که‌نرابو ورد

گردن لنگه کهی داکه‌ند له مل یار له پرت ده‌نگی هات وه‌ک هه‌وری یار
 وونی ای ناپاک امیر ارسلان بزانه ایستا چون آنکه‌م بی گیان
 رومه که هاتم بوت کونه رومی به‌لای ناهموار زور بدو شومی
 له پرت زله ییک له بن گروی درا درحال بیهوش بو امیری والا
 وه‌ختی هاته‌وه هوش‌خوی دی که‌وا هوده له‌خوینا نه‌وا موج‌نه‌دا
 فرخ لقا‌ش وا له‌خوین گه‌وزاوه روحی ده‌رچووه سه‌ری برراوه
 وه‌ختی اُمه‌ی دی امیر ارسلان ماتو‌س‌سام بو که‌وت به‌بی زوبان
 رای کردو رویش چو بولای قمر که‌دی واقمر پیسی بد سیه‌ر
 له سه‌ر کونه که‌دانیشتو به‌ی ده‌نگ وونی ارسلان بوچی بوی دل تنگ
 گرده‌نلغه که‌کوانی تو‌خدا نشانم بده امیری دانا
 به‌ر بووه گریان امیر ارسلان وونی ای وزیر مالت بی ویران
 با بروینه‌وه پیت نه‌لیم اجبا چپ‌به‌سردا هات شوخی بی همتا
 چونه‌وه بو‌مال به‌دلی پرداغ ارسلان دانیشت له‌سه‌رحوضی باغ
 یخه‌ی دادری له‌خوار هتا سه‌ر همو ماجرای زو ووت به‌قمر
 ده‌ستی کرد به‌شین به‌گریه‌و زاری خوی خسته سرخاک به‌یقراوی
 وونی ای آیزمن چیم‌دی به‌چاو له‌ناو‌عاله‌ما چون خوم کرد بدناو
 هر که‌سی که‌توی له‌من کرد جیسا مالی ویران بی روی بیی سیا
 خنجری کیشا خوی بکا هلاک ده‌ستی گرت نه‌ی هیشت قمری ناپاک
 دیسان ارسلان به‌شین و گریان آبگوت فدات بم فرخ لقا‌گیان
 ارسلان کویری شوخی ناز پروه‌ر به‌م‌نوه‌ه که‌توی وادی به‌بی سه‌ر
 آیزی نازدار شوخو شه‌نگم و تو محبوبه‌ی جوانی شای فره‌نگم رو

شای سوسهن خاوهن کس نه دیدم دَو فرخ لقای شوخ بهر گوزیدم رَم
 نهو شرطه کردمان یاری جبین گول له گهل بکتری وا بردمانه گِل
 قری ناپاک ووقی غلامان وریا بن الیاس خوی نه کابی گیان
 اُمهی ووت رویشته قری ناپاک امیر مایه وه بالای گرتنه خاك

❖ باسی خبر زانینی بطروس شا ❖
 ❖ له کوثر رانی فرخ لقا ❖

کنیزان سبهی هروه کو جاراف چون بو هوده کهی محبوبهی زه مان
 سه یریان کرد کهوا غرقی خویناوه روحی ده رچووه سه ری بر آوه
 حرم سرايان شوخانی نازدار بهربونه شینو واویلاو هاوار
 دایکی محبوبه له گهل بطروس شا پرسیان سبی شیوه نو هه را
 عرضیان کرد امشه و دزانی ناپاک فرخ لقایان کردووه هلاک
 بطروس شا له سه ر تاجی فری دا خا کو قوری کرد به سه ری خوی دا
 لاشهی خویناوی جا گرتنه باووش ووقی رواه گیان آزیزی ماه وهش
 قوربانی جوانی و ناکامی تویم لهده وری زه مان هر ونجه روبم
 له پاشان هه لسا رویشته دیوان له گهل امرا وه ه مو وزیران
 مجلسیان ساز کرد پادشای فرهنگ پی کوتن کهوا دزانی بد وه ننگ
 فرخ لقایان امشه و کوشتووه منیش به جاری چاوم گُور بووه
 امری کرد ووقی بچن هر ایستا بوم بانگ کن قرغداری گوم را
 چند غلامی چون که هاتنه وه دوا عرضیان کرد ووتیان ای شاهی جم جا
 قری وزر نه لی نه خوشم قوه م نیه بيم یلک جار بی هوشم

هر سرسام بوزن له قصه قری
 آبا له پرنه نهو روزه قوربان
 مرضی کرد وونی پادشی زه مان
 هیچ چارت نابی ناعلاج نهوسا
 نهوا قصه کوی شمس ای شهریار
 انجا امر که ای شاهی جهان
 سلطان اُمه ییست له گکل وزایرن
 نوبچی وونی به شمس ای دانا
 سوآلی لی کرد جا شمس وزو
 نوبچی وونی له گکلان نبه
 پیکانی وونی له دلی خویا
 پادشا ومختی گه بشته زندان
 نهی بیوری له تقصیراتم
 شمس که اُمه ییست له جوی خوی هلا
 انجا پادشاو همو وزوان
 بهنیزو زو زو به ناله کریمان
 شمس جا وونی به قاجی سلطان
 بهلام به شرطی لغضم اصلا
 پادشا وونی قسم به عبا
 مرضی کرد وونی لشکری هوشنگ
 امیران ووتیان ای شاهی سروهر
 شمس وزدت که نارد بوزندان
 آخر ومختی بیت نهی پشیمان
 بهی خواوسی دیت بولام ای شا
 له مان امروزه او آشکار
 شمس دهر بین ایتر له زندان
 هه لان هویمان روین بوزندان
 واهاتن بولات وزو پاشا
 وونی له گکلان هاتووه قری
 شمس زو زانی مثله جویه
 که تنی خوی کرده قری گومرا
 وونی به شمس ده خیلو آمان
 تقدیر وای هینا بی دمه لاتم
 وونی من بندهم شاهی جم کلا
 له گکل امرا و اشراق و اعیان
 هو رویشتن جهنمه دیوان
 ناهیل دوزمن زور بکا طنبان
 دهر نهی سویندم بونجوی ای شا
 لغضمت دهرناجم وزوی دانا
 نو بندهم به ایست بی دهرنگ

کاغذ بنوسه بولای پاپاس شا
 منیشوا فرخ لقم کوزراوه
 هر ومختی قاتل گبرا به یقین
 سهری قاتلت زو بو انیرم
 امری کرد سپای هوشنگی هزار
 جا شمی وزیر ووتی پادشا
 رویشتن چونه سهر کوشکو تهلار
 گوردنلغه کهی له مل دا نیه
 سعاتی مات بو شمس له پاشان
 بزانه هیچکس نهم شهو هاتووه
 پادشا ووتی ای شمی دانا
 چووه خواره وه شمس له تهلار
 ناوچیمهن گهرا زور به ووردی وزم
 گهرا یه و دورا بو خدمت سلطان
 ووتی ای سلطان به حق عیسا
 شرطی تا عصر شاهی به رزه جا
 بهلام بهو شرطه سندی ایستا
 وعده بدهی پیم ملکهی زه مان
 نکاحی بکهی زو له ارسلان
 جوابی دایه وه شاه ووتی وزم
 بلی که هرچند کوره کت کوزرا
 قاتله کانیاں در دست نه کراوه
 ائیکوزم دوحال امین به امین
 برای خوشه و بست کاکی دلیرم
 درحال باریان کرد چونه دهر له شار
 مهله بابچینه سهر مهیتی لقا
 شمس سهری کرد محبوبهی نازدار
 ائجا تی گیشتمسله چیه
 عرضی کرد قوربان ای شاهی جهان
 بولای ملکه کی به کهی بووه
 هیچکس نه هاتووه به حق عیسا
 گهرا ناو باغو ناو صحنی گولزار
 خاکیکی تازهی چارپی کوت وزم
 قا قا پیکهنی وزیری کارزان
 نه مردوه صاغ و زندوه لقا
 بینمه وه بوتو من فرخ لقا
 بنوسی بومن ای شاهی جم جا
 که هینامه وه بوتو ای سلطان
 لهم وعده یه قط نه بی پشیمان
 به خوا جوانت کرد تو بومن تدبیر

بوچی نازانی الماس و سام خان
 همویان کوزوان به دست ارسلان
 جوابی دایه وه شمس نامدار
 من حقم نیه وا به سه ره وه
 اچا امیران ، اشراف و اعیان
 خو معلوم نیه له لاما ایستا
 اگر هات زندوی کرده وه قوربان
 وه ختی اُمه ی بیست شاهی تاجدار
 شمس سندی وه وگرت له سلطان
 ۱۰ تنکه نهوت له گهل ۲۰۰ بار
 چون داریان هینا کومه له کرا
 شمس روی کرده پادشا اچا
 هرچیم ووت ته بی زو بی هینه چی
 آگری بهردا زو له کومه لی دار
 کتبی کهوا له باخه لیا بو
 به ربووه خوبندن شمس کارزان
 لاشه ی خویناوی ملکه لقا
 سلطان دستی کرد به شین و هاوار
 وازینه روحم ده رته چی آمان
 رویش و لاشه ی محبوبه ی هینا
 سلطان دستی کرد به شین و گریان
 له گهل ۳۰ هزار عسکری خومان
 بی بینم خونی ته مژم درزده مان
 ووتی که و ابو شاهی تاجدار
 بچو کچی خوت زندو کرده وه
 به جاری ووتیان ای شاهی جهان
 شمس راست ته لی یادرو آکا
 راضی به بدری با به ارسلان
 سندی نویسی به چارو ناچار
 امری کرد ووتی زو برتون الان
 دار حاضر بکه ن له صحنی گولزار
 تنکه نه ووتیان وژانده به سه ردا
 گوتی که س قصه له گهل من نه کا
 هیچکس له قصم نابی ده ریچی
 بلیسه ی بهر زبو گشت بون بی قرار
 دستی برد وزم ده ری هینا زو
 که ته واوی کرد عرضی کرد الان
 بی خه نه ناو ته م آگره وه ایستا
 ووتی ده خیلیم ای شمس سالار
 درحال وزیری عاقلی کارزان
 خستیه آگر که قرچی لی هه لسا
 شمس عرضی کرد سه یم که قوربان

خومی تی آخه‌م وا له‌دافی تو منیش بسوتیم بيم رنجه‌رو
داوینی هه‌لگردد شمی نامدار بازی‌دا که‌وته ناو بلیسه‌ی! تار
شاهُ امرا له‌گهل وزیران هه‌مو به‌جاری مات بونو یران
بابه‌جی بیلین لیره ته‌مانه نوبه‌تی باسی شاه ارسلان

❖ باسی امیر ارسلان که به قصه‌ی قهر ❖

❖ تفره‌ته خوا ❖

له‌مالی قر شای رومی زوبان دایما ته‌یکرد شیوه‌نو گریان
قر چووه لای ووتی به‌قوربان باورم پی‌بکه روله‌ی نه‌وجوان
قسمم به‌عیسا ملکه‌ ماه من نجاتم دا سهر نه‌برآوه
له‌دهستی دوشمن زو نجاتم دا شرط وعده‌بی امیری دانا
هتا سبه‌ینی به‌یانی قوربان تسلیمت اکهم ملکه‌ی زهمان
دوشمنیکی من ته‌وی برده‌ی توی وها زویدو غمبار کرده‌ی
اگر تو چاره‌ی نه‌که‌ی به‌عیسا دوشمن هردوگان زو ته‌کا فنا
وهختی اُمه‌ی ییست له‌قر امیر ووتی به‌حقّی خدا ای وزیر
هرچی بفرموی به‌دل و به‌گیان به‌جی اُهینم زو اَیکهم قوربان
هه‌لسا قری وزیری غدار ماچی کرد دهستی امیری نازدار
کتیبیکی دا زو به‌ارسلان دهستی گرت ووتی دانیشه‌قوربان
اُمین به‌امیر به‌حقّی عیسا تا وهختی عصر من فرخ لقا
اُهینمه‌وه بوت به‌دلیکی خوش به‌بی ترسو خوف بیگره‌ باوش
اُما ده‌خیلم له‌قراغ حصار آگریکی گه‌وره که‌بو آشکار

تو دهوام بکه بخوینه هتا دیته دهر لهناو آگر ازدها
 نه بینی که وا دیت ازدهایی دهم وه کو اشکهوت عجب به لایی
 له کتیب خویندن زور منعت نهکا هیچ به قصه ی مه که امیری دانا
 که نریک بوه وه لیت پازده هه نگاو دوتیری لی ده زور به توندو تاو
 بیده له چای کوری که نهوسا درحال به پی ی خوی دیت فرخ لقا
 دوتیری هینا له گهل بک که وان قر دایه دست امیر ارسلان
 ووتی دهخیم امیری دانا به سحر لاشه ی ملکه ایستا
 دینه به رچاوت نهوسا ازدها له کتیب خویندن زور منعت نهکا
 به قوربانتم امیری دلیر به قصه ی مه که زو بیده به رتیر
 خلاصه ی کلام امیر ارسلان کتیبی هه لگرت آگر بو عیان
 به ربوه خویندن امیری دانا ازدها لهناو آگر بو په یدا

لاشه ی وینه ی کیو ده می وهك مغار

گره گرمی بو وهك هه وری بهار

سهوی بلند کرد انجا ازدها بانگی کرد ووتی کوری ملکشا
 دخیلو آمان امیری سروهر خوت مه که دوچار به قصه ی قر
 له مه کری قر عالم سرسامه مقصودی بو تو بوانتقامه
 زو تیری بده له چای قر با نجات بی نه بینی ضرر
 کتیب مه خوینه توری بده زو بکوژه قری کافری بدخو
 قر له ولاده وه کو سه گی دز خوی مات کردبو عاجزو سه رکز
 بانگی کرد ووتی امیری دانا دهخیم مه که به قصه ی ازدها

ټه بجا گوڼی لی بو امیر ارسلان ټه واده نگی دیت به سوزی گریان
 که تماشای کرد وا فرخ لقا دهر کهوت له ولاره هاتو چو ټه کا
 بانگی کرد ووتی ارسلان هاوار قر زو بکوژه بکه رستکار
 قر بانگی کرد ووتی ارسلان ټه مانه سحر ن آمان صد آمان
 تیری بگره وه چاوی ازدها بانجانی بی زو فرخ لقا
 سرسام و مات بو امیر ارسلان له دلا ووتی خدای لا مکان
 به قصه ی کامیان من بکه م ایستا گیرم خوار دوه خدای بی همتا
 خلاصه ی کلام امیر ارسلان تیری کی خسته ناو مالی که وان
 هاویشتی آزا بو روی سمر در دای له چاوی کی نهره ی لی هلسا
 در حال تاریک بو دنیا ارسلان که وتوبی هوش بو بی نطق و زوبان
 که هاته هوش خوی وهختی به یاز بو تا چاو کارنه کا هر یسبان بو
 نه خانو دیار بو نه باغو نه شار سرسام و مات بو امیری سالار
 پنا ی برد به خوا روی کرده سارا به لکو بچیته شاری پطروس شا
 حوت و روژ و حوت شه و رویشته له پاشا روزی هشته مین کیوی دیاری دا
 رویشته سهر کیو پر دلی داغ بو سهیری کرد له و دیو کیوه که باغ بو
 ووتی با بچم بولای باغه وان یقین ازانی رثی فره نگستان
 که چو سیری کرد باغی کی جوانه پره له گول لاله و ریجانه
 شکری خدای کرد امیر ارسلان خواردی انوامی میوه ی تازه و جوان
 له ناو باغه که ته لاریک دیار بو دیواری هو ته لارو زر کار بو
 چو وه سهر ته لار امیر ارسلان گوویی له یه کی بو که وا اینالان

اَیْگوت ای خدای کرم بی شمار رحیم و رحمان حی کردگار
 لهوسا صنم که من اُناسی هرگز نه نه بوم توشی که ساسی
 دایم خوشحال بوم به کامرانی نه مکرد کیفو ذوق به شادمانی
 له روزیکه وه که نوم ناسیوه خیرم له عمری خوم هیچ نه دیوه
 ارسلان که کوویی له م قصانه بو درگای کرده وه چوره ژوری زو
 که تماشای کرد وا فرخ لقا له ناو هوده که به تاقی ته نیا
 دهست و پیی هر دوزنجیر کراوه به بن میچه وه هه لو اسراوه
 هه لو اسراوه له سهر گازی پشت له زهوی به رزه پشتی ۳ چوار بست
 له سهر نهو سنگهی صافی بلوره که عیناً اَتگوت یکپارچه نوره
 به ردیکی گه وره ی له سهر دانراوه زولفی که نه تگوت خیاته ی خاوه
 له خاکو خولدا فرق و شیواو بو پر تو زو خول بو گشت آلوزاو بو
 هر که اُمهی دی امیر ارسلان ووتی ای هاوار مالم بو ویران
 چو له سهر سنگی به ردی فری دا ووتی فدات بم ای فرخ لقا
 خوزگه کویر نه بو امیر ارسلان توی وا نه دیابه له سهر روی جهان
 چه کافریک وا کردوتی یخسیر توی خستویه بند ناو طوقو زنجیر
 ملکه ووتی امیر ارسلان نومنت خسته ناو بندی گران
 هر تو بوی منت توشی به لا کرد بهم درده منت وا مبتلا کرد
 چندم به تو ووت زنهارد زنهارد لای قر هرگز خوت نه که ی اظهار
 شهو له گهل قر اُهاتی بولام نه مپرسی حاشات نه کرد ای نه فام
 تو به قصهی قر منت یهوش کرد گرد نلفه که ی ملی منت بود

وهختی تو به قصه‌ی قری گومرا
 دونیا تاریک بو بیهوش بوم درحال
 سه‌موم کرد نه‌وا لیره له‌لامه
 عشقی خوی له‌گه‌ل من اظهار نه‌کرد
 له‌پر یک زله‌ی دا له‌بنا گوم
 که هاتمه‌وه هوش سه‌موم کرد لیره
 قر ووتی پی‌م به‌قهر و غضب
 تو له‌به‌ر عشقی امیر ارسلان
 شرط‌بی من بچم ارسلان بینم
 نه‌مه‌هوت روزه‌وا به‌شوین تودا
 هتا کو ایسته له‌کوی بوی قوربان
 ارسلان ووتی شوخی بی همتا
 نیرت له‌چاوی ازدها که دا
 که هاتمه‌وه هوش خوم قری ناعال
 قصه‌ی قوری کرد سه‌گی بد نامه
 منیش زور جوینم پی‌دا دست‌بورد
 ایتر نه‌مزانی چیم لی‌هات له‌کوم
 دست و پیم له‌نار طوق و زنجیره
 گه‌سو بریده‌ی بداصلو نسب
 جوینم پی‌ا‌ده‌ی روسپی زه‌مان
 له‌پیش چاوی تو زو بی‌خنکیم
 نه‌گه‌رتی به‌دشت به‌صحرا و کودا
 راستیم پی‌لی تو حقی قرآن
 که تیرم هاویشت من بوازدها

دونیا تاریک بو زوله‌هوشی خوم چوم

که هاتمه‌وه هوش له‌صحرا بیک بوم

نه‌مه‌هوت روزه‌هروم له‌صحرا
 هیچ خفت مه‌خو به‌حی اکبر
 قا‌قا پیکه‌نی ملکه‌ی زه‌مان
 من و تو امرو واین له‌سه‌ر دونیا
 هردو کمان ا‌کوژی به‌لام ارسلان
 اگر بو چین و لوندره را‌که‌ی
 هتا گه‌یشته‌نه‌م باغه ایستا
 له‌تو پت ا‌کم قر به‌خنجر
 ووتی به‌حقی خدا ارسلان
 سبه‌ی دیته‌وه قری گومرا
 ره‌نگه‌من نه‌کوژی قسم به‌یزدان
 له‌ده‌س نه‌سه‌گه‌تو گیاز ده‌رنا‌که‌ی

چونکه ساحره تونیته توانا
 بهقصه‌ی من بکه امیر ارسلان
 هه‌سه رابکه و خوت بکه پنهان
 له‌سه و تختی خوت دانیشه به‌شاد
 کچی هرشاهی بته‌وی درحال
 منیش والیره تاروژی محشر
 هرکه اُمه‌ی بیست امیری دانا
 ووتی گیانه‌کم به‌خوای لاینام
 توئهم قصانه چون اکهی گیانه
 من بوتو هاتوم بوشاری فره‌نگ
 من الماس خانی شیرم له‌ناو برد
 ایستا له‌تری قری سه‌گسار
 که‌وابی ته‌بی من بېم رسوا
 امین به آزی ای شوخی زهمان
 هتا شهر نه‌کم من له‌گل قر
 یاخو نه‌مکوژی قری لعین
 اُجبا ارسلان ووتی ای دلدار
 ملکه ووتی قری کذاب
 واهو دولابه دازاوه قوربان
 امیر ارسلان چو له‌ناو دولاب
 شهر بکه‌ی له‌گل قری گومرا
 هیشتا مندالی له‌ده‌ورده‌ی زهمان
 زو بچوره‌وه وولانی خوتان
 غم و په‌ژاده‌ی دل بده به‌باد
 پیشک‌شت نه‌که‌ز ووتنه‌بن خوشحال
 هر یخسیر نه‌بم امیری سروهر
 ماتو ییده‌نگ بو سانی له‌پاشا
 تاجی سلطنت من اکهم حرام
 خومن نامرد نیم یقین بزانه
 له‌ناو کلیسا من کوشتم هوشنگ
 من ترم یخسیری دستی فرکرد
 تو به‌جی یلم خرم بکه‌م فرار
 تانهم لی‌بدن ته‌وا وروی دونیا
 نه‌م کاره دوره له‌من به‌قرآن
 له‌ت له‌تی نه‌کم به‌ضربی خنجر
 من لیره ناروم یاری نازهنین
 له‌تاو برسیه‌تی وایوم بی‌قرار
 بومی داناوه کباب و شراب
 بچو بی‌هینه یکه نوشی گیان
 هینایه ده‌ری شراب و کباب

له گهل ملکه کردیان نونی گیان نهو شهوه نوستن هنگامی به یان
 له پرت پیدابو قری غدار سهیری کرد نهوا شاهی روم دیار
 سهیری ملکه وا له سر رانی ووتی مرحبا شاهی کیانی
 دونیات بو گهرام ارض تا آسمان کهچی والیرهی بدکاری بد گیان
 ارسلان اُمهی که یست له قمر شمشیری کیشا وه کو شیری نهو
 دای له پشتینهی قری لعین دولت بو شمشیر کهوته سر زه مین
 قا قا پیکه فی قری گومرا ووتی ارسلان ماهر به خطا
 خیالات وایه که وه کو سام خان یاهو کو هوشنگ من بکهی بی گیان
 اُجبا ارسلان خنجری کیشا به رهو روی قمر چو هله تی دا
 قمر زو گرتی دستی ارسلان خنجری لی سه ند کافری بد گیان
 زله ییکی دا له امیر در حال بی هوش کهوت لهوی شاهی با کمال
 که هاته وه هوش سهیری کرد نهوا له ناو باغیکه له قراغ دریا
 له گهل ملکه ی شوخی مهسته چاو به طنافیکی له خیاطهی خاو
 هردو کیان هردو دستیان به سراوه قری لعین لایان وه ستاوه
 نمره تهی لیدا قری غدار ووتی ارسلان بدی نابکار
 شرط بی هرا یستا بتکه م به بی سر ناو مید بی تاروژی محشر
 ارسلان ووتی قری کافر پیسی بد ره وشت ای له زن کمتر
 به حکمی سحره منت کرد یخسیر اُگینا به خوا به ضربی شمشیر
 نه مکردی لهت لهت سه گی پتیاره به لام چی بکه م من نیمه چاره
 اگر نه مکوزی کافری بد رهنگ کمتری به خوا له قچهی فرهنگ

هر که نه‌می بیست قری لعین کردیده‌وه دستی یاری نازنه‌نین
 شیر دایه دست ملکه‌ی نازدار ووتی تو بکوژه امیری بدکار
 اگر تو نه‌کوژی امیر ارسلان به‌خاچی اعظم به‌عیسای زه‌مان
 خوم له‌پیش چاوت اکوژم ارسلان نه‌جا به‌سزا توش نه‌که‌م بی‌گیان
 ملکه ووتی ملعونی ناپاک من چلون نه‌که‌م ارسلان هلاک
 به‌شمیر اگر من بکه‌ن پاره گردنم بدن یا له‌قه‌ناره
 نه‌که‌شیر ناتوانم گولیکی زورجوان به‌اویشم من بوروی ارسلان
 له‌تو معلوم بی کافری غدار یاری گیانیمه امیری سالار
 اگر تو آزای زو بکه‌بی‌سهر هر که اُمه‌ی بیست له‌نازدار قر
 ووتی گیانه‌که‌م محبوبه‌ی زه‌مان فدای بالاتبم سروی خرامان
 من عاشقی توم ای آرامی گیان من بوتو کیشام ره‌نجی فراوان
 به‌هزار زحمت که‌و‌بته‌ دستم آرنزی نازدار یاری چاو مه‌ستم
 ملکه ووتی نمک به‌حرام تو چه سه‌گیکی پیسی بد انجام
 په‌لاماری‌دا شوخی ناز پرور شمیری رفاند له‌دستی قر
 هتا هیزی‌بو فری‌دا به‌قین وه‌ختی اُمه‌ی‌دی قری لعین
 ووتی ای قجه‌ی گیسو بریده له‌داری دونیا هیچکس نه‌دیده
 به‌خاچی اعظم نه‌بی ارسلان به‌نوعی بکه‌م ایستاکه‌ بی‌گیان
 بوت بی به‌داغ له‌روی روزگار قر چو شمیر بهینی به‌قار
 ارسلان ووتی له‌دلی خویا پنام به‌تو حی کبریا
 توخوت عالمی من نیمه‌ گناه خو بو یکسان توی پشت‌وپناه

بهدستی قمر کافری بدگیان
 خلاصی کلام امیر ارسلان
 گهشته فریای خدای بی همتا
 پلویک هه ووی رهش بو آشکار
 گرنی کمری قمر و لقیا
 له زسو خونا امیر بو بی هوش
 مرخوت عالی که نه وه کی بو
 نهجا له شراب و کبابی قبر
 ملی ریگای گرت به چای گریان
 هتا چوار روز رویی امیر دانا
 بهربوه شین و گریانو هاوار
 وهک دلی عاشق هزار پاره بی
 هتا کو شش مانگ امیر ارسلان
 روخساری که وهک خورشعلی نه دا
 موی سهر و ریشی همو به جاری
 شکلی انسانی پیوه نه مابو
 روزیک کیویکی به رزی هاته بهر
 سهری کرد له و دیو کیوه که نهوا
 به زگی برسی به دلی پر داغ
 سهری کرد کهوا گول گولزاره
 ذلیم نه کهی رحمت فراوان
 زور پاریه وه له قاپی بزدان
 ناکاو صدایی وهک هه ور بو پیدا
 له ناویا دهستی در حال هاته خوار
 هردو کی هه لگرت بر دی بو حهرا
 که هاته هوش خوی ووتی ای سرپوش
 قمر و فرخ لقای وایرد زو
 خوار دنی هه لگرت امیری سروهر
 بهشین و رو رو به دلی بریان
 روزی پینجهمین نانی پی نه ما
 ووتی ای فلک چرخي نابه کار
 دیل و سهر گهر دان هر آواره بی
 صحرای طی کردو چولو بیابان
 له بهر خور بوبو به قیری سیا
 هتا ناو قه دی هاتبوه خواری
 وهک جهنمی رهش دا گه رابو
 رویشته سهر کیو امیری سروهر
 باغیکی خوشو گهره دیاری دا
 رویشته هتا کو گه بشته ناو باغ
 سروهر عرهره سپی چنلوه

شکری خدای کرد امیر ارسلان	تیربو له میوه‌ی خوشو تازه و جوان
رو بشت سه‌یری کرد شاری دیاره	اطراف‌ی همو قه‌لاو حصاره
هقلی رُئی نه‌دا بیجته ناو شار	شه و له‌ده‌ری نوست امیری سالار
به‌یانی وه‌ختی له‌خه و هه‌لسازو	دی که شار تنه‌ایه‌ک دروازه‌ی بو
چو تماشای کرد له‌ناو کوچه‌ی شار	هیچ که‌سی نیه ابداً دیار
زور گه‌رانه‌یدی هرگز روح له‌به‌ر	ماتو سرسام بو امیری سروهر
هتا که‌یشته به‌ر بارگایی	دی دوازده هزار نفر سُبایی
به اسلحه‌وه همو وه‌ستاون	سواره و پیاده جوان ترتیب کراون
که تماشای کرد نه‌و عه‌شاماته	بیده‌نگ و سه‌نگن گشت کشوماته
به‌یه کیکی ووت نه‌م شاره کویه	غریب توخوا پاشا له‌کویه
جوابی نه‌داوه هر مات بو بیده‌نگ	امیر ارسلان له‌مه‌بو دل تنگ
سی چوار داری دا له‌و پیاوه	سه‌یری کرد که‌وا له‌به‌رد تا‌نراوه
تی فکری هه‌مو به‌ردن بشرین	سرسام بو ووتی آخو نه‌مه‌چین
له‌وان تی‌په‌ری رو‌یشته دیوان	دی له‌سه‌ر تختی دانیش‌توه سلطان
عمری هژده سال یا که‌می زیاده	بالای به‌وینه‌ی سروی آزاده
شمشیری زیری به‌ستوته کمر	تاجی گوهری ناو‌ه‌ته سه‌ر سه‌ر
وزیر و امیر سالارانی جنگ	ده‌ریان گرتبو هه‌مو سه‌نگ بون سه‌نگ
وه‌ختی نه‌مه‌ی دی امیر ارسلان	ووتی ای خدای حی لا مکان
هر تو صانمی ای‌خواهن قدره‌ت	لایق به‌تویه گه‌وره‌یی و حشت
سه‌یری کرد له‌ژیر تخته‌کی سلطان	بیریکی قولی لی‌یه وه‌ک زندان

بهر دیکي هه لگرت امیری دلیر هتا بزانی قووله خستیه پر
 له ناو بیره که دهنگی هاته دهر ووتی تو خدا دلیری سروهر
 پیم یلی آبا تو ارسلانی کوری ملک شاه شاهی نورانی
 بی خوفو خط واسیتم پی یلی هتا مقصودک زو بهینه جی
 که نهم دهنگی بیست امیر ارسلان ووتی ای خدای حی لا مکان
 نهم بیره قوله کی تیابه کهوا نه منای و له من ابرسی وها
 سهری برده سهر بیره که اجا ووتی اتو کی بیت مخلوق خدا
 له روی دونیادا من ترسم نیه کوری ملک شام مقصودت چیه
 دهنگی هات ووتی امیر آفرین امانتیکت له لامه یقین
 زور خوشه ویسته معلوم بی له لات اها تنگاله دا اگاهه فریات
 وهختی اُمهی بیست امیری سروهر له پیر کیسه ییک فرتی درابه دهر
 کیسه کهی کرده و سه پری کرده و ا گرد نلغه کهی محبوبهی واتیا
 ماچی کرد نایه باخه لی امیر کردی شکرانهی خدای بی نظیر
 گه لی سرسام بو امیر ارسلان که لهو بیره واچی نه کا انسان
 نهم گر نلغهی چون دهس که وتوه بوج بوی هاویشتم سبب چی بووه
 ایواره هه لسا چووه سهر درختی سهر درختیکی زور به رزو سهختی
 شهر تماشای کرد که هه وریکی تار پیدا بو وهک رعد به ناله و هاوار
 نیشته وه که دی دیو یکی بدکار ۱۰ گه ز زیاتربو سهری له حصار
 رویشه ناوشار عفریتی بد گیان په نای برد به خوا امیر ارسلان
 له پاش سماتی دی عفریت له شار هاته دره وه وهک رعدی بهار

سه گيكي زلي زنجير كردبو به داري كهوه جا توند بهستبو
 له پاشان عفریت پی راسی چهپ کرد بهربووه ایدانی سه گك به دستبرد
 به قچی هینده له سه گك كهی دا بهدم قچی یه وه پستی هه لکه نرا
 امیر گوی لی بو كهوه كو انسان به گربانه وه سه گك هاته زوبان
 ووتی با بهس بی بهس بده سزا يك جار بمكوزه عفریت توخدا
 وهختی أمهی بیست عفریتی بدکار قچی فرتی دا زور به قین و قار
 در حال سه گك كهی جا گرتنه باوهش فرمیسکی سرتی ووتی ای ماه وهش
 روحی شیرینم ای یاری نازدار هتاكو دوشمن ته بی آشکار
 مجبورم ته بی دایم سزات کهم به قچی لیت دهم زجرو جزات کهم
 پیم بلی گیانه امرو کیت دیوه کی هاته ایه تو کیت ناسیوه
 سگه که ووتی قوربان بی درو هیچکس ناتوانی بیت له ترسی تو
 چند روزیکی تر امیر ارسلان یقین که وا دیت بوایه قوربان
 غیری من هیچکس نه له دونیا که باشی بناسی نه وهی ملکشا
 عفریت ووتی پی ای اگر ارسلان نه گری به ابلیس من ائکه م بی گیان
 سه گك که ووتی باشه به سرچاو عفریتش ههلسا به تعجیل و تار
 آزار به سرعت فرتی بوچه وا مانو سرسام بو امیری دانا
 که عفریت و سه گك چلون ارسلان اناسن ووتی خدای لامکان
 بنام به تو حی کردگار لهدس امانه بمکهی رستگار
 که قماشای کرد امیر له پاشان سه گك له ترسانا بهربووه گریان
 اینگوت ارسلان هر مال و مدان بی دایم عه و دالو زویرو نالان بی

اگر توهانی بوايه به خوا
 هيچکس نهی دېي امير ارسلان
 له پاش سعاتي عفریتی بدکار
 تختيکي گورهی نابووه سرشان
 تاجي گوهري نابووه سرسر
 تخته کهي دانا عفریتی لعین
 به کچه کهي ووت ای یاری گيانی
 به ابلیس قسم گيانم له رېته
 کچه جوانه که له غیری گریان
 عفریتی ناپاک عاقبتی کار
 ووتی لازمه تو هتا به بیان
 هر کسی که بیت بوايه وهک شیر
 سه گک تعظیمی کرد تیغی وه و گرت دیو
 وهختی دیو گوم بو کچه که اجا
 توش هروه کومن خو گرفتاری
 ههله بامشه و فرار کهین هردو
 سه گک جوابی داوه ووتی ای ننگار
 اگر به فرار کار حاصل نه بو
 له پاشان ووتی به سه گک وه کو مهرد
 سه گک ووتی اگر توبکهی فرار

کاری ا که پیت له داری دنیا
 بگرین به حالت وحشی وهک انسان
 دیسان هاته وه به نمره و هاوار
 له سه رخت هه بو کچیکي زور جوان
 ادوه و شایه وه وهک بدري انور
 بهر بووه گریه و زاری و شین
 بوچی تو له من وا دل گرانی
 روح و بدهنم خاکی ژر پېته
 قصه ی هیچ نه کرد اجا له پاشان
 شمیره کهي دا به سه گکي مردار
 بسوریته وه وه کو پاسه وان
 له تو پهنی کهي به ضربی شمیر
 روشت بو حهوا به گرمه و غریو
 به سه گک کهي ووت دلبری آزا
 گیروده ی دهستی دیوی غداری
 خومان نجات دهن له دیوی جادو
 قسم به حقی ذاتی کردگار
 بهی قصه ی تو اړوېشم زو
 من بهر لا که ای مهردی نه بهرد
 یقین امکوژی عهریتی غدار

ناکار سه‌روی کرد له‌دشت و صحرا به‌تاو و به‌غار سواریک بو پیددا
 هاته بهر درگای حصاره که زو به‌لام نقابی و نه‌نی پونی بو
 اسپي به‌سته‌وه سواره که اُجبا شمیری تیژی آزا هه‌لکیشا
 هات به‌ره و روی سه‌گ و وتی ای گو مرا بوچی نهم کچه ناکه‌ی به‌ره‌لا
 اگر به‌ره‌لای نه‌که‌ی هراستا دوپارچت اکم به‌حق‌ی خدا
 سه‌گ که اُمه‌ی بیست و وتی ای سوار وازم لی‌ینه مه که قین و قار
 اُگینا اگر نه‌روی نقابدار من بهم شمیره اتکم له‌توپار
 که دقتی کرد امیری دانا له‌شمیره که سواره که ترسا
 له‌دلی خویا اُجبا ارسلان ووتی و اچا که من بروم الان
 نهم اسپه بیهم بوخوم فرار کم ته‌رکی نهم کچه و سه‌گو سوار کم

❖ باسی فراندنی اسپي نقابدار له‌طرف ❖
 ❖ امیر ارسلانده‌وه ❖

هاته خواره‌وه امیر ارسلان زور پارایه‌وه له‌قاپی یزدان
 خوی گه‌پانده‌اسپ سواری بودر حال غاری کرد رویشته‌وه کطیری تیژبال
 خلاصه‌ی کلام امیری سالار ۳ شه‌وو ۳ روز رویشته به‌یلفار
 روزی چواره‌مین گه‌یشته‌آوی چشمه و حیاتی وه‌کو شه‌کراوی
 اسپي به‌سته‌وه له‌ناو سه‌وزه گیا اسراحتی کرد امیری دانا
 له‌وی مایه‌وه هنگامی سحر سوار بو دیسان امیری سروهر
 سه‌روی کرد زینی اسپه‌که‌ی جوانه ریشوی مرواری و درو مرجانه
 دو شه‌وو دو روز رویشته به‌یلفار ساتی نه‌وه‌ستا امیری سالار

روزی سی هه مین شاریک دیاری دا
 ارسلان ووتی با له بهر درگا
 به پی خوم بوم نه وهك اهلی شار
 اسپه له قراغ شاره که بهردا
 داخلی شاربو عاجزو نالان
 سهیری کرد کهوا هو اهلی شار
 چوله بهرده رگای چیشته کوری وهستا
 قلمی اژنوی شکا له برسان
 چیشته که سهیری کرد غولی وهستاوه
 پیم بلی توخوا جنتی یا دیوی
 ووتی ای وهستا من بنیاده م
 وهستا لی ی پرسی خلقی کام شاری
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 چیشته که به خیراتی کردی شراب
 نایه بهرده می کردی نوشی گیان
 انجا پیم بلی تو رازی دهرون
 دیاره نجیبی خلقی کام شاری
 جوابی دایه وه ووتی به قوربان
 تجمارم روزیک له گهل ۲۰۰ بار
 بارم کرد بچم بوروم له دریا
 دابهزی شکری خوای به جی هینا
 اسپه که بهردهم بوخوی باموا
 بی ناسنه وه من پیم گرفتار
 خوی به پی روشت امیری دانا
 به هیئت هروهك غولی یابان
 عاجزو ماتن رهش پوشو غمبار
 بونی چیشته و گوشت که دای به سه ریا
 پالی دایه وه له قراغ دوکان
 بانگی کرد ووتی وره بهم لاره
 عفرتی یاخو غولی یا خیری
 له قهری دونیای دون دل پر غم
 بوچی واهش و روتو هه ژاری
 ووتی جاری من برسیمه قوربان
 بوی هینا له گهل طعامو کباب
 له پاشان ووتی چیشته که رای جوان
 بهم نوعه بوچی وابوی به مجنون
 بوچی وادیلی چرخ غداای
 من خلقی مصرم له توبی عیان
 کوتالی مصری و مالی قیمتدار
 کهشتی غرق بو به تاقی تهلیا

لهسور تخته پیک مامه وه ده رچوم هاتمه دره وه ته و او مفلس بوم
 نه مه شش مانگه له کهزو صحرا عه و دالو دیلم بیکسو تنها
 هتا کو امرو هاتمه نه مه شاره بهم نوعه روت و قوتو پتیاره
 هانه جواب چیشت که ووتی ای جوان مصرم نه بیستو وه هتا کو الان
 پیم بلی مصر چون شاریکه تابمی کویه کام دیاری که
 ارسلان ووتی اکهم اسراحت جاعرضت اکهم له پاش چند ساعت
 اذخم ده بابچه ناو شار تماشا بکهم ناو کوچه و بازار
 اجا دستی برد نهو شمشیره ی وا سندبوی له قمر امیری دانا
 دای به وه ستا که ووتی ای جناب نه مه له باتی طعام و شراب
 بوتوبی هه لی بگره وه ستا گیان جوابی دایه وه ووتی ای جوان
 نوشی گیانت بی نامه وی به خوا قبولی نه کرد امیری دانا
 شمشیری جی هیشت رویی بو بازار هتا بگره ری بازار و ناو شار
 رویشته میدان امیر ارسلان سه ری کرد که و اطراف میدان
 رازاوه ته وه به اسلحه ی جنگ به گورزو قلغان به طوپ و تفنگ
 به تخت و نیو تخت واپر کراره ۴۰۰ نو بیچی ده ووه یان داوه
 بعضی دوکانی تیابو سرائسر گوهر فروش بون پر بو له گوهر
 سه ری کرد نه واپینه چی یکی پر له دوکانیک دا عاجزو زوړ
 به ده سمالیکی رهش پیری هه ژار چاویکی به ستمو ماتو خفت بار

❧ باسی رویشتنی امیر ارسلان بولای ❧

❧ پیری پینه دوز له شاری لعل ❧

امیر گوی لی بو به زوبانی روم	پیر قصه ی نه کرد مأیوس و محروم
اینگوت یا خدا کوری ملکشا	مالت ویرانی له داری دونیا
ناز انم له کوی تو بوی گرفتار	خوشی نه یینی شیتی هرزه کار
ارسلان اُمه ی بیست له پیره مهرد	له دلی دهرهات هناسانی سهرد
ووتی که ی اُمه م دیوه له دونیا	چونم نه ناسی هاوار ای خدا
اجا پیره که ههلسا به گریان	قچیکی هه لگرت چووه پشت دوکان
پهرده ییک له پشت دوکانه وه بو	هه لی دایه وه چووه ژوری زو
له پاش سمانی هاته وه دوکان	قه مچی فرتی دا به ربووه گریان
له خوینا فرق بو قه مچی و لباسی	نه گریا به کول زور به که ساسی
دیشان هر اینگوت امیر ارسلان	یوچی نه مهت کرد مالت بی ویران
هتا سمانی دانیش دوا به	پهرده ی هه لدا وه پیری بی چاره
قه مچی هه لگرت و چووه ژوره وه	له پاش سمانی به و دستوره وه
هانه دره وه له جاری پشو	پیری بی چاره زیاتر هلاک بو
ناکاو له طرف پاشا وه وزیر	له گهل چند امیر هاتن بولای پیر
عرضیان کرد ووتیان ای پیری دانا	فرمو پادشاه تو داوا نه کا
نه واسپه ی که وا هینابوی امیر	وزیری سلطان هینابوی بو پیر
پیره میرد سوار بو له گهل امیران	به قدر و حرمت بردبانه دیوان
له پاشان ههلسا امیر ارسلان	چو بو دیوانی سلطان له گهلان

دیوانیکی دی سلیمان آسا	قوتبه‌ی گومه‌زی گه‌یسی بوه سما
پادشاهیکی کینخسرو دستور	ریشی سپی بو هروه کو کافور
پالی دابروه له سر تختی زهر	دهوره‌یان دابو امیران یکسر
بو پیشوازی پیر رویش پادشا	قولی گرت له سر تخته‌کی داینا
به پیره‌کی ووت شاهی زهمانه	ده‌نگو باس چی به کوانی نه‌و جوانه
پیره میرده که ووتی ای سلطان	چیبه‌کم له دستی چرخ آسمان
نه‌هات بواره هتا کو ایستا	نه‌و که‌سه‌ی مشکل وا گشاد نه‌کا
تحمل بکه به‌عونی جبار	زو په‌یدا نه‌بی امیری سالار
اُجا له دیوان هه‌لسا هاته دهر	رویشته دوکان پیری هُزهر
به‌دلی ماتو زور رنجوره‌وه	قه‌مچی هه‌لگرت و چووه ژوره‌وه
له‌پاش نیوسعات گه‌رایه‌وه دووا	قه‌مچی به‌کی دیسان خوینی لی نه‌تکا
قه‌مچی فری داو آهیکی کیشا	ووتی ارسلان کوری ملکشا
یاخوا له دونیا قه‌ت نه‌بی دلشاد	گنجو ده‌وله‌تت زو بی بر باد
آخ نه‌نه‌مردم خوزگه نه‌مزانی	ایستا که له کوی توسرگردانی
ارسلان هتا ایواره وه‌ستا	نزیك مغرب بو خه ریک بو برّوا
پیره میرده که به‌دلی محزون	بانگی کرد ووتی وده ای مجنون
جنی باغولی یاخو انسانی	بوچی گیروده‌ی ده‌وری زهمانی
جوابی دایه‌وه ووتی انسانم	فقیر و هه‌زار خانه ویرانم
پیره که نه‌جا ووتی لی جوان	تو امشه‌و له‌لای من بیه میوان
هر که اُمه‌ی یست امیری دانا	فکری کرده‌وه له‌دلی خویا

وونی ته پیره ته مکا گرفتار
 بهلام زور پیره هیچی پی نا کری
 بهچارو ناچار امیر ارسلان
 له جی خوی هه لسا پیری کونه سال
 له دوکانه که له لای خوی داینا
 نانی خوارد له گهل پیری هزور
 درگای دوکانی شه و زو داخست پیر
 راستیم پی یلی خلقی کام شاری
 بوچی بهم نوعه وه کو مجنونی
 ناو و اصلی خوت بوم بکه بیان
 جوابی دایه وه وونی بابو گیان
 ناوم فیروزه تجارم قوربان
 له ناو دریادا به اراده ی خوا
 ماموه له سهر تخته ییک ناچار
 ته مهش مانگه له صحرای بی آو
 هتا کو امرو گه یشته ایره
 که تیرم بکات له نازو طعام
 پیره که اُمه ی یست له ارسلان
 راست نه فرمو عیبه بوشاهان
 من باش ازانم خوتو له فره نگ
 نجاتم نابی به حق جبار
 بهر گهی مشتیکی من هرگز ناگری
 وونی به سرچار امر ته که ی قوربان
 گرتی له دستی شاهی باکال
 طعامی خوشو نانی بو هینا
 کردی شکرانه ی خدای بانی سهر
 وونی ای جوان رشیدی دلیر
 بوچی وارهشی و روت و هژوی
 به وینه ی وحشی هر توناو تونی
 هر که ته مه ی یست امیر ارسلان
 من خلقی مصرم له توبی میان
 بو تجارت چوم من بو هندستان
 که شتی فرق بو بندهش به ته نیا
 به هر نوعیک بو گه یشته کنار
 ته روم عاجزو په شیرو داماو
 دوام کرد خواهه یه کی بنیره
 وارهشی توبوم باقی والسلام
 پیکنی وونی به خوا ای جوان
 که درو بکن له ده وری زه مان
 به یی شاگرد بوی دلیری سرهنگ

شمسی بیچاره و قری وزیر به تویان زور جار نه ووت ای امیر
ایه ازانین تو ارسلانی کوری ملک شای شاهی تورانی
گه نلی لالاوه شمسی بی چاره راستیت پی نه ووت کردت آواره
له پاشان راستیت زو ووت به قمر هه تا ایشی خوت تیک دا سرانسر
معلومه له لام تو ارسلانی کودی ملک شاه شاهی تورانی
ارسلان ووتی ای پیری دانا نازانم کی به ارسلان به خوا
خلاصهی کلام شاهی تورانی نه نوشت له ترسی پیری نورانی
له نیوه شه ودا پیره که سه پیری کرد میوان نوستووه هه لسا دستو برد
قه مچی به که ی هه لگرت چرای دا گرسان په رده که ی لادا چووه ژوردیسان
تومه ز ارسلان هر به خبربو له دُرای پیره ره چووه ژوری زو
سه پیری کرد باغچه ی چناره وعره ر پرته له لاله و گل و صنوبر
له ناو باغچه دا گه را ارسلان دیزه بیکی دی له سه ر آ گردان
چوه پیشه ره سه می کرد که وا پرته له روونی سه رزه ا کولا
اجا ارسلان زو خوی شاردوه درگای ژور بیکی پیر جا کرده ره
وه ختی سه می کرد دی سه گیکی ره ش به سراوه ته وه به زو بانئ خوش
به پیره که ی ووت بورضای خدا تاکه ی یخسیر بم ای پیری دانا
امر که یکجار بامکن بی گبان تانجام بی له دردی ده وران
پیره میرد ووتی ای ملمونی پیس سه گی بد کردار شریکی ابلیس
یاخوا قائلت مالی بی ویران خونه هات زو بتکا بی گبان
قه مچی لی بادا پیره میرد بوی چو نه ونده ی لیدا هتا ماندوبو

نهجا پیره میرد له زور هاته دهر چووه ژوره که امیری سرور
 ارسلانی دی سه گي حيله کار بهر بوه شین و گربانو هاوار
 سه گه که ووتی له سر رخسارت په رچت لاده گونای گول نارت
 بیښم قوربان تو حقې خدا ته ویش پرچی له سر روی لادا
 هتا یکسمات سه گي بد کردار کردی قماشای امیری سالار
 له پاشان ووتی ای جوان توخوا بوچی خوت خسته ناو داوی به لا
 ناو و نشانی خوت بومن بیان که به راستی باسی خوت لام عیان که
 ارسلان ووتی ای سه گک فقیرم دوینی من هاتوم میوانی پیرم
 سه گه کهش ووتی تو ارسلانی کوری ملک شای شاهی تورانی
 چاو و پروو روت هر له نه و نه چی بوچ راستی نالییت مالت کاول بی
 ارسلان ووتی بوچ وا اسیری جوای دایه وه سه گي بد رفتار
 من پیاو ما قول بوم له لای ملک شاه ووتی من خاقي روم ای سردار
 لشکری ناردو ملکشا کوژرا هتا کو وهختی پطروس شای گومرا
 همویان بردین بو فره نگستان اسیر بون هو خاصانی دهر کا
 له لای ناعلاج بوم به خدمتکار نهم پیره منی بوخوی برد قوربان
 پیر گوئی لی بو هانه سه رم جا شه ویک بو حالم ته گریام به زار
 منیش نه و شه وه زو کردم فرار جنیوی زوری دا به ملک شا
 سه رم کرد له پر پیر لیم پیدا بو هاتمه نهم شاره بیکس لیو به بار
 کردومی به سه گک پیری بی ایمان به سحر و افسون به مکرو جادو
 همو روزیکش چند جاری قوربان

وه کو نه يني دارکاريم نه کا
 پسي مه لي منم امير ارسلان
 ره گي حيات له بيخ دهر يني
 تازروه برو له دست حيله پير
 روح خوت دهر که وه که کوري آزا
 وه ختي أمه ييست امير ارسلان
 گوري سي برري له دست و پسي سه گک
 که به ره لايو په لاماري دا
 اي دايک قچه پسي بد فرمان
 سگه که بوي هات شميري کيشا
 پيره ميرد که دي واسه گو ميوان
 به شميره وه سه گک چو بولاي پير
 پيدا بو ته قه و نره و گيرودار
 وه ختي نه مه ي دي امير ارسلان
 سبه يني هه لسا به دهم درده وه
 سه يري کرد نه و وزيری سلطان
 ووتيان پيره ميرد له کويه جوان
 ليره داينامو گه رايه وه دووا
 ووتيان اي به لاي بدی بي نظير
 زنجيريان کرده دست و پسي امير
 دخيلم جوان بورضاي خدا
 اگر بزاني به ختي مردان
 له سه ر زمين دا ناوت ناميني
 خوت نجات بده اي گه ووه ي داي
 منيش رزگار که تو بيت و خدا
 آزا خنجري کيشا له کيلان
 سه گي بدکاری ند بختي بد ره گک
 ووقی ارسلان وومي روسيا
 ايجا له ده ستم چون دهر نه که ي گيان
 راي کرد له ترسان اميري دانا
 به جوت راته کن سرسام بو حيران
 داي له طوقی سه و پيري خدا گير
 تریشه و هه را وه که هه وري بهار
 چوره ناو جيکا هروه کو ژنان
 درکاي دوکانی پيري کرده وه
 له گه ل چند امير هاتنه بهر دوکان
 ووتی که مني بانگ کرد بو دوکان
 ايتر نازانم بو کوي چو به خوا
 بوچ به کوشنت دا تو پيري فقير
 چونه ناو باغچه بو سوراني پير

تماشا یان	کرد دیزه رزاوه	سه گت رویش تووه و شمشیر نه ماوه
پیر برینداره	ایتر وزیران	همو بهربونه شیوه نو گریان
زور سویندی دروی بو خواردن امیر		فائده ی نه بو هر کردیان زنجیر
بردپانه خدمت سلطان بودیوان		سلطان روی تی کرد ووتی ای جوان
یا خدا روله نه بی بهر خوردار		پیری فقیرت بو کرد بریندار
جوابی دایه وه امیری دانا		ووتی ای سلطان قسم به خدا
خبرم نیه له کوشتی پیر		من چون ا کوژم پیری بی نظیر
اچا پادشا ووتی ای جوان		اگر راست بلیت قسم به یزدان
من لیت خوش نهیم الا الان		اتکم به دارا به حق قرآن
یه کم پیم بلی پیرت چون ناسی		له بهرچی کوشنت وا به که ساسی
دویم نه لین قوی امیر ارسلان		رازی ده رونت بوم بکه بیان
ارسلان ووتی به حق قرآن		من پیر ناناسم دوینی له دوکان
به زور له لای خوی کردم میوان		بی خبر بوم من له فتنه ی زه مان
شه و له وی نوستم سبهینی به بیان		هه اسام کردم زو درگی دوکان
امراو وزیر هاتن بو دوکان		ووتیان کوانی پیر ای کا برای میوان
منیش نه مزانی که له کویه پیر		ده ست وپی میانی در حال کرد زنجیر
ووتیان پیره میردامشه و کوژراوه		منیش له داغا جهرگم برراوه
چونکه خدمتی منی کرده		نازو نمکی نه ورم خواردوه
من ارسلان نیم به حق خدا		ناوم فیروزه ای شاهی والا
اچاره جوابی دایه وه سلطان		ووتی راست بلی به من ای جوان

نهم پیره میرده له سهر روی دونیا
 چند جار وتویه غیری ارسلان
 جوان به حقّی حیّ کردگار
 تاجو تختی خوم دانه نیم له ریت
 ارسلان ووتی من مصری شارم
 بهم جله شره و ره نگر رو خساره
 هر چند الحاحی کرد لی پادشا
 پادشاه ووتی ای فتنه ی زه مان
 انسانو جنّی و وحشی که زو کو
 سلطان امری کرد سی داره هینرا
 جارّ دوا له ناو کوچه و بازارا
 گه وره و بچوکی هو اهلی شار
 کردیان به دارا امیر ارسلان
 تیر بارانی کهن ارسلان نه بجا
 دوهای کرد ووتی حیّ سبحانی
 وا گرفتار بوم به داوی به لا
 خلاصه ی کلام امیر ارسلان
 که بشته هانای خدای لا مکان
 گرتی بشتینه ی امیری دانا
 شاه ووتی خلقه چی به نهم کاره
 نهمه ساحره ازسم کهوا
 رفیقی کهسی نه کرده به خدا
 هیچکس من نا کهم لای خوم به میوان
 اگر خوت بکهی ایستا آشکار
 سهر و مال نه کهم به شابانی پیت
 ناوم فیروزه کوری تجارم
 اگر شاه بیم چلون دیمه نهم شاره
 راستی خوی نه گوت امیری دانا
 ایستا به نوعی من نه تکم بی گیان
 هو بیان بگرین بواحوالی تو
 له میدانی شار زو به رپا کرا
 عدوی پیره میرد نه کهن به دارا
 هاتنه میدانو کردیان انتظار
 چاوه روانیان کرد امرکا سلطان
 مأیوس بو له خوی روی کرده حهوا
 هر تو احوالی غریب نه زانی
 نجاتم بده یارب الوری
 هینده پاراوه له قاپی یزدان
 هاته خواره وه دهستی له آسمان
 کردیه وه له دار بردی بو حهوا
 دلم پر غمور درده و به زاره
 یته وه سهرمان پریشانان کا

بازی بر دانی ارسلان له طرف عفریته وه
 بوشاری صفا بولای اقبال شاه

نه بجا پینه سر بازی ارسلان	نه ودهسته وهختی بردی بو آسمان
امیر بی هوش بو به دهم درده وه	که هانه هوش خوی چای کرده وه
عفریتیکی دی له لای وه ستاوه	ووتی ارسلان ترست نه ماوه
له تو معلوم بی به امری سلطان	بوئهم جیکایه توم هینا قوربان
امیر ارسلان ههلسا له گهل دیو	رویشته ناوشار به دلی په شیو
هتا گه یشتنه دیوانی سلطان	که تماشای کرد امیر ارسلان
تختیکی حوت قات له زمره دانراوه	سلطان له سهری شانی داداوه
وزیران له گهل امر او اعیان	دانشنبون له سهر تختی زور نشان
دیوه که ووتی به شاه نه و جوانه	نه مه به فرموت قوربان بخانه
همو وولاتی روم له گهل فره نگ	که رام به تعجیل و تاو به بی دره نگ
سوراغم نه کرد تا له لعل شار	خه ریک بون پیدهن نه و سانه له دار
کرد مه وه له دار بدم بو حهوا	له سهر امری تو هینام بوت ای شاه
پادشا نه بجا ووتی ای جوان	له سهرچی نه کرای تو تیره باران
ارسلان همو حالی خوی و پر	عرضی کرد له لای شای روشن ضمیر
پادشا ووتی نه بجا ای جوان	من باحالی خوم بکه م بوت بیان
ناوی نه م شاره شاری صفایه	ناوی من مشهور به اقبال شابه
همو اهلی شار امر او وزیر	په ری زاده نو پاکو بی نظیر
له م وولاته دا قط بی آدم	نه بو وه و قط نای جوانی محترم

نهمه بهنیکه چاره روانی نوم
 راستیم بی بی تو ارسلانی
 جوابی دایه وه ووتی تجارم
 نام فیروزه ای شاهی جهان
 پادشا ووتی امین به قوربان
 باور نا که میت هر چند احشا که ی
 من وزیر یکم هه به دانابه
 اگر فیروزی به حق خدا
 هتا کو بتکا به دارا در حال
 نه جا امری کرد پادشای پهری بان
 آصفی وزیر پیایکی پیربو
 پادشا فرموی آصف یزانه
 لهسه ر تعریفی تو نهم دیوه چو
 خه ریک بون لهوی که ییده ن له دار
 که چی راستی خوی نالی لام ایستا
 آصفی وزیر ووتی روله گیان
 چوه پیشه وه آصفی وزیر
 درو زور عیبه بو پادشاهان
 له پاشان وزیر ووتی به سلطان
 امر که بی بهن بوجام ایستا
 نهم هفریته م نارد که توی هینا بوم
 کوری ملک شاه شاه تودانی
 نه ارسلانم نه شهریارم
 نه روم از انم من نه ارسلان
 ضرر نایینی تو هرگز لیان
 لده سستی ایمه یش نا توانی را که ی
 توباش نه زانی زور شاره زایه
 زو نه تیرمه وه بولای لعل شاه
 بوج راستی نالیت جوانی با کمال
 آصفی وزیر زو هاته دیوان
 زور اختیارو عالمو ژیربو
 نهم کوره آخو شاه ارسلانه
 له شاری لعل هینای بولام زو
 نجاتی داوه دیوی جادوکار
 هر چند خه ریکم هر انکار نه کا
 وره پیشه وه با بتینم جوان
 ووتی عزیزم ای جوانی دلیر
 راستی خوت بی وه که مه ردی میدان
 چاکی کرد راستی خوی نه ووت الان
 جلی شاهانه ی له بهر که ن نه وسا

که هاته دهري بی به ره فلوته
در حال امري کرد غلامانی شا
شتیان به عطرو عبیرو گولاو
کردیانه بهری لباسی حریر
هاته دره وه وه مانگی تابان
له پاش سعائی ته عجا پادشاه
آصفی وزیر له گه لیازدا چو
ناوی خوت له لای من بکه اظهار
ارسلان ووتی بنده تجارم
ناوم فیروزه روزی له روزان
ناگاه به تقدیر خدای بی همتا
مامه وه له سهر تختیه یک ته نیا
شش مانگ رویشتم گیمه لعل شار
چونکه گونام نه بو له پر جا
جوابی دایه وه آصفی وزیر
له خدمت سلطان تو ته که ی درو
اول پیت بلیم ووله یزانه
ناوی مشهوره ته م به اقبال شا
منیش وزم لای شای بی نظیر
کوریکی جوانی هیه پادشاه
که به تنه ابو ته لی حقیقت
بردیانه حمام امیری دانا
پرچی جوان بو وه خیاته ی خار
له کمری دا خنجرو شمیر
له گهل غلامان رویشته دیوان
له گهل ارسلان چو وه خلوت گاه
پادشاه ووتی ای جوان سا زو
بی درو و حیله توحقی جبار
له تو معلوم بی که مصره شرم
بو تجارت چوم من بوهندستان
که شتی غرق بو له ناوی ده ریا
هاتمه دره وه خومم نجات دا
ووتیان تو دزی زو دامیان له دار
ته م هفریته هات منی نجات دا
ووتی زور عیبه ای جوانی دلیر
راستی گهر نه لیت ته بی ره نجه رو
ته م پادشای شای پهری یانه
ته م مملکته بش پیی ته لین صفا
لای پشتاو پستی هر من بوم وزیر
مشهوره ناوی ته و به فیروز شاه

چه زی کرد له کچی ملک لعل شاه
 عاقبت من چوم له شاری فرهنگ
 درسم پی کوتن مدهتی بیست سال
 مشهوری عام بون به شمس و قر
 له پاشان کردیان آرزوی وطن
 بطروس شالای خوی کردنی به وزیر
 دوچاره عشقی کچی پاشابو
 پادشای فرهنگ که به مهای زانی
 له دوازده دانه یاقوتی احمر
 قری لعین له مهبو دل گیر
 وهختی توهانی بوشاری فرهنگ
 گهر دماغه کی فرخ لقای شا
 هتا نه حاله هات به سه رتات
 دایم بو کچی ملک لعل شا
 امری به من کرد پادشای پیری یان
 ناردم شمس هات بوایره نه مجا
 به هزار زحمت تا اقامی کرد
 نه وشه وه کهوا بوکان بوهینا
 له پر دنگی هات وه که هوری بهار
 وهختی سه یرمان کرد سازادهی دلیر
 هر چند خه ریک بون باو کی پی نه دا
 دو کورم هینا پر عقل و فرهنگ
 بون به خوینده وار با عقل و کمال
 شمس اسلام بو قریش کافر
 چونه وه فرهنگ پر علم و پر فن
 له پاش مدهتی قری بی پر
 له ناو عاله ما سوکو رسوا بو
 شمس نارد له لای من به پنهانی
 کردم سحر بند نازداری کشوه ر
 بو به دشمنی شمس پر تدبیر
 کاریکی وای کرد قری سه گره نگ
 چوی بیهوشت کرد له ملت دهر هینا
 نه مجا بابکم باسی فیروز شا
 حالی په شیو بو به کول نه گریا
 که چاره ی فیروز بکم دهر زه مان
 زوره وانه م کرد بولای لعل شا
 تدارکان کرد بویان دستورد
 کرانه په رده بوک له گهل زاوا
 هو مملکت له رزی به یکجار
 له خوینا غرقه که و توه وه شیر

که هاته هوش خوی گوئان به قوربان
 ووتی له نا کارو عفريتيم دی
 بانگی کرد ووتی هه رزه ی نا به کار
 شیربکی لی دام وا بریندار بوم
 زامی شمیری زمرّد نگار
 دهوای ئو زامه سهخته هر خدا
 ئه و دیوهش قوربان ناوی فولاده
 درمانی زامی زمرّد نگار
 لازمه میشکی فولادی لعین
 له گهل گیای باغی فازه هر نهجا
 له زامی بنین چاک ایتیه وه
 دایکیکی هیه فولادی لعین
 غیری شمیر زمرّد نگار
 ئه ویش به دهستی امیر ارسلان
 نهجا ای جوان توحقی خدا
 من باش ائناسم سرگذشتهی تو
 له روزبکه وه له دایک بوبو
 آصفی وزیر هوی کرد بیان
 جوابی دایه وه ووتی به قوربان
 ئه و ارسلانه زور زور آزایه
 آصفی وزیر پیکه نی قا قا

چی به ماجرا بومان بکه بیان
 نمره تهی لیدا دارو بهرد لهرزی
 له گهل یاری من چی نه که ی غدار
 ذلیلی دهستی دیوی بدکار بوم
 به سه ریه وه بو شازاده نازدار
 نه توانی که وا بوی بکا پهیدا
 کاری دایما ظلمو بی داده
 با عرضت بکه م چی به ای سالار
 هم میشکی سه ری قری بی دین
 بینن همویان بکوئن به په کدا
 آگینا هرگز خوش نایسته وه
 زور حيله کارو ساحره و بی دین
 به هیچ نا کوژری کافره ی غدار
 نه بی نا کوژری به حق ی مژدان
 گهر توی ارسلان یلی آشکرا
 با عرضت بکه م ایستا بی درو
 هتا ئه و روزه ی بولعل شار چوبو
 ماتو سرسام بو امیر ارسلان
 به ذاتی خدای حی لامکان
 له شجاعت دا روستم آسایه
 ووتی ای روله عافلی دانا

ههله با بچین به ذاتی قیوم
 ههلی گرت چونه ژور یکی زر کار
 دو قره ویلهی تیا دانراوه
 وزیری اعظم آصفی دانا
 که تماشای کرد و نه وجوانی
 بی هوش که وتوووه و هک مانگی منیر
 آصفی وزیر ووتی ای جوان
 جا لیفه ی له سهر تهوی تر لادا
 وره پیم بلی ته مه ته ناسی
 ارسلان که دی پیری پینه دوز
 ارسلان ووتی به خوا ته پیره
 آصفی وزیر ووتی ای امیر
 له شاری لعل تو کردت دوچار
 اُجا آصفی وزیر به ده ومان
 عرضی کرد ووتی ای پیری دانا
 ارسلان که دی شمسی وزیر
 ایتر ارسلان هیچ قسه ی نه ما
 ووتی ای وزیر خدای لامکان
 هاته جواب ووتی جا شمس وزیر
 چندم ووت به تو امیری سروه
 خوت خسته گیزا و دریای زه مانه
 درو و راستی تو من ته کم معلوم
 که تماشای کرد امیری سالار
 دوکس له سربان واکشاوه
 لیفه ی له سهری به کیکیان لادا
 بالا به وینه ی سروی روانی
 دلی به حالی زور سوتا امیر
 ته مه فیروزه جگه ری سلطان
 ووتی ای جوان تو حقی خدا
 وها که وتوووه که به که ساسی
 بی هوش که وتوووه جگر پر له سوز
 نانا سم دلم بوی زور زویره
 به خوا بد بختی بی عقلی بی پر
 مالت ویران بی شیتی هرزه کار
 پیری فقیری هینایه زوبان
 واهینامه لات کوری ملکشا
 ذلیل و زامار چاویکی کویره
 بهر بووه شیزو زاری و اووه بلا
 کاول کا مالی امیر ارسلان
 خدای لامکان وای کرد بو تقدیر
 راستی خوت مالی تو له لای قر
 ته مه آصفه روله بزانه

ایتز من نیمه توانای گفتار خدات له گله بی امیری سالار
 آصفی وزیر له گله ارسلان رویشان دیسان چونه وه دیوان
 وزیر عرضی کرد شاهی تاجدار نهوا له سایه ی شمسی با وقار
 مژده بی له تو ای شاهی جهان خوی آشکرا کرد امیر ارسلان
 سلطان نه مه ی بیست هه لسا دستو برد سهرو دست و روی امیری مایج کرد
 له خوشیانه زو امری کرد سلطان سافی شرابی هینایه دیوان
 هتا ایواره به زم و خوشی بو مجلس فرح بخش باده نونی بو
 شه و چووه جیگا امیر ارسلان اسراحتی کرد هتا کو به بیان
 سبهینی دیسان رویشته ته لار دانیشت له سر تخت شاهی زرنکار
 له خدمت سلطان امیری دانا هانه وه فکری فرخ لقای شا
 بر بووه ناله و شیوه نو گریان اقبال شا فرموی امیر ارسلان
 بوچی وانه کی شیوه نو زاری سبه بی چیه وا بی قراری
 ووتی نهی شام له دهس زه مانه هر بگریم چاکه تو باش بزانه
 ملکی باو کی خوم به زورو به فن هینامه ده ری له چنگی دوشمن
 خوم کرد دهر به دهر له ملک له مال وها محروم بوم زو برو خسته حال
 نه مه بش بو کچی که نه ویش ایستا خوم کردم یخسیر دو چاری جفا
 له خوام طلبه پاش فرخ لقای یک لحظه نه ژیم له داری دونیا
 نه مه ی ووت دهستی زو بردوشمشیر که له خوی بدا امیری دلیر
 سلطان دهستی کرد ووتی ای جوان نه م نوعه ایشه عیبه بو مهردان
 روحی شیرینم معلوم بی له تو لای فولاد حبسه شوخی هنر بو

له قصري باغي فازه هره ايستا
هيچ كس نازاني اميري سالار
ناكوژدي فولاد سه گي بد كردار
كه نهو شمشيرهش و لاي فولاده
چاردت نه ميه شاهي تاجدار
زو بته ندوه بو وولاني درم
له تخت و تاجو لده وله تو مال
هر كه نه ميه بيست امير ارسلان
ووتي اي سلطان شاهي جم شكو
يارم حبس بي له بندو زندان
لازمه اسرو بفرموي ايستا
به سهوت قسم هرجي باداباد
اگر توش سپا حاضر نه كي بوم
يا به شمشيري زمرد نگار
يا نهو شمشيره به زوري بازو
به عوفي ذاتي حي كردگار
نه بجا اري كرد سلطان به وزير
ديوو بهري له جن و له غول
وزير به علمي نجوم
دو صد هزار

بندی زنجيره فرخ لقاي شا
جیگای له کریه فولادی غدار
الاً به شیری زمرد نگار
محکم کرتویه لهم فکره لاده
ایستا امر ته کم دو دیوی خونخوار
شاهی خوت بکه با نه بی محروم
هر نه ميه باشه شاهي باکمال
بهر بووه ناله و شیوه نو گریان
واست عرض ته کم باور بکه تو
مردن چاکتره بومن له زیان
زو بوم ريك بجهن اساسی سپا
ته بی هر بچم بوجنگی فولاد
به ته نیا ته چم له توبی معلوم
دو له تم نه کات فولادی سه گسار
ته سینم له دست ملعونی بدخو
دو له تی ته کم هرده کو خیار
سپا حاضر کا بو میری دلیر
بویان حاضر کرد اشکری مهول
سمانی سعدی بو کردن معلوم
همویان شیری عرصه ی کارزار

له دهشتو صحرا خبوتیان هه لدا نه بجا ارسلان امیری دانا
 مرضی کرد ووتی به شاهی جهان بوتدیر شمس با بی له گه لانا
 سلطان امری کرد آصفی دانا تخته ره وانی بو شمس هینا
 شمس وزمیان به تخته ره وانی هینا بو خدمت امیر ارسلان
 صدو چوار پارچه له اسلحه ی جنگ دای له خوی میری پر عقل و فرهنگ
 سپا که رته ری له توزو غبار دونیا تاریک بو وه کوشه وی تار
 خلاصه ی کلام تا چوار روز سپا رویش به ریدا له چولو صحرا
 روزی پینجه مین آصفی دانا امری کرد له ناو لشکرو سپا
 جاریان دا که وا به امری سلطان هیچ کسی نه با ناوی ارسلان
 هر کسی ناوی ارسلان بیا سه ری له لاشه ی زو نه کری جیا
 شازده روز روین به بی مدارا روزی حفده مین له دشتو صحرا
 گه یشته دهشتی پر لاله و چنور عینا هروه کو دهشتی شاره زور
 آویکی گه وره جاری بو تی با آصفی وزم مرضی کرد نه بجا
 لیره به ولاده امیری سالار خاکی فولاده سه گه و بد کردار
 در حال امری کرد پادشای دانا لشکر له وی دا خبوتیان هه لدا

باسی کاغذ نویسی اقبال شاه -
 بو عفریتی فولاد ناو -

سلطان امری کرد وزیری دانا	کاغذ بنوسه بو فولاد ایستا
کاغذی نویسی وزیری سلطان	دایه دهست دیوی له نه ره دیوان
امری کر له گهل چند دیویکی تر	زو بی بهن بولای فولادی کافر
دیوه کان هه لسان رویشان هتا	گه یشته باغی فولادی گومرا
نوبتچی بردیان خبر بو فولاد	ووتیان ای شام خاطرت بی شاد
له لای اقبال شاه چوار قاصد دیو	هاتون بو امه الان به غریو
سلطان امری کرد هاتن بودیوان	داینان به حورمت فولادی بدگیان
ته بجا دیوه کان نامه ی شهریار	دایانه دهستی فولادی مردار
فولاد دایه دهست وزیری دانا	یخنو نیته وه نامه ی اقبال شا
وزیر خویندیه وه نوسرابو وها	اول به ناوی خدای بی همتا
دوههم به ناوی نبی سلیمان	رسولی به ر حق پادشای سبحان
فولاد یزانه من که اقبال شام	آشکرایه خو له لای خاص و عام
دوسال له مهو پیش کچی لعل شاه	من خواز بینم کرد له باوکی و برا
بو فرزندی خوم فیروزی سالار	شهوی زاوایی بدی بد رهفتار
هاتی فیروزت تو بریندار کرد	کچی لعل شات زو برد دستو برد
اگر بو که کهم بو بینیته وه	هر له شوبنی خوت نه می نیسته وه
اگینا سپای جن و پرزاد	اهینم مولکت زو بکن برباد
وه ختی امه ییست فولادی گومرا	به مانندی قیر روی رهش داگیرا

ووتی به قاصد آخو اقبال شا
 باکیکی تر بولای هاتووه
 پیم بلین به عشقی نبی سلیمان
 که پشت استوره واپسی اقبال شا
 دیوه کان وتیان شاهی زه مانه
 ناوی فیروزه اصلی تجاره
 فولاد جا ووتی بیستومه کهوا
 دیوه کان وتیان درویه قوربان
 فولادی زری ووتی به دیوان
 هیچ عقل و فامی نیه له سهردا
 کاریک ته که مپی ی له ده وری زه مان
 دیوه کان هه لسان گهرانه ووه دووا
 قصه فولادبان گهراوه سلطان
 امیر ارسلان کهدی اقبال شاه
 ووتی به سلطان بوچی دامای
 پادشا ووتی فولادی مردار
 امیر ارسلان به ربووه پیکه نین
 به توفیقی حق له عرصه میدان
 هر بی گیرنه ووه له داری دونیا
 ازانم که تو هیچ نیته هاوتا
 مغروره امرو به زوری سپا
 اقبال شای له من تحریک کرده
 آدمی زاده هاتووه لانات
 هیناویه ایستا لشکرو سپا
 یه کی هاتووه له هند بزانه
 کوریکی ژدو داناو هوشیاره
 ارسلان ناوی لایه تی ایستا
 لای ایله نیه هرگز ارسلان
 برون زو بلین به شاهی پیری بان
 اگر در ساعات نه چته ووه دووا
 له هاتی خوی بی پشیمان
 که گه بشته ووه خدمت اقبال شا
 رهنگ به رویه ووه نه ما له ترسان
 وهنگی زهره بوه نه لهرزا وترسا
 راستیم پی یلی بو په شو کاوی
 مانندی نیه له روی روزگار
 عرضی کرد ووتی شاهی روی زه مین
 نه وسه گه ته کهم بهنومی بی گیان
 اقبال شاه ووتی امیری دانا
 بهلام نه ایشه زحمت بهخوا

امری کرد امیر در سعات سپاه کوچی کرد هو رویان کرده راه
 له و لاشه وه زو فولادی غدار سپای حاضر کرد له دیوی خونخوار
 لشکری ژمارد فولاد به قلم صد هزار دیوبون به بی زیادو کم
 که و تنه ری سپای دیوانی فولاد هتا گه یشتنه سپای پری زاد
 خیره تیان هه لدا هزاران هزار صحرایان پونی و که ژو کوهسار
 چونه بارگاه فولادی بدگیان صبری کرد هتا خور که بو پنهان
 فولادی زری، ملمونی سگسار له گهل دو دیوی پیسی بد کردار
 خوی زو گه یانده سپای اقبال شا له لشکری نه و دو دیوی هینا
 پی ی ووتن راستی بلین تو شیطان بهك قصه م هیه اهرسم لی تان
 اگر راست، بلین به حقی عزا هردو کتان نه کم من به پادشا
 ده لین اقبال شاه پیایو یکی لایه آدمی زاده کوره پاشایه
 دیوه کان ووتیان درویه قوربان هیچ پیایو یکی وا نیه له لامان

به ندی دو وه م له کتیبی امیر ارسلان
 لیره ته واد بو
 انتظار ی به ندی سی یه م بکه ن

○ امیر ارسلان ○

○ بهندی می‌یهم ○

○ بامی شهر کردنی عفریت فولاد و کوشنی ○

○ چند دیویکی اقبال شاه له عرصه‌ی میدان ○

کر دیک لیره به خلقی هندستان	ناوی فیروزه له توبی عیان
دوازده سالانه جوانه نازداره	بو ساقی گهری لای شهرباره
فولاد که وه ختی ته مه‌ی بیست ته مجا	اذنی دان دیوان گهرانه وه دوا
چونه وه بولای اقبال شای سروهر	عرضیان کرد قصه‌ی فولادی بی‌فر
سبه بینی سپای فولادی بدره‌نگ	له‌پیشا دایان زو له‌طیلی جنگ
جوایان دایه وه سپای اقبال شا	ده‌نگی طیلی شهرر گه‌بسته سما
اقبال شاه ووتی امیر ارسلان	رجات لی نه‌کم مه‌به دل گران
توامرو له‌پشت سپای پرزاد	تماشا بکه آزایی فولاد
مژانه چونه دست و مقامی	با چاک بینی هیبت و سامی
له‌پر فولادی ملامونی بیدین	روی کرده میدان زور به‌قاروقین
ووتی اقبال شاه به‌خیر بیت قوربان	أجل توی هینا بو عرصه‌ی میدان
خاکی وولاتی لعل شاور صفا	به‌ضربی شمیر من نه‌یدم به‌با
اگر تو پیات هیه بو میدان	بابی و بینی معره‌کهی شیران
سلطان امری کرد دیویکی خونخوار	چو بومیدانی فولادی غدار

ناری گولازبو له دهوړی دونیا تا خیال بکې دلېرو و آزا
 روښت بهر و روی فولادی بدکار نمره ته ی لیدا و هک هه وړی بهار
 ووتی به فولاد پیسی بی ایمان ایستا نه یینی تو جنگی شیران
 هر که اُمه ی بیست فولادی غدار زو هه لی کیشا شمشری آودار
 دای له سهری دیو به وینه خیار کردی دو پارچه له میدانی کار
 فولادی زری ووتی اقبال شا آزایت بنیره پیاوړی آزا
 اُجا اقبال شا امری فرمو زو دیو یك که گه وړه ی سپا و لشکرو
 روښت بهر و روی فولادی لعین نمره ته ی لیدا و هک شیری غرین
 په لاماری دا فولادی بدکار نه و دیو هیشی کرد در حال له تو پار
 خلاصه ی کلام نه و روژه هروا ده دیو له سپای اقبال شا کوزرا
 طلی آسایش زه ترا له میدان چونه وه خپوهت شاه و ارسلان
 اقبال شا ووتی امیری زه مان نیه حریفی فولادی بد گیان
 به قصه ی من بکه امیری سروهر با بلیم دو دیوی آزا و هنروهر
 زو بقیه نه وه بو وولاتی روم با نجات بی له دهس گه وړی شوم
 بی رستگار امیری دانا ده خپلم برو تو حقّی خدا
 امیر ارسلان ووتی اقبال شا باورم پی بکه به حقّی خدا
 حرام بی له من نگین و تومار هتا کو فولاد نه که م خاکسار
 شاه ی زور عیبه بوم شاه ی سروهر که جیت به یلم له میدانی شهر
 قم به ابروی فرخ لقای شا من نه بی له گهل فولادی گومرا
 سبه یینی نه بی له میدانی شهر یا فولاد بکا به شمشر بی سهر
 یاخو به هونی ذاتی کرد کار نه بی لهت لهت که م فولادی غدار

و هختی به یانی له سپای کافر
 له گهل روز هه لات دوسپای خونخوار
 راهستا له پشت لشکری خویان
 که قماشای کرد فولادی لعین
 نمره تهی لیدا ووتی اقبال شا
 هم ری به چی به وا گرتوته بهر
 در حال له سپای اقبال شای دلیر
 ناوی ارقه لان یکجار آزابو
 شیریکی لی دا فولادی غدار
 خلاصهی کلام شهو روزه دیسان
 به دمستی فولاد له میدان کوزدان
 آسایشیان کرد هتا کو به یان
 امیر ارسلان دلیری سروهر
 وه لدرستی زل روی کرده میدان
 امروش تومه چو بوشهر به قوربان
 له نا کاو دی یان فولادی بدگیان
 ووتی معلوم بی له تو اقبال شا
 هو لشکرو سپات به یکجار
 گهر به که به که ناوین دیوان
 له نره دیوان هیچکس نهی ورا
 وهختی اُمهی دی امیر ارسلان

طیلی شهر زه را گووئی دنیای کرد کرد
 بومیدانی شهر خروشان به قار
 امیر ارسلان وهک شیر ی زیان
 روی کرده میدان به خشم و به قین
 مالت ویرانی له ده وری دونیا
 بنیره مهر دی وه کو شیر ی نهر
 نهره دیو یکی وه کو سیاقیر
 بهر و وروی فولاد زو بومیدان چو
 کردی ده پارچه به وینه ی خیار
 ده نفر سالار له نهره دیوان
 طیلی آسایش زه را م دیسان
 سبهینی وهختی که خوربو هیان
 هلی گرت هه مواسبایکی شهر
 اقبال شا ووتی ده خیلو آمان
 مالی عالمی بانه بی ویران
 نمره تهی لیدا زو هاته میدان
 سویندم خواردوه به لات و عزا
 له میدان ته بی بکم له تو پار
 لی با دو دو بوم بینه میدان
 جواب بداته وه بومیدان پروا
 قهچیدا له اُسپ روشته میلان

باسی کوثرانی دیوی فولاد

«(برده‌ستی امیر ارسلان)»

خوی مات کردبو امیر له‌سەر زین	فولادی لمین به‌هه‌بووه پیکه‌نین
ووتی آفرین پادشای پهری	اسپی بی‌خواه‌ن بوشه‌ر ته‌نیری
خوی مات کردبو له‌ناو مالی زین	چاوی‌پسی نه‌که‌وت فولادی لمین
له‌پر له‌سەر زین راست بو‌هوه امیر	نهره‌ته‌ی کیشا وه‌کو نهره‌شیر
هه‌مو بده‌نی فولادی غدار	له‌رزی له‌نهره‌ی امیری سالار
ارسلان ووتی فولادی لمین	من حه‌ریفی توم له‌میدانی قین
به‌عونی خدای تاکی جهان‌دار	دو له‌ت ته‌که‌م هه‌روه‌کو خه‌یار
فولادی زری ووتی ای جوان	تو ناوت چی‌یه‌له‌ده‌وری زه‌مان
امیر ارسلان ووتی ای مردار	معلوم‌بی له‌تو سه‌گی بد‌کردار
من ارسلانم کوری ملک‌شاه	منم جلا‌دی فولادی گو‌مراه
فولادی زری ووتی ای جوان	أجل به‌پسی خوت هینایته‌میدان
کیشای شمیری زمرّد نگار	بردی به‌سەر سه‌ری امیری سالار
آصفی وزیر له‌گه‌ل اقبال‌شا	زور پارانه‌وه له‌قاپی خدا
ووتیان ای‌خدای حی لا‌مکان	تو بی‌پارزه له‌به‌لای جهان
أجا ارسلان امیری سالار	تگری بندی ده‌ست فولادی غدار
له‌گه‌ل گوشت و پوستی ده‌ستی‌آزانه	شمیری لی‌سه‌ند شیری زه‌مانه
دای له‌ته‌وقی سه‌ر فولادی لمین	له‌زی پی‌هوه که‌وته سه‌ر زه‌مین
أجا اقبال‌شاه درحال امری‌دا	زو هجو‌میان کرد لشکرو‌سپا

تا وهختی عصر سپای بی سردار زو فراریان کرد هو به یکجار
 خبوه تو خزنه‌ی فولادی گوم را هو به جاری زو تالان کرا
 که گه راه‌یوه امیر ارسلان به درو گوهر کردیان زر افشان
 امری دا نهجا اقبال شای والا لاشه‌ی فولادم بوینن ایستا
 دیو چون هاتنه‌وه ووتیان به سلطان نه ماوه لاشه‌ی فولادی شیطان
 معلومه دایکی فولادی بیدین لاشه‌ی دزیوه له میدانی کین
 دایکی فولادی ملمونی مردار وا له (فازه‌هره) گرتویه قرار
 ارسلان پرسی فازه‌هره کویه لیره چند دوره له کامین جی به
 اقبال شاه ووتی قضات لیم کوی هیچکس ناتوانی بچیته نه وی
 یک ریگای هیه له قه لانه‌ی سنگ نه بی بوی مژون دلیری سرهنگ
 معلوم بی له تو فرخ لقای شا له وی دا حبسه شوخی بی هتا
 چند هزار عفريت رفیقی فولاد له وی . توبه‌تچین امیری آزاد
 ارسلان ووتی به‌مزدان قسم نه بی من بچم‌مژو رزگاری کم
 اچا اقبال شاو امیر ارسلان له گهل آصف و جمی وزمزان
 چونه سه‌رختی هه لیان گرت دیوان به‌رذیان کردنه‌وه روین بو آسمان
 رویشتن هتا گه‌ینه قه‌لای سنگ له وی دابه‌زین هو بی دره‌فنگ
 قماشایان کرد شاپوری سروهر خویولشکری بون به‌به‌رد یکسر
 اقبال شای پوری له گهل وزمزان هو به‌ربونه شیوه‌نو گریان
 به اقبال شای ووت امیری سالار زو ده‌وانه‌م که شاهی تاجدار
 آصفی وزم امری کرد له تخت زو بینن دیوان بوشای جوان بخت
 آصف عرضی کرد ووتی بزانه وهختی چوبته نه و ده‌ورو مکانه

آگاهدارت بی خدای بی همتا
 به لکو زوبگه ی بهر سه گه قوربان
 ووتی نکایه شاهی تاجدار
 له م ده روزه دا اگر هاتمه وه دوا
 گهر نه هاتمایه به تعجیل قوربان
 تا له مردنم بین آگاهدار
 له پاشان چونه سه رته ویره ی وا
 امیر ارسلان دانیش له سه ر تخت
 زو به ستیانه وه دوچاوی امیر
 هینده بونی پس له ناویر نه هات
 که هاته هوش خوی دی وا له صحرا
 دیوه کان ووتیان امیر ارسلان
 ایمه ناتوانین ایترا له مه ولا
 دیوه کان روین امیر ارسلان
 یینج شهوو پینج روز امیری دانا
 روزی ششمین سه ری کرد که وا
 رویش سه ری کرد اطرافی قهلا
 له م دیو قهلا که کافی آوی بو
 آوی خوارده وه ووتی له دلیا
 خوم بشارمه وه با نهیم دوچار
 دوختیکی بهرز لهو اطرافه بو
 له لای راسته وه روبکه صحرا
 نه بجا ارسلان بهر بروه گریان
 تا ده روز لیره بابگرن قرار
 واینجتم یاره شاهی جم کلا
 کاغذ بنوسه بوخواجه نمان
 به تمام نه بن خزم و کسو کار
 گهر دنگلیان بو امیر فری دا
 دیوه کان هاتن به تعجیل و جنت
 تختیان برده خوار دیوان بوئاو بیر
 امیر ارسلان بی هوش که دتومات
 صحراییکی خوش پر گول گیسا
 باغی فازه هره نه مه یه قوربان
 له خدمتتا بین امیری دانا
 روی کرده صحرا وه شیر زیان
 رویش عاقبت نانی پی نه ما
 قهلا ییکی بهرز له دور دیاری دا
 هموی خنده قه هیچ نه بو ریگا
 بوسه ر کانیه که زو ارسلان چو
 نه مده شته دیوی زوره چا که وا
 نه کهومه دهستی دیوی نابه کار
 ارسلان ههلا چو بوسه ری زو

به لقب و پوپی جا خوی کرد پنهان
 له نیوهی شهودا امیری سالار
 سه گیکی ره شیش هاته سه ر کانی
 مالت و یزانی چرخه که چ رفتار
 بوچ وات لی کردم امیر ارسلان
 نازانم له کوی توسه گردانی
 گهر دهستم کهوی من ا کهم چاره
 ارسلان ووتی هاوار ای خدا
 و هختی به یانی سه گی روسیا
 نه بجا هاته گوئی دهنگیکی حزین
 دی که رهش پوپی نه وادیاری دا
 هاواری نه کرد نه گریا زار زار
 تا کهی بنوشم من زوخواو دهر د
 یاخوا ارسلان دلیری سالار
 لهچی جیگاییک تو ا کهی سه یران
 هر که اُمهی یست امیر ارسلان
 نه م زنه وا من اُناسی کی به
 له و هختی عصرا زنه که ههلسا
 که لهچاو گوم بو امیری سالار
 شهوی دووه مین دیسان وهک پیشو
 سه یری کرد که و سه که دیسان

ده و دوا زدهی مانگ بو به امری یزدان
 گووئی لی بو یه کیك و ا ا گریا به زار
 ا گریا ا بگوت به دل گرانی
 بوچ وات لی کردم لهروی روزگار
 یاخوا له خوینی خوتا بیت غلطن
 چیت لی هاتووه له کام مکانی
 درسمات اتدهم زو له سیداره
 نه م سه که بوچی وا ناوم نه با
 به ریگای خوی دا گهر آیه وه دووا
 نه گریا به کول نه بکرد زاری و شین
 وهک مانگی چوراده گونای نه دره و شا
 ا بگوت ههی بیدادای چرخه غدار
 تا کهی بکیشم هر هناسی سه رد
 سایهت به روزی لهروی روزگار
 یاخوا له کام لا ویلی و سه ر گهر دان
 وونی ای خدای گهر وهی لامکان
 بوچی رهش پوپی خلتی کام جی به
 له ری خویه وه گهر آیه وه دووا
 له درخته که نه بجا هاته خوار
 امیر ارسلان بوسه درخت چو
 به هاوار هاوار به ناله و گریان

هات گله‌بی کرد زور له آسمان
له پاش مدهنی گه‌رایه‌وه دووا
له پاش ساعتی سه‌ری کرد امیر
به‌ر بووه شیزو نالینو گریان
له پاش ساعتی ژنه که هه‌لسا
أجا ارسلان ووتی هزار شهو
غیری سه‌گوژن هیچ شتی نیه
واچا که له‌شون ژزدا من بروم

❖ رويشني امير ارسلان به‌شوين منظره‌بانو ❖
❖ وگوژرائی قهری وزیر ❖

هاته خواره‌وه له‌سه‌ر دار امیر
به‌تونندو تیزی روشت به‌ريدا
چووه ناو باغه که ژن به‌دستوورد
ارسلان هتا شهو هات راوه‌ستا
چووه خواره‌وه بوناو باغ امیر
له‌هوده‌يیکدا چراییک دياربو
په‌رده‌ی بلند کرد له‌دیوی ده‌رگا
دانیشتون هردو مات و مکدر
یه کی له‌و دووانه‌ی اینالاند زارزار
یه کیکیان‌ایگوت‌ای خوشکی نازدار
سویندت بوته‌خوم به‌خدای اکبر
چویه شوين ژنا وه‌ک شیری دلیر
دی له‌دور باغیک دباره له‌صحرا
قاپی باغه‌کی له‌ودیو حکم کرد
مغرب کندی بو سه‌ربان هه‌لدا
ته‌لاریکی دی جوازو هی نظیر
به‌ده‌رگا که‌وه په‌رده‌ی زرکار بو
سه‌ری کرد شه‌وا دو‌حوری لقا
لباسی وه‌شیان پوشیوه له‌به‌ر
بو‌شاه ارسلان هرته‌یکرد هاوار
رجایه مه‌که شیه‌نو هاوار
به‌م زووانه‌ییت دلیری سروهر

بهلام اترسم که هات ارسلان
 وهختی ته مہی بیست امیری سالار
 که ارسلان یان دی جا ژنه کان
 امیر پسی گوتن بوچ ته کهن فغان
 که ته مہ یان دی هردو کیان درحال
 دانیشت له لایان امیری دانا
 رازی دهر و نتان زو بکهن بیان
 ژنه کان ورتیان جاری ای امیر
 له پاشان حالی خومان بی درو
 هینایان درحال طعام و کباب
 امیر ارسلان کردی نونی گیان
 له تو معلوم بی امیری جم جہ
 خازن شای میردم مشهوری عام بو
 له درنیا وهختی دهرچو شاپورشا
 نه و شاپوریه که تو دیت به چار
 فولادی لعین کافری گوم راه
 هه وای سلطنت که وتبوه سہری
 قاعده وایه له لاماں ایستا
 آیبہ نہ باغی فازہ ہرہ تهجا
 بهو قاعده یہ سازاده شاپور
 تونی بیت سہ گی بلعونی بدگیان
 چو وہ ژورہ وہ بوقصری زرکار
 خەویک بون بکهن هاوارو فغان
 بزانی ایوہ منم ارسلان
 که و تہ دست و پسی میری باکمال
 وونی تو خدا پیم بلین تهجا
 بوچی وا ته کهن شیوہ نو گریان
 تو زور برسیتہ ایمہ بتکهن تیر
 بهی زیادو کم ته کهن عرضی تو
 له گہل میوہی جوان شرابی نایاب
 تهجا له پاشان وونی ژنیکیان
 منظرہ بانوم ژنی خازن شاه
 خاوہن تخت و تاج دارایی و سام بو
 کہ کوری من بو له جی دانا
 کردویہ به بہرد کافری بدناو
 سپا سالاریو له لای خازن شاه
 زو تدبیری کرد له گہل مادہری
 هرکمی که وا بو به پادشا
 تاجی سلطانانی تهبی له سہرکا
 رویشته تہوی شاهانہ دستور

فرستی زانی فولادی ملعون	به سحر و جادو به مکرو افسون
خوبو لشکری هو کرد به سه ننگ	بو به پادشاه کافری بدره ننگ
منی گرت به زور بوازه هینام	حزم لی نه کا ملعونی کهم فام
منیش ریئی هیچم نه دا ۳ ساله	له دست نه و سه که احوالم تاله
ساليك له مه و پیش نه م کچهی هینا	زوری لی کردم کافری گوم ورا
ووتی نه م کچه گهر بوم بکهی رام	سویندت بو نه خوم به بت و اصنام
حقم نامینی ایتر له سه رتو	به رولات نه کهم زو بوخوت پرو
له م کچه م پرسی خلقی کام شاری	به دستی فولاد بوج گرفتاری
ووتی مشهوره له ده ووی ایام	ناوم گوهر تاج کچی لعل شام
باو کم منی دا به ملک فیروز	کوری اقبال شای پهری دل افروز
شهوی زاوایی فولادی غدار	برینداری کرد فیروزی هزار
منیشی گرت و کردومی اسیر	هینا و میه ایزه کافری بی پیر
نه م کچه شش مانگ آرامی نه بو	گهلی خهریک بو هر رامی نه بو
عاقبت روژی رجام زور لی کرد	گوهر تاج پیکی شرابی بو برد
زوری پی خوش بو فولاد دستو برد	به خوشی دهستی به باخه لیا کرد
گردن لگی جوانی شاهانه	که عبارت بو له دوا زده دانه
گوهر و لعل زر دهری هینا	ووتی بو توبی شوخی ماه سیما
نه و گردن لغم ناسیه وه زو	آصفی وزر له منی سه ند بو
طلسم به تدی کرد بو نه و سا	بو فرخ لقای کچی بطروس شا
پیم ووت له گویت بو نه مه ای سالار	ووتی من روزیک نه چوم بوشکار

سه‌رم کرد پیاویک له‌ری توشم بو
 ورتم ایوه کین خلقی کام شسارن
 پی‌اوه که ووتی قرم ناوه
 کچی پطرس شای فره‌نگ ماوايه
 ارسلان کوری ملک شاه‌ی روم
 عاشقی بووه منیش وا ایستا
 وه‌ختی ته‌مهم بیست له‌قر درحال
 منظره بانو ووتی له‌پاشان
 دیته ته‌م جی‌یه منیش هموشه‌و
 وه‌ختی که‌هاتی به‌ردت خسته‌بیر
 گردن‌لغه‌کم بو‌هاویشته دهر
 کوشت فولادی ملعونی بیدین
 دایکی فولادیش ووتی ارسلان
 الحمد لله به‌دستی قر
 ارسلان ووتی تو‌خدای اکبر
 ووتیان ته‌وسه‌گهی که‌دیت قره
 هر که‌آمه‌ی بیست امیر ارسلان
 بامنیش بی‌لیم رازی ده‌روغم
 هرچی به‌سه‌ردا هاتبو‌ده‌ر زه‌مان
 نه‌و شه‌وه امیر له‌وی کردی خه‌و
 زو رویش چوره لای آوو درخت
 کچیکی شوخ و جوانی له‌گل‌بو
 جتن ، انسان یا پیری وارن
 بو‌هم نازداره حالم شیواوه
 مشهوره ناوی فرخ لقایه
 هاتونه فره‌نگ هرزه‌ی بدی شوم
 فرآندم بوخوم زو فرخ لقایه
 به‌سحر و افسون کردم به‌گه‌مال
 له‌فولادم بیست که‌وا ارسلان
 بوین نه‌وداره آهاتم به‌ده‌و
 ناوی خوت ووت امیری دلیر
 له‌پاشان که‌تو له‌میدانی شه‌و
 دایکی هات دزی له‌ناو عرصه‌ی قین
 محقق روزی خوی دیت بولامان
 نه‌بویت گرفتار امیری سروهر
 راستیم بی‌بلین له‌کویه قر
 ملعون و غدار بدو بی‌فره
 ووتی ای نازدار سروی خرامان
 یزانه که‌چند زو‌وو زه‌بوغم
 بوی گبرایه‌وه امیر ارسلان
 که‌وه‌ختی روزبو دلیری نیک‌رو
 چوره‌سهر داره که‌به‌تجیل و جنت

له نیوه شه ودا دی سه گي مردار به تاو هات هتا گه پشته لای دار
 شه وری تالان دی هتا به یانی که گه رآیه وه شاهی تورانی
 روشت به دو یا سه گي نابه کار گه پشته غاریک روپشته ناو غار
 پره ژنیکي پسی کونه سال له غار هاته دهر سیاه وهك زوخال
 به قه مچی زور دای له سه گي مردار وونی ای قر به لای بد کردار
 بوچی به درو تو ته که ی زاری هر انا لینی وا بی قراری
 سکه که وونی به سه ری فولاد امین به که بیت امیر ارسلان
 ارسلان که دی پره ژن یکجار به هیرو تینه و آزیه و زوردار
 له جی ی قه مچی به که ی له سه گي نه دا خوینی گهش وه کوفه وار هه لاقولا
 ناوی خوای برد امیر ارسلان شمشیری کیشاو په لاماری دان
 دای له ناو قه دی سه گي نابه کار بو به دو پارچه هروه کو خه یار
 ارسلان که دی وا لاشی قر زو له پستی سه گک تهوا هاته دهر
 پره ژنه که وونی ارسلان آفرین بوتو دلیری دهوران
 امیر ارسلان زور سه ری سورما وونی پیریژن پیم بلی تو خدا
 من چون نه ناسی ، چلون ته زانی که ارسلانم ای پیری فانی
 وونی ای روله له دایکی فولاد بیستومه روزی به دادو فریاد
 پسی وونم که وا قری لعین اکوژوی به دستی ارسلان یقین
 بویه ته زانم تو ارسلانی کوری ملکشا شاهی تورانی
 نهجا ارسلان وونی دایه گیان له کویه دایکی فولادی بد گیان
 جوابی دایه وه وونی به قوربان فراری کردوه زو بوشاری جان

واله دولانی جانی نی جان
که لشکرینی بو میدانی جنگ
اُجا ارسلان ووتی دایه گیان
وره پیشهوه بکهین گفتگو
امیر شمیری خستهوه کیلان
ضر نایینی لیم تو مزانه
پیم ملی لاشهی فولادی مردار
ووتی لای منه دلیری ناودار
له پاش سعاتی سه ری کرد که وا
ووتی ای امیر قسم به خدا
بهچار بینم امیر ارسلان
هه له تو نهجا امیری سروهر
منیش ههل نه گرم بوت لاشهی فولاد
درسات امیر له جوی خوی هه لسا
هه لی گرت لاشهی فولاد پیریژن
وهختی گه یشتنه بهردهمی قه لا
ووتی ای امیر هه له به خنجر
منیش وانهچم دارت بوینم
نهوسا اینین دروازه می قه لا
میشکی هردو کی دهر هینان اُجا
دابکی فولادیش گه رایهوه زو
پهنای برده بوشای جنی بان
روی دونیا بکالت بهشهوه زمنگ
بوچی دور له من وهستاوی قوربان
ووتی ای امیر اُترسم له تو
سویندی خوارد ووتی بهختی مژدان
وره لاههوه پیری زهمانه
ایستا له کویه بوم بکه اظهار
پیرهژن هرحال رویشته ناوغار
لاشهی فولادی زری دهرهینا
آواته خوازبوم که من له دونیا
یکهم به فدای روح و مال و گیان
راکیشه لاشهی قری بی فر
هتا ملکه زوبکهین آزاد
لاشهی قری سه گی راکیشا
هردو به جوت به پی رویشتن
پیریژن رویشته ۳ شوشه ی هینا
سه ریان لهت بکه میشکیان یینه دهر
هردو لاشه که جا اُسوتینم
پیریژن رویشته امیری دلتا
خستیه شوشه کان له لای خوی داینا
باری داری وشک به شانیهوه بو

به دلی غمبار پر له درده وه
 لاشه ی فولادو قری غدار
 که به چروکیان گهشته قهلا
 سه می کرد کهوا باغیکی خوشه
 له پاشان آگر که کوزایه وه
 نهو خوله میشه ی لی یان که وتبو
 دایه دست امیر ووتی ارسلان
 تو سه می قصر و باغ بکه هتا
 ملحم دوست که بن بو ملک فیروز
 پیره زن هلسا رویشته وه کوبا
 نه عجا دایره خوی کرد به دلیل
 قه لاییکی تر دیسان دیلوی دا
 بیرین ووتی که نه م قه لایه
 لازمه دایکی فولادی سه گسلر
 خوله میشه که ی نه ویش آزانه
 بکریته نلواو صاف بی نه وسا
 آشکرا نه بی دولزه می قهلا
 خلاصه می کلام چونه سر قهلاو
 اسراحتی کرد له سر تختی زهر
 ملحمی دوست کردو بوی دانا
 ملحمی زامی زمر د نگار
 داینا آگریکی خوشی کرده وه
 هر دو کیان هه لگرت خستیانه ناو غار
 دروازه می قهلا دوحال دیلوی دا
 پره له گولو لاله و نه نوشه
 بیرینه که زو خولی دایه وه
 هه لی گرت خستیه ناوشو شه بیک زو
 بچو بوناو باغ اُجا شادمان
 بچم بوت بینم چند چه بکی گیسا
 بو شمشیش کهوا نه نالن به سوز
 له پاش سعاتی چه بکی گیای هینا
 رویشتن به ناو باغا به تعجیل
 که نه ویش درگای دیار نه بو اصلا
 پر له گوهر و دوری بکتابه
 بکوزری نه ویش بسوتی به نار
 تیکه لاو بکری له گهل نه مانه
 تو بی پرژینی له ده وری قهلا
 نه عجا بوت بینم من فرخ لقا
 امیر ارسلان دلیری سالار
 بیرینی پیسی ملصوفی بیفر
 ووتی روحه کم امیری دانا
 نه مه به پو شاه فیروزی سالار

خوله همیشه که ی فولادو قر
 له پاشان امیر ووتی تو خدا
 چووه دره وه ملعونی مر، دار
 سه می کرد لاپر امیر ارسلان
 ارسلان هه لسا به دلیکی غرش
 بکتریان ماج کرد امیر ارسلان
 نازانی که چیم به سه رهات پاش، تو
 نجب نه که ی نه لیت دوویه
 هو احوالی به جاری ی کسر
 ملکه نه بجا ووتی تو قرآن
 چون فولادت کوشت پاله وانی و
 امیر ارسلان به ربووه پیکه نین
 به عشقی امروی ننگاری سرمست
 دام له سه سه ری فولادی فدار
 ملکه ووتی نه و شمشیره کـ و
 که نه و شمشیره مشهوره له عام
 امیر ارسلان بی ترس و خیال
 دای به ملکه سه می کرد نه و
 هر که نه مه دی امیری سروهر
 ملکه نه بجا شمشیری کیشا

قایم که تو بو شاپوری سروهر
 بو بوم یینه زو فرخ لقا
 هتا سعاتی کردوی انتظار
 نه و پیدابو ملکه ی ده وران
 فرخ لقای شای زو گرته باوهش
 ووتی فدا تبم ملکه قوربان
 اگر یزانی نه و نه مای نو
 ارسلان نه مه که ی شیوه ی تویه
 گیرایه وه بوشوخی نازپروهر
 بوم بگیریه وه باش یکه بیان
 مانندی نیه له ده وره ی دنیا
 ووتی گیانه که م له میدانی قین
 نوصی شمشیرم ده رهینا له ده ست
 بو به دو پارچه هروه کو خه یار
 نشانم بده توحقی خدا
 زور لی نه ترسن شاهانی ایتام
 شیری کرده وه له کر درحال
 کتوپر رهنگی ملکه گوررا
 آهیکی ساردی کیشا له جگر
 دای له سه سه ری امیری دانا

به ضربی شمشیر کردی بریندار
 به آه و ناله و شین و درده و
 دی که و شاهیک له گهل چند وزیر
 له وزیره کان یه کیکیان هه لسا
 به لکو که دایکی فولادی بدگیان
 سلطان لی ی پرسی امیری دانا
 اُجا ملحمیان درحال دهر هینا
 ساریژبو زامی هه لسا یه سهر پی یان
 پادشاه ووتی روله ثم شماره
 ناوم شارخ شاه پادشای شارم
 منظره بانوی کچم ای جوان
 هاتوته لامان بابو گیان آمان
 منیش چوار دیوم له نه ره دیوان
 دایکی فولادی ملعونی بدکار
 جا هه لیان گرتی دیوه کان به شان
 ارسلان ووتی تکایه قوربان
 بيم بهن بو خدمت اقبال شای سروهر
 سلطان امری کرد زو نه ره دیوان
 شارخ شاو امیر سواری تخت بون
 رویشان چونه اوردوی اقبال شاه
 اقبال شا له گهل آصفی وزیر
 کهوته سهر زه مین امیری سالار
 له پاش سعاتی چاوی کرده و
 دانیشتون له لای عاجزو زویر
 وونی پرسه تولی ی پادشا
 ملحمی زامی دابی پی ی قوربان
 ووتی پی ی ملحم واله باخه لما
 نایان له زامی به امری خدا
 راوه ستا امیر له خدمت سلطان
 ناوی (بیضا) یه له عالم دیاره
 به لام عاجزو ماتو غمبارم
 خبری بوم نارد ووتی ارسلان
 آگاداری بن له سه گگی بدگیان
 زو نارد به شوینتا دلیری دهوران
 توی وا کردبو به شمشیر زامار
 تو یان هینایه ایه بولا مان
 امر بفرمو به نه ره دیوان
 از انم ایسته ماتو مکدر
 تختیکی زیریان هینا دهر زمان
 دیوان هه لیانگرت بو آسمان چون
 دابه زین رویان کرده بارگاه
 ده ستیان کرده مل امیری دلیر

نواضمیان کرد زور بو شارخ شا
 بوم بگریه وه توخوا ماجرا
 ارسلان هموی کرد عرض نه بجا
 رویشان بولای شمی نامدار
 نه و شه وه نوستن سبهینی هه لسان
 زو چونه دیوان شمی بی همتا
 به کیفو خوشی رویشته دیوان
 ارسلان ووتی ای شمی سالار
 ملحه که یان سپارد به وزیر
 زو بکا دهوای شازادهی نازدار
 اُجا ارسلان ووتی اقبال شا
 بوم سوراغ بکهن بگه رینه دووا
 چند دیویکیان نارد له نه ره دیوان
 گهرواین چوار تاقی نبی سلیمان
 نه ماندوزیه وه ملمونی مردار
 به کی له دیوان که دووا که وتبو
 تعظیمی کردو ووتی ای سلطان
 نه و له شاری جانی بی جان
 امیر ارسلان درحال امری دا
 ارسلان پرسی ووتی اقبال شا
 عرضی کرد که جان تخی شیطان

اقبال شا ووتی ای امیر نه بجا
 چی به سهردهات پتیارهی گومرا
 دایه دهست آصف ملحمو دهوا
 نایان له زامی زمرد نگار
 پادشا کانو همو وزیران
 له گهل آصفی وزیری دانا
 ماچیان کرد دستی امیر ارسلان
 مژده بی کوشتم قری غدار
 بیچی بوصفا هتا بی تأخیر
 ملحمی برد چو وزیری هوشیار
 زور زو بنیره چند دیوی هه تا
 جیگای له کویه پتیارهی گومرا
 له پاش چند روزی هاتنه وه ووتیان
 له سدی بلور تا تاریکستان
 نازانین جیگای کویه شهریار
 سه یریان کرد نه و له پرت پیدابو
 من سوراغم کرد پتیارهی بدگیان
 په نای برده بولای ملک جان
 خوانی گوهریان مژدانه پی دا
 نه وشاره کویه پیم بی ایستا
 دوشمنی همو نوعی انسان

شیریکی رهشیان کردوه به خوا
 همویان جادون به دهن حیلہ کار
 شاهی ته وشاره که ملک جانہ
 کوری ته و شاهه شجاعه ناوی
 هر که ته مہی بیست امیری سالار
 قسم به ذاتی خدای لامکان
 هرگز له لای من وجودیان نیه
 په نا به ذاتی حضره تی یزدان
 اُجا امری کرد آصف زوہہ لسا
 امیر اوسلان روی کرده سلطان
 اگر تاییست روز گہر رامہ وہ دووا
 گہر نہ ہاتمہ وہ بنوسہ بوروم
 امیر اوسلان دانہشت له سہر تخت
 رویشہ حہوا تا روزبو آوا
 عرضیان کرد ووتیان شیري زہمانہ
 دودبو رویشتن زو به دستو برد
 کردیان به کباب تیری خوار د امیر
 سبہ بنی دیسان چونہ وہ حہوا
 ہتا کو پینج روز رویشتن دیوان
 ایمہ ناتوانین ایتر لہ مہولا
 لہو دیو تہم شاخہ شاریک دیارہ
 تہو تہپرستن دیوانی گومرا
 هر اول سعات تہبی گرفتار
 ناوی مشموری ہو جہانہ
 یکجار غدارہ خوت مہخہ داوی
 قا قا پیکہنی ووتی شہریار
 ملک شجاعی سہ گو ملک جان
 تہو خوہی یانا قیمت یان چہ
 هر تہبی بچم به حقی قرآن
 چوار نہرہ دیوی دہر لحظہ ہینا
 ووتی وصیت بی ای شاهی جہان
 طالعہم یارہ به حقی خدا
 با مردنی من لی یازبی معلوم
 دیوان ہلیان گرت به تعجیل وجنت
 لہ بہر آئیویکدا دابہ زین اُجا
 لیرہ دانہشہ زور برسی مانہ
 دو آسکی جوانیان کوشتبو لہ ہرد
 شہوی مانہ وہ دیوانی دلیر
 ہلیان گرت بردیان امیری دانا
 گہ یشتنہ جی بیک ووتیان اوسلان
 بین لہ خاتمہ تا امیری والا
 تہوہ جی ی جادوی پیسہ غدارہ

امیر ارسلان ووتی به دیوان
 گهر نه هاتمه وه تا ده روز تهوسا
 جوابی مردنم بیهن بوسلطان
 دوعاخوازی کرد له دیوان وه ک شیر
 سهیری کرد نه و دیو کیوه که دهشته
 له دور دیاری دا شاری بی جان
 یکسمات له شار دور باغیکی دی
 و اچا که بچه ناو تهو باغه من
 ❖ باسی رویشقنی ارسلان بو ناو باغ و دیتنی ماله منیر ❖
 به دلیکی خوش به دماغی چاغ
 که قاشای کرد له و دیو ده رگاوه
 له دیو باغه که چشمه آری بو
 سهیری کرد له پر غولی په یدابو
 به ربووه پیکه نین غولی بیابان
 هله بابچین بوناو باغ قوربان
 ارسلان ههلسا ووتی یا الله
 له نار باغه که ته لاری دیار بو
 له هوده ییکدا له سهر تختی زر
 دی دانیه شتوه به عزو وقار
 محبوه ووتی فرهاد تو قرآن
 جوابی دایه وه ووتی ای نازدار
 ایوه له شوینه خوتان کن پنهان
 ایتر بی تأخیر برونه وه دوا
 خلاصهی کلام امیر ارسلان
 چووه سهر کیوه که امیری دلیر
 پر گُل زکس وینهی بهشته
 کردی شکرانهی خدای لامکان
 زور دلی خوش بو ارسلان ووتی
 اسراحت بکهم تاوه ختی نوستن
 ارسلان رویشت گه یشته ناو باغ
 قاپی باغه که توند داخراوه
 ارسلان بوسه ر تهو چشمه به چو
 بالای به وینهی مناره ییک بو
 ووتی تولیره چی ته کی جوان
 انتظار ته کا محبوه بی زه مان
 آگادارم بی له قضاو به لا
 چوار دهوری هو نقشی زر کار بو
 محبوه ییکی وه ک ماهی انور
 مانندی نه بو له روی روزگار
 هیچکسی نه یدی امیر ارسلان
 هیچکس نه ی دیوه امیری سالار

اُجاء محبوبه له جی ی خوی هه لسا
 روی تی کرد ووتی دلیری سالار
 راستیم بی بی تو ارسلانی
 امیر ارسلان له دلی خوی دا
 سه گو دیو و غول ژنو اژده لسا
 جوانی دایه وه ووتی به قوربان
 محبوبه ووتی امیری زه مان
 من به ماه منیر فام مشهوره
 باو کم مشهوره ملک جان شایه
 ملک شجاعیش کهوا براسه
 چار سال له مه و پیش نارد بوم فرهاد
 ثم فرهادیه کهوا توی هینا
 فطوغرافیکی لهوی بوم هینا
 در حال عاشقی بژنو بالای بوم
 بی ووتم ته مه رسمی شاپوره
 له فازه هره دا بووه به سلطان
 فرهادیش لهوی بوو مسلمان
 اُجاء من ووتم فرهادی غلام
 صورتم اگر بیهی بوشاپور
 فرهادی غلام روشت له پاشا
 دهستی گرت له سر نخته کهی داینا
 پرسبار ته کم لیت توحفی چنار
 کوری ملک شا شاهی ^{برانی} ~~تو~~
 ووتی په نام به تو ای خدا
 هو ته مناسن ساجیکم ایستا
 یم بلی کی به امیر ارسلان
 بامن حالی خوم بوت بکه م بیان
 هزار کهس بومن شیت و ره نجوره
 ناسراوی ته و او هو دونیایه
 وینهی هیچ نه آزاو به سامه
 بو تجارت بوشاری پرژاد
 سالیکی بی چو که رایه وه دووا
 کوریکی جوان بو کی خسرو آسا
 شیتو کوژراوی بالای آلا ی بوم
 عالم له عشقی شیتو ره نجوره
 ته مه صورتهیه محبوبه ی زه مان
 منیش اسلام بوم ای شوخی دهوران
 قسم به ذاتی حی لاینام
 خه لات ته کم بی ی ته یم مسرور
 یندیکی بی چو کهو رایه وه دووا

ووتی پیم که‌وا شاپوری نازدار کردویه به‌برد دیوی نابه‌کار
 دایکی فولادی زرتی به‌درفتار بووه به‌سلطان ملعونه‌ی مردار
 به‌لام پی‌ی ووتم بیستومه‌که‌وا ارسلان ناوی هدیبه لهروما
 که به‌دهستی شه فولادی لعین آخری اکوژری له‌میدانی قین
 وهختی که‌کوژرا فولادی مردار لازمه لاشه‌ی بسوتی به‌نار
 خوله میشه‌که‌ی دایکی بهینی له آهل هی فولاد پیا برژینی
 نه‌وسا به‌هونی خدای کردگار چاک ایت‌هوه شاپوری نازدار
 چندی له‌مه و پیش رویشته ناوشار دایکی فولادی زرتی بدکردار
 هاته لای باوکم ووتی ای سلطان فرارم کردوه له‌دهست ارسلان
 امر که بازو ریک بجنن سپا بوسه‌ر فازه‌هره هریروین ایستا
 من له‌وی همه گنج‌و جواهر زرو زیوی زور وهک سنگی باهر
 همی بهینه شاهی تاجدار هم فرخ لقا محبوبه‌ی نازدار
 بی‌هینه بیده تو به‌شجاع شا به‌کوبایی چاوی ارسلان نه‌وسا
 زور پارایه‌وه پتیاره‌ی امین باوکی قانع کرد کافری یس‌دین
 سپای حاضر کرد صدو ده هزار زو بو‌کومه‌کی ملعونه‌ی غدار
 شجاع شای برام ووتی به‌سلطان چه حدتی هیبه امیر ارسلان
 جسارت بکا بهینی سپا بوسه‌ر ملکی جان بوشه‌ررو ده‌وا
 دایکی فولادی غداری یس‌دین له‌قصه‌ی شجاع بر بووه پی‌ه‌که‌نین
 ووتی شجاع‌شا تحقیق بزانه امیر ارسلان شیری میدانه
 فولادی کورم خو زور دلیربو له‌ذاتو زورا مانندی شیربو

هر بهو شمشیره‌ی زمرد نگار له‌تو پیتی کرد به‌وینه‌ی خیار
 شجاع که بیستی له‌دایه‌ی مکار ناوی شمشیری زمرد نگار
 ووتی من شیت بوم بوئو شمشیره توخوا له‌کویه دایه بوم بیره
 جوابی دایه‌وه ماده‌ری فولاد ووتی ای شجاع دلیری آزاد
 لیم معلوم بووه له‌روی روزگار قاتلی منه زمرد نگار
 که هاتمه‌ایه زوجوم له‌ترسان بدم خسته ناو قه‌لای بهرد باران
 چونکه‌تو روژه‌ی امیر ارسلان هات بولاشه‌کی فولادی جوان
 لیم سه‌ند شمشیری زمرد نگار دام له‌سهر سهری کردم بربندار
 به‌لام له‌وه پیش به‌حیل و تروید داومه‌تی ملحم بوزامی شمشیر
 معلومه نامری چاک آیت‌وه جاری تر به‌شون من دا دیت‌وه
 نهمه پینج روژه ناردویه سپا بوسه‌ر فازه‌هره ملعونه‌ی گومرا
 سهیلی وزیر که زور آزایه وکیلی بارکه ایستا نه‌وشایه
 امری دا ووتی اگر ارسلان هات بوئهم شاره بیگرن درزه‌مان
 دایکی فولادو لشکرو سپاه رویشتون هو له‌گل شجاع شاه
 چونکه اسلام من بوم دل‌گران چومه‌لای باو کم ووتم ای سلطان
 نروم بوناو باغ بوسیرو صفا اگر له‌وی‌وه هات ارسلان شا
 درحال نه‌یگرم نه‌یخه‌مه زندان خبریش نهدم به‌وزیره‌کان
 هاتم بوناو باغ به‌روژو به‌شه‌و ابداً نیمه من خوار کو خه‌و
 آپارامه‌وه له‌قابی یزدان که لیره‌وه بیت امیر ارسلان
 الحمد لله نه‌بوت گرفتار راستی اُمیه امیری سالار

هیچ خوف نه بی نه گره بهانه
جوابی دایه وه امیر ارسلان
له هیچ نازسم من له روی دونیا
قه لای سه ننگ باران چند لیره دوره
له تو معلوم بیت من ارسلانم
هو احوالی رابوردوی تمام
به منیر ووتی امیری سه لار
نیوسعات ری به قه لای سه ننگ باران
اگر تو بیجیت نه بی پریشان
امه معلومه هر کسی بیچی
زه نگی ییک دیته سه ر قاپی قه لا
۳ جار بانگ نه کا ته لی هرزه کار
ته بی به گورجی بیچی بوقه لا
چل هه نگا و دوربی اجا درزه مان
به بی ترسو خوف دهس بده که وان
تیریکی لیده بی کوژه ته وسا
خلاصه ی کلام امیر ارسلان
سبهینی ههلسا ووتی بی تأخیر
ماه منیریش زو فرهادی بانگ کرد
توبرو له گهل امیر ارسلان

دستی خوت بی شیری زه ماه
ووتی بزانه ای شوخی زه مان
بهلام بیم بی ای حوری لقا
لازمه بیچم کارم ضروره
کوری ملکشا شاهی تورانم
گیرایه وه بو سروی نه و نه مام
گیانم فدات بی مه به دل آزار
بهلام بزانه به حقّی بزادان
یکجار زحمته نه م ایشه قوربان
صدهه نگا و دوربی بهرد باران نه کری
هتا ناو قه دی خوی بوت دهر ته خا
مه به پیشه وه نه بیت گرفتار
غیرهت بنوینی بنخوینی دوعا
بهرد اهاوی بوت هر وه کو باران
سهو سنگی زه نگی بکه به نشان
زو دهر ته کهوی دروازه ی قه لا
ته وشه وه له وی ما هتا کو بهیان
ره وانه م بکه ایستا ماه منیر
ووتی ای فرهاد زو بهدستو برد
نشانی بده قه لای بهرد باران

امیر و فرهاد رویشان هتا گه یشتنه جی ییک دیاری دا قهلا
 فرهاد عرضی کرد ووتی ارسلان نهوه قهلا یه خوت برو قوربان
 ووتی به فرهاد امیری دانا هتا کو ده روز لیره به نهوسا
 گهر نه هاتمه وه اچا بی تأخیر تو بچوره وه بولای ماه منیر
 جوابی مردنم بنیری بوروم تا کو نمان لی یان بیت معلوم
 ❖ باسی رویشنی امیر ارسلان ❖
 ❖ بوقه لای بهر باران ❖

فرهاد به جی ما امیر ارسلان روی کرده قهلا وهك شیري ژيان
 كه نريك بوه وه امیر له قهلا سهیری کرد نهوا زهنگی دیاری دا
 بانگی کرد ووتی شیتی هرزه کار مهیه پیشته وه نه بی گرفتار
 هتا ۳ دفعه زهنگی بانگی کرد هیچ رانه وه سنا رویشت دستبرد
 باردیکی گه وره به قوچه تانی زهنگی هاویشتی بوی به آسانی
 امیر ارسلان خوی گرتنه کنار آگاداری کرد خدای کرم کار
 خولا صه زهنگی بوی هاویشت ۳ بهرد امیر ارسلان وهك شیري نه بهرد
 نه گهر دایه وه هر رویشت به فار زهنگی دهستی کرد به نمره وه هاوار
 تاینه راند هروهك هه وری بهاران بهرد بارانی کرد به وینه ی باران
 اچا ارسلان ناوی خدای برد تیری بوخته که وان دستبرد
 دای له سهر سنگی زهنگی نا به کار لنگه وقوچ له سهر حصار که وته خوار
 امیر ارسلان چوه بهر ده رگا دی که تاریکه نهو دیوی قهلا
 بهدلی غمبار زور رهنجوره وه ناوی خوی برد چوه ژوره وه

چند هنگاو رویش قاجی ترازا که وته فلو پریک امیری دانا
 پیهوش که وت بوخوی سانی له پاشان که هاته وه هوش امیر ارسلان
 سه می کرد تازه هه تاو که وتوو واه دهشتیکدا قهلا گوم بووه
 مایه وه له وی به بی نان و آو رویشت به ریدا زو پرو په شیوار
 اینگوت خدایا تا که ی هروا بم تا که ی من ویلی چولو صحرا بم
 ۷ روزو هه وت شه و ته مه کاری بو ابشی گریانو شیزو زاری بو
 روزی هشته مین گه ییه کوساری چووه سه ر کیوه که دیاری دا غاری
 که قماشای کرد امیر له ناو غار عابدیکی پیر گرتویه قرار
 چووه ژوره که عابدی دانا که چاوی پی که وت له بهری هه لسا
 ووتی ای جوان له کوی وه هاتوی بوچی وای ویلی دشت و صحرا بوی
 جوابی دایه وه امیر ارسلان ووتی له ته لا هاتوم بابا گیان
 پیره که ووتی امیری دانا یاخوا به خیریت کوری ملکشا
 به ناو نشانی نبی سلیمان بیستومه که وای امیر ارسلان
 له ریگای قهلا دیتا ایرانه زور به خیر هانی شیری زه مانه
 هاتوی بو شمشیر زمرد نگار. تم شهو لیره به بکه انتظار
 انجا سبهینی بوت ا که م تدبیر خوت عاجز مه که هیچ مه به دل گیر
 شهو له وی ماوه وهختی به یانی هه لسا ارسلان چو بوسه ر کانی
 که قماشای کرد واه دهشتو صحرا پرتو له سواره و لشکرو سپا
 چند سوار یکیان هاتن دابه زین به عابدیان ووت ای پیری پاکدین
 پادشای ایما دوینی مردوه وصیتی له لای ایما نی کردوه

یینه خدمت تو ای پیری دانا
 هو روینه وه اُجا له پاشان
 وونی مژده بی ای میری جوان
 سبهی دینه وه هو وزرا
 که چوپته ناوشار له گهل وزیران
 قاپی سخاوت درحال گشاد که
 هتا ایواره نه بی له دیوان
 زورت لی نه کن بچو بو حرم
 یلی به وزیر له داری دنیا
 ۳ شه و ۳ روز نه بی له دیوان
 له پاش ۳ روزه له خزینه دار
 زور الحاح نه کا که له گلتا بیت
 به دلیکی خوش به کیف و سهیران
 نهینی له وی گوهرو مرجان
 دهست بو هیچ مه به دلیری دانا
 به کلیله کی زو ییکه ره وه
 نهو خنجره به زمرّد نگار
 که هاتبه ده ری هر کس یلی پیت
 با باو کیشتی دخیل و آمان
 اُجا مه وسته بچو بو دیوان
 خوت به کی بکهی بومان به پاشا
 عابد روی کرده امیر ارسلان
 خوا رهی پیت کرد کارت بو آسان
 امریان پی نه کم تو بکهن به شا
 راست له ریگه وه بچو بودیوان
 هو بهندی یان له بهند آزاد که
 وهختی مغرب دین بولات وزیران
 گهریث و بچی اُنکوژن دهر دم
 طائفهی ایله که بوین به پاشا
 نه چینه ده ری یک لحظه و یک آن
 طلب که کلیلی خزینه به قار
 آمان میدانی مه ده با نهیت
 بچو خزینه وهک شیری زیان
 یاقوت و لؤاژ کراوه خهرمان
 هتا صندوق نهینی نه وسا
 خنجره تیایه یینه دره وه
 هاوجوتی شمشیر امیری سالار
 اُوهت بوچی به با داوای کا لبیت
 بهو خنجره تو زو ییکه بی گیان
 پاش عصر یلی جا به وزیران

که خواجه بانی بانگ بکهن نه وسا
 و مختی هاتنه لات ژنانی سلطان
 په کی له وانه کورته بالایه
 پی ی بلی برو امه وی الان
 زور الحاح اکا نه لی ناتوانم
 ناهلاج اچا نه چی به شوینیا
 کبی له گل که ای میری جوان
 اگر هات داوای نه و خنجره ی کرد
 که کوشت دیاری نه دا درگایی
 سعانی برو اگه بته ده ریا
 نه لیک اینی له سر نه و داره
 خالیکی سپی اینی که واکه
 نبریکی تی گره ییده له و خاله
 که له خالت دا طلسم اشکینی
 خولاصه ی کلام نه و شه و امیر
 و مختی به یانی سپاو وزیران
 وزیرانی شاه بو پیریان هانی
 روی کرده وزیر پیره که اچا
 کوری پادشای هندوستانه
 کوربکی آزاو چاو نه ترساوه
 بچوره ژوری حرم له گه لیا
 چوار صد زن دین وه که مانگی تابان
 جوانو محبوبه وه که پری وایه
 بهینی بولام تو کچی سلطان
 اقناعت نه کا قضاات له گیانم
 و مختی که هینای بوت کچی پاشا
 به لام وصیت بی دخیل و آمان
 هر به و خنجره بیکورته دست و برد
 نه بینی له و دیو درگا صحرایی
 درختیکی به رز نه واکه له لایا
 به نه دری که ری گه وره دیاره
 له سر سنگیه تی امیری دانا
 له خالی نه دهی کارت بطلاله
 شم شیر و خزنه زودهر اهنی
 به دلیکی خوش مایه وره لای پیر
 په دابون هو هاتنه و ديسان
 لباسی شاهی و تاجی سلطانی
 دوتی نه م کوره بکهن به پاشا
 امه بهینی که لای من میوانه
 له شاهی باوکی دلی پیشاوه

اُوا من کردم به شاهی ایوه زور خدمتی کن دلی به شیوه
 جلی شاهی یان زو کرده بهری نایانه سهری تاجی سروهری
 اُجا له جی ی خوی زوهه لسا امیر ماچی کرد دست و پی و داوینی پر
 دهستی امیر یان ماچ کرد وزیران رویشتن بوشار به خوشی ده رآن
 استقبالان کرد همو اهلی شار رازاندیانه وه ناو شارو بازار
 ارسلان دانیشست له سهر تختی زهَر ساقی به وینه ی خورشیدی انور
 زو هاته دیوان شرابی گهرا سازو تارو عود مربوط لیدرا
 اُجا ارسلان وونی ده ستورده اهلی دیوانیان همو خهلات کرد
 وهختی ایواره همو وزیران گوتیان فدات بین پادشای جوان
 زور ماندوی هه لسه بچو بو حرم اسراحت بکه به دلی خرُم
 جوابی دایه وه وونی وزیران تا ۳ روز نه بی نارروم له دیوان
 مایه وه چوار روز اُجا اُمری دا خزینه داریک بو امیر هینا
 کلیلی وه رگرت له خزینه دار چو بو خزینه امیری سالار
 نه ی هیشت خزینه دار بچی له گه لیا باش محکم بهستی له سه رخوی ده رگا
 سه ری کرد پرده له دور و گوهر له لعل و مرجان له زیو و له زر
 صندوقیکی دی لهوی دانا ابو به قفلیکی زیر قفل در ابو
 به کلیده کی کرد به ره در حال خنجری هه لگرت شاهی پر کمال
 هاته دره وه وهختی شهریار چاوی لی سوربو رهنگی بزرکا
 خزنه پر لعل و دور و گوهره بوچی هیناونه تو نه م خنجره

اُمه به کاری پادشا نایه
 شتیکی باشت دهر بهینایه
 امیر خنجری لی هه لکیشا زو
 دای له سه ر سنگی له پستی دهر چو
 رویشته دیوان وزیری اعظم
 مرضی کرد ووتی شاهی جم حشم
 تو نه و خنجرهت بوچی یه قوربان
 که تماشای کرد امیر ارسلان
 وزیری اعظم رهنگی تیک چووه
 هه ل بزرگاو هه چاوی سور بووه
 خنجری له بهر هه لکیشا دیسان
 دای له سه ر دلی وزمو بو بی گیان
 امری کرد لاشه ی نه م دو ناپاکه
 فری دهن با سه گت بیانخوا چاکه
 باقی وزیران ترسیان که وته بهر
 لی یان نه پرسی احوالی خنجر
 وهختی ایواره له دیوان هه لسا
 رویشته حرم امیری دانا
 که خواجه بانسی دی له دوره وه
 هات قولی گرتو بر دیه ژوره وه
 چو ۲۰۰ ژنی حرم سرای شا
 هیناینیه خدمت امیری دانا
 سه ری کرد کچی پاشا زور جوان بو
 روخساری وه کو مانگی تابان بو
 هات به خیر هاتی کردو راهه ستا
 امیر دستی گرت له لای خوی داینا
 ژنه کانی که ی هو اذن دا
 دهستی کرده مل کچه به خوشی
 بانگی کرد ساقی شرابی هینا
 که خنجری دی کچی پادشا
 به ربووه کیفو ذوق به باده نوشی
 امیر ارسلان ووتی نازه نین
 دهستی له ملی ارسلان لادا
 ووتی تا خنجر به بهرته وه بیت
 بوچ سل نه که ی لیم وه لکار آسکی چین
 تو یتو خدا غلامی بینه
 به دست خوم نیه من اترسم لیت
 بیده ری بی بات با بوخزینه
 وهختی اُمه ی بیست امیر ارسلان
 زو هه لی کیشا خنجر له کیلان

دای له سهر سنگی له پستی دهرچو	له پرته تو توق گرمه پیدابو
له هوش چو وهختی هاته هوش امیر	له دهشتیکاو کهوتبو زوړ
سغانی روښت گه‌یشته دهریا	درخته کهی دی وا له کناریا
له سهر داره که قه‌له وه‌شهی دی	که هر له‌وی بو دلی راجه‌نی
خاله سپی‌یه که له سهر سنگی بو	ارسلان تیری خسته که‌وا‌ز‌زو
خاله سپی به‌که‌ی کرد به‌نشانه	تیره که‌ی تی گرت درحال آ‌زانه
نیره که نه‌بگرت قه له‌ره‌ش درحال	هات گرتی ښخه‌ی شاه‌ی با‌کال
پردی بو آسمان له پرته له‌خوا	به‌ری دایه‌وه بوناوی دهریا
که که‌وته خواری امیر بی هوش بو	هنا سغانی ماتو خاموش بو
که هاته‌وه هوش سه‌یری کرد ده‌شته	دهشتیکی خوشه وینه‌ی به‌شته
روښت هتا‌کو وهختی ای‌واره	که تماشای کرد باغی‌ک دباره
چو بو بهر دهر‌گای باغه که امیر	سه‌یری کرد که‌وا فرهادی دلیر
هاته دره‌وه ووتی ای امیر	به‌خیر بی‌سته‌وه وره لای منیر
چووه زوره‌وه امیری دانا	ماه منیر که‌دی له به‌ری هه‌لسا
داینا له سهر تخت درحال امری‌دا	کنیزان هاتن شرایان هینا
به‌ربونه کیف و خوار دنه‌وه‌ی شراب	مطرب لی‌ی‌اندا طنبور و رواب
ماه منیر که‌دی امیر ارسلان	خنجری پی‌ی‌ه‌روی لی وه‌رچه‌رخان
ووتی گیانه نه‌و خنجر هم به‌ری	زور جوانه دلم بوی هاته‌ده‌ری
امیر ده‌ستی برد خنجری کیشا	دای له سهر سنگی گیانی دهره‌ینا
بو به‌نمره ته‌ی هه‌ورو رعدو با	یهوش که‌وت له‌وی امیری دانا

له پاش سعاتی هاته سهړخوی جا
 کهوتوه بوخوی به تافی ته نیا
 گومه زبکی زور گه وړه ی تیدابو
 له ناو گومه ز دا سعاتی گه وړا
 صندوقی هه لگرت که بی با وړوا
 هات صندوقه که ی که دانایه وه
 امیر ارسلان له مه سرسام ما
 به دلی غمبار پر له درده وه
 که قماشای کرد امیر ارسلان
 خاله سپی به که ی کرد به نشانه
 دای له خاله که له پستی ده رچو
 چند کللیکی له ملابو در حال
 درگای صندوقی کرده وه اجبا
 شمیری ماچ کرد بهستی په کمر
 که چووه ده ری سهړی کرد نهوا
 مبارکت بی امیر ارسلان
 رویش به ریدای امیر به دلشاد
 وونی فدات بم امیری دلیر
 وهختی که یشته ناو باغچه امیر
 له پاش اسراحت امیر ارسلان
 من له لام وابو که نوم کوشتووه

سهړی کرد که وا له هونی قهلا
 درگای آلتونه و زوره هر چوارلا
 ارسلان رویش بوناو گومه زو
 صندوقی دی امیری دانا
 قاپی قهلا که ی له سر داخرا
 درگای قهلا که زو کرایه وه
 سهړی خسته سهړ اژنوی حبه سا
 له پاش سعاتی چاری کرده وه
 قهلا له سهربانی قهلا به دیسان
 تیریکی هاویش بوی به آزانه
 کهوتو ارسلان گه یه سهړی زو
 له ملی کرده وه میری باکال
 دی شمیره که وا له ناویا
 له ناو گومه زدا آزا چووه ده
 پیری عابد هات وونی مرجبا
 که طلسمه که ت آزانه شکان
 سهړی کرد له پر پیدابو فرهاد
 وچاوه روانی تویه ماه منیر
 هاتو دستو پی ی ماچ کرد ماه منیر
 وونی ماه منیر محبوبه ی زه مان
 آگر له جهارگو دلم بهربووه

کچیکم کوشتووه من له شکلی تو
 ماه منیر ووتی نه وه ساحربو
 چاکت کرد کوشت گیانی شیرینم
 اُجا ووتی پی امیری دانا
 بوسر اقبال شاه من و تویش ایستا
 سُهیل بزانی که توم دیوه من
 ماه منیر له گُل امیر ارسلان
 دوعا ییکی خویند امیری نیک بخت
 ۳ شه و ۳ روز روشتن دیوان
 ماه منیر ووتی و اچا که اُجا
 پیاویکی عاقل بهینین بولات
 تدیری بکه ننه دایکی فولاد
 جا دیویکی نارد امیری دلیر
 شمس خوی خسته بهر پی ارسلان
 مرضی کرد ووتی ملک جهان شا
 هاتونه سه زمان ملک ثعبان شا
 هیچکس ناویری بیه میدان
 ماه منیر ووتی اُنیرم ایستا
 بچنه زو تختی شاپور ایوه زو
 ماه منیر سواری شانی دیوی بو
 بهشین و زاری به ناله و گریان
 شکور تونه بوی نه بوم رنجه زو
 له علمی سحرا گلی ماهربو
 مایه حیاتم آرامی ژنیم
 باوکو کام زو بردیان سپا
 لازمه بچین بوشه زو داوا
 ایتر له گهلا ثبی به دشمن
 هه لسان دهریان کرد هه مو کنیزان
 دیوه کان هاتن بویان هینا تخت
 تا تختیان برده قه لای بهرد باران
 بنیرین بوناو سپای اقبال شا
 بزاین آخو چی به خبرات
 رابکا و پروا وه نجان بی به باد
 روشت و هینای بوی شمسی وزیر
 امیر ماجرای خوی بو کرد بیان
 لشکری برده بوارضی بیضا
 اوهندهی کوشتووه له اچمه ایستا
 له بهر شمیر و گورزی گرانی
 اهنیم دایکی فولادی گوم را
 با نه تان بینی کافری بدخو
 روشت بوسپای ملک ثعبان زو
 چو بوخیوه نی کا کی شاه ثعبان

دایکی فولادو ثعبان به خوشی کفو ذوقیان بو به باده نونی
 ووتی ای کا که مالت بی ویران هانوه ته سهرمان امیر ارسلان
 قه لای بهرد بارانی وا شکا ندووه خنجرو شمشیری بوخوی بردووه
 له قصری باغا نه مکرد من سه یزان فرهاد هاته لام به شینو گریان
 ثم خبره ی دا به من له ترسان منیش وارانم کرد هاته لات قوربان
 که دایکی فولاد اُمه ی بیست ترسا ووتی و اچا که فرار کهم ایستا
 یقین اُمکوژی ارسلان که هات که و ابو ارروم بو مولکی ظلمات
 ماه منیر ووتی مه که ثم کاره تو باو کو کا کت خو کرد آواره
 له سهر تو له گهل نه دوز به دشمن ایستا زور عیبه بوت فرار کردن
 بابچین بولای باو کم ایستاکه پرسی پی بکه پرتو نهوسا که
 جادایکی فولاد ههلسا دستو برد منیری سواری گردنی خوی کرد
 بهرز بوهوه زو عفریتی نه بهرد وویشتن هتا گهینه قه لای بهرد
 چوه سهر بیره که خیالی و ابو له ناو بیره وه تی پهر بیسی زو
 ماه منیر ووتی چیه ثم سپایه ثم تحته جرانه ثم پادشایه
 بابچین که می بکه بن قماش بینم تحتو لشکرو سپا
 دایکی فولادی زری دایبه زان ماه منیر چوه سهر تختی سلطان
 دایکی فولادیش له لای تحت وهستا امیر ارسلان دلیری آزا
 هانه دره ره له ژر تحتی شا وهك هه وری بهار نمره ته ی کیشا
 شمشیر یکی دا له ناو قه نی زو بهوینه ی خه یار در حال دولت بو
 اُجا ارسلان له گهل ماه منیر دیوان یان بانگ کرد هم شمی کوزم
 دلریکی زور یان در سعات هینا لاشه یان خسته هه لقرچا سوتا

دیویان نارد آصف له گهل اقبال شا
 طشتیکیان هینا پریان کرد له آو
 پرژاندیانه سهر شاپورو سپا
 شاپور خوی خسته بهرپسی ارسلان
 هتا کو ماوم بنده و غلام
 که ماه منیری چاوپسی کهوت شاپور
 له دلدا ووتی نه م کچه جوانه
 خوزگه تاقیامت هر بهرد بومابه
 امیر ارسلان که شاپوری دی
 جا ملک شاپور رویشته ناوباغ
 امیر ارسلانی گوتی ماه منیر
 توباری منی بویه غمبار
 ارسلان ههلسا چوبولای اُجا
 له بهوچی ماتی بوچ بی قراری
 جوابی دایه وه زو ملک شاپور
 اگر بمکوژی حقت به دهستا
 زور ترسم هیه که یاری توبی
 له روره شیمه واته کهم زاری
 ارسلان ووتی ای برای ناودار
 نه م کچه کچی ملک جان شایه
 له وهختی خویا شکلی توی دیوه
 هاتن بوته وی به کیفو صفا
 خولی فولادو دایکیان کرده ناو
 چاک چاک بونه وه به امری خدا
 دستوپسی یماج کرد ووتی به قوربان
 عبدی دهر گای توم بنده ی تمام
 آگری عشقی سوتاندی وهک طور
 محقق یاری شاه ارسلان
 نه وارورهش بوم کاشکی نه مدیایه
 رهنگی زهرد بوه وه قافا پسی کهنی
 به دلی غمبار جگر پر له داغ
 واحالی بوه شاپوری دلیر
 له سهری باربو غم و پهزاره
 ووتی توحقی خدا ای برا
 بوچی واته کهی توشین وزاری
 ووتی گیانه کهم به خدای غفور
 کوژرام به تیری نه و دیده مهسته
 محبوبه ی خاص و نازداری توبی
 با برحوم بنگریم به بی قراری
 به خوا خوشکمه منیری نازدار
 له عشقی بالات شیت و شیدایه
 عاشقت بوه شیت و کالیوه

مسلمان بووه واپوم هیناوی
 شاپورماچی کرد دهستی ارسلان
 تاموم عبیدی حلقه له گوئی نوم
 اُجما ارسلان ووتی اقبال شاه
 له پاش کوزرانی جهان شاه ثعبان
 له سر تخته که دانیشان دیسان
 چونه ناولشکر وه ختی بهانی
 سواری اسپ بو چووه ناولشکر
 نمره تی کیشا بانگی کرد ثعبان
 امیر ارسلان پادشای دلیر
 ثعبان سهیری کرد امیر ارسلان
 عومری له ده وری بیست و یهک ساله
 دلی داخوړپا زو ملک ثعبان
 بو به جوانی خوت هیچ رحم نا کهی
 جوابی دایه وه امیر ارسلان
 قاتلی فولاد ارسلان منم
 من کو شتم دایکی فولادی لعین
 هر که اُمه ی بیست ثعبان دستو برد
 امیر ارسلان په لاماری دا
 رای کیشا شیری زمرد نگار
 بو به پاره چه که وته سر زمین

ایتر برا کهم بوج په شوکاوی
 ووتی به خدای حی لامکان
 باورم پی بکه خاکی بهر پی ی نوم
 به سهرت قسم پادشای جم جاه
 زو نه کهم شایبی شاپور شاپوران
 دیوانه ه لیان گرت رویشته آسمان
 اسپ و سلاحیان بو امیر هانی
 هانه میدانی ثعبانی کافر
 یلی با ده ، ده ، بوم ینه میدان
 بوی چووه میدان وینه ی نهره شیر
 زور آزاو جوانه وه کو نهریمان
 خاوه دن شوکت و حسن و جماله
 ووتی پیم یلی تو کیت ای جوان
 خوت مه ده به کوشت و اچا که را کهی
 ووتی معلوم بی له او ای ثعبان
 فاتحی قه لای بهرد باران منم
 ایستا توش اُ کوژم ملعونی ییدین
 نیزه ی حواله ی سنگی امیر کرد
 رمی له دهستی ثعبان دهرهینا
 دای له سر طیلی ثعبانی بدکار
 له سپا هلسا بانگی آفرین

کردیان کوشتاری لشکری کفتار
 امیر ارسلان له گهل اقبال شا
 اُجما ارسلان ووتی به اقبال
 وا موثق بوین لازمه ایستا
 تختیان بوهینان دیوانی دلیر
 رویشتن له پاش دو روز دیوه کان
 نیستنه وه چونه بهر خیوه تی شا
 آخو ارسلان چی لی هاتوه
 چوره زوره وه امیری دانا
 شاه ارسلانی که دی له خوشیان
 ماچی کرد دهستی امیری دانا
 اُجما ارسلان ووتی به سلطان
 حاضر کن به لام هیچکس له وه ولا
 نهو شه وه نوستن هنگامی به یان
 زوهاته میدان ملک جهان شا
 ملک جهان شا به ضربی شمشیر
 بانگی کرد ووتی ای شاهی جهان
 اگر آزایه بوم بیته میدان
 امیر ارسلان دهنگی کرد له اُسب
 ملک جهان شا سموی کرد که وا
 خاو من خطو خال حسن و جماله
 همویان یکسر کردن تارو مار
 به فتح و نصرت که درانه وه دووا
 له سایه ی تووه شاهی باکال
 بچین بوشه رتی ملک جهان شا
 اقبال شاو شاپور آصف و امیر
 کهینه ناو سپای شارخشا دیسان
 گووی یان گرت ایگوت شارخشا ایستا
 نازانم ماوه یاخو مردووه
 راهوستا له بهر تختی شارخشا
 وه خته بو بمری هه لسایه سه رپی یان
 هو دانیشتن به کیفو صفا
 امر که سپای بی حد و سامان
 نابی که مو زور ناوی من بیا
 طلی شهر لیدوا له جرگهی میدان
 چو بومیدانی دیویکی آزا
 دیوی دولت کرد وه کو نهره شیر
 نهو که سهی کوشتی فولاد به قوربان
 له تو په تی کهم بوت بکه م بی گیان
 رویشته میدان وهك آذر گشب
 کوریکه وهك روز روی شعله نه دا
 عومری شریفی ییست و بهك ساله

ووتی ای جوان تو ناوت چیه
 خوت به کوشت مرده حیفه جوانی
 جوابی دایه وه امیری جوان
 قالی فولادی بدفرمان منم
 له تو معلوم بی کچی توم هینا
 ملك ثعبانی کورت له میدان
 ایستا به عونی خلاق اعظم
 نهم قصانه ییست ملك جهان شا
 شمیری کیشا هات بو ارسلان
 کیشای شمیری زمرد نگار
 بو بده پارچه که وته سه رزمین
 بهربونه کوشتار لشکری کفاد
 رویشته ناوشار به کیفو خوشی
 له پاشان امیر ووتی شاوخشا
 بچم بوباغی فازه هره درحال
 آصفی وزیر شمس و اقبال شا
 به دلی خوشی و به بی دردو داغ
 له بر قصره که سهریان کرد کهوا
 خولی فولادو دایکیان کرده او
 چونه قصره که بلاو بونه وه
 رویشته ژوریک امیر ارسلان
 بیم بی چیه نهم بی عقلی ید
 نه ت دیوه هیشتا تو کامرانی
 ووتی بزانه منم ارسلان
 فاتحی قه لای بهرد باران منم
 شاپورم له سحری جادو نجات دا
 به ضربی شمیر من کردم بی گیان
 توش نه نیرم زو من بوجهنم
 به ربووه له رزین گه لی به شوکا
 دستی خوی پیش خست امیری زه مان
 دای له ناو قه دی کافری مردار
 لشکر به جاری ووتیان آفرین
 همویان یک جار کردن تاروماو
 دست کرا به به زم به باده نوشی
 به بی تأخیر بون لازمه انجا
 سواری اسپو شاهی با کمال
 شاوخشا له گهل امیری دانا
 رویشتن هتا گه یشته ناوباغ
 هرگز دیار نیه پنجره و دهرگا
 پی یان پرژان زو دهر کورت تهواو
 به ژوره کاندو وورد ابونه وه
 دولاییکی دی ققله کی شکان

دی عنتریکی واتیبا به سراوه
 عنتر چاوی کهوت به امیر ده رآن
 یاخوا به خیر بیت ای هیزی اژنوم
 به قوربانتم امیری دلیر
 عنتر به ربووه گریانی به کول
 ووتی به عنتر بوجی گیراوی
 عرضی کرد ووتی هابدم قوربان
 هات منی گرت وکردمی به عنتر
 له دایکی فولاد یستومه کهوا
 ارسلان نه بی بویه ازانم
 سه ری زنجیری کرده وه امیر
 آصفی وزیر ووتی ارسلان
 له ترسان فولاد تهوی گرتووه
 بهر بووه گریان بوفرخ لقا
 سه ری ره ملی کرد زو به دستویرد
 ووتی ای امیر به حقی یزدان
 واهم باغه دا هیچ مه به غمبار
 شه و هات به سه ردا هه لسان همویان
 له پر له سقفی ژوریک ده نگه هات
 تماشا یان کرد له سقفی ته لار
 قفسیان دا گرت سه ری یان کرد هو
 ملی و چوار به لی زنجیر کراوه
 سلامی لی کرد ووتی ارسلان
 ته مه چند وه خسته چاوه روانی نوم
 نجاتم بده له بند و زنجیر
 امیر ارسلان خورپه ی کهوته دل
 له به رچی لیره زنجیر کراوی
 روزیک فولادی ملمونی شیطان
 اومه به حالم ای شاهی سرور
 کهس ته م طلسمه ناشکینی الا
 تو ارسلانی قضات له گیانم
 رای کیشا بردی بولای شاو وزیر
 عنتر ساحره و پیسه به قرآن
 واکه زنجیر و حبسی کردووه
 آصفی وزیر له جی ی خوی هه لسا
 هاته وه عرضی ارسلانی کرد
 صاغه و زندووه ملکه قوربان
 ایدوزینه وه به عونی جبار
 چرایان هه لگرت به ربونه گه رتین
 ووتی دامگرن زو به بدن نجات
 قفسی دیاره جوانو زرت نگار
 که طاووسیکی جوانی تپدا بو

طاووس هاته جواب زور به کاسی
 بهر هلام بکهن جامنیش دهر دهم
 ملک شاپوریش ووتی ارسلان
 نه مه سر آتی جني بهو اسلام
 فولادی زهری ملمونی بدکار
 دهر گای قفسیان کرده وه آجا
 فرخ لقا وا لیره په قوربان
 هنتر چاوی کهوت به طاوس در حال
 طاووس زو بکوزه جادو سخته ره
 شاپورشا ووتی به خدای بی نظیر
 به لام من هنتر ناناسم اصلا
 هنتر ملمونه ناوی الها که
 له دیوه کانی پادشای جانه
 فولاد آتسا لهم به دل دایم
 هلسا بیکوژی امیر ارسلان
 مه بیکوزه هتا سبهینی تهوسا
 تهو شه ره نوستن به یانی هلسان
 قلی زوره کهی شکاند سه پریان کرد
 چند زنجیر یکیان هه لگرت هاتنه دهر
 له ناو بافه که داربکی چنار
 طاووس چوار زنجیری استوری هینا

ووتی به شاپور تو من ناناسی
 ریگای طلسم نشانتان نه دهم
 طاووس راست تهلی به حق یزدان
 لای باو کم بووه به طولی ایام
 حبسی کرده مرآتی هه زار
 طاووس هاته دهر ووتی به خدا
 ایدوزینه وه مهن دل گران
 ووتی ارسلان شاهی پرت کمال
 بی دین و پیسه دیوی مرداره
 طاووس اناسم اسلامه و فقیر
 طاووسیش ووتی امیری دانا
 دیویکی ساحر بدو ناپاکه
 شیر آپه رستی زور بد فرمانه
 بویه واگرتی حبسی کرد قایم
 طاووس منعی کرد ووتی به قوربان
 من عرضت ته کهم امیری دانا
 چووه بهر ژوریک طاوس درزه مان
 پره له زنجیر آجا دستورد
 رویشته ناو هاغ همریان یکسر
 هه بو زور بهر زو جوانو که لاجار
 له بن داره که که زهوی داینا

تو به قصه‌ی طاووس می مه که ارسلان	عنتر زور گریا ووتی توقران
چوار به لیان پیوه بهسته وه آزا	چوار میخیان هینا توند دایان کوتا
زنجیری پی‌ی راستی هه لگرت دستوبرد	امیری سواری پشی هنتر کرد
له‌سهر دولفی دار چنار داینا	طاووس هه لفری امیری هینا
تختیکی گه‌وره گرتوبه قرار	امیر سه‌روی کرد که له‌سهر چنار
چوار به لی چوار زه‌نگی واتی خراوه	له‌سهر نه و تخته فیلی وه ستاوه
زنجیر زو بجه دستی راستی فیل	طاووس جا ووتی ارسلان ده‌خیل
ده‌نگی بیت دونیا لیان نه‌بی تنگ	نه‌بی وریابی نه‌بیت ده‌نگی زه‌نگ
زنجیری له‌دست راستی محکم کرد	امیر ارسلان ناوی خدای برد
زنجیری لای‌چپ هنتری بدکار	طاووس امیری هینا یه وه خوار
ووتی ارسلان امیری سالار	دیشان کرد یه وه فرتی یه سهر چنار
زنجیر بجه‌ده دستی چه‌پی فیل	وه‌ك جاری پشو خیرا به تعجیل
طاووس عرضی کرد وه خسته خلاص‌بین	زنجیریان تی‌خست هاتنه‌ره زه‌مین
زور به هیوانی امیری سروهر	زنجیری راست و چه‌پی پی‌ی عنتر
بچوره سهر تخت وه‌ك طیری تبرال	بیخه پی‌ی راست و چه‌پی فیل در حال
بیده له‌سلی فیلی بدکردار	واکیشه شیری زمرد نگار
آگر له‌لوتی به‌رز ایتیه وه	وه‌ختی که سهری جیا ایتیه وه
هو اُسوتین اَین به‌زوخال	اگر بترسی ای امیر در حال
یقینت لی‌بی امان‌کن هلاک	ثم فیل له‌گه‌ل الهاکی ناپاک
زنجیری خسته پی‌ی فیلی بی‌خیر	امیر ارسلان آزانه وه‌ك شیر
شمشیری تیژی له‌کیلان کیشا	له‌زور سهری فیل وه کو شیر وه‌ستا

دای هینایه وه	له ملی بدا	عنتر جولاهه به امری خدا
زهنگ زرایه وه	فیل بو خبردار	شمشیر خورطومی بری به یکجار
آکر له لوتی گرپی کرده دهر		کهوته خواره وه امیزی سروهر
یهوش بو درحال امیر ارسلان		هاته وه هوش خوی هنگامی به بیان
سه می کرد که وا دهشتو صحرا به		چولو بیابان طاقی ته نیابه
نه قصر ماوه نه عنتر نه کهس		ووتی پنام به تو فریارهس
روشت گه بشته بیشه ییکی خوش		پر بو له گل و دوختی دلکش
آوی خواره وه بعضی میوه خوارد		سه می کرد قضا وا دو گای بونارد
کاییکیان سپی آوی تر رهش بو		بده نیان همو هر خوینی گکش بو
هو اندامیان لهت لهت بو زامار		به قوچ یکتریان کردبو بریندار
به لام گای سپی زور بو بو هلاک		به زه بی پیاهاات امیری دپاک

— ❖ باسی کوثرانی گای رلاش و غلام ❖ —

— ❖ وکنیزیک بهنلاستی امیر ارسلان ❖ —

به شمشیر کوشتی گای رهش ارسلان	گرمه گرمو دعد پیدابو دهر آن
دونیا تاریک بو بو به شه وه زهنگ	ارسلان مانو سرسام بو بیدهنگ
له پاش سعاتی تاریکی نه ما	گووئی لی بو نه وادیت دهنگو صدا
سه می کرد نه وا قولیکی سیا	کچیکی گرتو وه به دار لی نه دا
قول ارسلانی که دی دهر سعات	داری فری دا به ره و پیری هات
شمشیری کیشا زو بو ارسلان	وهختی آمه دی امیری جوان
کیشای شمشیری زمرد نگار	دای له ته وقی سه ر قولی بد کردار

دو له تی کردو که و ته سه رزه مین
 له رڼي خدادا دلیری جوان
 امیر سه یری کرد واکچ تیک چووه
 زانی نهو کچه ش جادووه امیر
 له پر گوتی له ده ننگ زریکه یی بو
 آگر له لوتی اها ت وهك ته نور
 دار شمخالیکی به دسته وه بو
 په لاماری دا وونی ای ناپاک
 که لوت بر تیم بوچی جوغت کوشت
 دستی دایه شیر امیری سالار
 زموه و ته قو توق په یدابو دهردهم
 له پاش ساعتی چاوی هل هینا
 له سه دوشه کی راست را کشابو
 پریکی ریش سوری له لای آصف دی
 آصف عرضی کرد ادا مرآه
 ووتیان له پاش تو اینه همومان
 تماشامان کرد عنتر نه مابو
 له پاشان طاووس فری بوچه و
 پیستی شقی برد زوبو بهم پیاره
 چند دیو یکه مان نارد به شوینی الهاک
 کچه کهش وونی جوان آفرین
 زو بیکه ره وه له م داره قوربان
 بو گه نی لی دیت ره نگی سور بووه
 نهویشی له ت کرد به ضربی شمشر
 که تماشای کرد وایو دیک هات زو
 له نی سپی بو به وینه ی کافور
 چند به ردا شیکی پیوه به ستبو
 أجل هینا وتی که بتکم هلاک
 ایستا اتکوژم به ضربی یک مشت
 دای له ناوقه دی له ت بو وهك خیار
 دنیا سرانسر بو به هه ورو تم
 له فازه هرده دا ک و تبو که و
 رفیق ه کانی دهره یان دابو
 امیر ارسلان که نه ی اُناسی
 مابدو خواناس به ده سه لاته
 بیوش بوین که و تین بی سه و زوبان
 زنجیره کانیش هو پچرا بو
 له حه وایسان که و ته خوار اُجبا
 وونی ای هاوار الهاک نه ماوه
 نه دوزرایه وه ملمونی ناپاک

بکدو سمانی له مه وپیش د دنیا
 کرونه کړه د دنیا له پاشان
 مرآت جنی ووتی اوسلان
 وده سرشانم بت به مه سربان
 ۳ چوار کوله کوی مرمی تیا به
 به چوار زنجیری آلتون به سراوه
 اسورتیه به به مانندی با
 به شمیر بېره نه و چوار زنجیره
 درحال بیکوژه به ضربی شمیر
 چووه سرشانی مرآت اوسلان
 له ناو گومزه دا صدایی اها ت
 سدی کرد سگی محکم به سراوه
 به زنجیر پیری زنه کوی به ستووه
 پیری ژن ووتی ده خیلو آمان
 امیر خه ریک بو که به وده لای کا
 ووتی ای نه فام نه وده ساحره
 شمیری کیشا امیر دستوورد
 مرآت جا ووتی امیر اوسلان
 دهر گایک هیه زو بیکه ره وده
 چرخه کوی لادا امیری دانا
 تاریک بوبو به تهم و ده شهبان
 سه یزمان کرد لیره که ووتی به قوربان
 زورمان نه ماوه نجات بی قوربان
 گومزه زی هیه له سربان زورجوان
 له ناوه راستیان چرخي به ربایه
 له کوله که کات محکم کراوه
 نه بی آزانه امیری دانا
 هر کیکت دی جوان بی یا پیره
 ایتز ته واده ایشمان ای دلیر
 هلسا به گورجی بردی بو سربان
 ائیکوت خدایا یا مهرگ یا نجات
 پیری زنی کیش نه وده له واده
 هر رای اکیشی نه لی مردوه
 رحم پی بکه توخوا ای جوان
 لهر هاته گوویی یک بانگو صدا
 پیسو بد رفتار سه گو کافره
 پیری ژنی پیسی درحال دولت کرد
 نه و چرخه لاده به گورجی قوربان
 له وژوره یارت بد وزه ره وده
 وه ختی سدی کرد واده کوت دهرگا

چوه زوده که گودویی لی بو تهوا
 دهنگی ییت بهسوز تهلی ای خدا
 ومختی کافر بوم به نازو نعمت
 وام ابوارد له سهر تختی سلطنت
 له روزیکه وه من بوم مسلمان
 دایم وام له نازو زنجیرو زندان
 دهک بی بهلابی امیر ارسلان
 بوچی راستیت ووت لای قرقوربان
 خوت دهر به دهر و سو کور سوا کرد
 منیشت وها تونی به لا کرد
 نازانم ایستا له کام دیاری
 چووه به ره و زور امیر ارسلان
 تهوا چوار میخهی محکم کیشراوه
 اگر بجهی که وه ک خیانهی خاوبو
 امیر ارسلان آزا دستوبرد
 زنجیره کانی پارچه کرد انجا
 شارخ شار شمس و آصف و شاپور
 قماشایان کرد نازداری آزی
 امیر ارسلان به ربووه گریان
 فولادو دایکی و قری وزو
 شکاندم طلسم قه لای به رد باران
 شارخ شا له گهل اقبال شای سالار
 له پشا شمس بی با بوناوشار
 ایمهیش له پاشان ا کورینه وه
 شمسی وزو امیرانی شا
 دهنگی ییت بهسوز تهلی ای خدا
 وام ابوارد له سهر تختی سلطنت
 دایم وام له نازو زنجیرو زندان
 بوچی راستیت ووت لای قرقوربان
 منیشت وها تونی به لا کرد
 آخر پادشای یا خدمتکاری
 که تماشای کرد ملکهی ده وران
 له کولهی سنگی به ردی دازاوه
 به سهر زه مین دا پرژو بلاوبو
 به رده کهی له سهر سنگی زو لایرد
 سهیری کرد تهوا هات زو اقبال شا
 له گهل مرآتی جنی هانته زور
 دهنگی زه رد بووه وه ک گه لای پانز
 ووتی ملکه ای آرامی گیان
 هر سیکیانم کویشت به ضربی شمیر
 اسراحت ا کهن له مهولا قوربان
 امریان کرد ووتیان محبوبه ی نازدار
 بولای منظره و ماه منیر انجار
 به کیفو سهیران هو یینه وه
 که زاوه یان برد بو فرخ لقا

سواریان کرده تا گینه قراغ شار هاتنه پیشوازی اهای یکجار
 ماه منیر له گهل منظره خاتون به حورمت بردیان زو بو اندهرون
 له حسن و جوانی ملکه‌ی زه مان هو سرسام و مات بون جبه سان
 فرخ لقا دی که را ماه منیر یکجار نازدارو جوانه و بی نظیر
 لای و ابو که هم شوخی زه مان به تحقیق زنی شاه ارسلانه
 ووتی کاشکی من بکوژرامایه هم هوی بهی خوم به چاو نه دیایه
 هر چند ماه منیر به کیفو خوشی له گه لیا دایم بادهی انوشی
 قصه‌ی بوته کرد که بی دلشاد که چس ملکه غمی نه بو زیاد
 ماه منیر ووتی داخه کم لقا یکجار رو ترشه امیری دانا
 له گه لیا آخو چون ریک اکه وی اگر وهابی یقین نایه وی
 اچا آصفی وزر ، اقبال شا ملک شارخشاو هم شمس دانا
 زور به سلطنت هه لسان به یکجار سواربون به خوشی رویان کرده شار
 له پیشه وه بو امیر ارسلان اها ت بهری وه وه ک ماهی تابان
 چون مانگی جه زن دهر ته که وی وا خلقی نشانی یکتریان نه دا
 تاجی سلطانی امیر نایه سهر دایان نا له سهر تختی زیوو زهر
 ووتی به شمس بچو لای لقا یلی ماه منیر آرایش بکا
 شمس تی فکری لقا فمگینه عاجزو ماته زور دل حزینه
 ووتی ملکه ۳ سال اسیر بوی اسیری داوی دیوی بی پیر بوی
 له سایه‌ی خواوه خو نجات بو ارسلانت دی ای شوخی خوشبو
 نه بی کیفیت بی که چس غمگینی چاو پر له فرمبسک ماتو حزینی

سبی نه چیه به قوربان پیم بلی به شقی چای ارسلان
 جوابی دایه وه ووتی به خدا پیم خوشه بکوژرامایه نه وسا
 نه روزه ره شه م کاشکی نه دیابه چاوم به رقیب قهت نه که و تابه
 شمس پیکه نی ووتی به قوربان نه م کچه جوانه به حقنی قرآن
 کچی جهان شای پادشای، جانه عاشقی شاپوری شوخی جوانه
 بواره له گدل امیر هانووه زو به خوشکی خوی قبول کرده
 باو کو برای خوی له وئی ارسلان نه م به کوشت داوه له توبی عیان
 ملکه اُمه ی که یست له وزیر پیکه نی ووتی به خوا ماه منیر
 لیم عاجز بروه هلسا دست و برد پیکی شرابی بوماه منیر برد
 ماچی کرد ووتی ای خوشکی نازدار لیم عاجز مه به هیچ مه به غمبار
 من وه هام زانی ای خوشکی گیانی توده زگیرانی شاه ارسلانی
 ماه منیر ووتی به فرخ لقا من کنیزی توم به ذاتی خدا
 شه و به سهرات امیر ارسلان هلسا رویشته حجره که ی خویان
 باسی ماه منیر و خوی کرد جا لقا قاقا پیکه نی امیری دانا
 ووتی امین به ای فرخ لقا گهر هزار حوریم بده نی به خدا
 آبانکه م فدای خالی گرنای تو به قوربانت بیم نه و نه مامی نو
 مه مکی گرتو تیر تیری مژی یکتریان ماچ کرد بی ترس به تیژی
 پیکه وه نوشتن هتا به یانی به بی دهردی سهر به کامرانی
 سبه نی وه ختی که له خو هلسا امیر ارسلان چووه باره گا
 پیری هابندی قه لای به رد باران تماشایان کرد واهاته دیوان

ووتی به امیر الهاکی بدگیان
 دارکاری کردم ملعونی مردار
 امیر امری کرد پره که یان برد
 چند غلامیکی دایسی بو خدمت
 آجا بوشایی منیر و شاپور
 چون فازه هرهن یان کرد زو چراغان
 زه ماوه ندیان کرد به کیفو خوشی
 فرخ لقا چو ماه منیری برد
 شوی ارسلان هم ترخ لقا
 به یانی هه لسان که چونه دیوان
 فرخ لقا چو بو حو جره ی زاوا
 سه ری ماه منیر له بن برراوه
 هاواریکی کرد لقا بی هوش بو
 شاه و وزیران همو دستو برد
 نهو حاله یان دی به ربونه گریان
 جاری با شاپور بینینه هوش خوی
 پری عابد هات که لاشه کی دی
 نه ایشه ایشی الها که به خوا
 ماه منیر دیلی الهاکی دیوه
 الهاک بهینی که که بو ماه منیر
 که رای کرد هاته قه لای بهرد باران
 ویستی بمکوژی زو کردم فرار
 له ناو قصریکا میوانداریان کرد
 به کیفو خوشی کردی اسراحت
 امریان کرد شمس وزیرو گنجور
 رازاندیانه وه زور شیرین و جوان
 به شه و قو ذه و قو به باده نوشی
 تسلیمی دهستی شاپور شاهی کرد
 اسراحتیان کرد به تاقی ته نیا
 ملک شاپوری نه دی ارسلان
 سهیری کرد حو جره له خونین موج آدا
 شاپوریش له ناو خوینا که و زاوه
 امیر دهنگی یست هه لساوای کرد زو
 به شوین امیردا همو رایان کرد
 آصفی وزیرو ووتی ارسلان
 بزانین چیه پرسباری بکهین لی
 ووتی راضی نیم هیچکسی بگری
 هاتووه خه و بهندی کردوه شاپورشا
 نه مه نهو نیه سه ری بزیوه
 شیت و شیدایه ملعونی بی پیر
 م (۷)

أرسلان ووتی راست تهلی به خوا
 فرخ لقاشیان هروا برد نه و سا
 چند دیویکیان نارد پروولاتی جان
 بوشوین الهاکی بدی بی ایمان
 له پاش چند ووژی هاتنه وه دیوان
 ماچبان کرد تختی امیر أرسلان
 ووتیان ماه منیر الهاکی غدار
 حبسی کرده له زندانی تار
 وا له زندانی قه لای بهرد باران
 دهلی شوم بی بکه الهاکی بدگیان
 زور کیف خوش بون امیر أرسلان
 حاضر کن اچم بوجنگی الهاک
 به شمس فرمو وزیری دانا
 اگر هاتنه وه باشه اگینا
 ۳۰۰ هزار دیو حاضر بون در حال
 حرکتیان کرد لشکری دیوان
 له ولا جاسوسی سهیلی وزیر
 سهیلی وزیر اُمهی بیست ترسا
 نهو شیر له ناو قه لاییکدا بو
 کشیشی زور بون ملعونی بی فر
 سهیل وهختی چواذنی خواست له شیر
 به شیر گویای گوت که أرسلان
 داگیری کرده وولانی په ریایان
 ملک جهان شاو م ملک ثعبان
 ایستاش بوسه من هیناویه سپا
 امرت بهچیه ای شیر گویا
 امری کرد ووتی سپای بی پایان
 له تو پت اکهم زو سه گی ناپاک
 امانتی تو فرخ لقای شا
 بهر بوفره ننگ تو فرخ لقا
 دوعا خوازی کرد شاهی بر کمال
 لاشهی شاپوریان برد له گهل خوبان
 نه خبری برد زو به بی تأخیر
 زو هاواری برد بوشیری گویا
 ائگوت من خدام کافری بدخو
 هو کرد بون نهو به پیغمبر
 چووه زوره وه لعنی بی خیر
 هاتوه ایستا بوسه مولکی جان
 ویرانی کرده قه لای بهرد باران
 هر دوکی کوشتن له جراثه میدان
 امرت بهچیه ای شیر گویا

شیر وونی هرگز تو خوفت نه بی به غضبی من گرفتار نه بی
 ناو شیره ناوی خوی ذو الخاربو کافری بو بدو ملعون و جادو
 پیستی شیریکی ره شتی کرد بوم بهر ناوی خوی نابو خدای دادگر
 کاغذیکی دا به سهیل اُجا هاته دوده سهیلی گومرا
 خویندیه وه که دی تیدا نوسرابو امیر اُرسلان وه ختی که هات زو
 استقبالی کهن تکایفتان نه کا که مسلمان بن پی ی بلین نه وسا
 ازدهایک وا له اطرافی شار هرچی اُینی به لای نابهار
 له مهر و گاجوت حیوان و انسان هه له ات اُباتو لوشی نه کا ددر آن
 نه و ازدهایه دفع که بومان نه و ودخته همو نه بین مسلمان
 اُرسلان نه چی بوسه و ازدها گرفتار نه بی به قهرم نه وسا
 خلاصهی کلام امیر اُرسلان که روشت سُهیل له گهل وزیران
 چون به پیریه وه همو به یکجار به صد احترام بردیانه نارشار
 اُرسلان ووتی سهیل خو الهاک معلومی عامه ملعونه و ناپاک
 ماه منیر بانوی دزیوه لیان بردویه بوناو قه لای بهرد باران
 توش نه بی له گهل ایمه بیت بوشهر بچن بوجنگی الهاکی بدفر
 جوابی دایه وه سهیلی غدار ووتی فدا تهم امیری سالار
 ازدها بیگمان لی پیدا بوه انسانو مهر و گای زور خواردوه
 ناو ازدهایه تو بکوزه بومان همو بوأمرت حاضرین قودبان

❖ باسی گرفتار بونی امیر ارسلان ❖ ❖ به دلاستی اژدها ❖

ارسلان لهه غیره تی جولا	امری کرد اسپ و سلاحیان بو هینا
جا اژدها که ۳ سه ری هه بو	نمره تی کیشا به ره وروی هات زو
له زین دابه زی امیر ارسلان	شیری راکیشا له ناوی کیلان
که دای له سه ری اژده های لعین	به رز بوه وهو که وته سرزه مین
خهریک بو شیری تری لی بدا	ارسلانی گرت خیرا اژدها
ارسلان هر چند پیی خوی محکم کرد	اژدها هلی لوشی دستو برد
وهختی اُمهی دی سُهیلی غدار	چارهی هیچ نه ما زو کردی فرار
اقبال شا له گهل سپا به گریان	زو که درانه وه بو جیگهی خویان
سه ری ره ملی کرد آصفی وزر	ووتی مه ترسن هیچ مه بن دلگیر
تاچل روزی تر امیر ارسلان	معلوم به صاغی ییته وه لامان
پیری عابدیش هات ووتی باخدا	نجاتی نه دهم امیری دانا
أجا یینه وه سرباسی امیر	وهختی قوتی دا اژدهای بی پر
له بهر بوگانی زگی ییهوش بو	که هاته هوش خوی له باغیکا بو
سه ری کرد هردو دهستی به مراره	تختیکی زویش لهوی دانراوه
پیرینیکی یسی بد کردار	له سه ره و تخته گرتوبه قرار

پریژن سهری زور توند به سراپو عاجزو به شیو مات و دامابو
 چند کنیزه کی جوانو نازه نین وه ستابون له لای به هزو تمکین
 پریژن ووتی پیسی به فرمان توحذت چیه بیسته ملکی جان
 توبوی به و کوره له سهرم بدهی ایستاله ده ست من نه گبهت چیه نه کی
 پیابویکی بانگ کرد جادوی پیسی پر ووتی ارسلان بهن بولای شیر
 خولاصه هاتن ارسلانیان برد تسلیمی قه لای شیریه و شیان کرد
 امیر سهری کرد که نه و قه لایه باغیکی خوشه زور دل افزایه
 له ناوه راستی باغه که قه لا درست کرابو همو له طلا
 له ده وری قه لا ۴۰۰ تختی زر داناون چوار کشیشی بی فر
 له سهر تخته کان نشتبون یکسر خبریان زو نارد بوشیری بی فر
 ووتیان (گورینجه) ی خوشکت به قوربان گرتویه تی بوت امیر ارسلان
 شیر ووتی یچن عبدی گناهکار بهین بولام تا بی شرمسار
 ارسلانیان برد هتا بهر ده رگا سهری کرد ده رگا یا قوته و طلا
 بهر ددیان لادا امیر ارسلان دی که تختیکی تیایه له سر جان
 شیریکی ره شی پیسی بد کردار له سهر نه و تخته گرتویه قرار
 شیریه که ووتی عبدی روسیا بوج سجده نابهی بوشیری گویا
 جوابی دایه وه امیر ارسلان ووتی گو بخو بدی به فرمان
 شیریه که ووتی راوسته الان اتکم به قرزه نگ تا آخر زه مان
 افسونیکی خویند تأثیری نه بو شیر تماشای کرد انجا حالی بو
 له بهر شمشیری زمرد نگار قهت له ارسلان سحر ناکا کار

لی یان سه‌ند در حال شمشیر و خنجر ووتی حبسی کهن عیدی بداختر
 بردیانه ژوریک به تاقی تهنیا کوته و بندیان کرد امیری دانا
 شیر که ووتی اُمه‌وی الان یکی پچینه قه‌لای به‌رد باران
 الهاک بهینی ده‌ر لحظه دیوان رویشتن چونه قه‌لای به‌رد باران
 الهاکیان هینا بو قه‌لا لای شیر که‌دی لای شیر خنجر و شمشیر
 له‌خوشی خوشیا و هخت بو بدا گریان ووتی تیک چونی سپای اُرسلان
 ایتر له‌سهرمن ای شیری گویا هیچ حقت نه‌بی قوربان له‌مه‌ولا
 شیر شمشیر که‌ی به‌خشی به‌الهاک به‌ستیه کمری ملمونی ناپاک
 ووتی به‌الهاک شیر خنجر بوخوم له‌پاشان اُویش توینه‌وه بوم
 سیریان کرد له‌به‌ر ده‌ر گای قه‌لادا هات ده‌نگی زاری و شین و واوه‌یلا
 شیر پر می چیه سبی گریان ووتیان که‌پیری قه‌لای به‌رد باران
 هاتووه نه‌گری وا له‌به‌ر ده‌ر گای امری کرد ووتی به‌نین ایستا
 هاته ژوره‌وه عابد به‌گریان ووتی ای شیری گویا به‌قوربان
 الهاکی ناپاک کافری بد گیان هات بردی خزنه‌ی قه‌لای به‌رد باران
 به‌ناحق ۵۰۰ داری دا له‌من نازانم بوچی لیم بو به‌دو شمن
 سهره رای اُمه‌یش ماه منیر که‌وا محبوبه‌ی تویه ای شیری گویا
 زه‌وتی کرده بوخوی خائنه حتی له‌کهل تویش الهاک دو شمنه
 شیر که‌نه‌می بیست پر می له‌الهاک زور اُنکار ی کرد الهاکی ناپاک
 اُجا پیر ووتی امر که‌ای شیر ایستا باچن اگر ماه منیر
 له‌وی بو نه‌وا الهاک خائنه وه کو عرضم کرد به‌تو دو شمنه

دو کیشی نارد زو شیری گریا
 بردانه ژوری بوخدمتی شیر
 تیر تماشای کرد اُجا حبه سا
 بوچی تو ووتت پیر درو نه کا
 له پاشان ووتی الهاکی بدگیان
 گهر موفق بی لیت خوش نهیم من
 به غضبی خوم انکهم گرفتار
 روشته دهری الهاکی بی پیر
 الهاک کاغذی نوی جا درحال
 ووتی وهختی هات امیر ارسلان
 خو به چاو دیتان که شیری گویا
 نهوا له لای من زمرد نگار
 له گهل دیویکدا زو کاغذیان نارد
 هر که خویندیه وه پادشای پهری
 دیو گهر دایه به ناله و گریان
 الهاک امری کرد لشکرو سپا
 با بجنی پیری هابد بکهین جا
 دهستی لباسی جوانی کرده بهر
 دهخیلو آمان ای پیری دانا
 ماتو سرسام وهخته زیتره کهم
 وهختی هالنه وه منبریان هینا
 شیر که دی حسن و جوانی ماه منبر
 به الهاکی ووت سه گی روسیا
 هیچ قصه ی نه کرد الهاک له ترسا
 جاری توچو بوشه وری پری یان
 اُگینا سه گی پیسی دروزن
 سه گی بی صفت ملعونی مردار
 خوی گه یانده لای سهیلی وزیر
 بوشارخشا هم بو ملک اقبال
 له گهل ایوه دا بوسه رملکی جان
 امیری ده رخلورد دا به اژدها
 سپانان هو نه کهم نارومار
 دیویش کاغذی به شارخ سپارد
 زو دهم و لوتی دیوه که ی برری
 بولای الهاکی کافری بد گیان
 خیره تیان برامبه ر نهوان هه لدا
 که الهاک روشت زو شیری گویا
 ووتی ای پیر توم کرد پیغمبر
 من بوماه منبر شیت بوم وشیدا
 امهوی امشو به وصلی بگم

پیره که ووتی صبر که ای شیر
 چونکه غریبه با دلی خوش کهم
 پیره هلسا رویش بولای ماه منیر
 ماه منیر ووتی ای پیری دانا
 پیره که ووتی خوشیری گویا
 واه زندانا لیره ارسلان
 که نجاتی یت امیری دانا
 پیره که هلسا چوه وهلای شیر
 من دهزگیرانی شیری گویا بوم
 چونکه من کچی ملک جهان شام
 نه بی بوم بکا شابی شاهانه
 جوابی دایه وه شیر ووتی به پیر
 زویکی یینه با نه بی دلگیر
 مدتی چل روژ صبر که قوربان
 شیر ووتی چل روژ زوره من نه ما
 زور یکی خوشو جوانیان ترتیب کرد
 شیر ووتی نابی کس به فیری پیر
 عرضی پیری کرد شهوی ماه منیر
 ووتی واه لئاو لشکری پری یان
 لہ پاش چند روزی شیر ووتی به پیر
 جاری بینم بامن ماه منیر
 نهوسا دایه وه من هر ضت نه که
 سهیری کرد نه گری عاجزه و زور
 باش گرفتار بوم من چیه کهم ایستا
 له لئاو عشقی تو شیت بووه و شیدا
 نه بی علاجی زویکه بن قوربان
 هیچ فایده ناکا گریانو هه را
 عرضی کرد ووتی نهات ماه منیر
 له عشقی بالای شیت و شیدا بوم
 نه وه ک کچیکی فقیر و گه دام
 بویه عاجزه زور دل گرانه
 هرچی فرموده راسته ماه منیر
 اُجا پیر ووتی ای شیری دلیر
 بامن رامی کهم محبوبهی زه مان
 صبر نه کهم باشه ای پیری دانا
 ماه منیر یان زو بوته و زوره برد
 بیخته نهوی بولای ماه منیر
 آخو له کویه شاپوری دلیر
 خور بهند کراوه ایستا به قوربان
 زور خفت بام پیری دانا و ژد

چل روز وعده که بوم کهم که رده وه
 روتی امر نه کهی ای شیر به سرچاو
 بهماه منبری ووت پیر به قوربان
 رجای لی کردوم وعده که کهم کهم
 هتا به حيله امیر ارسلان
 روشته لای شیر زو به دستو برد
 وعده کهی واکرد به ۳۰ روز قوربان
 کشیشان گوی یان له دهنگی شیر بو
 شیر ووتی ایستا له خهوما ووتیان
 نهی هو تان اطاعهی بهکهن
 هو کابلی خزینه و قهلا
 رهختی ایواره دانشتبو پیر
 روتی نان ابهم من بو ارسلان
 بر روشت درگای کرده وه در حال
 کشیش دو نانی جوی وشکی دانا
 ووتی بدهنی نهختی چیش تخوا
 پیره که ووتی تو گناهکاری
 نازانی هرکس عاجز بیت له شیر
 دهنگی پیری بیست امیر ارسلان
 بو خلاصی نهو نهدا ته قهلا
 هاته دره وه کشیش له گهل پیر

نهم نهم و دودهم له پیر به رده وه
 هر چی افرموی جسی بینم ته واد
 شیر له عشقی تو نهوا نهدا گیان
 نه یکم به ۳۰ روز بانوی محترم
 من نجات بدهم له بندو زندان
 ووتی من بانوم ایستا اقناع کرد
 شیر زویکانندی کهوت له خوشیان
 هاتنه زورده وه به تعجیل هو
 پیر بی رئیس هو کشیشان
 قصه ی نهو قصه ی منه تی بگهن
 درایه دهستی عابدی دانا
 دی کشیشی هات عاجزه و زور
 بوم بکه رده وه دروازه ی زندان
 بهر بوه گریان میری باکمال
 لی پارایه وه ارسلان اُجبا
 نهم نانه جویهم بو ناخوری ایستا
 له شیر عاجز بوی زور بدره فتاری
 له نانی وشکیش نابی بخوا تیر
 سهری هه لبرتی تی گه بشت دهر آن
 بویه هاتویه لای شیر قهلا
 درگای زندانی داخست له امیر

چووه چيشت خانه طعامی نایاب
 نایه سه رسینی بر دیه خدمت شیر
 امری کرد سیفیک طعامی زورچاک
 صبری کرد هتا وهختی نیوه شه و
 پیر پر به خوانی طعام و شراب
 به جوته هردو سعانی گریان
 هرگز نه ترسه به حقّی قرآن
 هتا مدهتی ۳۰ روزبو تمام
 له پاش ۳۰ روزه شیروونی به پیر
 پیره که ووتی لازمه قوربان
 غیری من و تو ماه منیر نهی
 خوم نهوسا اچم قولی ماه منیر
 له سه رقصه ی پیر شیر زو امری دا
 ایاره پیریش چووه لای ارسلان
 امشه و ماه منیر نه بهم بولای شیر
 تو قماشاکه له درزی دهرگا
 سه و بکه له سه ر میزی له ولاره
 پیر زوره وه به ضربی خنجر
 پیر آجار و پشت دیوبیکی بانگ کرد
 شیر فرمویه تی بیچم بوتهوی
 دیوبیک هلی گرت بر دی بوچه و ا

له گهل کباب و انواعی شراب
 شیر ووتی نانیش بیهن بو منیر
 ناردی بو منیر پیری ده راون پاک
 که کشیشه کان چاویان چووه خه
 بر دی بوامیر به گورجی و شتاب
 پیره که اچا ووتی ارسلان
 زور زو نجات نه دهم له زندان
 پیر هموشه ویک بوی نه برد طعام
 وعده ته و او بو کوانی ماه منیر
 قهلا که چول کهن هو کشیشان
 هیچکی نای له قهلا دای
 نه گرم بوت بینم ای شیری دلیر
 که کشیشه کان چول بکهن قهلا
 عرضی کرد ووتی فرسته قوربان
 توش دهر نه هینم امیری دلیر
 که شیر سرخوش بو دهستی بوته با
 خنجره که ی تو لهوی دانه و
 زو لهت لهت بکه شیری بد اختر
 وونی بم به لای الهاک دستورد
 یکدو دقیقه چاوم پی ی کهوی
 له لای لشکری الهاکا داینا

به دیوه کهی ووت لیره به ایستا الهاک ته ینم دیوهه انجا
 پیر روشت له پیش چاوی دیو گوم بو روی کرده سپای اقبال زو به زو
 که پیره کهی دی اقبال بو خوشحال ووتی چون هائی پیری فرخ فال
 پیر حکایت و ماجرای خوبان هموی نقل کرد بوشاهی جهان
 ووتی سببی شهو به عونی یزدان نجاتی نهی امیر ارسلان
 صد دیو بنیره بونه زیك قهلا له سر ته و شاخه دانیشن انجا
 وهختی ارسلان که نجاتی بو آگر ته که مهوه له سر قهلا زو
 دیوه کان تهوسا همو ین یکجار بو یاریده دان امیری سالار
 پیر که اُمهی ووت گه رایه وه دوا چووه سرشانی دیو هاتنه وه قهلا
 چووه حجره کهی خوی هتا به یانی مشغولی نویژبو به دوها خوانی
 به یانی وهختی که له خه وه لسا بهر بووه تدارک بوبوک و زاوا
 به منیری ووت هه لسه به قوربان خوت آرایش ده به دلخونی جوان
 به نوعی که دل بسینی له شیر خوی وازانده وه درحال ماه منیر
 وهختی ایواره پیره میرد هه لسا چراغانی کرد حهوشه ی قهلا
 کشیشه کانی زو حاضر کرد پیر ووتی قبلینتان ته کهم امری شیر
 امشه و که شیری گویا زاوا به وهختی خونی یو کیف و صفابه
 کشیشه کانی که ده رکرد هه لسا پیری صاحب فام چووه ناو قهلا
 له سر میز داینا طعامی نایاب له گهل کباب و یک کوپه شراب
 بوشیری گویا دانا پیر بهی تی کردو دایی پیاله و پیکی مهی
 هتا سرخوش بو به ته واوی شیر پیر هه لسا روشت بولای ماه منیر
 ووتی فدات بم محبوبهی زه مان شیر چاوه روانه با برون قوربان

ماہ منیر ووتی مالت ووزانی	یاخوا وه کومن جه وگت بریانی
بوچی منت کرد دوجاری بهلا	ای پیری غدار وایوم مبتلا
پیره میرد ووتی مه ترسه قوربان	نجات نهدم بهصونی زندان
ماہ منیری مرد بو ژوری قهلا	له ریدا ووتی شوخی بی همتا
تو آگاداری خوت بکه قوربان	تا کو من نه چم دینم ارسلان
که چووه ژوره وه له بهر تختی شیر	احترامی کرد به ناز ماہ منیر
پیره میرده که روپشته زندان	مینایه دهری امیر ارسلان
ارسلان وهستا له پشت دهرگاوه	شیر له ماہ منیر هر آپاراوه
ایگوت ماہ منیر گیانی شیرینم	من پادشاهی روی سهر زه مینم
بوچ مهیلت نیه ای مانگی تابان	ماہ منیر ووتی تو شیر قوربان
زور لیت اترسم ای شیر گویا	شیر سحر یکی خویند پیستی دا که ترا
بو به دیویکی بد فصال وپیر	پیکه نی ووتی گیانه ماہ منیر
بوچ لبم اترسی آراسی گیانم	من له طایفه ی جان بی جانم

❖ باسی کوثرانی شیر گویا ❖

❖ بهلاستی امیر ارسلان ❖

شیر دهستی کرده مل ماہ منیر	وه کو که له شاخ ماچی کرد تیر تیر
وهختی اُمه ی دی امیر ارسلان	طاقتی نه گرت وهک شیر زبان
چووه ژوره وه زو به دستو برد	خنجری هه لگرت نمره یکی کرد
دای له سهر دلی شیر پیس دهردهم	روحي خبینی چو بو جهنم
پیره کهش چو بوسه ربانی قهلا	آگریکی خوش کرده وه اُجبا

شهوقی آگریان که دی دیوه کان
 همایان زو برد بو کشیشه کان
 پیره میرد ووتی امیری دانا
 با اشمه و چین بولای اقبال شا
 دیو هلی گرتن رویشتن هتا
 هه لسان ماچیان کرد دست و پسی امیر
 لوسلان ووتی امرکن اجماع
 نه و شهوه نوشتن وهختی به یانی
 سهوی کرد نهوا الهاکی بدکار
 بانگی کرد به قار ووتی اقبال شا
 امرو من ته بی بتانکه م هلاک
 له سپای اسلام یه کی له دیوان
 الهاک به شیری زمرد نگار
 امیر ارسلان خوی نه گرت وهک شیر
 رویشتن به ره و روی الهاکی گومرا
 به لام به شیری زمرد نگار
 ووتی ارسلان تو له چنگی شیر
 رای کیشا شیری زمرد نگار
 بهندی دهستی گرت امیر ارسلان
 دای له ناو قه دی الهاکی غدار
 که الهاک کوژرا ایتز دهر زهمان
 همویان هاتق بولای ارسلان
 همویان کوشتن به بیک چاولی نان
 الهاک بختی زو فرار نه کا
 سبهی بچوره میدانی سچا
 چونه بارگای خاصی اقبال شا
 گلی ممنون بون له تدیری پیر
 له نوار سپادا کی ناوم نه با
 رویشته میدان میری که یانی
 پسی به تی شیری زمرد نگار
 سویندت بو ته خوم به شیری گویا
 بو کوی دهر ته چی له دهستی الهاک
 به توندو تیژی روی کرده میدان
 لیدا له تی کرد هروه کو خیار
 نمره تهی لیدا به ده نگی دلیر
 که امیری دی خه ریک بو راکا
 زور پشت استور بو ملعونی غدار
 چون نجات بو ملعونی بی خیر
 پیدا له سهوی امیری سالار
 شیره که ی لی سه ند وهک شیری زبان
 بو به دو پارچه هروه کو خیار
 خبری بو هوه شاپوری جوان

بهربونه کوشمار له قهومی کفار
 شاپور سهری کرد به تاقی ته نیا
 ماه منیر له پیش خلقا پی زانی
 شاپور لی پرسی ووتی ای گیانه
 ماه منیر هو احوالی خوبان
 که الها کی کوشت ایتز دهرزه مان
 ارسلان له گهل سپای بی شمار
 اهل شاری جان هو له ترسان
 شو رایان بو وارد به کیفو خوشی
 سر له بهیانی رویشته دیوان
 ووتی دوشمنان هو بون فنا
 لازمه بچم اویش بی گیانه کم
 سهری ره ملی کرد آصفی وزم
 هر وهختی نهچی به توفیقی حق
 له گهل شاهه کان امیری دانا
 له ری کیویکی به وزیان هاته بهر
 چون کشفیان کرد هاتنه وه ووتیان
 اشکه وتی هیه له سهر نهو کیوه
 هر که اُمهی ییست امیر ارسلان
 سهری کرد اشکه ووت زور تاریکه و تار
 به اشکه و تاجو به هزار زحمت
 زوریان لی کوشتن وه کو گهلای دار
 نهوا که و توه له خیره تیکا
 سهری هه لگرتو نایه سهر رانی
 نه من چی نه کم تنها لیرانه
 بوی گیرایه وه ووتی ارسلان
 تو چاک بویته وه به امری یزدان
 هه لسان به جاری رویان کرده شار
 زو ده خاله تیان کرد به ارسلان
 به یزم و رهزم به باده نوشی
 روی کرده آصف امیر ارسلان
 ریحانه ی جادو ماوه به ته پنا
 له پاشان ایتز به کیف ژیان کم
 ووتی طالع ت یاوهره امیر
 استیرهت به رزه نه بی موفق
 حرکتیان کرد دوین بو صحرا
 چند دیویکی نارد امیری سروهر
 چاومان به هیچکس نه که ووت به قوربان
 نازانین جیکای دیوه یا خیره
 روی کرده اشکه ووت وه ک شیری ژیان
 اسپه که ی بهردا رویشته تاوغار
 نهختی رونا کی دهر که ووت له اشکه ووت

بهر و دوناکی چو امیر ههتا
 سهوی کرد که وا رانیکی هیوان
 دانیشتون له سهر چشمه و سهراوی
 یکیکیان پیربو آوی تریان جوان
 هر دوکیان نانیان آخوارد بهلام پیر
 به جوانه کهی ووت بو رضای خدا
 پاروی ورد بگره مهسکه ره نجهرتو
 امیر ارسلان وونی ای جوان
 شوانه که ههلسا توزهو بهقار
 توبوچی هاتوی چیت تهوی لیان
 شمیری کیشا زور به قین و قار
 شوانه پیره که راست بو هوه اجا
 رفیقی منت بو کرد له تو پار
 امیر ارسلان شیریکی لی دا
 دونیا تاریک بو وهك شهوی دیچور
 له پاش سعاتی تاریکی نه ما
 توشی خیلی بو روی کرده مالی
 کوریک له عومری بیست ساله دابو
 ژنیک له لای بو شوشه ییک ده زمان
 نوته مه بخو روحی ده وانم
 زنه که چاوی کهوت به ارسلان
 چووه دره وه گه یشته صحرا
 نه له وه رینو له لای دوشوان
 چشمه ییکی سارد وه کو به فراوی
 چو لایان وه ستا امیر ارسلان
 ددانی نه بو عاجزبو زوید
 رحم پی بکه ای جوانی دانا
 ده خیلم ایتر بهشی من مه خو
 بهشی پر مه خو ایتر بی ایمان
 ووتی ای ناکس بدی هرزه کار
 هر که آمهی ووت ایتر ارسلان
 دای له ناو قه دی کردی له تو پار
 ووتی ای قهپی مادر به خطا
 هات گرتی یخهی امیری سالار
 کوشتی کتوبر تهفو توق ههلسا
 امیر ارسلان کهوت ماتو ره فچور
 ههلسا زو رویشتم امیری دانا
 چو بوهر مالی گه وره رهش مالی
 لهو رهش ماله دا نه خوش کهوتبو
 به دهستی به بو آبگوت روله گیان
 باچاک یهته وه قضات له گیانم
 ووتی به خیریت یاخوا ای جوان

ياريدم بده باثم دهرمانه به هر نوحی بی بیدهین بهم جوانه
 ثم تاقه کورهم ههیه ناساغه شهوو روز کارم هر اوفر دافه
 وانهچم شوربای بو نه کم گیانه توش خوریکی به روله مهردانه
 به لکو به قصه ی تو دهواکه بخوا ممنونت تهیم ای جوانی دانا
 ژنه که روشت اچا ارسلان به کوره که ی گوت زو که براگیان
 معلوم بخانه که ثم دهرمانه زور چاکه بوتو یخو آزانه
 هرچند خاریک بو امیر ارسلان دهرمانی نه خوارد ههلسا لهرقان
 زله ییکی دا له بن آوئی امیر وونی انکوژم ناپاکی بد شیر
 امیر ارسلان آزانه وهك شیر زو ههلی کیشا له بهری، شمشر
 دای له ناوقه دی کردی دوپاره کهوت گیانی دهرچو سه کی پتیاره
 اچا ژنه که ومختی گهرتاوه سه یی کرد نهوا کوری کوژرله
 کیشای به سه ریا بهر بووه هاوار اهالی هو هاتن به یکجار
 به شمشر و تیغ به بهردو به دار هاتن بهره روی امیری سالار
 زوری لی کوشتن امیر ارسلان دی له سه ر داریک دور له ماله کان
 پیریژنیک یی چرچی بد کردار ههله وهرینی گه لا کان له دار
 نه گه ونه خواری نه بن به انسان شهر ته کهز له گهل امیر ارسلان
 هر که نه هی دی امیر دستوورد قیریکی تی گرت لنگه و قوچی کرد
 کهوته خواره وه تاریک بو دونیا بو بهرعدو بهرق نمره ته و صدا
 له پاش سعاتی تاریکی نه ما که تماشای کرد امیری دانا
 ره شمال نه ماوه کهس نیه دیار لاشی پیریژن که وتوه له بن دار
 دمستی کرده وه به روین دیسان گه بسته چشمه و سراویکی جوان

اسراحتی کرد رویش خور آوا
 باغه وانیک هات بالا وهك چنار
 ووتی تو بوچی هاتویه ناوباغ
 جوابی دایه وه ووتی باغه وان
 وا ریم گه وتوته ته م باغه ایستا
 ووتی لیم بگره برای باغه وان
 باغه وان توندبو بیللی بوه لدا
 شمشری کیشا رویش بوی به قار
 لهوی تی په ربو رویش ارسلان
 سه رکوت سه می کرد زور و ته لاره
 زوریکیان پر بو له فرشی الوان
 له سه میزه کان طعام و کباب
 زوری برسی بو میری با کمال
 له پاشان اچا به دم دهرده وه
 که تماشای کرد کچیکی زور جوان
 ووتی ای جوان به خیریت سرچاو
 چون هاتیه امه خلقی کام شاری
 ارسلان ووتی گیانی شیرینم
 ریم که وته امیره که دیم من طعام
 جوابی دایه وه ووتی به قوربان
 من حدم نیه هموی هی تویه

گه بیه باغیکی خوش و دل افزا
 به بیلکه وه روی کرده به قار
 ناترسی ایستا جه رگت بکه م داغ
 نه شاره زابوم به امری یزدان
 مشتی آلتونی زو بوده رهینا
 ته م مشته زیره زور میبه قوربان
 وهختی امه دی امیری دانا
 لی دا له تی کرد به وینه ی خیار
 اچا گه یشته بهر قصریکی جوان
 همو ژوره کان زیوو زر کاره
 تیدا دازابو تخت و میزی جوان
 دازابو له گهل شرابی نایاب
 بهر بووه خواردن و خواردنه وه درحال
 فکری له ایشی خوی ته کرده وه
 هاته ژوره وه وهك مانگی تابان
 ناوو نشانت بیانکه ته واو
 شازاده ی ، گه دای یاخو تجاری
 غریب و ماندو برسی بی تینم
 بی رخصت خواردم شوخی دلارام
 نوشی گیانت بی چپشتو گوشت و نان
 مالی کنیزی خاکی پی ی تویه

دهستی کرده مل امیر ارسلان شرابی تی کرد به طولی زه مان
 زوربان خوارده وه وهختی سرخوش بون آلان به یکدا زو م آغوش بون
 دیسان لی ی پرسی خلقی کام شاری له کام طایفه ، له کام دیاری
 ارسلان ووتی محبوبه دهوران تجارتم روزی من له سهر دوکان
 دانیشتبوم دیتم دهستی هات له پر بردمی بوچه وا به ته وژم و گور
 بی هوش بوم وهختی هاته هوش اُجا سه رم کرد دیویک له من بو بهیدا
 خهریک بو بم خوات من زور آزابوم کوشتم به جیم هیشت آزانه ده رجوم
 اُمه بینی که من سرگهردانم غریب و بی کس خانه ویرانم
 کچه که در حال به ربوه پیکه نین ووتی راست بی ای گیانی شیرین
 معلوم آزانم تو ارسلانی قاتلی دیو و نهره شیرانی
 تو کوشتت شیری گویا م الهاک له ناو ناپاکا تو دونیات کرد پاک
 شاهده شمشیری زمرّد نگار بوج درو ته کی امیری سالار
 اگر نازانی تو چاک بزانه مرجانهی جادوم کچی و بجان
 دایکی من خوشکی شیری گویا به له علمی سحرا زور بی همتایه
 نه وه دایکم بو بو به ازدها نه وروژه له پر کهوا توی قوت دا
 له روزیکه وه شیرت کوشتو وه دایکم به خوینی تو زور تینو وه
 حهوت روزه سهیل هاتوره بولای په نای هینا وه که بو خاکی پای
 دایکم له سحرا آزار دایره نه یزانی روزی تویته ایره
 ۳ طاقم جادوی ناره سه رریگات هتا بتکوژن قهت نه تی نجات
 یکم دو شوانه جوانو پیره که دوم دایکو کور خسته و زویره که
 سی م باغه وان بیسی پتیاره به شمشیر هه موت کردن دوپاره

دایکم له مانه نیه آگادار	یاخوا بهخیر بیت امیری سالار
مردنه بدهمی طالعت یاره	استیره بخت زور شهوقداره
ارسلان اُمه‌ی که یست سرسام‌ما	پهنای برد به ذات خدای بی‌همتا
اُجا کچه که ووتی ارسلان	بوچی دوش دامای دلیری زه‌مان
تو وا نه‌زانی به دایکم ته لیم	که بیت بتکوژی باورت بی‌پیم
به‌چاوت قسم گیاتم فداته	روحم په‌روانه‌ی چرای گوناته
اگر آرزوم به جی بهینی	له‌لام‌بی نه‌روی دلم نه‌شکینی
هتا کو ماوم به‌روح و به‌گیان	کاره‌کری توم امیر ارسلان
چونکه عاشقی بژنو بالاتم	دیلی پرچی ره‌شی تاتاتم
هر که اُمه‌ی ووت به‌ربووه گریان	ماچی کرد دهستی امیر ارسلان
ارسلان ووتی فخر ته‌که‌م که‌تو	عاشقی من بوی نه‌و نه‌سامی‌نو
چونکه عاشقی من بوی تو به‌دل	منیش عاشقی توم ای جبین گُل

❦ باسی کوثرانی مرجانه جادو ❦

❦ به‌دهستی امیر ارسلان ❦

مرجانه جادو له خوشیا هلسا	پیکی شرابی تیکرد بوی هینا
دهمی نایه‌ناو دهمی ارسلان	له‌به‌ر بوگه‌نی دهمی له تاوان
ارسلان سه‌ری خوی پرده‌دواوه	ووتی پی‌ی دهمت بیه به‌ولاوله
بونی دهمت بیت محبوبه زه‌مان	دهمت لابه‌ره ده‌خیلو آمان

دایکم له مانه نیه آگادار	یاخوا بهخیر بیت امیری سالار
مژدهت بدهمی طالعت یاره	استیره بخت زور شهوقداره
ارسلان اُمهی کهیست سرسام ما	پهنای برد بهذات خدای بی همتا
اچا کچه که ووتی ارسلان	بوچی دوش دامای دلیری زه مان
تو وا نه زانی به دایکم نه لیم	که بیت بتکوژی باورت بی پیم
بهچاوت قسم گیاتم فداته	روحم پهروانهی چرای گوناته
اگر آرزوم به جی بهینی	له لام بی نه روی دلم نه شکینی
هتا کو ماوم بهروح و به گیان	کاره کهری توم امیر ارسلان
چونکه عاشقی بژنو بالاتم	دیلی پرچی رهشی ناتاتم
هر که اُمهی ووت بهربووه گریان	ماچی کرد دهستی امیر ارسلان
ارسلان ووتی فخر نه کهم که تو	عاشقی من بوی نه و نه مامی نو
چونکه عاشقی من بوی تو به دل	منیش عاشقی توم ای جبین گل

❦ باسی کو ژرانی مرجانه جادو ❦

❦ به دهستی امیر ارسلان ❦

مرجانه جادو له خوشیا ههلسا	پیکی شرابی تیکرد بوی هینا
دهمی نایه ناو ده می ارسلان	له بهر بوگه نی ده می له تاوان
ارسلان سه ری خوی برده دواوه	ووتی پی ی ده مت یسه بهولاره
بونی ده مت بیت محبوبه زه مان	ده مت لابه ره دهخیلو آمان

مرجانه ووتی راسته به قوربان
شرطت بوئه که کم که من له مه ولا
دلسان مرجانه ده می بوهینا
مشتیکی لیدا به قارو به قین
مرجانه ی جادو تورّه بو هه لسا
نه نیرم دایم بایت بتکوژی
امیر ارسلان شمیری کیشا
کردی دو پارچه وهك خیار ی ته ر
انجا ارسلان به پهزاره وه
روشت له ناو باغ گه یه جیگایی
فرنی آوری می جوان راخرا بو
ریحانه و سهیل له سه ر تختی زه ر
کچیک به وینه ی کار آسکی تا نار
چند کنیزه کیش به لنجه و به ناز
ریحانه ایگوت سهیل به قوربان
چند شه وو روزه هر نفره م اده ی
سهیل ایگوت پی ی باور که گیانه
ازایم روزیک نه مکوژی بویه
صد نه وهنده ی تو من عاشقی توم
ریحانه ووتی ای یاری گیانی
۳ جادوم نارحوه بو رنی ارسلان

چونکه خوار دغه من گوشتی انسان
قوت انسان نه خوم امیری دانا
امیر ارسلان زور رقی هه لسا
ده می مرجانه پر بو جا له خون
ووتی ای ناپاک هرزه ی بی وفا
دلی ساکن بی خوینت بژی
دای له ناو قه دی مرجانه ی گومرا
روحي خبینی رویی بوسفر
له ته لاره که هاته خواره وه
چشمه ی لاله زار فرح افزایی
گورسی و میزی زور ترتیب کرابو
جوت دانیشته بون به خاطری ته ر
بوی تی نه کردن شرابی گولنار
بویان لی نه دات عودو تارو ساز
من بوتو شیت بوم ده خیلو آمان
دست هه لنا گرم تا به وصلم نه گه ی
خیالم دایم لای ارسلانه
ماتم نه گینا روحم لای تویه
به لام عاجزو ماتو ره نجه روم
له تو معلوم بی اگر نازانی
امین به نه وان ایگرن بومان

جوابی دایه وه سهیلی ناپاک
 لاشه ی ارسلاڼ له گډل اقبال شا
 وهختی اُمه ی بیست ریجانه اُمجا
 پینج دانه دهنکی کوله که ی تیابو
 کوله که کانی له خاکا گوم کرد
 به ربړوه خویندنی افسون و دوعا
 پینج کوله که یان داهبشت دهرزه مان
 سهیل اُمه ی دی ووتی ریجانه
 پیم بلی بوچی وا میدانت دا
 ریجانه ووتی جاری راوهسته
 له ناو چه وانی هم کوله کانه
 ناوی پینج که ی لی نوسه نه وسا
 پینج کسی کوژراو اُینی درحال
 له م قصه و باسه ی ریجانه بدگیان
 تیریکی خسته مالی که وان زو
 تیریکی تری جاله سهیل دا
 دنیا تاریک بو وه کو شوره زهنگ
 له پاش سعانی سه یی کرد نهوا
 ریجانه و سهیل روحیان دهرچوه
 ۴ شه وو ۴ روز رویش له پاشان
 که قماشای کرد نهو اشکه و نه بو
 ووتی ارسلاڼ تا نه بی هلاک
 نه بینم نا گم به وصلت اصلا
 پریاسکه ییکی سپی دهر هینا
 خاکیکی ره تی کرده زهوی زو
 آوی لی پرژاند زور به دستو برد
 دهنکه کان درحال سهو زبو دواوا
 همویان زل بون له شکلی انسان
 تهو که نه زانی هم و افسونانه
 بکوژی ارسلاڼ وا شیری گویا
 من کاری نه کم بو تو هراسته
 کهوا همویان شکلی انسانه
 دو له تیان بکه به تیغی آزا
 هیچ عاجز مبه شاهی باکال
 خورپه که و ته دل امیر ارسلاڼ
 دای له سهر سنگی ریجانه ی جادو
 تریشقه و تروق له پرتو به یدا
 امیر کهوت ماتو عاجزو دلتنگ
 له صحرا ییکدا که و توه ته نیا
 لاشه یان له سهر ارضی که و توه
 که بشته غاری به اُمری یزدان
 که جاری پیشو لهوی هاتبو

رویش تاجرو دهري له اشكهوت
به سراپوهه سوارى بو به غار
مژده يان برد بو شارخشاو اقبال
به ربونه كينو خوشى و ذوق
أجبا أمرى دا امير ارسلان
هو حاضر بون ووتى ماه منير
به لام چونكه شو زنى شاپوره
واپرى عابد نهكات به وكيل
قولى پرى گرت دايना له سر تخت
لى كى كو بونه وه اشرافو اعيان
أجبا أمرى كرد اميرى دلير
سپايان ساندا كهوتنه ريگا
منظره خاتون أمرى دا دهوآن
ديسان شايبكى شاهانه دستور
ماه منير يان برد بو خدمت زاوا
له پاش چند روژى امير ارسلان
أجبا ليت نه كم من دوعا خوازى
پيويسته بچم منيش بولاي يار
أمرى كرد در حال ملك شارخشا
شاهو وزيران به گرو به فر
۳ روزيان ماو بوشارى صفا
له دهري چاوى به اسپه كى كهوت
رويش هتا كو داخل بو به شار
هاتنه پيشوازي ميري باكمال
چند روز مانده وه به دلى پرتشوق
اشرافو اعيان مملكتى جان
شاهى ايوه به به عقل و تدبير
تهي من ييبهم بولاي مجبوره
هرچى أمر نهكات ييكن به تعجيل
جا دهستى ماچ كرد اميرى نيك بخت
له گهل اميرازو هه مو وزيران
لشكر حاضر كا آصفى وزر
روى كرده باقى فازه هره سپا
ناو باغو شاريان زو كرد چراغان
دوباره كرا بو ملك شاپور
به وصلى گهشت شاپورى والا
به شارخشاى ووت اى شاهى جهان
ياخوا نهينن جزو ناسازى
رخستم بده شاهى تاجدار
سپاو لشكرى بو حاضر كرا
دهوانه يان كرد اميرى سرور
كافذى نوسى بو فرخ لقا

آصف کاغذی برد گه‌بسته‌شار دای به محبوبه فرخی نازدار
رویشان به‌پیر اُرسلا‌نه‌وه به‌تدارکیکی پاشایانه‌وه
فرخ لقای شوخ نازداری فرهنگ
به‌سورمه‌ی کوی طور چای کرد سیوه‌نگ

تیری برژانگی تیز کرد وه‌ک نشتر پویکانی‌دل امیری سرور
امری کرد روین تپی کنیزان پهرده‌ی سورمه‌یان گیراله‌سربان
گوهر تاج له‌گهل ملکه‌ی زه‌مان چونه ناو پهرده له‌سربان وه‌ستان
سه‌ریان کرد که‌وا له‌پیش سپاوه چوار صد اسپه‌ی چاک وادیت له‌داوه
هزار هیسترات باریان گوهر بو مرجانو لعل یاقوتی ته‌ر بو
له‌پاشان سواره خاصی شاهانه به‌شرقی خویندت هاتق آزانه
له‌زیر بیداختی ظفردا امیر ته‌هات به‌ریوه وه‌ک بدری منیر
اقبال‌شا له‌گهل آصفی وزیر زودایان به‌زاند امیری دلیر
به‌کیفو خوشی چونه بارگا امیر اُرسلان اُجبا امری‌دا
تاحوت روز ته‌بی شایی لوغان‌بی خلقی مشغولی کیف و شادان‌بی
ناوشار پر چراو پر کاره‌باکن بو ملک فیروز شایی به‌ریاکن
به‌آصفی گوت بر و هرایستا بو شاری لعل بولای لعل‌شا
بلی گوهر تاج له‌سایه‌ی خدا نجاتی بووه شکور پادشا
وا ملک فیروز چاک بووه ته‌وه امیر اُرسلان خوی هاتوه ته‌وه
تختیکیان هینا آصفی وزیر سواری بو له‌گهل شمس پر تدیر
دیوان هه‌لیانگرت رویشنه‌هوا گه‌یشنه شاری لعل دایان‌نا
چونه بارگای ملک لعل‌شا ثم مزده‌به‌یان وه‌ختی که‌پی‌دا

له پاشان امری به وزیران کرد	ملك لعل شا سجدهی شكری برد
رازانديانه وه ناو كوچه و بازار	طپلی بشارت لیدهن له ناوشار
دیوان بردنیان بولای اوسلان	ملك لعل شا روښت له گه لیان
دهستی كرده مل ملك لعل شا	چو به پریه وه امیری دانا
چو وه حجره ی خاص لای فرخ لقا	وختی ایواړه اوسلان ههلسا
ماچی کرد دهستی باوکی به دلخوا	گوهر تاجیش چو بولای لعل شا
کچی نازدارو باوکی جوان خو	شاد بون به دیدار یحکتری هر دو
بوشایی فیروزو گوهر تاج دهر آن	سهر له بهیانی امیر اوسلان
به ناو میدان و كوچه و بازارا	امری کرد جاریان دا به ناوشارا
رازانديانه وه بازارو دوكان	مملکت هموی کرا چراغان
گوهر تاجیان برد بو حجره ی فیروز	حرم سرايان به شوق و به سوز
ماچی کرد دهستی امیری سروهر	فیروز له پهرده وختی هاته دهر
گوچی پیویسته من بروم نه بجا	له پاش چند روزی امیری دانا
نهمه چند ساله چاوه روانه	دایکم که مایه ی زین و گیانه
هو سواری بون نایاننه سهرشان	چوارصد کورسی یان بوهینا دیوان
بار کردو دیوان هه لیانگرت یکسر	چوارصد قاطریان له زړو گوهر
له شاری لعل نیشته وه اُجا	ته موره زه نان روښته ههوا
هو دیوانه یان لهوی اذندا	مانه وه دوروژ اسراحت کرا
حیره کتیان کرد بو شاری، فرهنگ	هزار قاطریان بار کرد بی دره ننگ

❖ باسی رویشنی امیر ارسلان ❖
❖ وفرخ لقا بو فرلانگستان ❖

با بینه وه	سهر باسی پطرس حشا	نه وهخته فرخ لقا سهر بردا
شمس و قمری وزیش وون بون	پطرس شا گلی عاجزو و محزون	
سهر تاپای رهش کرد به شین وزاری	دایم نه گریا به بی قراری	
له پاش چند وهختی جوابیان بو هینا	ووتیان قاصدیک له لای پاپاس شا	
هاتووه بولات امری دا سلطان	بچن بی هینن ایستا بودیوان	
قاصدیان هینا بوناو بارگاه	جا کاغدی دا به دهس پطرس شا	
تیدا نوسرابو ای برای غدلر	بی رحم و مروت پیسی بد کردار	
کته اترانی کچه کت و ابو	قچه و بد رفتار هیند بی حیا بو	
بوچ دات به هوشنگ که یکهن بی گیان	قاتلم نهوی له تو به یزدان	
وهختی پطرس شا هم کاغذهی دی	له ترسو خوفا دلی راجه نی	
وزیره کافی ووتیان به قوربان	لشکرمان زوره اچینه میدان	
جوابی کاغذیان بونوسی که وا	له تو معلوم بی پاپاسی گومرا	
به آره زوی خوم من به بی درهنگ	فرخ لقا دا من به امیر هوشنگ	
وهک له کایسا هوشنگ کوژراوه	کچه کهی منیش خوسهر برداوه	
له گهل اومه یشدا اگر نه کهی شهر	فرمو حاضرم بی عقلی بد فر	
قاصد نامه کهی برد بو پاپاس شا	پطرس امری کرد حاضر بو سپا	

سپای هر دولا برامبه ره وهستان
 نه و چند سالانه ی که فرخ لقا
 هر له شه زابون له هر دو لشکر
 باله شه زابن سپای هر دولا
 سپای ارسلان به واساسه وه
 گه یشتنه حدود وولاتی فرهنگ
 روی کرده شمسی وزیری دانا
 به بی دل ایشان به حسن و رضا
 نه و سنده ی زوله شای سه ندبو
 فرموی و اچا که توو فرخ لقا
 امیر نه و ره نجه ی که چون کیشابو
 به تفصیل هموی نوی بو سلطان
 نه بی عفوم که ی ایستا باو کی خوم
 ملکه یش هرچی که لی ی قه و ما بو
 به تفصیل نوی بو باو کی یکسر
 دایان به شمسی وزیری دانا
 خبریان جا نارد بو خدمت سلطان
 عرضیان کرد شمس واهاتوه قوربان
 ناوی شمسی بیست سلطان په شوکا
 قاپیه وان ووتی به خوا پادشاه
 پاپاس مه ردیکی زو نارد بو میدان
 گوم بوله فرهنگ سپای هر دولا
 کوژرا زور پیای گه وره و نامور
 بینیه سه رباسی امیر و لقا
 به و باوه خزنه ی بی قیاسه وه
 امیر ارسلان دلی زور بو تنگ
 ووتی امه وی کووا پطروس شا
 لیم نکاح بکا خوی فرخ لقا
 شمس وزیر دای به ارسلان زو
 کاغذ بنوسن بو پطروس جیا جیا
 فرخ لقای چون که نجات دابو
 نوی له جزای نه مه دا قوربان
 تاروژی محشر من غلامی توم
 ارسلان چلون نجاتی دابو
 له گهل چند باریک دور و جواهر
 بردی بو فرهنگ بولای پطروس شا
 که رخصت بدا برونه دیوان
 اگر امر نه که ی بیته خدمتتان
 ووتی شمسی گواچی نه لیت کابرا
 شمسی وزیره واله به ره ده رگاه

امری کرد بابین که چووه دیوان
 کاغذه کانی دایه دهستی شاه
 اگر اول جار توئه بوی راضی
 پادشاه خطی فرخ لقای دی
 که هاته هوش خوی همو وزیران
 ئه م آزایی یه که و اُرسلان
 له دست کس نایه ت معلومه یقین
 جوابی کاغذ نویسی پطرس شا
 کاغذه کانی برد شمس وزیر
 زور کیف خوش بون امیر و لقا
 حرکتیان کرد بوفره نگ دیار
 سه یری کرد ئه و اسپای بی سامان
 له هر دو سپا سه یریان کرد که و ا
 پنجا به یداخ هات له ریگاوه زو
 له ژیر په یداخ دا امیر ارسلان
 لباسی شاهی کرد بوه بهری
 پطرس شا زانی که ارسلان هات
 وه ختی که چونه پیشه وه امیر
 تو فرخ لقا به ره بوناوشار
 دست به جی امیر رویشته میدان
 سلطان وه خته بو شیت بی له خوشیان
 عرضی کرد ووتی ای شاهی جه م جاه
 نه ئه بوی توشی دهردو ناساگی
 بیهوش بو در حال که و ته سه رزه وی
 هاتنه جواب ووتیان ای شاهی جهان
 کردویه به خدا له ده وره ی زه مان
 مالی خویه تی شوخی بی قرین
 بو ارسلان و بو فرخ لقا
 دای به ملکه و امیری دلیر
 ملکه روحی بزوت زور گریا
 که نزدیک شار بون امیری سالار
 له هر دو لاوه چوبونه میدان
 توزو غباری له دشت بو پیدا
 نشانه ی پنجا هزار عسکر بو
 روی دهر که و ته وه کو خورشیدی تابان
 تاجی سلطانی نابووه سه ری
 طپلی شادی یان لیدا دهر ساعات
 در حال امری کرد به شمس وزیر
 من اچمه میدان پا پاسی غدار
 بانگی کرد پا پاس پیسی بی ایمان

ایستا اُتکوژم له میدانِ قین	من قاتلی توم کافری بیدین
چو بو میدانِ شاهی با کمال	پاپاس امری کرد امیری در حال
دوستایه تی تو له گهل پطرس شاه	بانگی کرد ووتی ای شیتی گومراه
هتا له میدان بتکه م به نه مام	چیه پیم بلی بی عقلی نه فام
ووتی معلوم بی کافری نادان	جوابی دایه وه امیر ارسلان
خدا اُجلی توی به دست من داوه	ناوم له قبضه ی شیرم نوسراوه
بو به دو پارچه کافری گومرا	شمشیری کوشا له ناوقه دی دا
ئه ویشی زو کوشت امیر ارسلان	دیشان مه ردیکی تر هاته میدان
خوی چو بو میدان نعره ته ی کیشا	وه ختی آمه ی دی أمجا پاپاس شا
همو اُندامی به جاری له رزی	که شانو باهوی ارسلانی دی
جوابی دایه وه امیر ارسلان	ووتی ناوی خوت بلی ای جوان
کوری ملکشا شاهی تورانم	ووتی به پاپاس من ارسلانم
خوت حاضر بکه ایستا بی درهنگ	منم قاتلی کوری تو هوشنگ
له عرصه ی میدان بتکه م له تو پار	به ضربی شمشیر زمرد نگار
کردی حواله ی امیری دانا	پاپاس آمه ی بیست شمشیری کیشا
پینج په نجه ی شکاند شیری دهرهینا	ارسلان دهستی زو برد له حه وا
سپای پاپاس شا جابون آواره	دای له بان سه ری کردی دوپاره
ههلسا گرتی روی هه مو سه رزه مین	له سپای فرهنگ دهنگی آفرین
خزینه و چکیان به تالان برا	أمجا گه وتنه ناو سپای پاپاس شا
به احترامی به زر گانه وه	پطروس چو به پیر ارسلانه وه
روحم فدات بی امیر ارسلان	ناوچای ماچ کرد ووتی روله گیان

ارسلان ووتی که شمسی هوشیار
 همو آهالی شار بو استقبال
 أمجا گه شمسی وزیری دانا
 دایکی چو به پیر فرخ لقاه
 ده ستیان کرده مل یکتا له خوشیان
 أمجا آمری کرد حرمی پاشا
 دایکی ملکه رویشته سهریان
 له پیش سپاه چو ارصد أسپی خاص
 اهانن أمجار چوار هزار قاطر
 له ژیر بیدا خدا أمجا ڈوای ئه وان
 تازه مو له ده ور لیوی رووابو
 چاوی به وینه ی کار آسکی خه تا
 دایکی ملکه له گه ل کنیزان
 امیر ارسلان له گه ل پطرس شاه
 شمسی وزیری رخصت دا امیر
 مال و منالت با شادمان بن
 شه وچو له حرم پادشاو امیر
 توخوا ماجرای خوت بکه بیان
 أحوالاتی خوی هه مو مختصر
 پطرس شا ووتی أمیری دانا
 ارسلان دهستی سلطانی ماچ کرد
 ئه وشه وه نوشتن به یانی هه لسان
 له ئه ل ملکه ناردومن بوشار
 چون به ره و پیری شای بلند اقبال
 چو وه مملکت ئه و له گه ل لفا
 بردیانه قصرو هوده ی طلاوه
 هتا یکسعات به ربونه گریان
 چون له سهر بانی په رده یان گیرا
 سه یری کرد که واده ر کهوت سپاوسان
 زین یان نقشین بو به دور و الماس
 باریان گوهر بو دور و زیو و زهر
 دهر کهوت روژی روی امیر ارسلان
 به آوی حیات تیر آو کرابو
 شیخی صنعانی له دین لائه دا
 له جوانی امیر مات بونو حیران
 دابه زین رویان کرده بارگاه
 ووتی بچوره مالی خوت وزیر
 به دیداری تو خوشو خندان بن
 پطرس شا ووتی أمیری دلیر
 چیت به سهر دا هات له دهوری زه مان
 عرضی سلطان کرد دلیری سروهر
 وا به خشیم به تو من فرخ لقا
 هه لسا تعظیمی شاهانه ی بو برد
 آمری کرد سلطان زو به وزیران

پاره یان به خشی به گه داو هه ژار	دهر گای خزینه ی کرده وه به بار
طاوس و کاوس هاتنه بارگا	امیر ارسلان أمجا آمری دا
دایان نان له لای سلطان و امیر	خه لاتی کردن کران به وزیر
هاتبون له گهل امیر و لقا	أمر او سپاو لعل شار که وا
خه لاتی کردن زو گه رانه وه	به خه لاتی چاک پادشاهانه وه
به زم و عیش و نوش کیفو صفابو	۷ روژو ۷ شه و شایی به ربابو
ماره ی ملکه له امیر بررا	روژی هه شته مین ملایان بانگ کرا
فرخ لقایان جابرد بو حمام	ژنانی حرم هه مو گل أندام
رویشتنه حمام به شادی و خندان	وزیره کانیش له گهل ارسلان
ملکه یان برد بو شای تاجدار	شه وی بطروس شاو شمسی نامدار
وا به توم به خشی ملکه قوربان	بطروس شاو وتی امیر ارسلان
ووتی ای سلطان دلیری بی بیم	ارسلان دهستی ماچ کرد به تعظیم
غلامی شاهی فره نگستانم	هتا کو ماوم بنده فرمانم
گه یشت به و صلی محبوبه نازدار	خلاصه ی کلام امیری سالار
دست کرا به به زم شاهانه دیسان	سبه ینی امیر رویشته دیوان
دایکی له خه ودی مات بو پریشان	له پاش چند وه ختی امیر ارسلان
ووتی بوچی و الیم بی خبری	لباسی ره شی کرد بو وه به ری
دهستی کرد به شین به زاری و گریان	سبه ینی هه لسا امیر ارسلان
ملکه ووتی غم مه خوا ایستا	خه وی گیراوه بو فرخ لقا
بروین بو روم و اذنمان بدا	رخصت أخوازم له باو کم هتا
بوی گیرایه وه حالی ارسلان	فرخ لقا چو بو خدمت سلطان

پطرس شا ووتی به فرخ لقا
 چونکه ارسلان زور بی قراره
 پطرس شاهه لسا چو بولای امیر
 اذنه برون خدا یارتان بی
 کاغذیان نویسی بو خواجه نعمان
 له شاری روماروژی له روژان
 که واپیاویکی فرهنگی زویان
 له ناو باخه لیا نامه ی دهرهینا
 أمه کاغذی شاه ارسلانه
 وهختی له قاصد أمه ی بیست در حال
 که هاته هوش خوی امری کردسپا
 رویشت بو مصرزو خواجه نعمان
 خبریشی دا به خدیو أمجا
 به کیف و خوشی به شادی و خرم
 شمسی وزیریش له فرهنگستان
 به دبده ی خاص به قطاره وه
 رویشتن هتا گه یشتنه ده ریا
 به ناو ده ریا دا رویشتن هتا
 چادریان هه لدا شه و له صحرا مان
 شادبون به دیدار یکتی أمجا
 که نزیکی شار بونه وه ژنان
 بی ایوه ساتی من ناژیم اما
 رخصستان نه دهم چارم ناچاره
 ووتی گیانه که م هیچ مه به دلگیر
 حی لا یزال آگادارتان بی
 دایان به قاصد بردی دهرزه مان
 له بارگادا دی خواجه نعمان
 چو وه ژوره وه له پر بو دیوان
 ووتی مرده بی نعمانی دانا
 شاهی جهانگیر دهری زه مانه
 بیهوش بو نعمانی پر عقل و کمال
 حاضر بون طپل و که زه نا لیدرا
 مرده ی دا به دایکی امیر ارسلان
 له گهل دایکی شا گهر رانه وه دووا
 هاتنه وه بوروم به بی درد و غم
 ده هزار نفر عسگری داسان
 به خزنه و زیرو خیر و باره وه
 که شتی حاضر بو باری تی خرا
 گه یینه حدودی دوم جاله صحرا
 به یانی زورزو هات خواجه نعمان
 امریان کرد در حال کوچی کردسپا
 گولاو پژینیان کردن له سهربان

چووه بارگاه امیری سرور تاجی شاهانه ی نایه وه له سهر
 بردیانه حرم فرخ لقای شا بو خدمت دایکی امیری دانا
 وهختی ایواره که چول بو دیوان چو بولای دایکی شاهی نه و جوان
 دست و پی ی یکیان ماچ کرد به دلخوش له شوقو ذهوقا هر دو بون بیهوش
 امری صادر کرد امیر ارسلان همو وزیر و اشراف و اعیان
 خه لاتیان پی دان له البسه و له زهر له جواهر و له دوز و گوهر
 مده تیکی زور پادشاهی کرد اهالی له به نند ظلم راهی کرد
 چند اولادی بوله فرخ لقا عمری برده سهر به کیف و صفا
 له عاقبت دا امیر ارسلان یعنی قاتلی دیو و ساحران
 له دهستی اجل نه بورستگار گیانی تسلیم کرد به چار و ناچار
 آخو که استا پرچمی تاتای دو دیده مهستی نرگسی شهلا ی

بووه به خاکی کام سهر زه مینی

بو هیچکس دؤنیا تا سهر نامینی

تهواو بوو